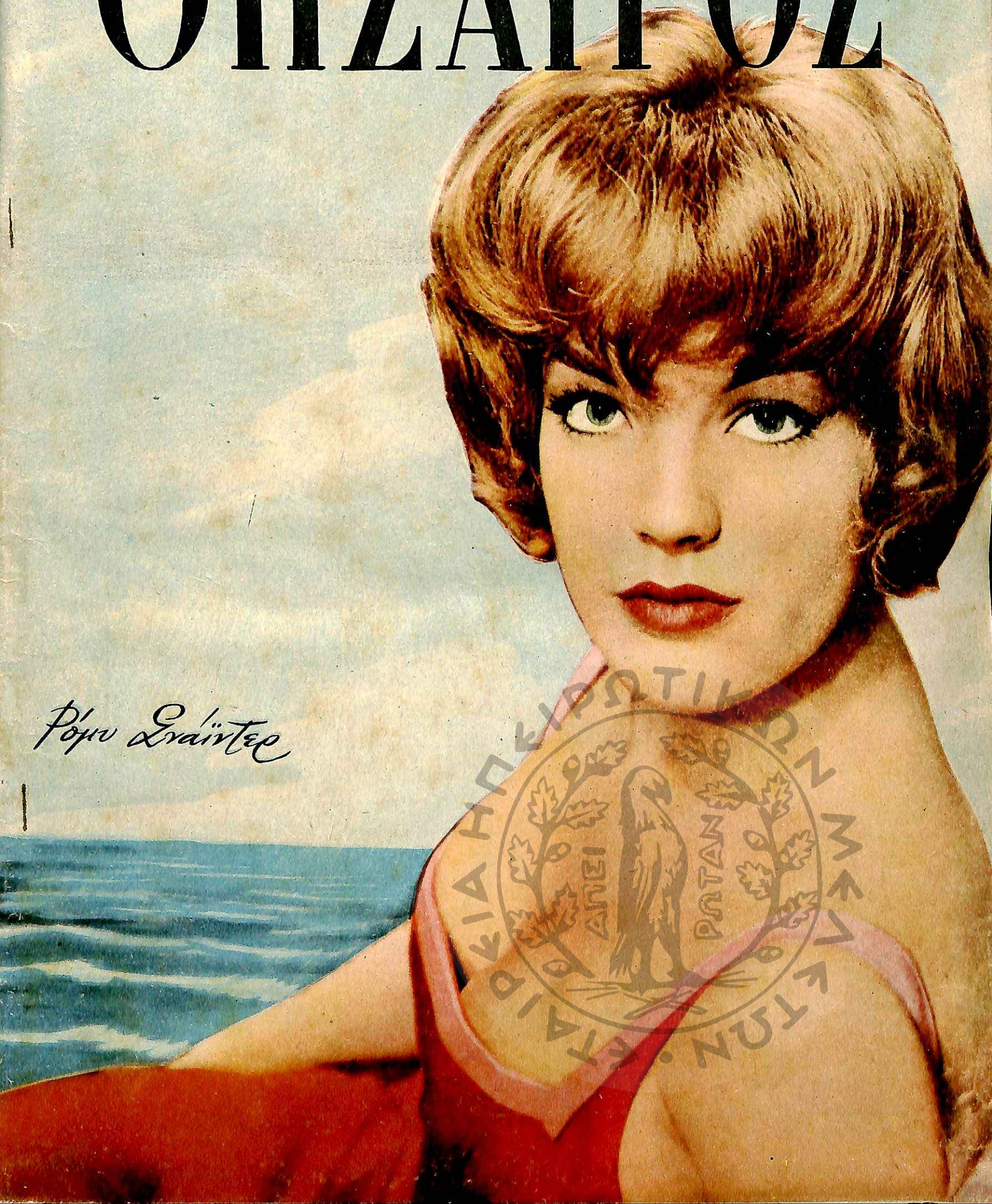
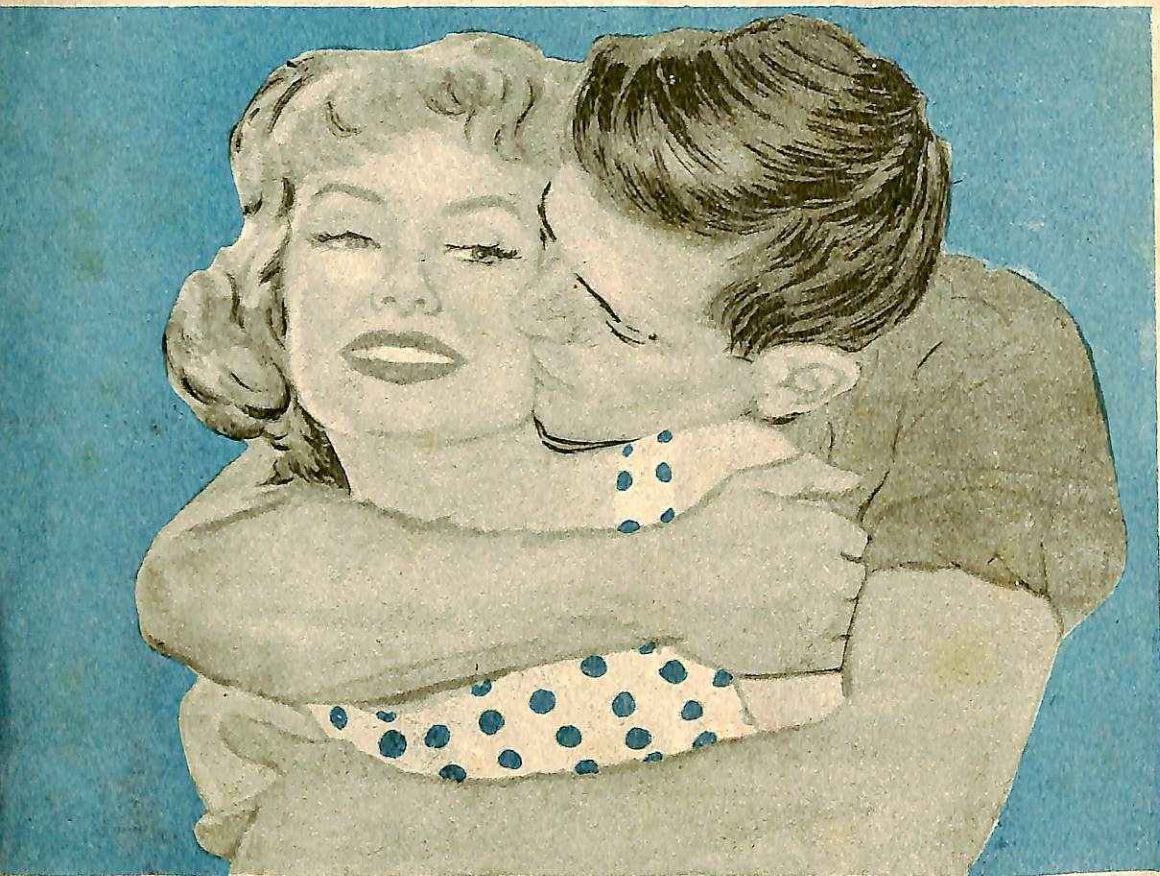

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Ρόμυ Γραϊντερ

Θερμός ο άντρας της στις έρωτικές εκδηλώσεις του, διαχυτικός, χωρίς κανένα ίχνος κοπιώσεως

λους της συντροφιάς, για να μη αποκορυσθόν μόνο αυτόν και δημιουργηθούν ύπονοι. Μια φορά όμως ξεχάστηκε. Χόρεψε μ' ένα δυο άλλους. Σε χορό τη ζήτησε κι' αυτός — ο φίλος. Καμπυλοποιήθηκε στην άρνηση: — Ευχαριστώ, είμαι κουρασμένη.

Όταν γύρισε στο σπίτι άκουσε τον εξάψαλμο. Αυσπρές συζυγικές παρατηρήσεις. Της μίλησε άσχημα. «Τι θα γίνει αυτό το δικό σου; Τι τρόπος είναι αυτός; Πώς προβαλλείς έτσι τους ανθρώπους;...»

Όποτε η γυναίκα αναγκάστηκε να του αποκαλύψει το λόγο της συμπεριφοράς της. Περιμένε να τον έδεσε να εξαγριώνεται εναντίον του φίλου του. «... Κάθε άλλο — τό θάρρος πολύ φούρκο! — Όλοι οι άντρες φλερτάρουν» μού είπε. Και επέμενε να ρίχνει το δόκιο σε μένα που δεν θέλω να χορεύω με τον άνθρωπο που θέλει ν' απατήσει τον άντρα μου μαζί του!.

Βλέποντας κανείς τη στάση αυτή του συζύγου νομίζει ότι πορεύεται για εκδήλωση πωρώσεως, για το φαινόμενο ενός άντρα που από δίπλα, ή για λόγους συμπεριφοράς, ήθελε τη γυναίκα του στην ακολουσία. Υπάρχουν και κάτι τέτοιοι σύζυγοι με διαστροφή που δεν νοιώθουν έρωτική χαρά, παρά όταν ξέρουν ότι οι γυναίκες τους δέχονται και ξένες θωπιές ή άλλο, που λύουν έτσι το οικονομικό τους πρόβλημα.

Η διαφορά στο τελευταίο σκαλοπάτι της φαινόμενα που προκαλούν την αηδία. Όσο επιεικής κι' αν είσαι για τις ανθρώπινες αδυναμίες, όσο κι' αν θέλεις να δείξεις κατανόηση για τις ποικίλες εκτροπές, δεν μπορείς να μη συκαθής τον άντρα που θνάζει στην αγορά τη γυναίκα του.

Μέσα στις ανθρώπινες αδυναμίες η διπλή ζωή. Άρσενικοί και θηλυκοί που δίνονται στον έρωτικό τους. Γυναίκες με μειωμένη αντίσταση, ή με έντονο έρωτισμό, που αφήνονται σε εξωσυζυγικές περιπτώσεις. Αφήνονται ακόμα και για λόγους συμφορώντος, από ματαιοδοξία: Για τα λούσα, για να κα-

Μή παίζετε

ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ

Όταν θα θυγί μόνη, χωρίς να τη συνοδεύει. — Πολύ καλονοριστική, ή φούστα σου. Τόσο χαμυλά τα μανίκια, τόσο κλειστός ο λαιμός. Σε να πράκτειται να σε δεχθεί, ο Πάπας. Σε ταβέρνα πηγαίνουμε, άναψη μου. Δώσε λίγο αέρα στον εαυτό σου. Δεν πηγαίνει ο άλλος να κάνει παρέα με Άρσενικούς του 1861.

Παρατηρήσεις άπίθανες. Φροντιστήριο για να φαίνεται ενδιαφέρουσα στις συντροφικές τους. «Άφου έφθασε να μου πει ότι μ' αϊκ γυναίκα δεν κρύβει κάτω από το τραπέζι τα πόδια. Ούτε ανριεύει όσους την πλησιάζουν για να της πουν μια καλή κουβέντα».

Μαθήματα συμπεριφοράς. Θα ήταν ευτυχής αν την έβλεπε πικάντικη, έντονα κωχική αν την έβλεπε κίτρινη, έντονα μάτια, ματωμένη, με μαύρους κύκλους στα μάτια, πρόθυμη δέκτη των τοληφών ανέκδοτων. Να γελά όταν ακούει τα σόκιν των άλλων που είναι ή μεγάλη μόδα. Ούτε αυτή να ύστερη σε σοκινολογία. Που ζούμε; Χρειάζεται — ή διδασκαλία του — προσομοιή. Άπροσάρμο-στη αυτή, δεν σηκώνεται βέβαια να φύγει από την άρξίζουσα να νοούμενα και τα ύπνου. Μενά των ανέκδοτων. Άλλα ούτε συμμετέχει στους καγχασμούς. Προτιμά να κάνει την αδιάφορη, όπως άλλωστε και είναι.

Υπάρχουν κι' άλλα, ακόμα πιο σοβάρ. Συμβαίνει έξαινα να διακρίνη πονηρές διαθέσεις απέναντί της. Τα ξέρετε δά. Δεν αποδέχεται όλες οι συντροφές από άγνέ-τελοιστήν. Είναι οι πονηροί, οι κακόδοι, οι σοί-λους. Είναι οι συντροφές της του φίλου. Επιδοκλούνται τη συζυγική τιμή του φίλου. Κάποιος άπ' αυτούς — επισημικός φίλος του άντρα της — τό είχε παρατραβήξει. Στενό κορμάκι. Φορτικός στην πολιορκία του. Πολύ περισσότερο από ένα άπλο φέρελ. Προσκλησεις στον έρωτα, τηλεφωνήματα, μπικνί θέσι την έφερνε... Άλλά και τί να σκαίει. Δεν θέλω να πη τίποτα στον άντρα καν. Του είχε τόση εμπιστοσύνη. Θα του στείλει πολύ αν μάθαινε ότι ο «φίλος» αυτός του έσκαβε τό λάκκο.

Δεν τό έπρε, αλλά τον απέφευγε. Δυσφο-ρούσε όταν ο σύζυγος της έλεγε ότι θα ή-ταν στη συντροφιά κι' εκείνος. Δεν καθόταν πλάι του, έκανε ό,τι μπορούσε για να μη θρεθούμε οι δύο τους. Ούτε χόρευε μαζί του. Άρνιόταν να χορέψει και με τους άλ-

λυσουν τα κενά του προϋπολογισμού. Ουσικά και τα καταρίνει, τα καταδικά-ζει, αποστρέφει με λύπη τό πρόσωπο. Ό-ταν όμως ή διαφορά φτάνει στο σημείο ώ-στε ο άντρας με τό ίδ α του τα χέρια να ρί-χνει στη λάσπη τη συντροφή της ζωής του, τότε ούτε κατανόηση κωρεί, ούτε επιεικεία.

Να μη πάρομε όμως στο λοιμό μας τον άνθρωπο. Μας λείπουν οι αποδείξεις. Δεν έ-χουμε στοιχεία που να μαρτυρούν ότι σε ά-καθαρσία ψυχής όφειλεται ή στάση του. Ού-τε ή γυναίκα του κάνει τέτοιο ύπαινιγμό.

Δεν αποκλείεται ο σύζυγος αυτός, να γι-νάναν θηρία αν μάθαινε ότι πήρε κακό δρό-μο ή γυναίκα του. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι. Λακταριστή για τους άλλους θέλουν τη σύ-ζυγο. Ζωηρή, τολμηρή, επιθυμητή, προσκλη-τική. Ίσως επειδή είναι βέβαιοι για τη σε-βαρότητα της και δεν ανησυχούν μήπως γί-ναι τό δυστύχημα. Ίσως γιατί κατέχονται ά-πό τό πάθος να δοκιμάζουν διαρκώς την αν-τοχή της και ν' ανανεώνουν άδίκαια την εμπιστοσύνη τους προς αυτήν.

Παίχνει άξαιρετικά επικίνδυνο. Όλα εί-ναι σχετικά. Τίποτα τό άπόλυτο. Σχετική και ή άρετή της Πηνελόπης, που περιέμενε την έπιστροφή του Όδυσσέα της. Υφανε και έυφαινε τον ίσθ. Δεν έξερουμε όμως ως πό-τε θα κρατούσε και τί θα γινόταν, αν άρ-γούσε ένα δυο χρόνια ακόμα να γυρίσει ο Όδυσσέας στην Ίθάκη του.

Δεν παίζουν με τη φωτιά. Άφροισμένη σου είναι ή σύντροφος. Ορκίζεσαι στην άρε-τή της. Δεν τη στέλνεις όμως στο διαμέρι-σμα του Δόν Ζουάν.

Προσβολή για τη γυναίκα, όταν υποτιμάς τη σεβαρότητα της, αλλά και κακή τακτική, όταν την υπερίτιμας. Άδύνατα πλάσματα ά-λοι, από πλάκα καθώς είμαστε πλάσματα ά-λοι. Ερχονται στιγμές, που ή λάσπη κυριαρχεί πάνω στο πνεύμα, στη σκέψη, στην ψυχή.

Άσπιδας θα υπάρχουν και οι υπεράνθρω-ποι. Δεν τους γνωρίζω. Ούτε τους νοιώθω. Υπάρχουν και υπεράνθρωποι είναι έξω ά-πό τον κανόνα. Η άδυναμια στον κανόνα. Σε άλλους ζωηρή, σε άλλους άτοιμη. Όποια έκ-τας όμως κι' αν έχη, γιατί να πηγαίνουμε γυρεύοντας; Τα πειράματα είναι κίνδυνος να προκαλέσουν ανεπαρκή καταστρο-φές. Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ Ο

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

αογίζει τη δημοσίευσή του πώ συναρπαστικού σινερομάντσαν, που παρουσίασε μέχρι σήμερα ο ελληνικός περιοδικός τύπος. Πρόκειται για την παραγωγή των Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ και Σία

"ΜΟΥΣΙΤΣΑ"

(Σενάριο και σκηνοθεσία ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΔΙΑΝΙΔΗ)

Είνε άναμφισβήτητα μιά από τις καλύτερες δημιουργίες της μεγαλύτερης σάας της ελληνικής δόνης

ΛΑΙΚΗΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

που παρουσιάζεται ωραιότερη από κάθε άλλη φορά σε μιά σειρά από 400 υπέροχες φωτογραφίες.

Την πλαισιώνουν τα πιο λαμπρά άστέρια του ελληνικού κινη-ματογραφικού στερεώματος:

Άνδρέας Μπάγκουλης, Κούλης Σκολίγκας, Γιάννης Γιω-νάκης, Θανάσης Βέγγος, Σταύρος Ίακρίδης, Αλέκα Στρα-τηγού κ. ά.

Επίσης, μιά νέα έξαιρετικώς ενδιαφέρουσα σειρά τουριστι-κών άφθρων του έλλεντου συνεργάτου μας

κ. ΕΠΑΜ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η σειρά αυτή είναι άφιερωμένη στους ιστορικούς και άρ-χαολογικούς τόπους, στα νησιά μας, στην ελληνική ύπαιθρο. Θα τα γνωρίσουμε με τα ενδιαφέροντά τους, τα έθιμά τους, την ιστορία τους, τη φυσική όμορφιά τους, τα ανέκδοτα και τα πε-ριεργα κάθε τόπου.

Όπως και τη μεγάλη δημοσιογραφική έρευνα του έλλεντου συνεργάτου μας:

κ. Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Άηδόνια της Άθήνας

Οί πιο δημοφιλείς τραγουδιστές κι' οί πιο άγαπητοί τρα-γουδιστές θα μιλήσουν για τις τελευταίες επιτυχίες τους και για τα τραγούδια, που τους άνέδειξαν. Επίσης θα έμμεντηρεν-θούν τις μικρές άδυναμίες τους και τα άνείρά τους για τό μέλλον.

Και τέλος τό συγκλονιστικό άστυνομικό μυθιστόρημα του δια-σέμου Άμερικανού συγγραφέως

ΒΕΤΣΕΛ ΧΟΥΑΡΝΤ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ-ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Την άναζητούσαν με λαχτάρα και νοσταλγία όλα τα όύματά της. Γιατί τους έλκεδε, μαζί με την καρδιά τους, ένα βαρύτιμο κόσμημα ή ένα μέρος της περιουσίας τους, κι' ύστερα εξαφα-νίζεταν. Εκείνοι ψάχνανε να τη βρούνε, όχι για να της τα πά-ρουνε πίσω, μα για να την ξανασφίξουν στην άγκαλιά τους. Γιατί τίποτ' άλλο δεν τους ένοιαζε! Άλλ' ή σατανική σειράνα ήθελε να κάνει να χάνονται τα ίχνη της. Άκόμη κι' ο άστυνομικός που την άνακάλυψε επιτέλους και διαφώτισε τό μυστήριο της ταυτότητας της, δε μπόρεσε να γλυτώσει άπ' τη μαγνητική γοη-τεία της. Έβλεπε τέλος στην «έπιχειρησή» της, μα έμεινε λού-δια σιλάδας της.

Τα κοριτσάκια που ντύσαμε άλλοτε
μεγάλωσαν!

Τώρα, θα τα φροντίσει

τό ΝΕΟ
ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ

Pozaci

ΓΟΥΣΤΟ
ΠΟΙΟΤΗΣ
ΤΙΜΗ

ΤΩΡΑ
ΤΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΔΩΣΤΕ
ΣΤΑ
ΠΑΙΔΙΑ
ΣΑΣ

ΒΙΤΑΜΙΝΕ
Σ

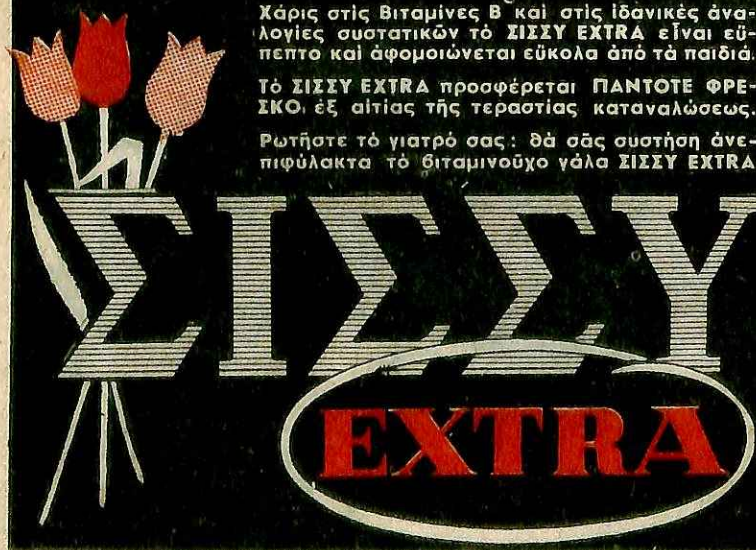
Οlympic

Τώρα τό Καλοκαίρι, προφυλάξτε τὰ παιδιά σας από διαρροϊκές κενώσεις και λοιμώξεις με τὸ βιταμινοῦχο ζαχαρούχο γάλα ΣΙΣΣΥ EXTRA.

Χάρis στις βιταμίνες Β και στις ιδανικές ἀναλογίες σιυατικών τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA εἶναι εὐπεπτο και ἀφομοιώνεται εὐκόλα από τὰ παιδιά.

Τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA προσφέρεται ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΡΕΣΚΟ, ἐξ αἰτίας τῆς τεραστίας καταναλώσεως.

Ρωτήστε τὸ γιατὸρ σας: δὰ σὰς συστήση ἀνεπιφύλακτα τὸ βιταμινοῦχο γάλα ΣΙΣΣΥ EXTRA.

*Τώρα
εἶναι αὐτός
δου μ' ἀγκαλιάζει*

Ἦμουν πολὺ δυστυχῆς πριν λίγο καιρὸ γιατί τὸ πρόσωπό μου ἦταν γεμάτο από μιμπίκια, κοκκινίλες και σπυράκια. Καὶ πραγματικά φοβόμουνα μήπως χάσω τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνδρός μου, ἀπ' αὐτὰ τὰ μικροελαττώματα. Τώρα ὅλα ἔχουν ἀλλάξει, με ἀγαπάει πιὸ πολὺ από κάθε ἀλλῃ φορά. Τὸ μυστικό μου; Μὰ ἀπλούστατα, ἡ περιποίηση τοῦ δέρματος με ΤΟΚΑΛΟΝ. Καὶ νὰ πῶς: Τὸ βράδυ ἀπλώνετε στὸ πρόσωπό σας τὴν κρέμα νυκτός ΤΟΚΑΛΟΝ - τροφή τοῦ δέρματος - με ΒΙΟCEL. Ἐνὸσω ἐσεῖς κοιμάστε ξαναδίνει στὸ δερμα τὴν ἐλαστικότητα τοῦ και ἐξαφανίζει τίς μικρὲς ρυτίδες. Τὸ πρωί, ἡ κρέμα ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ, μὴ λιπαρὰ, καθαρίζει τὸ δέμα από κάθε μικροακαθαρσία και τὸ κάνει δροσερό, ἀπαλὸ και βελούδινο. Μεταχειρίζεσθε τακτικά τίς δύο αὐτές κρέμες και τὰ ἀποτελέσματα δὰ εἶναι τὰ ἴδια με τὴν πιὸ ἀκριβὴ κούρα ὠμορφιάς.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ἡ ΜΙΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ὑποσιτίζεται!

Ἀλλὰ ὑπάρχουν τρόποι νὰ θεραπευτοῦν ἀπὸ τὴν ἐνδημική πείνα τοὺς οἱ ὑποανάπτυκτοι λαοί.

Ο ἝΝΑΣ στοὺς δύο κατοίκους τῆς Γῆς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη και σήμερα, παρὰ τὴν παρεχόμενη πρὸς τίς ὑπανάπτυκτες χώρες βοήθεια, νὰ ὑποσιτίζεται. Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα ἀπὸ μιὰ πρόσφατη στατιστική τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ΟΗΕ και μιὰ σχετική τοῦς μελέτη, ποὺ ἀποδίδει τὸ φαινόμενο στὴ δύσαναλογία τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ με τὴν αὐξήσι τῆς παραγωγῆς.

Ἡ δυσαναλογία αὕτη, ὥστόσο, παρατηρεῖται ἐντελῶς ἀντίστροφα στὶς ἀναπτυγμένες χώρες, ὅπου ἡ παραγωγή σημεῖωσε πολὺ μεγαλύτερη αὐξήσι ἀπ' ὅση ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὰ μεταπολεμικά χρόνια. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες π.χ. ὁ πληθυσμὸς αὐξήθηκε ἀπὸ τὸ 1945 κατὰ 35%, ἡ παραγωγή κατὰ 60% και ἡ ὠριαία ἀπόδοσι τοῦ ἐργαζομένου κατὰ 100%. Ἔτσι, γιὰ τίς ἀναπτυγμένες χώρες, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὼς οἱ λαοὶ τοὺς τρέφονται σήμερα καλύτερα παρὰ οὐ κάθε ἀλλῃ περίοδῃ τῆς ιστορίας τοῦς.

Ἀντίθετα, στὴν Ἀπὸ Ἀνατολή, ὁ πληθυσμὸς ἔχει αὐξηθῇ κατὰ 30%, ἐνῶ ἡ παραγωγή κατὰ 25% μόνον. Πρῶγμα ποὺ σημαίνει πὼς ἡ κατὰ σῆμα σήμερα εἶναι ἐκεῖ ἀκόμη χειρότερη ἀπὸ τὴν προπολεμική, ποὺ κάθε ἀλλο, βέβαια, ἦταν παρὰ ρόδινη.

Ἡ αὐξήσι τῆς παραγωγῆς, ποὺ σημειώθηκε στὶς συγχρονισμένες χώρες, οφείλεται, ἀποκλειστικά σχεδόν, στὴν ἐφαρμογὴ τῶν νέων ἐπιστημονικῶν και τεχνικῶν ἀνακαλύψεων στὴ γεωργία και στὴν κτηνοτροφία.

Κατὰ συνέπεια, τὸ πρῶτο μέτρο γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι τῶν ὑποανάπτυκτων χωρῶν ἀπὸ τὴν κατὰσῆσι τῆς μόνιμης ἀνέχειας και τῆς ἀθεράπευτης πείνας, πρέπει νὰ εἶναι, σύμφωνα με τίς ὑποδείξεις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ΟΗΕ, ὁ τεχνικός τοῦς ἐξοπλισμός, ὥστε ν' ἀνεθῇ ἡ ἀπόδοσι τῆς γεωργίας και τῆς κτηνοτροφίας τοῦς.

Μὲ βάση, ὅπως ὑπολογίζεται, 2.500.000 δολλαρίων, δὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοστοῦν οἱ καινοῦργιες τεχνικές ἀνακαλύψεις στὶς χώρες τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς και νὰ αὐξηθῇ, μέσα σὲ πέντε χρόνια, ἡ συγκομιδὴ τοῦς κατὰ 20 ὡς 25%.

Τὸ δεύτερο μέτρο, σύμφωνα με τοὺς ἰδίους ἐδικούς, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπόδοσι στὴν καλλιέργεια ὠρισμένων παρθέτων ἐκτάσεων, κυρίως τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς και τῆς Ἀφρικῆς. Μονάχα στὴν κοιλιά τοῦ Ἀμερικανοῦ εἶναι θεωρητικά δυνατό ν' ἀποδοθῇ στὴν καλλιέργεια μιὰ ἐκτασι 5 ἐκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἐνῶ ἡ συνολικὴ καλλιέργεια ἐκτάσι στὶς δύο ἡπείρους, ποὺ μένει ἀκόμη ἀνεκμεταλλετή, ἐπερικρατεῖ τὰ 40 ἐκατομμύρια ἐκτάσια.

Τρίτος τρόπος, γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς μισῆς Ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν ἐνδημική τῆς πείνα, εἶναι νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοσι τῆς αἰλίας. Πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια, οἱ βιολόγοι ὑπολόγισαν πὼς οἱ θαλάσσιες και οἱ ὠκεανοὶ τοῦ πλανήτη μας δὲ μπορούσαν νὰ προσφέρουν παραπάνω ἀπὸ 25 ἐκατομμύρια τόννους ψαριῶν τὸ χρόνο. Σήμερα, με τοὺς νέους ὑπολογισμούς τοῦς, ἔχουν καταλήξει στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ ἐτήσια ἀπόδοσι μπορεῖ νὰ φτάσῃ τὰ 60 ἐκατομμύρια τόννους, χωρίς κίνδυνο ἐξανθήσεως τοῦ ἐμφύλου πλοῦτος τῶν θαλασσῶν. Ἐπιβάλλεται, λοιπόν, λέμε νὰ ἐνισχυθῶν οἱ ἀλιευτικοὶ στόλοι και νὰ γίνῃ ἐπίσης τεχνητὴ καλλιέργεια ψαριῶν στὶς λίμνες και στὰ ποτάμια.

Τέλος, δύο ἀκόμη μέτρα ποὺ εἰσγόνται οἱ ὑπηρεσίες τοῦ ΟΗΕ, εἶναι νὰ ἀναπτυχθοῦν και νὰ συντηρηθοῦν τὰ δάση, ποὺ, ὄχι μόνο προσφέρουν κανὴνι και ἔλαια, ἀλλὰ προστατεύουν ἐπίσης τὴν καλλιέργεια και παρεμποδίζουν τὴν ἐρρασία, καθὼς και νὰ καταβληθῇ προσπάθεια γιὰ τὴν καλύτερη συντήρησι τῶν προφύμων. Στὶς ὑπερσυγχρονισμένες Ἠνωμένες Πολιτεῖες — ποὺ νῦν — ἡ ἐτήσια ἀπώλεια γεωργικῶν προϊόντων ἐξ αἰτίας τῆς ἀνεπαρκούς συντηρήσεως φτάνει τὸ 30%!

Ἠ Ονειρα γλυκά

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ἀπὸ τὴν τρυφερὴ
ἀγκαλιὰ τῆς μανούλας
στὰ μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια τοῦ...

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

“Γνώμη,”

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Λοιμξίδου-Αμπαζώ

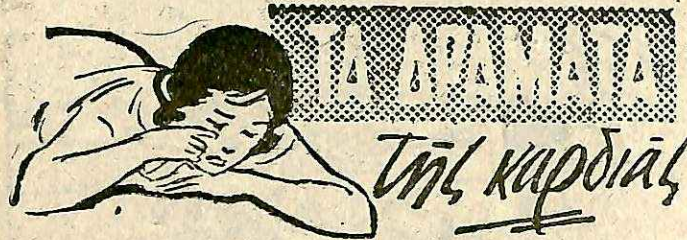
Βοηθός - Συνεργάτης των καθηγητών ΚΡΑΚΑΝΟΦ, MORRIS,
 MASSON, ELDE & του δερματολόγου Ιατρού ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΥΤΙΔΙΟΥ
 ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΟΥ, ΔΕΡΜΑΤΟΣ, ΣΤΗΘΟΥΣ, ΣΩΜΑΤΟΣ
 ΚΑΙ ΙΔΙΑΚΑ ΤΡΑΙΤΕΜΕΝΤΣ ΑΣΥΔΑΤΩΣ ΕΞΕΣ

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΔΙΑΤΡΙΧΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΠΡΟΣΗΓΗΣ Η 40 ΕΤΗΣ ΜΑΣ ΠΕΙΡΑ ΕΡΜΟΥ 51, Τηλ. 35.213

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΙΑΣ ΤΥΦΛΗΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της εφημερίδας φώναζε στο γραφείο του τον αρχισυντάκτη του και του δίδε ένα γράμμα.

— Για διάβασε τί μ'ας γράφει αυτός εδώ και πές μου τη γνώμη σου, του είπε.

Ο αρχισυντάκτης πήρε το γράμμα κι' αφού το διάβασε ως το τέλος, το επέστρεψε στο διευθυντή.

— Ναί, είπε, είχα γράψει προχτές λίγες γραμμές για την Πόλα Λουκέι, μία φτωχή κοπέλα 18 χρονών, κόρη ενός θυρωρού, που σκοτώθηκε ο καυμένος

έδώ και μία βδομάδα.

— Ναί, ξέρω...

— Είναι τυφή, ή δυστυχισμένη, και δεν έχει κανένα στον κόσμο. Τη σύστησα με λίγες λέξεις στη φιλανθρωπία των πλουσίων.

— Αυτά τα ξέρω, φίλε μου, ζητάω τη γνώμη σου τώρα για την πρόταση αυτού του κυρίου...

— Θάνατι κάποιος φιλάνθρωπος...

— Πρόσφερες τ' όνομά του; Δεν άκουσες ποτέ σου να γίνεται λόγος για το Μάριο Ρούγκο;

— Όμοιο λόγος πρώτη φορά άκουσα τ' όνομά του.

— Έχεις δίκιο. Είναι αυτός νέος άκοσμα, χτεσινός δημοσιογράφος... Η ιστορία είναι λίγο παλιά... Πάνε 10 χρόνια από τότε. Ο Μάριο Ρούγκο ήταν ένας πολύ δημοφιλής άντρας, 35 χρονών, μεγάλος κατακτητής. Μία γυναίκα λοιπόν τούβριζε βιτριόλι και τον παραμόρφωσε!

— Τον στράβωσε;

— Δυστυχώς όχι τελείως. Το κατάρτισε μόνο το ένα μάτι... ενώ θαπρεπε νάχη τυφλωθεί λότελα, γιά να μη βλέπει την κατάντια του... Τον είχα δει στο νοσοκομείο, τρείς μήνες μετά το πάθιά του. Με πίκαιε φρίκη ακόμα όταν το θυμάμαι, αν και περσαν 10 χρόνια από τότε... Κατάληψε μισάνθρωπος κι' άποτρα.

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Η πουλάδα

Πρό ημερών περίφροντις αναζητώντας λύσεις προς άμεσον υπερδουκλών μετ' άκραφνούς νόσησης φάσκον ιδέαν εξοικον εις την σοφίν μου γκλάσαν και ών εις εμβολακλίκον ίνα ψωνίσω φάσαν έφημεριον το σκεδόν ευθύς το βρυλικόν ήγουν απ' τον κατάλογον τον τηλεφωνικόν επέλεξον τον άριθμόν άγνωστον δεσπούνης κι' ώ Ζευί έπλεφώνησον κατάμεστος ααήνηνης κι' όποια όντως έκπληξής και τύχη σκανδαλώδης! — Ποιος εστίν; ήρώτησεν άπληκώς ως εικός, — Ένώ ειμί, άπάντησεν, ο Παρατατικός!

— Ό! Δόν Ζουάν! άνέκραξεν ή άγνωστος μου Μούσα κι' ατίκα λαύρον έκφρασιν φωνητικώς λαδούσα.

— Ό! γόπτα, εδόθησεν προς τί να συζητήσω;

— Έλθέ εις την οικίαν μου ενδέρμωσιν ν' άσπαδωμέν!

— Έπ' ώ και άνεχώρησον επιπροχάδων (μαλλον

κι' ευελπιστών εις εναρξιν έρωτικόν νύσραδάλων

έκείνην παρωμοιάζον έν έν ως κοττο- (πουλίον

τό νεύμα δέ του έρωτος ποικιλύων (λουκουλίων

Πλην άτυχώς ως ήνοιξεν ή θύρα της (οκίας

είδον νυνήν Ισχνόδεσαν μενίοντες ή (κίαιας

έφ' ώ και άνεχώρησον καθ' ή άντί (πουλάδας

θά έκαλούμην να γευθώ... (κολοκυθο- (κορφοβάσι

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

Από κείνη τη μέρα, έγινε σκεπτικός, νευρικός, άπότομος. Το κάκου ή άτυχη κοπέλα προσπαθούσε να μαντέψει την αίτία αυτής της αλλαγής του.

Τέλος, ένα βράδυ δέ μπόρεσε πιά να κρατηθή και της είπε: — Άκουσε, Πόλα... Άν ένας γιατρός... μπόρεσε να σου δώσει το φως σου με μία έγχερησι...

Το φως μου... Άν, καλέ μου, πόσο θά τόν εύγνωμούσα!

Όχι γιατί θάβλεπα όμορφές που μου είναι άγνωστές... Άλλά γιατί να μη με βλέπεις έσύ τυφή! Γιατί φοβάμαι μή μου πάρη την άγάπη σου καμιά άλλη κοπέλα με όμορφα μάτια...

Και γιατί θέλω να δώ έσένα!... να δώ άν είσαι όπως σε φαντάζομαι... Ναί, σε φαντάζομαι πολύ όμορφη, Μάριο... Καί είσαι... δεν είπ' έτσι; Πες μου!

— Ένα δάκρυ κύλησε απ' τα μάτια του παραμορφωμένου.

— Είμαι... γεννήθηκα ώρατος... μουρμούρισε.

Δεκαπέντε μέρες μετά την έγχερησι, μέρα στ' όλοσκότεινο δωμάτιό της, ο γιατρός της έλυσε τα μάτια, τα κύτταξε προσεχτικά λίγες στιγμές και της φέρεσε άμέσως ένα ζευγάρι, κατά μωρα γυαλιά, δίνοντάς της τις τελευταίες οδηγίες του:

Τό θάνα, έγινε, Πόλα! Σε μία βδομάδα το πολύ, θά βλέπεις όπως όλος ο κόσμος.

Πόσο σέ εύγνωμόνα, γιατρέ!... Μα πού είναι ο Μάριο; Οέλω να τον δώ!

— Βγήκε έξω, απ' τη συγκίνησή του. Θά τόν δεις... Υπομονή... Άκούσε με όμως καλά! Τά φως του ήλιου, ή και μίας λάμπας ακόμα, μπορεί να σε τυφλώσει γιά πάντα! Δέ θά βγής, λοιπόν, απ' το δωμάτιο αυτό, ούτε και θά παραισέρσης καθόλου τις βαρείες κουρτίνες. Σε τρείς μέρες, δέ θανάτω, και θά δώ τότε άν θά σου επιτρέψω να βγής στο φως. Κάνε υπομονή. Έμεινες έλα σου τα χρόνια μέσα στο άδιόπεραστο σκοτάδι. Μείνε λίγες μέρες ακόμα...

— Το Μάριο... Πού είναι, γιατρέ!... Ούτ' αυτόν δεν πρέπει να δει;

— Οά τόν δεις... στο ήμίφως, σε λίγο... Τόν άγαπάς πολύ, τό Μάριο;

— Ό, άν ξέρατε, γιατρέ μου!... Άν ήξερε κι' εκείνος πόσο τόν λατρεύω!...

Όταν άκουσε τό Μάριο να κουβεντιάζει σιγανά με τό γιατρό στη διπλανή κάμαρα, ή Πόλα δέ μπόρεσε πιά να κρατηθή. Προχώρησε σιγά-σιγά ως την πόρτα, παραμέρισε λιγάκι την κουρτίνα, έβλεπε τό χέρι της πάνω απ' τα μαύρα γυαλιά και προσπάθησε να δει τό Μάριο της, μέσα απ' τό μικρό άνοιγμα που σχημάτιζαν τα δαχτυλά της.

Και τόν είδε... Τόν είδε να κλαίη σά μικρό παιδί, μ' άναμμένο ήμίφως, να κρυβή όλο το πρόσωπό του στο μαντήλι του.

Δέ μπόρεσε στην άοχή να μαντέψει την αίτία της άπληστίας του.

Τέλος, ο γιατρός πήρε την τσάντα του κι' έφυγε, αφού είπε λίγες λέξεις στο Μάριο. Τότε έκείνος τράβηξε το μαντήλι του απ' τό πρόσωπό του...

Η Πόλα κέρωσε, όταν είδε τη φοιχτή εκείνη μορφή. Η συγκίνησή του την έπνιξε. Ένας κάμπος άνέθηκε απ' τό στήθος της στο λαϊμό της...

Προχώρησε ως τό παράθυρο, τρεκλίζοντας τ' άνοιξε όσο μπόρεσε πιδ άδύρκα, έβγαλε άποφασιστικά τό μαύρα γυαλιά της... κι' άφρησε τό δυνατό φως του ήλιου να πέση στα μάτια της...

Υστερα έμπηξε μία κραυγή παραρητική και σωρίστηκε καταγής, ανάστροφη.

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

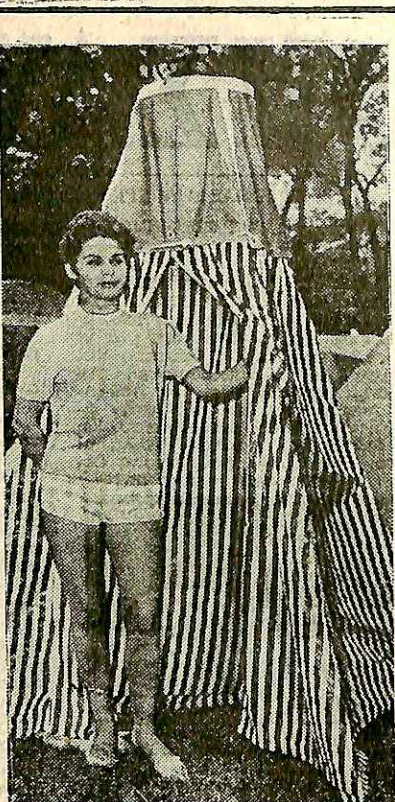
Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

Κ. ΣΑΝΤΙΝΙ

ΤΣΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΞ

Η μικρή αυτή καμπίνα της πλάξ, που σ'ας έπιτρεπει να γυύθητε και να ξαναγυύθητε άνετα, σε οποιοδήποτε σημείο, χωρίς να υπάρχει κανένας κίνδυνος να σ'ας δούν αδιάκριτα μάτια, χωρίς, όταν διπλωθεί, μέσα στην τσάντα της πλάξ, που σχηματίζει την κορυφή της. Η τσάντα αυτή μπορεί επίσης να περιβάλλει και όλα τ' άλλα είδη που θεωρούνται απαραίτητα σε μία κολυμπήτρια. Το συνολικό βάρος της είναι 2½ κιλά και πωλείται στη Γαλλία 800 δραχμές.

ΝΕΟΣ ΚΑΘΕΡΕΤΗΣ ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥ. ΡΙΑ ΜΟΥ

Οι περισσότερες από τις σύγχρονες πρακτικές άφρερές άποβλέπουν στο να ξεκουράσουν το όρατο φέλος και να το άφρονον περισσότερο έλεύθερο, άποφασιστικά τις δουλειές του νοικοκυριού. Νά τώρα και ένας καθερέτης, ο όποιος σ'ας έπιτρεπει να ήγθε άν είναί έν τάξει τό χτένάμα σας, χωρίς να τόν μετανιώητε γύρω από τό κεφάλι σας. Ένα κομμάτι στη λαλή κάνει τόν καθερέτη να περιστρέφεται αυτόματως δεξιά ή άριστερά, κατά θούληση και σ'ας έπιτρεπει να ήγθε οποιοδήποτε σημείο του προσώπου ή τόν μαλλιών, χωρίς να κινήτε καθόλου τό χέρι.

Εφιαλτικές μητέρες

ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΟΡΜΟΝΗ ΤΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ!...

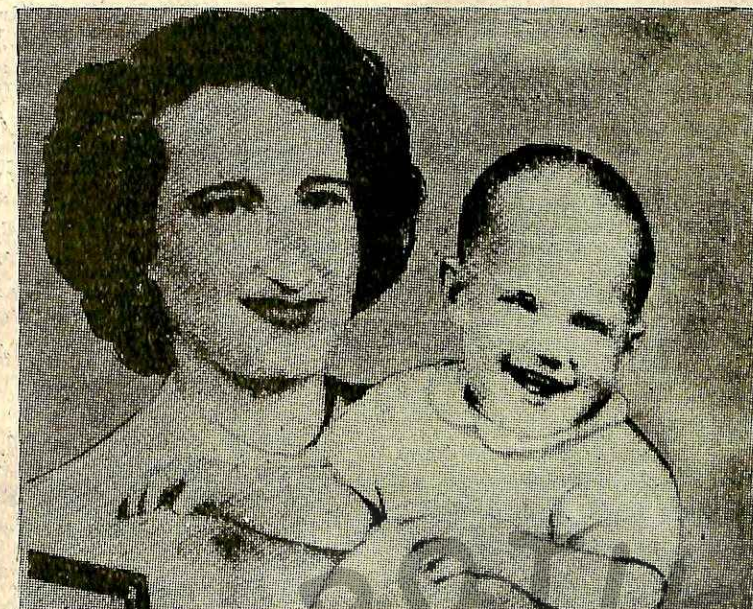
θεσία γιά να κούνη τον πραγματικό σκοπό του τριπλού έγκληματός της. Μεταχειρίστηκε τα άθωα παιδιά της ως τό πιο φοβερό μέσο έκδίκησης γιά να συντρίψη ψυχικά τόν άντρα της, που είχε πάψει να την άγαπάει.

Οι έρευνήτες κι' οι έγκληματολόγοι, που μελετούν αυτές τις άνατριχαστικές περιπτώσεις, δηλώνουν κατηγορηματικά ότι αυτές οι γυναίκες που σκοτώνουν τα παιδιά τους δεν είναι φυσιολογικές. Έχουν στερεωθή το φίλτρο της στοργής. Ο

τροφής ενός παιδιού. Έτσι έξηγεί την έπίστροφή των γυναικών, που θυσίασθηκαν γιά τα παιδιά τους και γυναικες που τα έκμεταλλεύθηκαν ή και τα σκότωσαν άνάλογα.

Ας αναφέρουμε μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

Σ' ένα διαμέρισμα, στο Κολώνα, κι, είχε βουλώσει ο άποχευετικός άγωγός. Έκλήθη, φυσικά, ένας άδραυλικός, που δεν άφρησε να διαπιστώση τη βλάβη. Μετά συνέγραψε το φίλτρο της στοργής. Ο

Η θρησκόληπτη Άμερικανίδα Νίτα Μπαϊνκερ σφίγγει στην αγκαλιά της ένα από τα τρία παιδιά της, που τα στραγγάλισε με άπληστη σκληρότητα.

όργανισμός τους δεν λειτουργεί κανονικά. Κι' όταν άκόμη έγιναν μητέρες, δέ μπόρεσαν να άναπτύξουν την όρμηνη της στοργής, που παράγει ο όργανισμός κάθε γυναίκας, που θά γίνη μητέρα. Κι' αυτή ή όρμηνη την κώνη ν' άνθίξη στην ταπεινότητα της κυήσεως, στους φοβερούς πόνους της γέννας και στα βάσανα της άνα-

τάζεται κανείς την κατάπληξη του, όταν άνένορε από κεί τα κομμάτιασμένα μέλη ενός μικρού παιδιού, που κάποιος είχε πετάξει στην... τσουλέρτα!

Αναστατώθηκε τό σπίτι, ή άστυνομία έκανε έρευνές και τέλος άπεκαλύφθη ή αλήθεια μ' όλες τις άνατριχαστικές λεπτομέρειες της. Η

Γραφομηχανή και... άρσις βαρών!

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοί, που θεωρούν την εργασία των υπαλλήλων στα γραφεία σαν πολύ πιο εύκολη, απλή και άνώδυνη από κάθε άλλη. Όλες οι πρόσφατες έρευνες της έπιστήμης, έν τούτοις, έχουν οδηγήσει στην διαπίστωση πως ο μόνος της γραφικής εργασίας έχει δύσκολο νόημα ύπομνηση.

Πρώτοι οι Άμερικανοί έπιστήμους έπιστήμωσαν τους κινήσεις που προέρχονται από την όμοδική εργασία σε άπέραντες αίσθησεις. Ο έργαζόμενος, διαπιστώνοντας, συνήθως βέβαια, σιγά-σιγά, τόν δημιουργούμενο θόρυβο, αλλά ο θόρυβος αυτός δεν παύει να είναι ένα δηλητήριο γιά τό νευρικό του σύστημα. Σε περίπτωση, που ο θόρυβος είναι έξαιρετικά έντονος — άν, λ.χ. υπάρχουν γραφομηχανές στην ίδια αίθουσα — δημιουργούνται και άλλες διαταραχές στην όργανισμώ.

Αποτέλεσμα των έπιστημονικών αυτών διαπιστώσεων υπήρξε τό ότι πολλές άμερικανικές έπιχειρήσεις καθιέρωσαν τό σύστημα των γυαλίων χωρίς άπαιτητή άνάμειση στα γραφεία των υπαλλήλων. Τό γυαλί χωρίς άμειση φτάνοντας άς τό μισό περίπου ύψος του δωματίου, περιορίζει ελαστικότητα τόν θόρυβο, χωρίς να αίσθάνεται κι' ο έργαζόμενος τόν έαυτό του άπομονωμένο από τούς συ-

ναδέλους του του ίδιου γραφείου.

Ανεξάρτητα, ωστόσο, από τόν παράγοντα του θορύβου, ή εργασία στην γραφομηχανή δεν παύει να είναι πολύ κουραστικώτερη απ' όσο γενικά πιστευόταν άς τώρα. Τό χτύπημα ενός πληκτρον της γραφομηχανής Ισοδυναμεί, όπως υπολογιστήκε, από την άποψη της άπαιτούμενης μήκους προσπάθειας, με την άνύμνηση ενός βάρους 400 γραμμασίων. Κατά συνέπεια, μία δακτυλογράφος, έργαζόμενη επί όκταωρο, είναι σαν να άνυμνή, από διάστημα αυτό, βάρος 16.000 άς 20.000 κιλών!

Εκκινώντας από τό δεδομένο αυτό ή γερμανική Ένωσι Προστασίας των Έργαζομένων έξήγησε να παρθούν τα ακόλουθα μέτρα:

1) Νά καθιερωθή ως άνώτατο όριο εργασίας γιά τις δακτυλογράφους τό έξάωρο. Τά σκλήμματα στην γραφομηχανή πάνω από 6 άρες την ήμερα οδηγεί στη νευρωσι ή στην υ. περικοπή.

2) Νά μνη υπάρχουν παραπάνω από 4 γραφομηχανές στο ίδιο γραφείο, έκτος, έννοείται, άν κάθε δακτυλογράφος άπομονώνεται με γυαλίνο χωρίσμα.

3) Νά μην δοχολογούνται άποκλειστικά με την γραφομηχανή υπάλληλοι, και τόν δύο φύλων, ήλικίας κάτω από 18 έτών.

υπέρτρια αυτής της οικογένειας έλχε συνάψει σχέσεις παράνομες με άποτέλεσμα ν' άντιλήφθ η άλγους μήνες ότι θά γινόταν μητέρα. Γιά να μη χάση τη δουλειά της έκρυψε από τ' άφεντικά της την έγχερησίνη της, λογαριάζοντας ότι θά εύρισκε τόν καιρό να κάνει μία διακοπή ή και να γεννήση κρυφά τό παιδί της.

Μά άφρόσπησε θάρρα ή κυρία της. Δέ άφρόσπησε να πάρη όποτε ήθελε άδεια. Καί μία νύχτα την έπικαιαν οι πόνοι του τοκετού. Τότε, στην άπληστία της, κλεισθηκε στην τσουλέρτα, γέννησε τό παιδί, τό έπνιξε κι' ύστερα, αφού τό κομμάτισε μ' ένα μαχαίρι, τό πέταξε μέσα στον άποχευετικό άγωγό, που φυσικά βούλωσε!...

Η φοβερή αυτή γυναίκα συνήλθε και άναγκάσθηκε να άμολογήση τό έγκλημά της.

— Κακούργα, της φώναξε με φρίκη ή κυρία της, γιατί κομμάτισες τό παιδί σου; Πώς άνθεςες να τό πετάξεις εκεί που τό πέταξες!...

— Τι θέλετε να κάνω; άπόρησε ή ύπνέρτρια. Θά μού ήταν έμπόδιο στη δουλειά. Κι' ύστερα, παιδιά μπου να κάνω όποτε θέλω. Δουλεύω δέ βρίσκω εύκολά!...

Αυτή ή γυναίκα δεν είχε μέσα της τό φίλτρο της στοργής. Δέν έπνιξε την όρμηνη της άγάπης. Έτσι ένα ψυχρό και άδιάφορο πλάσμα, που θεωρούσε βέρρος τό παράνομο σπλάγχθ της.

Αλλά οι δραματικές περιπτώσεις της δολοφονίας μικρών παιδιών από την ίδια την υπέρτα τους είναι πολλές. Παλαιότερα, όταν τα ήθη ήταν άκόμη άσχημα και οι γυναίκες δεν είχαν την άνεστρασία και τα μέσα να καλύψουν τα έρωτικά σφάλματά τους, ήταν συνήθισμένη ή περίπτωση έκθέσεως ενός παιδιού ή τό πέταγμα του στον... τενεκέ των σκουπιδιών!... Άδίστακτα, χωρίς κανένα όικτο, αφού γεννούσαν, σκοτώναν τό άσέο πλάσμα και τό πέταγαν στα σκουπίδια!...

Άλλες τό στραγγάλιζαν μόλις τό γεννούσαν κι' ύστερα τό έθαβαν στα χωράφια ή και σ' αυτή την αλλη του σπιτιού τους. Μία γυναίκα έθασε τά από κλεψύδαρια παιδιά της κάτω από τό... κρεβάτι της. Καί τέλος, έλλην συνήθεια γιάτι διαπιστώθηκε ότι έθασε ζωντανά τό παιδί απ'...

Μερικές έπίσης, έχει έξασκωθεί ότι πού γεννιόνταν τό παιδί, έρχονταν σε σχετική συμφωνία με τη μάμη, που θά έπιστατόσε στον τοκετό. Έκείνη θά τις έγγενώσε και θά τις κρατούσε δύο μέρες, στην κλινική της. Θά της δίνανε όμως τό παιδί και δέ θά άνδισάρονταν ποτέ τί έγινε. Καί, φυσικά, ή μάμη, όπως καταλαβαίνετε, έκανε έμπόδιο μικρών παιδιών. Τα πούλωση πανάκριθα σε ζευγάρια, που έπιθυμούσαν ν' άποκτήσουν ένα παιδί ή με τούς ελ. δύκους συνεργάτες της φρονίτες τά πούλωση σε έόνους ή να τα στέλνουν γιά υιοθεσία σ' άλλα τά σημεία της Έθνογειας. Κι' είναι γνωστό τό σκάνδαλο, που έσπασε έδώ και λίγο καιρό, με τό έμπόδιο βαζέφον, που γινόταν στις διάφορες λαϊκές συνωμίες της Άθήνας.

Κάθε μάνα που φέρνει στον κόσμο ένα παιδί καί τό έκασταλείπει, είναι παθολογικά άνάνθρωπος. Η όρμηνη της στοργής δέν άναπτύχθηκε στον όργανισμό της. Κι' έτσι δέ μπορεί ν' άγαπήση αυτό, να πονή αυτό τό πλάσμα. Υπάρχουν, θά ήπτε, τέτοιες γυναίκες: Πρωιστότερες από όσες φαντάζεστε. Τά σκοτώνουν πριν γεννηθούν γιά να μη χαλάσουν τη σωειότητα τους! Τα δολοφονούν γιά να μη κληστούν μέσα στο σπίτι να τ' άναβήσουν και στερηθούν τις διασκεδάσεις τους. Τά σκοτώνουν άκόμη και ψυχικά, έγκρα, κατεπιπνύνοντας τα σε ζενα χέρια να τ' άναβήσουν. Καί, τέλος, υπάρχουν γυναίκες, που τα θέρνουν στον κόσμο γιά να τα πούλωσουν ή να τα έκμεταλλεύθουν!

Η Νίτα Τζόελ Μπέικερ δεν έλ. ναι, λοιπόν, μονόβλοκο φαινόμενο. Με την διαφορά ότι τα σκότωσε... με γαλιετρα και τά τρία μαζί σε μία νύχτα!...

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΕΣΕΙΣ

τα' ος' άντρες

ΕΙΝΑΙ ένα κοινό ελάττωμα στους άντρες και τις γυναίκες ν' αναζητούν στο ή τη σύντροφό τους ζωής τους την τελειότητα.

Μή Ζητάτε την τελειότητα

Αυτό το ελάττωμα είναι πιο συνηθισμένο στις γυναίκες. 'Η νέα αρχίζει ν' αγαπάει ένα ιδανικό πλάσμα, που το φτιάχνει με τη φαντασία της και το στολίζει με τα καλύτερα χαρακτηριστικά. Αυτό το πλάσμα, που είναι η προσωποποίηση της τελειότητας, γυρίζει τα όνειρά της και γίνεται ο άορατος για τους άλλους, άλλ' ο παρ' όλην αυτήν σύντροφός της. Τον βλέπει, ακούει τη φωνή του, μεθάει από τα λόγια του, φτιάχνει τα πιο τρελά σχέδια μαζί του. Κάποτε η εξωτερική του εμφάνιση παραλλάσσει. Γίνεται πιο ψηλός ή πιο κοντός, το πρόσωπό του παίρνει αυτή ή εκείνη την έκφραση, αλλά στο βάθος παραμένει πάντοτε το ίδιο όν.

Απ' αυτή την πρώτη φάση του ιδανικού αγαπημένου περνούν όλες σχεδόν οι νέες. 'Επακολουθεί η δεύτερη, στην οποία η νέα μεταφέρει όλα μακριά όλες τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του ιδανικού αγαπημένου στον πραγματικό. Με ποιο τρόπο γίνεται αυτή η μεταφορά; Κανένας ψυχολόγος δε μπορεί ποτέ να εξηγήσει αυτό το μυστήριο της ψυχής της νέας. Το γεγονός είναι ότι, από τη στιγμή που ένας άντρας της ψιθύρισε τα πρώτα ερωτήματα, τον βλέπει σαν την ενσάρκωση του ιδανικού άντρα που είχε φτιάξει με τη φαντασία της. Είναι εκείνος που ποθεί και που περιμένει πάντα. Το αν η μορφή του, τα λόγια του, οι πράξεις του διαφέρουν δεν έχει σημασία. Μέσα στο μυαλό της είναι ο τέλει άνθρωπος. Κι' έτσι κάνει στο φυσικό πεδίο, το κάνει επίσης και στο ψυχικό: Δεν τον βλέπει όπως είναι.

Σ' ένα βεδικό έπος, μια νέα βρισκεται μπροστά στο δίλημμα να διαλέξει ανάμεσα σ' ένα θεό και σ' έναν θνητό άνθρωπο. Και προτιμάει το δεύτερο, για να μπορεί να συμμεριστεί τις χαρές, τις λύπες, τις αγωνίες του. 'Η τελειότητα του πρώτου, τουναντίον, την τρομάζει. Και για τη νέα του παραδείγματος μασ, ο θεός είναι το ιδανικό όν, που έ-

πλασε με τη φαντασία της. 'Αν σταματήσει σ' αυτό, τότε δίνει οι άντρες θα εμφανισθούν μπροστά στα μάτια της γεμάτοι από ατέλειες κι' ελαττώματα.

Αλλά που βρίσκει η νέα αυτή την εικόνα της τελειότητας;

Όταν μιλάμε για τη φαντασία, παραγνωρίζουμε συνήθως το γεγονός ότι το υλικό που επεξεργάζεται αυτή η καμπυλωτή δεσά αποτελείται από παραστάσεις, εικόνες, στοιχεία κλπ., που προέρχονται από τον εξωτερικό κόσμο. Πηγές παρόμοιων στοιχείων είναι κάθε τι που βλέπουμε, ακούμε ή αισθανόμαστε.

Σε πολλές περιπτώσεις, η ιδανική εικόνα που η νέα φτιάχνει μέσα στο μυαλό της αποτελείται από αναρίθμητα κομμάτια, που τα πήρε στην τύχη το ένα από δω και το άλλο από κει. 'Η φαντασία συναρμολογεί κατόπιν όλα αυτά τα κομμάτια και τα εμφανίζει σαν ενιαίο σύνολο. Αυτό το έντεχνα συναρμολογημένο σύνολο, είναι ανύπαρκτο κι' ως-τόσο, η νέα το βλέπει και το αισθάνεται σαν πραγματικό.

Κάποτε, ο ήρωας που απασχολεί τη σκέψη της είναι θυγατέρας από ένα μυθιστόρημα που διάβασε ή από μια αφήγηση, που άκουσε. 'Αλλοτε, είναι ο ήρωας μιας κινηματογραφικής ταινίας. Κι' άλλοτε, ένας διάσημος ήρωας με άλλα και όσα.

Πραγματικά, ο κινηματογράφος είναι στις ημέρες μας μια σπουδαία πηγή ημιψεύσεων για τις νέες. 'Ο ήρωας ενός έργου γίνεται στα μάτια τους ένα υπαρκτό πρόσωπο, που τις απασχολεί ημέρα και νύχτα και που είναι έτοιμος να τον ταυτίσουν με τον πρώτο άντρα που βρίσκουν στο δρόμο τους. Αυτό τον άντρα τον

βλέπουν σαν τον άλλον, τον στολίζουν μ' όλα τα χαρακτηριστικά του και τον δίνουν μέσα στο ιδανικό πλαίσιο που έφτιαξαν με τη φαντασία τους.

Στην περίπτωση του ήρωα που, τα πράγματα γίνονται με παρόμοιο τρόπο. Δεν πρόκειται για τον ήρωα-ποιό-άνθρωπο, αλλά για εκείνον, που εμφανίζεται στις κινηματογραφικές ταινίες και στα εξώφυλλα των περιοδικών. Πρόκειται και πάλι δηλαδή, για ένα φανταστικό όν, που δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Στην 'Αμερική, υπάρχουν σύλλογοι κοριτσιών, που λατρεύουν έναν ήρωα της οδού και συγκεντρώνονται σ' ώριμες ημέρες για να μιλήσουν για το ιδανικό τους. Είναι γνωστό, εξ' άλλου, ότι υπάρχουν πάντα θαυμαστίες του Ροδόλφ Βαλντενίου που τον έχουν θεοποιήσει μέσα στη σκέψη τους.

Α' αναζητήσει της τελειότητας, έγραψε ο δόκτωρ Μπάρτον, είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για ν' αποτύχει μια νέα στη ζωή. Δεν υπάρχουν ιδανικά όντα. Υπάρχουν μόνο άνθρωποι με προτερήματα και ελαττώματα, με ωραίες εξάρσεις και ατέλειες, με ρωμάλιες εξάρσεις και ταπεινές αδυναμίες. 'Ανάμεσα σ' αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να διαλέξετε. 'Ο σύντροφός της ζωής σας δεν είναι μια στατική κι' ασάλευτη εικόνα, άλλ' ένα όν με σάρκα και οστά, που εξελίσσεται και διαμορφώνεται αδιάκοπα. Αυτό τον άνθρωπο, που πρέπει να τον δείτε όπως είναι, χωρίς να του προσθέσετε ή να του αφαιρέσετε το παραμικρό. Το κέρδος σας θα είναι τεράστιο, γιατί θα γλυτώσετε από πολλές αυταπάτες και απογοητεύσεις.

Κι' άλλωστε, η αναζήτηση της τελειότητας προϋποθέτει ότι και τις εισάγετε τελεία. 'Αλλά τι έχετε γι' αυτό; Πώς μπορείτε να τοποθετήτε τον εαυτό σας πάνω σ' ένα βέθρο τελειότητας, ενώ έχετε τις ατέλειες και τις αδυναμίες σας; Στον κόσμο αυτό, η τελειότητα είναι ανύπαρκτη και το πολύ-πολύ που μπορεί να κληθεί ο άνθρωπος, είναι να προσπαθήσει διαρκώς να τη φτάσει.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: 'Η ερωτική εξομολόγηση.

Ο ΘΕΟΣ που βλέπει από ψηλά και θυμώνει με εκείνους που λένε ψέματα, δε με τιμωρήσει, αν αυτή η ιστορία που θα σας διηγηθώ δεν είναι αληθινή. 'Εξ' άλλου εδώ είναι ο Μήτσος και μπορώ να σας τον παρουσιάσω όπως ώρα θέλετε, για να δώλη κι' αυτός την υπογραφή του σ' αυτή, ώστε να υπάρχει κι' ένας μαρτυς, — και μάλιστα ο κυριότερος. Γιατί σ' αυτόν έτυχε έτούτη η περιπέτεια.

Ο Μήτσος, είναι γκαρσόν σ' ένα καφενείο, από τα πιο καλά που κοσμούν την ώραία μας πολιτεία. 'Αρκεί να σας πω, πως μέσα σ' αυτό το καφενείο υπάρχουν ακόμα φωτογραφίες του Τρι-κούπη με τα παχουλά του μουστάκια και του Δε-ληγιάννη με τις φασορίες, για να πάσετε μια ιδέα. 'Ακόμα και οι τράπουλες που παίζουν και τώρα, οι πελάτες, νομίζει κανείς ότι είναι από την εποχή εκείνη. Σ' αυτό το καφενείο, φοιτητές της παλιάς εποχής μελέτησαν την πρέφα τους και την κοιτάζαν τους, πέρασαν κατόπιν σαν όρμι οι έπιστήμονες, για να πουν τον καφέ τους, άγκυροβόλησαν σαν απόμαχοι συνταξιούχοι, για να παραγγείλουν το χαμομήλι τους και μια μέρα σταμάτησαν να πηγαίνουν, γιατί το στόμα τους είχε ρουφήξει πιά το τελευταίο χαμομήλι και δεν το ξανάνοιξαν πιά. 'Εκείνο πέρασαν, το καφενείο μένει. Έτσι όπως το είχε αφήσει ο πρώτος του ιδιοκτήτης, έδω κι' εβδομήντα η οδόντα χρόνια. Μετά την 'Ακρόπολη και την Καπνικαρέα, αυτό είναι το αρχαιότερο ίδρυμα των 'Αθηνών.

Αυτά για το καφενείο. Τώρα για το Μήτσο. Είναι ένα συμπαιθητικό γκαρσόνι, που, αν και φαίνεται θυρό από πρώτη έντοψη, είναι περιποιητικό, σφέλιμο, εξυμνο και δεν του λείπει και το χιούμορ. Κι' έχει δυο φιλοδοξίες: Νά φτιάξει μια γαλή δική του και να κερδίσει το Προ-πό. Για το πρώτο, υπάρχουν έλπίδες. Το δεύτερο, είναι πολύ αμφίβολο, γιατί πάντα το Προ-πό του, κάπου σπάζει.

Παντρεύτηκε, νοικοκυρεύτηκε, απόκτησε και α-γύρι. Σ' αν φρέσκος μπαμπάς, καμαρώνει το γυίο του και περιμένει πότε θα μεγαλώσει λίγο, για να τον μάσει στα μυστικά του Προ-πό και να τον μπάει τα σήγουρα προγνωστικά.

Ήταν, λοιπόν, ο γυίος του έφτα μηνών. Κι' ένα απόγεμα, καθώς ο Μήτσος καταάτρωσε τα προγνωστικά του, έρχεται η γυναίκα του τρομαγμένη κι' ανήσυχη.

— Τι συμβαίνει; — Το παιδί, Μήτσο. — Τι έπαθε; — Κατάπιε τη θέρρα μου! Την είχα βγάλει και την είχα ακουμπήσει στην καρδιά. Το βλέπω που την έχει πάρει και την έχει βάλει στο στόμα. Τρέμω να του το άνοιξω, το παιδί μου ξεφεύγει και ξαφνικά τον πιάνει ήλιος, σαν να πνιγότανε. 'Όταν τ' άνοιξα και το άνοιξα το στόμα, δεν υπήρχε το δαχτυλίδι. Το κατάπιε, Μήτσο.

Και τι κάθασαι; Κάλεσε αμέσως ένα ταξί και μίηκαν και οι δυο. Στο δρόμο ο Μήτσος ζήτησε περισσότερες πληροφορίες. Το παιδί κρατούσε στο χεράκι του ένα κομματάκι ψωμί. Κοντά ήταν και η θέρρα. Την είδε που έλαμπε — πως αλλοίως μπορούσε να γίνη; — την άρπαξε και κατ' ευθείαν στο στόμα. Ψωμί με δαχτυλίδι! 'Αν ακούστηκε πουνάει!

Έφτασαν στο σπίτι. Το παιδί έβηξε ακόμα. Το άρπαξαν, το φόρτωσαν στο ταξί και κατ' ευθείαν για την παιδίατρο του 'Ικα. Αυτό κι' αυτό έγινε. 'Η παιδίατρος άνοιξε το στόμα του παιδιού, που δυσανασχέτουσε γι' αυτή την ταλαιπωρία. Κι' ταξί με προσοχή. 'Εβλεπε έπειτα το δαχτυλίδι της μέσα στο λαιμό του. 'Ο μπέμπης ξεσπάσε σε δυνατό ήλιο.

— Έν τάξει, είπε. — Τι εν τάξει; — Το δαχτυλίδι είχε σταθί έδω, στο λαιμό. Τόσπρωκα και τώρα έχει πάει μέσα. Σ' το στομάχι.

— Και τι κάνουμε τώρα; — Πρέπει να το πάτε σε νοσοκομείο. Νά το κυτάρουν στις ακτίνες, να ίδουν που βρίσκεται το δαχτυλίδι κι' έτσι θα κανονισουν τα παρακάτω. Και μην άργητε, μάλιστα.

Σαν το παιδί φόρτωσε στο ταξί και δρομολόγιο για το νοσοκομείο. Το παρουσίασαν στον έφημερευόντα. Αυτό κι' αυτό το παιδί. Κατάπιε ένα δαχτυλίδι. 'Ο γιατρός πήρε άμέσως η άγνια — μαζί και οι γονείς που τους έτρωγε η άγνια — και το κατέβασε στο ακτινογραφικό. Δύσκολο να σταθί ένα μωρό έφτα μηνών να το ακτινογραφηθούν. Ποιος να του εξηγήσει ότι είναι για το καλό του; Τέλος πάντων η μαμά, που ήξερε τα χούγια του, το καμάρισε και το πειθαρχησε. Πρώτα μια ακτινοσκόπηση.

— Σαν κάτι έλπιω έδω, είπε ο ακτινολόγος, δείχνοντας ένα σημείο στην κοιλία του.

— Τράβα και μια ακτινογραφία, είπε ο παθολόγος.

Την επρόθεσαν στα γρήγορα.

— Θα περιμένετε να εμφανισθί, είπε ο γιατρός. Καθίστε στην αίσθησα αναμονής. Περιέμεναν μια ώρα. 'Η ακτινογραφία εμφανίσθηκε και παραδόθηκε στο γιατρό φρέσκα και ύ-γλη ακόμα. 'Ο γιατρός την έβαλε στο φωτισμένο τράμι, έκανε τη διάγνωση του και φώναξε τους γονείς.

— Νά το! Τους είπε και τους έδειξε μια στρογγυλή σκιά, στην κοιλία του. 'Εδώ είναι, το βλέπετε.

— Μα δε βλέπω κανένα δαχτυλίδι, είπε ο Μήτσος.

— Δε θα το ίδης και χρυσό! 'Η σκιά του δια-

ΣΥΒΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Ο μικρός και το δαχτυλίδι

γράφεται σαφώς. 'Ορίστε!... Αυτό το μαύρο πράγμα, έδω.

— 'Ηρθαν κι' άλλοι δυο γιατροί — ένας χειρουργός — και ή προστομένη, για να μελετήσουν την ακτινογραφία.

— Μάλιστα, συμφώνησαν όλοι. 'Υπάρχει ξένο σώμα.

— Διαγράφεται σαφώς! έπανελαβε ο χειρουργός κι' έφερε ένα μικρό κύκλο με το δαχτυλίδι στο σέ κείνο το σημείο. Για φέρε το παιδί, να το ίδουμε και κλινικά.

— Έφεραν το παιδί, ο γιατρός, το έβλεψε και το ψηλάφησε στην κοιλία του, ακριβώς στο μέρος που έδειχνε η ακτινογραφία ότι υπήρχε ξένο σώμα.

— Έδω είναι, είπε ο γιατρός. Το πιάνω... Για βάλε το χέρι σου να ίδης.

— 'Ο Μήτσος το έβαλε.

— Δεν αισθάνεσαι έδω κάτι σκληρό;

— Έίμαι γά; Μάλλον.

— Είναι το δαχτυλίδι.

— Κι' έφτασε κι' άλλος έδω κάτω:

— 'Ετσι είναι τα ξένα σώματα. Ταξιδεύουν και κάπου σκαλύνονται.

— Και τώρα πώς δε βγή, γιατρέ;

— Το παιδί πρέπει να μείνει ήτρώ. Νά το παρακολούθησες και να ίδωμε αν σταθί το δαχτυλίδι πουνάει δριστηώς. Μπορεί να βγή και μόνο του, δια της φυσικής όδου. 'Αν και άμφοι, γιατί τα έντερά του μωρού είναι μικρά...

— 'Αλλά και δεν αποκλείεται.

— Κι' αν σταθί, τι θα κάνουμε μετά;

— Μετά... θα χρειασθί μια μικρή έγχειρση.

— Μα του άνοιξουμε την κοιλία του και θα θάλαμους το δαχτυλίδι.

— 'Εγχείρση;... έρτα μνημόνι παιδί; είπε η μαμά, με δειρκαμένα τα μάτια.

— 'Ο πιστωτικός, τινάζει τα πόδια του και γαμονόλουσε σ' όλο αυτό το διάστημα, άνυποπτο για το κατάσφραγιστο του και για το υπέλα που είχε βάλε τους γονείς του μ' αυτή την άταξία. 'Ο Μήτσος είχε πέσει σε σύλλογ.

— Λοιπόν, έτσι θα γίνη, είπε ο γιατρός. Πηγαίνετε στη νοσοκομείο να το γράψουν ως εισερχόμενο και να το φέρετε να το παραδώσετε στη νοσοκόμα. Και να μείνετε ήσυχοι...

— Και πόσο πρέπει να μείνη το παιδί;

— Δύο μέρες, τρεις, πέντε. 'Όσο χρειάζεται.

— 'Ο Μήτσος σκέφτηκε λίγο.

— Δε θα τ' αφήσω, γιατρέ, είπε.

— Γιατί;

— Μα είναι δυνατόν ν' αφήσω έφτα μηνών μωρό μονάχο του στο νοσοκομείο;

— Μα δεν σου είπαμε πως πρέπει να το παρακολουθήσουμε;

— Θα το παρακολουθήσω έγώ, στο σπίτι.

— Μα έσύ δεν είσαι γιατρός.

— Είμαι μπαμπάς. Κι' ενδιαφέρομαι πιο πολύ από σας.

— 'Η μαμά, πιο υποχωρητική, είχε έπηρεασθί από τη γνώμη των γιατρών. Προσπάθησε να πείσει και τον άντρα της.

— Αφού το λένε τόσο γιατροί έδω.

— Δεν πόν να το λένε; είπε με 'άσος ο Μήτσος. Το παιδί δε μένει στο νοσοκομείο. Σ' το κάτω της γραφής δεν είναι και τίποτα σοβαρό. 'Ενα δαχτυλίδι κατάπιε. Πάμε.

— 'Αναλαβάνεις εσύ;... έπτε ο γιατρός, με ασήπρη όψη.

— Την αναλαβάνω, απάντησε ο Μήτσος και πήρε το παιδί στην άγκυλιά του.

— 'Η μαμά ακολούθησε ύποτακτικα.

★

Στο ταξί, που τους έαναγίγαινε στο σπίτι, ο Μήτσος δεν παύει να κάνει τις σχετικές παρατηρήσεις στη γυναίκα του. 'Ετσι άρμην δαχτυλίδι κοντά σε μωρά παιδιά; 'Εκείνη δικαιολογήθηκε. Και δοκίμασε και πάλι να τον καταφέρει, να πόνε το παιδί στο νοσοκομείο. Μποί νά διατρέξή κίνδυνο. 'Αμετάπιστος ο μπαμπάς.

— Τι κίνδυνο; Μήπως πονάει; Δεν το βλέπεις που κοιμήθηκε;

— Τι σημασία έχει... Χρειάζεται παρακολούθησι το παιδί, Μήτσο.

— Είπα. Θα το παρακολουθήσω έγώ. Τελείωσε. Και το παιδί είναι μια χαρά τώρα. Ούτε έθηκε, ούτε ένοχηται στο λαιμό έγω...

— Αί, βέβαια. 'Αφού το δαχτυλίδι τόσπρωκα ή παιδίατρος, κατέθηκε αίο το λαιμό.

★

Έβλεπουν το μπέμπη κοιμισμένο στο κρεβάτι του. 'Ο Μήτσος έτοιμάστηκε να γυοση στή δουλειά του. Πρίν φύγη, βεβώρησε καλώς νά δώση τις έπιστημονικές του οδηγίες στη μαμά:

— 'Όσο θα λείπω έγώ, δείχης το μωρό σου...

— Νά τα κούτλα καλά. Μπορεί ν' ακούσεις και κανένα αντίον αν θα πείη. Και φύλαγε τα να τα ψάξω κι' έγώ. Βλέπεις και το χρώμα είναι σγαιτικό...

— Κι' αν το πιάση κανένας πόνος το παιδί, ξαφνικά;

— Θα μού τηλεφωνήσης άμέσως.

— Έκανε να φύγη καταστενωχόμηνος. 'Η μαμά είχε σκυψει για να δώλη κάτω από την κουβιά τα παπουτσάκια του μωρού. Κι' έδω ο Μήτσος άνοιγνε την πόρτα, ή μαμά έβγαλε μια χαρούμενη φωνή:

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ για τις γυναίκες

Ψωάκι δέρμα

"Αν θέλετε ναχέτε δέρμα στιλπνό, δροσερό και απαλό, δε σας ωφέλησουν πολύ τα ρητινώδη λουτρά. Βράζετε 10 όκάδες νερό και ρίχνετε με-

σα 15-20 φούχτες θελόνες από πεύκα. 'Αφού θράσουν άλλη μισή ώρα, σουρώνετε και ρίχνετε αυτό το άφύψημα στο νερό του μπάνιου σας. Φροντίστε ναχέτε γι' αυτό το σκοπό στο σπίτι σας μια παρακαταθήκη από θελόνες πεύκων. Δεν πειράζει αν ξεραθούν.

Άσπράδι αλντού στο πρόσωπο

"Αν θα μείνετε το καλοκαίρι σε παραθαλάσσιο μέρος, μίν άμψητε ν' αλείψετε το πρόσωπό σας δυο φορές τη δομάδα με καλοχτυπημένο ασπράδι αλντού. 'Όταν στεγνώση, το ξεπλένετε με χλιαρό τριανταφυλλένερο, ή έστω με σέκο χλιαρό νερό.

Με το ίδιο υλικό γίνεται επίσης ένα κατάπλασμα πολύ αποτελεσματικό για το ήλκιοκα: Χτυπάτε καλά ένα ασπράδι αλντού. Προσθέτετε 1/4 κουταλιού του καφέ σκόνη στήν, μια κουταλιά του καφέ δόρακα και λίγη κρέμα σαντιγύ.

Συνταγή για μπάμιες

"Ένα ώρατο χορταρικό του καλοκαιριού είναι κι' οι μπάμιες, όταν μαγειρευτούν καλά. Χρειάζονται 6 μασ κέσια τέχνη, για να απαλάγουν άπ' τα άδιστατικά έκείνα σάλια τους. Κόβετε δηλαδή τα κοτσάκια τους, τις άπλώνετε σε μια πιατέλα και τους ρίχνετε έξω. 'Αφί-

Χωρίς κοσμήματα

"'Η κυρία που ξέρει να ντυθή, δε φοράει ποτέ κοσμήματα με διαμάντια και μπιρλάντια τα πρώτα. Έτσι κι' αν δεν πρόκειται να γυρίση το μεσημέρι σπίτι της κι' έχη κάπου να πάη τ' απόγεμα. Καλλίτερα να είναι και τ' απόγεμα δίχως κοσμήματα, παρά να τα φορέση άπ' το πρωί.

"Αποφεύγετε γενικά τα πολλά ψεύτικα κοσμήματα, όσο κι' αν είναι της μόδας. 'Αποτελούν κι' αυτά χαρακτηριστικό γνώρισμα της ψευτικής έποχής που ζούμε. Και μια κυρία με γούστο είναι προτιμώτερο να τ' αποφεύγη.

Φρούτα της έποχής

Αυτή την έποχή, δεν προσφέρουμε πιά τσάι, στα σπτικά. 'Αντικαταστήστε το με λεμονάδες, πορτοκαλάδες ή δυοσινάδες. Μπορείτε να σερβίρετε μαζί και φρούτα της έποχής, κομμένα σε φετίτσες και άρματισμένα με λίγη μαυροδάφνη.

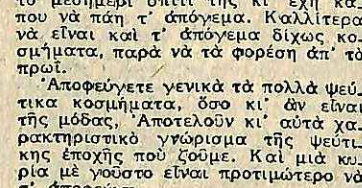
Ευλύγιστο κορμί

"'Η παρακάτω άσκηση κάνει ευλύγιστο το κορμί, τυνώνει τους μύς του άσρακος και σφίγγει το στήθος. Στεκασθε σε στάσι προσοχής, αλλά με τα πόδια λίγο άνοιχτά. Σφίγγετε τις γροθιές σας και ακουμπάτε τα χέρια σας στο στήθος σας, καθένα μπροστά στην αντίστοιχη μασχάλη. Κάνετε άπότομα μια στροφή του κορμού — μόνο άπ' τη μέση και πάνω — προς τα δεξιά, κι' ύστερα άλλη μια προς τ' άριστερά. 'Επαναλαμβάνετε το ίδιο πολλές φορές στη σειρά, στρίβοντας το σώμα σας όσο μπορείτε.

Ευάισθητο δέρμα

"Αν το δέρμα σας είναι ευάισθητο και παθαίνη πανάδες άπ' τον ήλιο, πρέπει να το προσταδέτε από τις ήλιακές ακτίνες. Δεν υπάρχει ό-

κως λόγος να χάσετε γι' αυτό τα μπάνια σας. Φροντίστε μονάχα ν' αλείψετε προηγουμένως το πρόσωπο, το λαιμό και τα χέρια σας με την έξής πομάδα:

Βασική υδροχλωρική κι. νιήν	2 γραμ.
Ουρεθάνη	1 »
Φρέσκο χοιρινό λίπος	50 »
Λανολίνη	50 »

Κάνετε μασάζ για ν' άπορροφήθί καλά ή αλοιφή κι' ύστερα, για να μη γυαλίση, πουντράρεθε με την έξής πομάδα:

Βασική υδροχλωρική κι. νιήν	3 γραμ.
Λευκή καολίνη	27 »
Τάλκιν βενετίας	70 »
Κομπλέξ ντε βιόλετ σιτρατέ	0,05 »

Όσες θέλουν ν' άδυνατίσουν

Για όσες θέλουν ν' άδυνατίσουν όμοιομορφα σ' όλο το σώμα τους και να διαλύσουν τα περιττά λίπη, συνιστάται ο ειδικός ζεστό λουτρό, στα οποία να προσθέτουν 100 γραμμάρια ιωδιούχον κάλιο. Κάθε τέτοιο λουτρό πρέπει να διαρκή 20 λεπτά της ώρας.

Κάνετε μασάζ για ν' άπορροφήθί καλά ή αλοιφή κι' ύστερα, για να μη γυαλίση, πουντράρεθε με την έξής πομάδα:

Βασική υδροχλωρική κι. νιήν	2 γραμ.
Ουρεθάνη	1 »
Φρέσκο χοιρινό λίπος	50 »
Λανολίνη	50 »

Κάνετε μασάζ για ν' άπορροφήθί καλά ή αλοιφή κι' ύστερα, για να μη γυαλίση, πουντράρεθε με την έξής πομάδα:

Βασική υδροχλωρική κι. νιήν	3 γραμ.
Λευκή καολίνη	27 »
Τάλκιν βενετίας	70 »
Κομπλέξ ντε βιόλετ σιτρατέ	0,05 »

— Μητσο! Νά τὸ δαχτυλίδι!
— Ποῦ ἦτανε;
— Κάτω ἀπὸ τὴν κούνια!
Πραγματικά, τὸ δαχτυλίδι τὸ κρατοῦσε ἡ μαμά στὸ χέρι.
— Φαίνεται πὼς, ὅπως τὸ παιδί τινάχτηκε ὅταν πήγα γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξω τὸ στόμα κι' ἔβηξε, τὸ δαχτυλίδι ἔπεσε καὶ κίλησε κάτω... Κι' ἐγὼ νόμισα...

Ὁ Μητσο στάθηκε μὲ συννεφιασμένο πρόσωπο. Δὲν ἤξερε ἂν ἔπρεπε νὰ χαρῆ ἢ νὰ θυμώσει. Τέλος, εἶπε:

— Καλὰ ἐσύ... δὲν τὸ κατάλαδες, στὴν ταραχὴ σοῦ. Ἀν ἐκείνη πού τὸ σπρώξε, λέει καὶ πῆγε κάτω κι' οἱ ἄλλοι πού τὸ ἔλασαν καθάρῃ στὴν ἀκτινογραφία; Τί νὰ τοὺς πῶ; Φέρ' το 'δῶ!

— Ἀρπάζε τὸ δαχτυλίδι κι' ἔφυγε.

Πῆρε ἕνα εἰρωνικό χαμόγελο καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ γκαρὸβ, στὸ νοσοκομεῖο. Ἦταν κι' ὁ χειρουργός ἐκεῖ.

— Μὲ συγχωρεῖτε. Μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐξασθεσιάζετε τὴν ἀκτινογραφία;

— Γιατί ὄχι;

Κολλήσανε τὴν πλάκα στὸ τζάμι.

— Ποῦ εἶναι τὸ δαχτυλίδι, γιαντρέ;

— Νά, ἐδῶ... Διαγράφεται σαφῶς.

— Λοιπόν, νὰ τὸ δαχτυλίδι — τὸ βγάλετε καὶ τοὺς τῷδε. Αὐτὸ εἶναι.

— Ἔπεσε κι' ὅλας;

— Ναί, ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ κεῖ πού ξέρεστε!

— Ἀλλά:

— Εἶχε πέσει στὸ πάτωμα, πρὶν φέρομε τὸ παιδί. Ἀπλῶς τὸ παιδί δὲν εἶχε καταπιεῖ δαχτυλίδι. Τὸ ἔρηκαμε κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι!

— Περιεργὴ περίπτωση, εἶπε ὁ χειρουργός.

— Καὶ θὰ μοῦ ἀνοίγανε τὸ παιδί καὶ θὰ ψάχνετε γιὰ δαχτυλίδι καὶ τὸ δαχτυλίδι θὰ ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

— Καὶ ὅμως ἐδῶ ὑπάρχει σκιά, εἶπε ὁ παθολόγος.

— Σκιά ὑπάρχει στὸ μυαλό σας, φώναξε ἀναδεδεσμένος ὁ Μητσο. Καὶ τώρα πάω νὰ πῶ δὴν κούβεντες καὶ σὲ κείνη πού τὸσπρωξέ!

Καὶ ἐπαναλαμβάνω: "Ἀν ὑπάρχει καὶ μιά σκιά ὑποψιῆς ὅ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, ὁ Θεὸς πού θυμῶναι μὲ κείνους πού λένε ψέμματα, ἀς μὲ τιμωρήσῃ!

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Χιούμορ

Ἀμερικάνικη ρεχλάμα

Μεσάνυχτα. Ἐνας κύριος περπατᾷ ἀμείνων σὲ κάποια ἐρημὴ λεωφόρο τῆς Ν. Ὀρκίνης. Ξαφικά ξεπροβάλλουν ἀπὸ ἀπέναντι τρεῖς κολωνίες, μὲν κύριοι, πού κρατοῦν ἀπὸ μιά σκανιά. Τὸν πλησιάζουν κι' ἀπὸτο, μα ὀρμὸν κατ' ἀπάνω του καὶ ἀρχίζουν νὰ τὸν δέρνουν.

Τῶς ἐν τῇ χρονιάς του, τόσο πού στὸ τέλος πέφτει χάμω σχεδὸν ἀναίσθητος.

Ἡ σκηνὴ ὁστόσο μεταβάλλεται ἀπὸτομα: Οἱ τρεῖς καλοντυμένοι κύριοι τὸν σηκώνουν, τὸν ξεκοκίζουν, τὸν περιποιῶνται, πού δίνουν νὰ πῇ κοινὰ καὶ στὸ τέλος τοῦ λένε μὲ μιά φωνή:

— Αὐτὸ τὸ ξύλο σὰς τὸ προσέφερε ἡ φημισμένη ζυλεια α.Σ.μὶθ.

Διάλογος στὴν ἀμμουδιά:

— Αὐτὸ ἐκεῖ τὸ παιδί, κυρία μου, πού γεμίζει τὸ σακκάκι μου μὲ ἄμμο, ποῦ εἶναι ὁ γυιὸς σας;

— Ὅχι. Ὁ δικός μου εἶναι ἐκεῖ, νος πού γεμίζει τὸ καπέλλο σας μὲ νερό.

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

— Μαρία φωνάζει ἡ κυρία στὴ νεοφερμένη ἀπ' τὸ χωριὸ ὑπερήτριας, σοῦ ζήτησα τὴν ἀλατιέρα ἐδῶ καὶ δέκα λεπτά. Τί γίνεται;

— Προσπαθῶ νὰ τὴ γεμίσω, κυρία, τῆς ἀπαντᾷ ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἀλάτι δὲν περνεῖ ἀπ' αὐτὲς τίς μικρὲς τρυπούλες!

Θεατρονιά

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΖΕΠΟΡΤΑΖ

ΠΡΩΤΟ ἀπὸ τὰ θερινὰ θέατρα, τὸ «Περροκέ» ἀλλάζει ἔργο, ταυτοχρόνως δὲ καὶ πρωταγωνίστρια. Θὰ ἀνεβῇ μιά ἑλληνικὴ κωμῶδια, πού ἔγραψε ὁ κ. Ἀσ. Γιαλαμάς μὲ βασική ἥρωίδα, μιά νέγρα χορεύτρια, πού θὰ ὑποδυθῇ ἡ Ζωὴ Σπουντζάκη.

Τὸ ἔθνικὸ θέατρο θὰ παρουσιάσῃ στὰ πλαίσια τοῦ φεστιβάλ «Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, τὴν «Εὐρωφίλη» τοῦ Χορτάτζη, μιά μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἀφηρημένης Μαρίας Κοτοπούλη.

Τὸ βασικὸ ρόλο θὰ παίξῃ αὐτὴ τῇ φορᾷ, ἡ Βάσω Μανωλίδου μὲ Πανάρετο, τὸ Ἀμήτηρ Παπαμιχαήλ, πού θὰ συνεργασθῇ ἐκτάκτως μὲ τὴν Κρατικὴ Σκηνή.

Τὸ ἔργο θὰ παιχθῇ σὲ πέντε παραστάσεις τὸν Ἰούλιο, θὰ ἔκλινῃ ἀπὸ τὸν Αὐγουστὸ σὲ ἑπτὰ, ἑπτὰ τρεῖς παραστάσεις.

Στὰ χορευτικὰ τοῦ θεάτρου «Περροκέ» πρόκειται νὰ γίνῃ συντομὴ ἀλλαγὴ: Τὸ θραυλιδιὸν μυαλὸς θὰ ἀντικαταστήσῃ ἕνα πολυμελὲς σπανιόλιον μὲ πρῶτὴ χορεύτρια τὴ Γκρατία ντε Σακραμέντο, πού θὼρεται στὴν Ἀθήνα.

Μετὰ τὴν «Ἡλέκτρα», ὁ θίασος τοῦ Δημ. Ροντήρη σημειώσε στὸ Λονδίνο καὶ δευτέρη μεγάλη ἐπιτυχία μὲ τίς «Χορηφές» — ἔμμενι, περροκέ, ὁ πρέσβους τῆς Ἑλλάδος κ. Δερῶ.

Ὁ πρέσβους τῆς Ἑλλάδος κ. Δερῶ, πού παρήλασε θερμὰ τοὺς ἐκτελεστές μαζὶ δὲ μ' αὐτὸν καὶ γνωστὲς προσωπικότητες τῆς Ἀγγλίας, ἐκπρόσωποι τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ θεάτρου. Χαρακτηριστικὸ ἦταν ὅτι, μιά δόκιμη ὥρα, μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, οἱ θεατὲς δὲν ἐννοοῦσαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ θεάτρου.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ὑστερ ἀπὸ αὐτὸ, «Ὁ Διάκος» μὲ θεμα τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, νὰ παίξῃ προσεγγίσει εἰδικὰ γιὰ τοὺς φοιτητὲς ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια, Σικάγου, Φιλαδέλφειας, Βοστώνης καὶ Μπρόκλιν.

Ἡ Νινὴ Ζαχὰ, στὴ Νεάπολι, ὅπου θὼρεται τῆς τελευταίας μέρας, λαμβάνει μέρος στὸ γυρίσμα μιάς ἱταλογερμανικῆς ταινίας, στὴν ὁποία ἐκτός ἀπὸ τὰ τραγῳδία εἶχε καὶ ἐνδιαφέροντα ρόλο.

Στὴν ἴδια ταινία παίζει μαζὶ τῆς ὁ ἀδελφὸς τῆς βασίλισσας τοῦ Βελγίου, Δὸν Χάιμ ντ' Ἀραγκόν.

Τὸ ἔργο τοῦ συγγραφέως κ. Πατατζή, πού ἀνέβηκε μὲ πολλὴ ἐπιτυχία στὴ Νέα Ὀρκία, ὁ θίασος τοῦ Ἀβ. Λεμού, μεταδίδει σὲ ἀγγλικὴ μετάφρασι ἀπὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ, μὲ τὰ τρανζιζόντες ρεβιό, καὶ εἶχε ξεχωριστὴ ἀπήχηση.

Ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου

μαζὶ μὲ τὸν ὁποῖον τὸν Αὐγουστὸ ἡ Νινὴ Ζαχὰ θὰ ἐρῇ στὴν Ἀθήνα.

Σὲ μιά νέα ἑλληνικὴ ταινία μὲ τὸν τίτλο «Ἀδελφές μου τὴν γυναικα σου», πού γυρίστηκε μέσα στὸν φαιρικό ὑπόδομο, λαμβάνουν μέρος πολλοὶ τζοκεῖ μὲ γνωστὰ ὀνόματα τοῦ ὑποδομοῦ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἄννη Φραγκοκουλὴ, πού ἐφυγε μὲ τὸ νέο μπαλέτο τῆς γιὰ τὴν Ἱταλία, ἐτοιμάζει γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ νέο μεγάλο μπαλέτο, ὁ Ἀγγελὸς Γριμάνης.

Ὑστερα ἀπὸ ἀπουσία δυὸ ἐτῶν, γύρισε στὴν Ἀθήνα ἡ δημοφιλὴς τραγουδίστρια Μαρτίνα Χατζοπούλου.

Στὸ διάστημα τῶν δύο χρόνων πού διεκρίθη ἀπὸ ἐξωτερικῶν, περριόδεψε μὲ ἐπιτυχία στὴν Αὐστρία, Ἰταλία καὶ τὴν Ἀμερική, ὅπου ἔδωσε ἀρκετὰ παραστάσεις γιὰ τὴν προκοδότορη τὸν ἀπὸρὸν κορσέ, δὸν.

Οἱ πέντε Κουδανέζες ἀδελφές Μπενίτες, πού θὼρεται στὴν Ἀθήνα, ἀποτελοῦν ἕνα σπάνιο φωνητικὸ κοινὸ μὲ θαυμαστὰ ἀποδοσι.

Ἡ Χουανίτα, ἡ μικρότερη ἀπὸ τίς πέντε ἀδελφές, πού μιλάει τ' ἀγγλικά, ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα σπικέρ, μὲ πολλὴ χιούμορ.

Οἱ «Εὐμένες Μπενίτες» τραγοῦν δὸν δὲ διάφορες γλώσσες μὲ τέλεια τεχνικὴ ἀποδοσι, στὸ φινάλε δὲ τὸν προγράμματος τοὺς, χορεύουν τὰ τὰ μὲ τὸ κοινὸ.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι οἱ πέντε Κουδανέζες ἀδελφές, πού συνοδεύονται ἀπὸ τὸν πατέρα τοὺς, εἶναι πολὺ μορφωμένες, μιά δὲ ἀπὸ αὐτὲς ἡ Βεατρίκη εἶναι καὶ ποιήτρια.

Στὸ φεστιβάλ τραγουδιοῦ τῆς Ραδιοφωνίας, τὴν ἐρχομένη ὁδομὰ τρία ἀπὸ τὰ προκρινόμενα δεκαπέντε τραγοῦδια θὰ ἀποδοσι ἡ Γιόβαννα καὶ δυὸ ἡ Τζένη Βάου.

Τὰ τραγοῦδια τοῦ συνθέτη Ο.Λ. Κονοῦ, τοὺς στίχους τοῦ ὁποῖου ἔγραψε ἡ Δανάη, θὰ ἐρμηνεύσῃ ἡ ἴδια. Ἐπίσης ὁ Μίκης Θεοδωράκης θὰ ἀποδοσι τὸ δικὸ του τραγοῦδι.

Ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου, λαμβάνει τῆς τελευταίας μέρας ἕνα νέο δικὸ της τραγοῦδι μὲ μουσικὴ τοῦ μετρίου Διδηλ καὶ μὲ τὸν τίτλο «Τὰ κύματα».

Στὸ φεστιβάλ τραγουδιοῦ ἡ Κωνσταντοπούλου θὰ ἀποδοσι τὸ τραγοῦδι τοῦ Χατζηπαντοῦ, κατ' ἐξέλιξιν δὲ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ τρανοῦδιοῦ αὐτοῦ τὴν ὀρχήστρα θὰ διεύθυνῃ ὁ συνθέτης Μωράκης, παρ' ὅτι δὲν ἔλαβε μέρος στὸν φεστιβάλ διαγωνισμό.

Ἐν δὲ μοιδοίκοι, στὸ εἶδος τοὺς ἑλληνικὲς ἀκροβάτες, τὸ «Ντοῦο Ντρίκος» φεύγουν, αὐτὴ τῇ ὁδο, μὰς νὰ μιά μεγάλη περιδεία στὸ ἐξωτερικὸ.

Προεξίχοντ' ἐν δὲ μεγαλῶτα κέντρο τῆς Εὐρώπης, ἔπειτα ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐπιτυχία, πού εἶχαν σὴν μελίσιν στὸ «Καλίν» τοῦ Λιόβου, οἱ δύο «Ἑλληνικὲς ἀκροβάτες» θεωροῦνται σὰν μιά ἀπὸ τίς πρῶτες ἀσπαστικὲς ἀφροδιστὲς ἐν δὲ τὸν κόσμῳ.

Ο ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΜΕ ΓΚΑΖΙ ...καταργούνται!

Χάρης σὲ μιά κινουμένη μεθοδὸς, τὸ γκάζι γίνεται ἐντελὸς ἀδελφές!

ΣΤΗ Βιέννη, δημοσιεύθηκε μιά στατιστικὴ, πού προκάλεσε ζωηρότατη ἀίσθησι στὴν κοινὴ γνώμη: Μονάχα κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ 1960, ἀποκλέμμετε αὐτὴ ἡ στατιστικὴ, εἶχαν, στὴν αὐστριακὴ πρωτεύουσα, δηλητηριώδη 432 άτομα ἀπὸ γκάζι! Ἀπὸ τοὺς θανάτους αὐτοὺς, οἱ αὐτοκτονίες καταλάμβαναν ἕνα ποσοστὸ γύρω στὸ 60%, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ὀφειλόταν σὲ ἀτυχήματα.

Εἶναι ἐγκλημα — γράφανε τὴν ἄλλη μέρα, σχολιάζοντας τίς στατιστικὲς διαπιστώσεις, οἱ ἐφημερίδες — νὰ στοιχίζῃ τὸ γκάζι τόσα θύματα, ἐνῶ ἔχει ἡδὴ ἀποδεχθῇ πὼς μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐντελὸς ἀδελφές καὶ ἀκινδύνῳ γιὰ τὸν πληθυσμὸ. Τὸ προηγούμενο τῆς Βασιλείας καιρὸς εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐδῶ.

Πράγματι, στὴ Βασιλεία τῆς Ἑλβετίας, ὅπου ἦταν ἐπίσης ὑψηλὸς, ὅλας τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ὁ ἀριθμὸς τῶν δηλητηριάσεων ἀπὸ γκάζι, ἔπεσε ἐξαιρετικὰ, πέτυχε, ὁ δέκτης στὸ μῆδεν: Μῆδεν αὐτοκτονίες, μὲν ἀτυχήματα! Γιατί, ἀπολύτως, τὸ γκάζι, χάρις στὴν ἐφαρμογὴ μιάς νέας μεθοδῶν, ὀφειλόμενης στὴν τριχρόνη ἐργασία μιάς ὁμάδας ἑλβετῶν τεχνικῶν καὶ χημικῶν, εἶχε πέσει νῶτα δηλητηριάσεις. Μὲ μιά εἰδικὴ κατεργασία — πού εἶχε, ὅμως, σὰν προϋπόθεσι τὴν κατασκευὴ μιάς πολυδύναμης ἐγκαταστάσεως — τὸ δηλητηριώδες μονοξείδιο τοῦ ἀνθρακός, πού περιεχέι τὸ γκάζι, μεταβαλλόταν σὲ ἀδελφές διοξείδιο τοῦ ἀνθρακός καὶ ὑδρόγονο.

Ἡ σύστασι τῶν αὐστριακῶν ἐφημερίδων δὲν ἔμεινε χωρὶς ἀπήχηση. Τὸ αὐστριὸν σύστημα, πού ἐφαρμόστηκε γιὰ πρώτη φορὰ τῇ Βασιλεία, θὰ ἐφαρμοσθῇ τώρα καὶ στὴ Βιέννη, ἂν, ὅμως, τὸ ἐγκρίνῃ ἡ πλειοψηφία τῶν κατανοητῶν τοῦ γκαζιού, πού θὰ κληθῇ ν' ἀπαντήσῃ μ' ἕνα «ναί» ἢ «ὄχι» στὸ δημοψήφισμα πού προκηρύχθηκε. Ἄν ὑψηλὸς οὐχὺς τὰ «ναί», τὸ ἔργο θὰ πρᾶγματοποιηθῇ, ἀλλὰ ὁ καταναλωτὴς δὲ θερῶνται ὑποχρεωμένῳ νὰ πληρώσῃ, ἐπὶ τέσσαρα χρόνια περίπου, ἕναν λογαριασμὸ τοῦ γκαζιού, προσαυξημένῳ κατὰ 10%. Ἐτοί μόνον, θὰ ἀποδοθεῖσιν οἱ δαπάνες τῆς ἐγκαταστάσεως πού θὰ εἶναι γύρω στὰ 300 ἑκατομμύρια δρχαίμων.

Ὁ κίνδυνος, ὁστόσο, νὰ μετακινηθῇ τὸ ἔργο, δὲν ὀφείλεται μόνον στὸ ὅτι πολλοὶ Βιεννέζοι θὰ τὸ καταψηφίσουν γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν πρόσθετὴ ἐπιβάρυνσι. Προέρχεται,

οπισσας σ'ε χειροκροτήματα. Ή νεαρή κατηγορούμενη γύρισε κ'όττασε τή Σούλα μιά στιγμή, κάπ' πήγε νά τής πη, κι' άξάνα σω- ριστάρες λιποθύμη. Ή χαρά κόν- τεψε νά τή σκοτάσει.

Τή βοήθησαν, τή συνέφεραν. Κι' αὐτή έπεσε στήν άγκαλιά τής Σούλας.

Έκείνη ή στιγμή ήταν γιά τή νεαρή συνήγορο κάτι πού τή συγ- κλόνισε.

Καθώς ένοιωσε τό άγαλματέ- νιο κορμί τής νέας νά σπαρταράει άπό τό κλάμμα στήν άγκαλιά τής, έσχασε τούς κόπους τής, έ- χασε τούς δίκους τής τούς καύ- μους και πιστέψε πώς είχε βρη τήν ευτυχία τής.

— Νά μπορείς νά ζής τέτοιες στιγμές... νά μπορείς νά χαρίζεις τέτοιες στιγμές σέ άδωτος κατη- γορούμενους. Νά μπορείς νά νωί- θης πώς είσαι ένα χρήσιμο στοι- χείο στήν κοινωνία...

Ή Βάνα έκλαιγε σχεδόν άπό τή συγκίνηση.

— Ξέρεις πώς μ' έκανες νά ζή- λω; τής έλεπε. Ξέρεις πώς μ' έ- κανες νά μετανιώσω σχεδόν πού άφησα τήν έπιστήμη μου;

— Στό χέρι σου είναι νά τήν ξαναπιάσεις, έλεπε χαρούμενη ή Σούλα. Έγώ σ'όδεγα...

— Τώρα πιά...

— Γιατί; Δέν είναι δύσκολο.

— Είσαι έντυχισημένη τώρα Σούλα, αὐτή τή στιγμή;

— Νομίζω πώς ναι...

— Άγνωστοι συνάδελφοι έρχον- ταν, τής σφιγγαν τó χέρι. Κά- ποιος μεσόκοπος άντρας, τήν πή- ρε κατά μέρος:

— Πού είναι τó γραφείο σας; Δικάζεται μετά λίγων καπνó ó ά- δελφός μου. Τήν έχει άσχημα. Εί- ναι άθώος... Προέπει νά σας φέρω τήν ύπόθεσι.

Πήρε τή διεύθυνσι τού Δήμου, κι' έφυγε μέ κάποια έλπίδα στή ματιά του.

— Θ' άποκτήσης πελατεία ά- πό τή μιά μέρα στήν άλλη, τής έλεπε ή Βάνα όχι χωρίς κάποια ζή- λεια. Θά ίδης πού θά έρθουν κι' άλλοι... Άλλά, καμμένη τί είναι αὐτά;

Τής συγύρισε κάτι μαλλιά πού είχαν πέσει, και τήν κούταξε μέ ύφος έπιτιμητικό:

— Δέν πήγες στό κοιμητήριο χθές;

— Δέν πρόφθασα, Βάνα μου. Ξενύχτησα μέ τήν ύπόθεσι.

— Εδώ διαφωνώ, έλεπε κοφτά ή άλλη. Έγώ θά θυσιάζα δυó ώρες άπό τήν ύπόθεσι γιά νά έμφανι- στώ κούκλα στό δικαστήριο...

— Κι' άν τήν έχανα;

— Σ'όπα δά πού θά τήν έχα- νες... Ό,τι θάχανε άπό τής δυó ώρες τής δουλειάς, θά τó κερδι- ζες άπό τή γοντεία σου...

— Έποε- πε νά πός γιά τά μαλλιά σου νά συγυρίσεις τά φρύδια σου, νά κά- νης μιά μάσκα, νά φορεσκάρης τó πρόσωπό σου νά έμφανιστής ά- ψογη. Όχι πού μου ήρδες άπλά, άπλά σάν νά μ'ην ήσουν έσύ τó κύριο, πρόσωπο.

— Άσε με, Βάνα μου, γέλασε ή Σούλα.

— Με συγχωρείς. Τό τερπνόν μετά τού ώφελίμου. Ωραία τά έλ- πες, ωραία είσαι άπό τή φύσι σου, και σου πείνι ν' άγορεύης. Ή φυσιογνωμία σου είναι όλο ζων- τάνια... είσαι πραγματικά περι- φημη σ'τό όλο σου. Άλλά γυναί- κα; Δέν πρέπει νά είσαι και γυ- ναίκα;

— Άσε νά πώω τή συνήθεια, γέλασε πάλι ή Σούλα. Καί τότε θά συνιδαώ τó τερπνόν μετά τού ώφελίμου.

— Άκου νά σοῦ πώ...

— Έσκηψε σ'τό αὐτί της ή Βάνα:

— Ό σκοπός είναι νά σέ δη κα- νείς και νά σ' έρωτευθί κιόλας...

— Βάνα μου, νά ζήσης! φώ-

ναζε ή Σούλα, νωίδοντας ξαφνι- κά ένα σφίξιμο στήν καρδιά. Μό- νο γιά τέτοια μ'ή μου μιλάς.

— Ε; Τί έίπες; Είσαι σ'τά κα- λά σου;

— Στά πολύ καλά μου. Ήθρα τó δρόμο μου τώρα και δέν πρό- κείται νά τόν χάσω ξανά. Όλοι τó είχαν καταλάβει πριν άπό μέ- να. Δέν είναι άστειο; Έγώ σ'με- ρα τó κατάλαβα. Γι' αὐτό είμαι γαμημένη!

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

— Ό κόσμος άδειαζε τήν αίθου- σα κι' ή νεαρή κατηγορούμενη, πε- ριστοιχιζμένη άπό συγγενείς και φίλους έκλαιγε άκόμη άπό χαρά. Έτοιμαζόταν νά φύγη κι' ή Σού- λα, όταν τόν είδε άξάνα μπρο- σ'τά τής. Τήν κούταξε γελαστός και τής έδωσε τó χέρι.

— Σούλα... έπιτρέπεται νά σέ συχαρούμε κι' έμείς;

— Όλα έσθυσαν γύρω τής, μέσα τής. Όλη ή αίθουσα, όλα τά ά- διάφορα ή φιλικά πρόσωπα πού τήν περιστοιχίζαν έως εκείνη τή στιγμή, έξαφανίστηκαν. Κι' έμει- νε μόνον αὐτή κι' αντίκρου τής δυó γαλανά μάτια, πού τής γελοῦσαν σοδάρα.

Σάν ύπνωτισμένη τούδωσε τó χέρι τής. Ό Γιώργος τσάφισε στή χούφτα του θεομά.

— Σούλα... Μένω έκστατικός, σέ βεβαίω...

— Ε; έκανε θριαμβευτικά, μέ κακία ή Βάνα. Όχι δά, παίζου- με!... Κεφάλι μιά φορά, όχι παί- ξε - γέλασε.

— Ταλέντο, πρόφερε μέ σεβα- σμό ó Γιώργος.

— Μάλιστα, κύριε, φώναζε αυ- θάδικα ή Βάνα. Ταλέντο! Ή Σού- λα μέ μιά δική έφθασε τόσο ψη- λά, πού ντρεπόμαστε νά τήν τα- ξάσουμε.

— Ήθελε νά τόν πειράξή, τόν εί- χε άχτι. Έκείνος τó κατάλαβε τής έρριξε μιά ειρωνική ματιά κι' άναστένανε κομικά:

— Άς πεθάνουμε κι' έμείς!...

— Ή Σούλα προσπαθούσε νά κρα- τήση τήν ψυχραιμία της νά κινή πώς γελάει κι' αὐτή, νά μ'ην σ'τόν έλαφρό τόνο τής συνιδάλεξης.

Ένοιωθε όμως τά γονάτά της νά τρέμουν, τó μυαλό της νά θολώ- νη. Θά ήθελε νά π'ή κι' αὐτή κα- τι, κάτι έξυπνο ή πειραστικό. Κα- τάλάβαινε όμως πώς δέν ήταν ή- κανή εκείνη τή στιγμή νά π'ή ού- τε τήν π'ό άσημαντή κοινοτοπία. Καί γιά νά ξεφύγη, έκανε πώς βιάζεται.

— Με συγχωρείτε... έλεπε, μέ ύφος πολυάσχοιο. Βιάζομαι...

— Τρέχεις νά π'ής τού Δήμου τά νέα. Ε; ρώτησε ή Βάνα.

— Ναι... θ' άνησυχή.

— Έπρεπε νάρθή κι' αὐτός νά σέ καυρώσω.

— Ναι... όχι... καλύτερα... γειά σας!

Δέν έδωσε τó χέρι της ούτε σ'τό Γιώργο, ούτε σ'τή Βάνα. Προσπέ- ρασε τή νεαρή κατηγορούμενη, πού ήθελε νά ξαναπαή κοντά τής, νά τήν ευχαριστήση ξανά, κι' έ- φυγε μέ κυνηγημένη.

Ο ΕΝΘΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΔΗΜΟΥ

— Σούλα, τί νά σοῦ πώ; Μέ- νω έκστατικός. Ήμουν σίγουρος ένενήντα ένιαί τοίς έκατό, ότι θά χανόταν ή δική.

— Εξ αίτίας μου;

— Καί εξ αίτίας σου. Άλλά π'ό πολύ, επειδή ήταν σχεδόν ά- δύνατον νάχωμαι άποδείξεις και νά πείσουμε. Καί ήμουν σίγουρος πώς θά τήν έπαίρνα έπειτα έγώ σ'τά χέρια μου, μέ μικρή πιθανό- τητα έπιτυχίας πάλι. Κούτα. Ε- χω κιόλας έτοιμη τήν έρεσι.

Γέλασε γιά μιά στιγμή εύτυχι- σμένη ή Σούλα, καθώς τής έδειξε τó σχέδιο γιά τήν έρεσι ό δικη- γόρος.

— Τώρα, τή σχίζω, φώναζε ό Δήμος χαρούμενος. Κι' άκου, Σού- λα παιδί μου. Έχω τώρα σχέδια γιά σένα... Θά σοῦ άναθέσω κι' άλλες σοδάρες δίκες. Θά σέ κά- νω διάσημη. Άλλες κάνα-δυó τέ- τοιες έπιτυχίες νάχης, και θ' ά- νοίξης δικό σου γραφείο. Άν θέ- λης φυσικά. Άν δέ θέλεις, δέ θά ήταν άσχημη ιδέα νά βάλης κι' έ- σύ τήν ταμπέλα σου σοδάρει-πλά- τειά δίπλα στή δική μου.

— Όχι άκόμη, έλεπε μέ μετριο- φροσύνη ή κοπέλλα.

— Φυσικά, όχι άκόμη. Δέν πρέ- πει κανείς νά βιάζεται. Μιά έπι- τυχία δέν σημαίνει καριέρα. Σοῦ έίπα, δυó-τρείς τέτοιες έπιτυχίες. Πάντως όμως, άν σοῦ άναθέσουν έσένα άτομικά κομμάτι ύπόθεσι, θά σέ διευκολύνω όσο μπορώ, νά τó έέρης.

Δέν ήταν ό ίδιος άνθρωπος τώ- ρα ό Δήμος. Δέν ήταν ό αὐστη- ρός προϊστάμενος πού τήν άπό- ταιρνε, πού τή μάλλωνε σάν νά ήταν καμιά μαθητρούλα.

Έπαίρνε άπάνω του τήν έπι- τυχία τής, έπίστευε πώς ή αὐστη- ρότητα του τήν είχε κάνει καλή και σίγουρη στή δουλειά της. Αὐτό ό- μως ήταν άληθινό μόνον έως ένα ώρισμένο σημείο. Σ'τό Δήμου κρα- τούσε τήν άκρίβεια σ'τίς διατυ- πώσεις της και τή μελέτη τών ύ- ποθέσεων. Σ'τό Γιώργο χρωστοῦ- σε πάλι ότι είχε άσχοληθί μέ δύ- σκολα θέματα. Άν είχε μείνει μόνον σ'τό Δήμου, δέ θά είχε ποτέ σκεφθί κάτι άνώτερο. Αὐτός τήν

κρατούσε πάντα σχεδόν μέ μικρές άνιανρές ύποθεσοῦλες...

Όλα αὐτά τά ήξερε ή Σούλα. Ό θρίαμβός της όμως δέν ώφει- λόταν κατά βάθος ούτε σ'τό Δή- μου ούτε σ'τό Γιώργο Σινίδη. Έ- κείνο πού τήν είχε ώσει φτερά, έκείνο πού τήν είχε κάνει νά ρι- χτή μέ τά μούτρα σ' αὐτή τήν ύ- πόθεσι, έκείνο πού τής είχε δώ- σει τó θάρρος ν' άντιμετωπίση τήν αίθουσα τού Κακουροδι- κείου, ήταν άλλο: Ήταν ή θλίψη της, ή άπελπισία της. Ήταν ό σπαρταγμός της γιά τήν άνάγκη τής ψυ- χής της άπό κάπου νά πιασθί, νά γαντζωθί.

Ή δουλειά της ήταν στήν κυ- ριολεξία ή σανάδα σωτηρίας όλων αὐτών τόν καιρό. Όπως ζήτησε οι τοξικομανείς τή λησμονία σ'τά μαγικά τους δηλητήρια, έτσι αὐ- τή τή ζήτησε στή δουλειά. Μόνον όταν ένοιωσε τά μάτια της νά κλείνουν άπάνω σ'τίς δικογραφίες, μόνον όταν αίσθανόταν τó κορμί της νά βογγάει άπό τήν κούρασι και νά ζητή έλεος, ξεχνούσε. Ό- σο μπορούσε νά ξεχάσει, όσο τής ήταν δυνατόν νά ξεροζιζώσει άπό τήν καρδιά της ένα κομμάτι τής ίδιας της τής καρδιάς.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.

— Έτσι! έκανε ό Δήμος ά- στραπτόντας άπό τή χαρά του, Πήγαινε τώρα σ'τό καλό. Όχι, τ' άπόγευμα νά μ'ην έρθης. Νά γλεν- τήσης τήν έπιτυχία σου... Όχι, όχι. Κουράστηκες, είναι σωστό καί δικαίω νά ξεκουρασής. Κάνε βόλτες π'ήγαινε σέ κανένα κινη-ματογράφο κοιμήσου, κάνε ό,τι θέλεις. Κι' αύριο θά τά ξαναση- λητώσουμε.</

«ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ μέσα σε μία θε-
λασσα από πράσινο... μέσα σ'
ένα άπειρο περιβάλλον... άπορφό-
ρων... κάτω από τα άγρια ματινά-
ματα του βορριά. Στην αρχή τρώ-
μαξα. Δεν ήξερα αν θα καταφέρνα
να κρατηθώ στο κλαδί της μητέ-
ρας μου της ροδάκινιας. Ήμουν έ-
να εύαίσθητο ροζ λουλουδάκι με
πέταλα διάφανα. Αρχισα να τρέ-
μω — μισό από κρύο, μισό από φέ-
δο... Μία λουλουδιόσμηνη γειτονική
μυγδαλιά μου έδωσε θάρρος: «Έ-
γω λουλούδιασα με τό χιόνι...», μου
είπε. «Τόσο, που οι νιφάδες μπε-
ρδεύτηκαν με τα λουλούδια μου...
Και τί έπαυσα;... Όλα είναι συνή-
θεια — ακόμα κι' η παλληκαριά...»

Το παράδειγμα της μυγδαλιάς με
έκανε να σταθεροποιηθώ με κάποια
αυτοπεποίθηση στο κλαδί μου. Και
μπόρεσα να περάσω την κακοκαιρία
— τελευταίο κατάλοιπο του χειμώ-
να — με φιλοσοφική εγκαρτέρηση. Κι'
όταν μπήκε η άνοιξη έπαυα να μαι
λουλούδι και στερεοποιηθήκα σε μι-
κροσκοπικό καταπράσινο καρπό —
ένα ροδάκινο σε θρεφική ηλικία...

«Ήτανε τώρα ήλιος — χαρά θε-
ού! Ούτε βορριάδες φυσούσε, ούτε φο-
βόμουν μη διαλυθώ. Ήμουν στερνά
καρφωμένο στο κλαδί μου, κι' είχα
παρέα ένα πλήθος αδέρφια μου. Οι
πνεύς του ζεφύρου με χάιδευαν απα-
λά και μου φέρνανε κάτι σαν ήδο-
νικό ρίγος... Μία μέρα το ρίγος μου
απόκτησε κάποια πιο χειροπιαστή ά-
φορμή: Ήρθε ένα ζευγάρι ερωτικό
να προστατέψω τον έρωτά του κάτω
από τη μύτη μου... Έκείνη ήτανε
μία νεοπαλή ροδομάγουλη χωρίς
τοπούλα, εκείνος ένα διασημένο,
τολμηρό ως την αναίδεια, χωριστό-
πουλο.

— Και τί θα πή η μάνα μου, ά-
μα μάθη πως ήρθα μαζί σου;...
μουρμούρισε εκείνη.

Τό ζευγάρι ογκώθηκε κι' άρχισε να χορεύει

Ένα ροδάκινο της ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

— Η μάνα σου;... Έκανε αυτός,
Και τί της περτε λόγος να πει;
— Έγω σου λέω πως αν το μά-
θη θα με ξεμαλλιάσει!

— Ε, άς μην τό μάθη τότε...
«Κάτσανε μαζί, πλακ-πλακ, στη
ρίζα της μάνιας μου της ροδάκινιας.
Και άρχισαν τα έρωτικά παιχνίδια
τους, που αυτά με κάνανε για πρώ-
τη φορά να κοκκινίσω... Τό κοκκι-
νισμό μου όμως ήταν απόδειξη ότι
άρχισα να ώριμαζώ... Δυο-τρεις φο-
ρές ήρθε ακόμα κοντά μου τό έρω-
τικό ζευγάρι και κοκκινισα έντελως.
Ήμουν τώρα ένα μεγάλο ευώδια
στο ροδάκινο της Αφροδίτης, λα-
χαριστικό, και — το χειρότερο — έτοι-
μο για φαγώμα...»

«Είχε πιά ζεστάνει για καλά. Τό
καλοκαίρι εγκάλιαζε όλο τό περβό-
λι με καυτές πνοές. Η ζεστή μου
έφερεν έξωφι — αυτό όμως ώφελε-
σε την εμφάνισή μου. Όσο κοκκινί-
ζα πιο πολύ, τόσο ένοιωθα ότι γινό-
μουν πιο όμορφο και πιο γεμάτο χυ-
μούς... Ώσπου την όμορφη μου ήρ-
θε να την κλέψω ο άνθρωπος, — αυ-
τός που έχει όδαι τον δαυτό του
έκμεταλλεύει κακε όμορφιάς... Πλημ-
μώσανε τό περβόλι άνθρωποι με
μαχαίρια! Πόσο άγριοι μου φανή-
κανε! Πέσανε άπάνω στα άσφυρφο-
ταμένα με καρπούς δέντρα κι' άρ-
χισαν να κόβουνε!... «Όταν με κό-
ψανε κι' έμενα, ένοιωσα ένα δυνατό
τό πόνο. Τοποθετήθηκα τακτικά, δι-
πλα σε άλλα αδέρφια μου και έα-
δέρφια μου, μέσα σε ένα καφάσι.
Και έμαθα τότε κάτι που δεν ήξε-
ρα: «Ότι η ζωή των φρούτων άρχί-
ζει από την ώρα που δε άποκεφαλαι-
στούν! Δεν είναι περίεργο;»

«Μόλις γέμισε ξεχειλό, τό καφά-
σι δέθηκε και μεταφέρθηκε μακριά
από τό άγανθιμένο περβόλι μου, ό-
που είχα περάσει τον πιο όμορφο
και ένδοξο καιρό... Ένα θαγόνι
τραίνου ανέλαβε να μάς μεταφέρει,
έμένα και τό αδερφοαδέρφια μου,
από τη Μακεδονία στην Αθήνα.

«Δεν ήτανε χωρίς ένδιαφέρον η
μετακίνησή μου προς τη θημισμένη
πόλη, που γι' αυτή μου είχε τόσες

φορές μιλήσει η πολυέριχη μητέρα
μου η ροδάκινια. Μου είχε πει ότι η
Αθήνα είναι η κατάληξη κάθε όμορ-
φιάς. Ένα καθώς πρέπει ροδάκινο
έκλεκτής ποιότητας — και ήμουν τέ-
τοιο — δεν πρέπει να περιορίζη τά ά-
νεϊρά του εκεί που θα γεννηθή. Γιατί
γεννιέται χωριάτης και πεθαίνει
πρωτευουσινός... Είναι σκληρή η
τύχη του αν συμβή να τό φάνε δών-
τια δεύτερα. Ο προορισμός του είναι
τα πρώτα δόντια, τα ευγενικά, που
στολίζουν έπιφανή στόματα — τά
στόματα εκείνων που συχνάζουν σε
κοσμικά κέντρα πρώτης κατηγορίας,
μετά μουσικής... «Όλα αυτά, κατα-
λαθαίνετε, είχαν έξψει την περιέ-
ργιά μου... Κι' έτσι, ενώ τό τραίνο
προχωρούσε προς την Αθήνα, έγώ

Η μανία του έλικοπτέρου

«Ένα καινούργιο «χόμπυ» των Αμερικανών
ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, έχουν αποκτή-
σει τώρα τελευταία ένα καινούρ-
γιο «χόμπυ», γιά — να περνανε τον
καιρό τους! Φτιάχνουν μόνοι τους έ-
λικοπτερα και πετάνε μ' αυτά στους
αίθρες! Έχουν βαρεθή καθώς φα-
νεται, τά αυτοκίνητα σπόρ, τις μο-
τοσυκλέτες και τό θαλάσσιο σκι και
άναζητούνε τώρα τη συγκίνηση και
τον ίλιγγο ψηλά στον άέρα. Πρέπει
δέν να σημειωθεί ότι δε χρειάζεται
κομμιά ειδική άδεια γιά να πετάξω
κάποις με έλικοπτερο. *

Ευτυχώς, τά περισσότερα άπ' αυ-
τά τά έλικοπτερα είναι ακίνδυνα.
Γιατί, κι' αν ακόμα πάθη βλάβη η
μηχανή τους και σταματήση, η τερα-
στία έλικά τους περιστρέφεται άνα-
ποδα από την πίση του άέρος καθώς
πέφτουνε, και λειτουργεί έτσι σαν α-
λεξίπτωτο.

Καθώς ένας έρασιτέχνης πιλότος
πετούσε με τό έλικοπτερό του σε ύ-
ψος 150 μέτρων, άντελήφθη έαφνικά
πως του 'χε τελειώσει η βενζίνα.
Μην έβροντας τότε τί άλλο να κάνει,
έβριμε στη θέση του και περίμενε τό
μωραίο... Αλλά τό έλικοπτερο κα-

θάρκα εύκαιρία να όνειροπολήσω...

«Ή πρώτη έντύπωσή μου από την
Αθήνα δεν ήτανε και πολύ άχάρη
στη. Γύρω μου άκουσα φωνές κάθε
άλλο παρά μελωδικές... Χέρια έα-
ναυσα άρπάζανε τό καφάσι μου μό-
λις τό τραίνο σταμάτησε και με ά-
νέβασαν σε ένα φορτηγό αυτοκίνη-
το. Κι' έτσι βρέθηκα στη Λαχαναγο-
ρά. Τι όρμη! Κουδέντες πρόσου-
χες με τυλίξανε, χυδαίες λέξεις δια-
σταυρώθηκαν από πάνω μου, όρι-
σιές... Έγινε, μάλιστα, κι' ένας καυ-
γός μεταξύ μονάδων... Πόσο τρώ-
μαξα! Και σκέφτηκα ότι η μητέρα
μου είχε κάνει τραγικό λάθος θε-
βαιώνοντάς με ότι στην Αθήνα με
περιέμενε η μεγάλη ζωή... Ποιά με-
γάλη ζωή... Έδώ, μέσα στη Λα-
χαναγορά, ένοιωθα ότι είχα πέσει
πολύ χαμηλά...

«Δεν ήταν, ευτυχώς, αυτή η πρα-
γματικότητα. Ξανά ένοιωσα πως με
ανέβασαν σ' ένα δεύτερο φορτηγό.
Δεν ήξερα πού πήγαινα. Ένοιωθα
άνακαυσις όμως που έφευγα από τη
λαχαναγορά.

«Βρέθηκα σε μία σκοτεινή άπο-
θήκη. Δίπλα μου μουκομυρίζανε με-

σικά πεπόνια του Άργους και φου-
σκώνανε έπιασμένα μερικά καρπού-
σια του Άστακού. Ένα μικρό κου-
τσουμπολό άρχισε ανάμεσα μας:

— Είμαστε στο πιο άριστοκρατι-
κό κέντρο της Αθήνας... είπε ένα
καρπούζι με περηφάνεια.

— Και τί μάς ώφελεί έμάς αύ-
τό;... αναρωτήθηκε ένα πεπόνι. Μη-
πως έμείς πρόκειται να κερδίσουμε
τίποτε άλλο εκτός από τό να σα-
γαθοούμε;...

«Μπήκα στη μέση, ένά θυμόμουν
νοσταλγικά όσα μου είχε πη η μη-
τέρα μου η ροδάκινια:

— Είναι όμορφο να φαγωθή κα-
νείς από μαργαριταρένια δόντια.

«Με κύτταξε γεμάτο περιφρόνησι
τό πεπόνι:

— Είσαι τό λιγότερο άνόητο!.

μου πέταξε.

— Γιατί;... ρώτησα.

— Γιατί τό φαγώμα είναι πάντα
φαγώμα — είτε με μαργαριταρένια
δόντια, είτε με χρυσά, είτε με κού-
φια...

«Διαφώνησα:

— Ένα φρούτο έχει προορισμό
να φαγωθή... Άντι, λοιπόν, να φα-
γωθή από χυδαία δόντια σε ταπει-
νά μέρη, είναι τυχερό αν φαγωθή
από εκλεκτά δόντια σε άριστοκρα-
τικό περιβάλλον...

— Η γνώμη σου...

«Και η συζητηση έληξε, όπως οι
πιο πολλές συζητήσεις — χωρίς συμ-
φωνία...

«Γιά κάμποσο μείναμε σιωπηλοί
στά σκοτεινά. Ύστερα, μία μουσική
άπαλη έφτασε ως την άποθήκη μας.
Πόσο μου άρεσε!

— Η μεγάλη ζωή άρχίζει... ψι-
θύρισε με σαρκασμό τό πεπόνι.

«Ένοιωσα κάτι σαν τράκ — όμοιο
μ' αυτό που νιώθουν οι πρωταγω-
νιστές μιας πρεμιέρας...

«Μιά κίνησι τυρετική επικρατούσε
δίπλα μας, στην κοζίνη. Ευώδιες
γαργαλιστικές φτάναν ως την άπο-
θήκη μας... Ένας θόρυβος από κου-
βέντες και ήχους από πράγματα που
χτυπούσαν τό ένα τό άλλο — κα-
ταρρόλες, πηραύνα, κουτάλια — ά-
κουγότανε. Κι' ύστερα, η πόρτα της
άποθήκης άνοιξε και ένας βοηθός
άρπαξε ένα καρπούζι κι' ένα πεπό-
νι, έσαναγύρισε κι' άρπάξε άλλα
δυο, και τράβηξε τρίτο τό καφάσι
μου...

«Βρέθηκα μέσα στην κουζίνα,
που έμοιαζε πολύ με πεδίο μάχης:
Καπνοί, φωνές, κρότοι. Γιά μία
στιγμή τρώμαξα... Τα γκαρσόνια δη-
μιουργούσαν την πιο μεγάλη φασα-
ρία με τις παραγγελίες τους: «Ένα
φιλέ μινιόν στο τέσσερα...» «Δυό
μπόν φιλέ στο δυό...» «Μιά σαλάτα
φρούτα στο δεκαπέντε...» Και οι
μάγειροι δεν κάνανε άλλο από τό
να ψήνουνε, να δάχνουν σε πιάτα, να
γαρνίρουνε με άρακά, με καρότα
και με πατατάκια...

«Βάσταξε αρκετή ώρα η άμετα-
δατική αυτή κατάσταση... Κι' ύστε-
ρα, ένα χέρι βούτηξε στο καφάσι
μου και με άρπάξε! Από τό χυδαίο
καφάσι βρέθηκε στο πιο όμορφο
κρούσταλλο! Ένοιωσα όμως ότι
κρύωνα — όπως τότε που ήμουν ά-
κόμα λουλούδι στη ροδάκινια.

«Βρέθηκα κάτω από φιλοκοπανι-
μένο πάγο!

«Δεν ήτανε δυνατό νάχε χιονίσει
καλοκαιριάτικα, σκέφτηκα. Τό χύ-
νι ήτανε φτιαχτό, γιά να με προσ-
φέρη δροσισμό στους διαλεχτούς πε-
λάτες που με είχανε παραγγείλει...

«Ένα γκαρσόνι άρπάξε τη φρου-
τιέρα με μένα και μερικά αδερφά-
κια μου και με πήγε σ' ένα τραπέ-
ζι μακριά από την πολυκοσμία, δι-
πλα στην όρχηστρα. Πόσο μου άρε-
σε τό άριστοκρατικό περιβάλλον
που με τριγύριζε! Ξέχασα τό τυρ-
τούρισμα μου και άνάσασα άπολαυ-
στικά άρώματα παριζιάνικα, μέθυ-
σα από γέλια κρυστάλλινα, ιδίως ό-
μως μέθυσα από μουσική...

«Η όρχηστρα άρχισε να παίζει
ένα εύθυμο τασάο... Τό ζευγάρι
σηκώθηκε κι' άρχισε να χορεύει...
Νομίζω μάλιστα ότι τά χεχλιά τους
ένάθηκαν σε μία σκοτεινή γωνιά...

«Είναι όμορφη η μεγάλη ζωή!
Έστο ακόμα κι' όταν τη θλίψη κα-
νείς κάτω από φιλοκοπανισμένο πά-
γο, όπως έγώ... Έστο ακόμα κι' ό-
ταν περιμένα να τον καταδροχθί-
σουν — όπως έμένα — τά δόντια
μιάς γλυκειάς γόσσας γιατί — τό
ξαναλέω — είναι ευτυχία τό φάγω-
μα ενός ροδάκινου της Αφροδίτης
από τά μαργαριταρένια δόντια μιάς
Αφροδίτης!...»

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΑΚΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ

Από την όμώνυμη θεατρική έπιτυχία των
Ν. ΤΖΙΦΟΡΟΥ — ΠΟΛ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΤΖΟΥΛΙΑ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ
Ο Κ. ΓΕΝΙΚΟΣ
ΛΑΙΚΗ
ΜΑΝΩΛΗΣ
ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

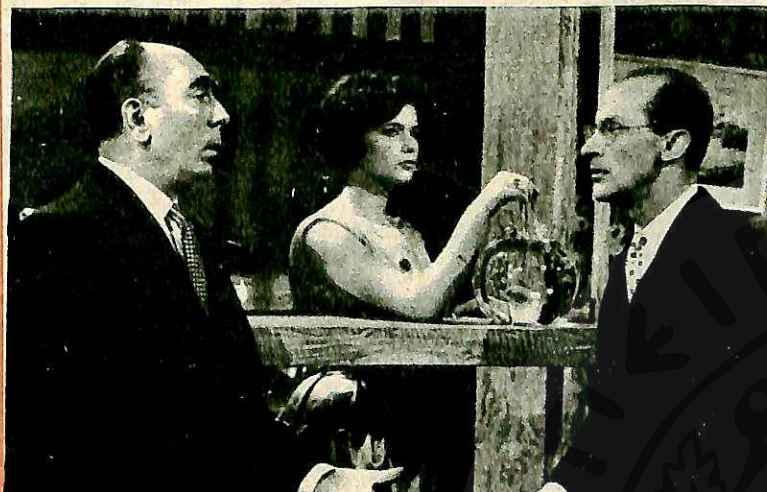
ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ
ΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΟΝ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΙΚΑ ΔΙΑΔΥΜΑ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΕΝΙΔΗΣ
ΤΖΟΥ ΓΑΡΜΠΗ

Σενάριο—Σκηνοθεσία: ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΑΛ ΔΑΛΙΑΝΙΔΗ. Μουσική—Τραγούδια: ΜΑ-
ΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ. Δίνοις φωτογραφίας: ΔΗΜΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ. Παραγωγή:
Α)ΦΙΟ ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΙ—ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ—Α. ΣΑΡΡΗΣ—Κ. ΨΑΡΡΑΣ

13ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η Τζούλια, κόρη του Τέλη Καραλή Γενικού Διαθυντού της έται-
ρείας Χαλίδας, πειράζει συχνά τό Γρηγόρη, έναν υπάλληλο του πα-
τέρα της, που είναι τρελλά έρωτευμένος μαζί της. Μία παρεξήγησι
κάνει τον κ. Γενικό ν' άπολύση τό Γρηγόρη. Πιστεύοντας όμως πως

έχει δια τό μυστικό ενός κόκκινου φακέλλου, τον έαναπαίρει στην
υπηρεσία του. Η Τζούλια, γιά να τον βοηθήσει, άποφασίζει να κάνει
τό Γρηγόρη να πιστέψη πως είναι έρωτευμένη μαζί του. Έκείνος ό-
μως ανακαλύπτει πως τον κοροϊδεύει και της άστράφτει ένα ύπνο
χαστάκι που γι' αυτό τον συλλαίρει ο κ. Γενικός.

Τό βράδυ η Τζούλια και ο πατέρας της βρίσκονται στο σαλόνι,
όταν φτάνε ο Γρηγόρης. Η Τζούλια κάτι βυθίζει μέσα στη γυάλα
και ο Γρηγόρης (τό χρυσόχαρο) τρέχει κατατρομαγμένος.
— Τί κάνεις, βρε Τζούλια; τη ρωτάει ο πατέρας της.
— Προγυμνάζομαι... Τόν λαχαράκα...

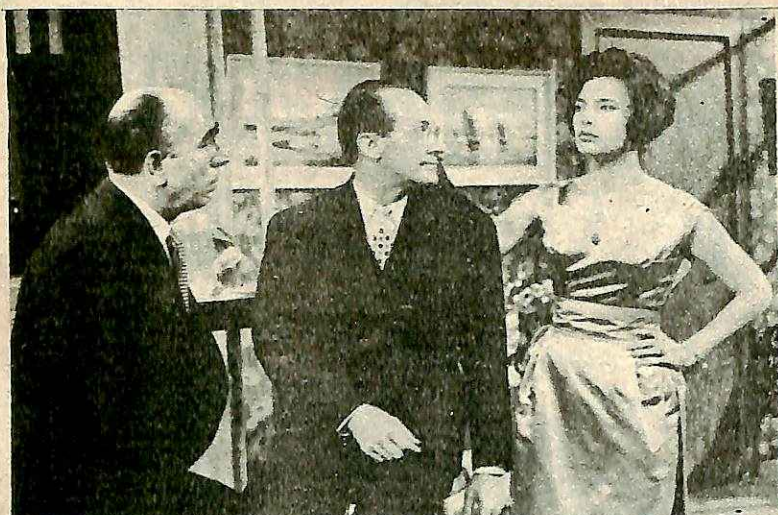
... Η άπόφασί μας άσφαλώς θα σε παροξενήσει, αλλά...
— Καθόλου. Δέ δέχαστε να με παντρευτήτε...
— Αντίθετα, δεχόμαστε...
— Πώς είπατε;
— Είπαμε, Γρηγόρη, δεχόμαστε να σε παντρευτούμε...

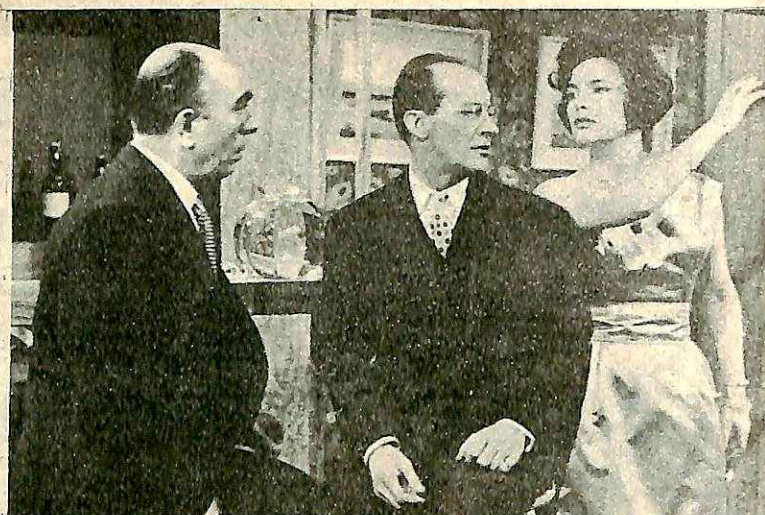
— Καλησπέρα σας, λέει ο Γρηγόρης.
— Καλησπέρα... Πέρασε, κάθισε, του άπαντάει η Τζούλια.
— Δεν υπάρχουν λόγος να καθήσω... Έδώ στο πόδι πέστε τά μου
να τελειώνουμε... Τί άποφασίστηκε;
— Λοιπόν, ο πατέρας μου κι' έγώ μελετήσαμε τους δρους σου...

— Δηλαδή, μου κάνετε την τιμή να ζητήσετε τό χέρι μου;
— Μάλιστα, σάς κάνουμε αυτή την τιμή...
— Δέ σφάζανε!...
— Τί;...
— Να παντρευτώ έγώ έσένα;... Πρίτς!...

— Πρίτς;... Τον ακουσε, μπαμπά;... Μου είπε πρίτς!
— Άμ τζι; Πρίτς!... Είναι δυνατόν να πάρω εγώ άσένα;... "Όχι, πέ-
στε μου την αλήθεια, κ. Γενικέ... Είναι;
— Γιατί βρέ παιδί μου; Καλή είναι...
— Μά τί λέτε τώρα, κ. Γενικέ; Νά την ξεφορτωθήτε έσείς...

... Καί να την φορτωθώ εγώ;
— Και ό όρος που έθεσε; ρωτάει ή Τζούλια.
— "Όχι, δεσποινίς. Δεν είμαι τόσο έκδιαστής. Πώς είναι δυνατόν,
να υποχρεώσω μιιά κοπέλλα να με παντρευτή με τό ζόρι; Έτσι τό
είπα. Για άστέιο... Για πλάκα!...

... "Αλλάστε, τόσον καιρό ήμουν τό κοροϊδάκι σας. "Ας κοροϊδέ-
ψω, λοιπόν, κι' εγώ μιιά φορά... Σ'ας ζητώ συγγνώμη, δεσποινίς, άλ-
λά δέ μου κάνετε!...
— Για στάσου, βρέ παιδί μου, διαμαρτύρεται κι' ό Τέλης. Έσού
θα μου τη βγάλής καί σκάρτη... Γιατί δέ σου κάνει;

— "Όστε δέ σου κάνω, έ; ρωτάει ή Τζούλια τό Γρηγόρη πιάνοντάς
τον άπ' τό λαιμό...
— "Όχι, δεσποινίς μου. Δέ μου κάνετε...
"Η Τζούλια του σφίγγει τό λαιμό καί ό Γρηγόρης μισοπνιγμένος
φωνάζει: «Κύριε Γενικέ, αυτή με λατρεύει!»

— "Όστε δέ με θέλεις έ; Σου πέφτω λίγο...
Καί ή Τζούλια σφίγγει άκόμη περισσότερο.
— Κύριε Γενικέ, αυτή δέ μπορεί να ζήσει χωρίς έμένα. Γιούπι!...
— Σιγά, βρέ παιδιά, μη φονάζετε! έπιμβαίνει ό Τέλης... Δεν ά-
κούτε πώς κάποιος χτυπάει την πόρτα;...

"Ο Τέλης τρέχει ν' άνοίξη καί μπαίνει ή 'Αλίκη. Έκείνος προσπα-
θεί να της έξηγήση για ποιά λόγο μαλώνουν τά παιδιά, γυρίζοντας
άμέσως μιιά στιγμή πρός τό μέρος τους τους βλέπουν να φιλιούνται.
— Τέλη μου, λέει ή 'Αλίκη, βρέθηκε φαίνεται ό ήρωας που θα
πάρη την κόρη σου. Τώρα πιά μπορούμε κι' έμεις να παντρευτούμε

ΤΕΛΟΣ

'Η «άριστοκράτισσα στάρ» του Χόλλυγουντ

ΕΙΝΑΙ γνωστό ότι στην πασίγνωστη 5η
Λεωφόρο της Ν. Υόρκης στεγάζονται τά
μεγαλύτερα καταστήματα του κόσμου καί ό-
τι κατοικούν οι γνωστότεροι Άμερικανοί με-
γιστάνας του πλούτου, που άποτελούν την
«ανωτάτη άριστοκρατία» της Ν. Υόρκης.
Σ' ένα πολυτελές, λοιπόν, μέγαρο της λε-
ωφόρου αυτής κατοικεί καί ή «άριστοκράτισ-
σα στάρ» του Χόλλυγουντ, ή Ντάινα Μέρριλ.
Ίσως πείτε ότι, άφού είναι τόσο πλούσια καί
άφού ανήκει στην άριστοκρατική τάξη, τί γυ-
ρεύει στη Μέκκα του κινηματογράφου ως ή-
θοποιός; Αυτό μας τό έξηγει ή ίδια άμέσως:
«Δέν είμαι πλούσια καί άριστοκράτισσα
έκ... παραδόξως, λέει ή κατάξανθη Ντάινα.
Πριν αρκετά χρόνια ήμουν κι' εγώ μιιά φτω-
χή κοπέλλα με όνειρα καί φιλοδοξίες, που
επιζητούσε με κάθε τρόπο να γίνει «στάρ»
του κινηματογράφου. Καί ό,τι δέν κατάφερα
τότε ή μάλλον ό,τι δέν ώλοκληρώσα τότε,
τό πραγματοποιώ τώρα, έστω καί άργά, για-
τί πάντα ή τέχνη του κινηματογράφου έξα-
κούσε μιιά ιδιαίτερη έλξη πάνω μου. Ουσικά,
δέν έργάζομαι στή στούντιο για να κερδί-
σω περισσότερα χρήματα. Μου άρέσει, όμως,
να εργάζομαι άπό καλλιτεχνική φιλοδοξία
καί μόνο, καί να έρμηνεύω καλούς ρόλους
στην οθόνη. Αυτό είναι τό «κόμψι» μου...».
"Η κινηματογραφική καριέρα της Ντάινα
ή μάλλον ή καλλιτεχνική καριέρα της, δι-
αιρείται σε δύο μέρη. Το ένα περιλαμβάνει
την περίοδο 1948 - 1955. Στο διάστημα των
7 αυτών χρόνων ξεκίνησε άπό άσημη ήθο-
ποιός της τηλεόρασης, μετεπείθηκε στή θέ-
ατρα πρόζας του Μπροντγουάι, σημείωσε
αρκετές επιτυχίες σ' αυτά καί όταν άρχισε
να γίνεται γνωστή, κατέληξε στή Χόλλυ-
γουντ, υπογράφοντας ένα συμβόλαιο, που
της έξασφάλιζε άμοιβή 1500 δολλαρίων την

μια πρόσφατη φωτογραφία της Ντάινα Μέρ-
ριλ.

Ντάινα Μέρριλ

εβδομάδα. Πήρε κατόπιν μέρος σε περισσό-
τερες άπό 10 ταινίες καί τί στιγμή που εί-
χε αρχίσει να έξορίζεται ή θέση της στή Χόλ-
λυγουντ, άναγκάστηκε να έγκαταλείψη
όλα. Αιτία της ξαφνικής αυτής αλλαγής στά-
θηκε ό γάμος της με τον Στάνλεϋ Ράμποου,
νιού του Άμερικανού μεγαλοεργοπλίστου
Στάν Ράμποου.
"Ο γάμος αυτός την έκανε να έγκαταλεί-
ψη τά σχέδιά της για μεγάλη κινηματογρα-
φική καριέρα σάν την Κάθριν Χέπμπορν ή
τή Μπέττυ Νταϊντ, άλλα της έδωσε αντί-
στράφως όλα όσα ήτορεί να επιθυμήσει μιιά
γυναίκα άνωτάτη κοινωνική θέσι,
πλούτο, μέγαρο στην 5η Λεωφόρο καί τρία
παιδιά, που ήρθαν διαδοχικά να ώλοκληρώ-
σουν την ευτυχία της.
— Έγκατέλειψα τά όνειρα για μεγάλη κι-
νηματογραφική καριέρα, ώμολογεί ή ίδια,
άλλά δέν έπαθα ποτέ να ενδιαφερωμαι για
τόν κινηματογράφο καί τίς καλές δημιουργί-
ες της οθόνης. Κατά βάθος νοσταλγούσα
τά κινηματογραφικά στούντιο καί τους συν-
άδελφους που έγκατέλειψα. Πολλές φορές
μόλις έκανα σχέδια για να επιστρέψω με
πρώτη ευκαιρία στή Χόλλυγουντ, χωρίς να
τολμώ να τά φανερώσω στόν άντρα μου. Πε-
ρισμένα μιιά καλή ευκαιρία για να του τό ζη-
τήσω σάν μεγάλη χάρη!...

"Η ευκαιρία αυτή της ήρθε τυχαία τό κα-
λοκαίρι του 1959. Τό ζεύγος Ράμποου συν-
δέεται με στενή φίλια με τό ζεύγος Στάν-
λεϋ Ντάινα, του γνωστού Έλληνας μεγα-
λοεργοπλίστου. Τό καλοκαίρι, λοιπόν, του
1959 τό ζεύγος Ράμποου ήταν φιλοξενούμε-
νο του ζεύγους Ντάινα πάνω στην πολυ-
τελή θαλαμηγό του τελευταίου («Έρως»). "Η-
ταν κι' άλλοι φιλοξενούμενοι, μεταξύ των ό-
ποιων καί ό γνωστός ήθοποιός του Χόλλυ-
γουντ Τζέιμς Ρόλαντ. "Όταν ή πολυτε-
λής θαλαμηγός πέρασε όλη τί Μεσόγειο καί
πλησίαζε στή Έλληνική άκτή με τελικό
προορισμό τί Σπετσμπούλα, τό ιδιόκτητο νη-
σί, που έχει ό Ντάινα στή Αίγιο, ό Τζέιμς
Ρόλαντ πλησίασε τί Ντάινα, τίς έδει-
ξε ένα τηλεγράφημα, που κρατούσε καί τίς
είπε:

— Μαύ τηλεγραφούν άπό τό Χόλλυγουντ
καί με έξουσιοδοτούν να σου προτείνω έναν
πολύ ενδιαφέροντα ρόλο σε μιιά ναυτική κω-
μωδία, που πρόκειται να γυρίσουν εκεί, με
πρωταγωνιστήσάν τον Κάρο Γκράντ καί τον Τό-
νυ Κέρτις. Καί' αρχήν τί λές εσύ; "Αν δε-
χέσαι, τότε τί συγκατάθεσι του συζύγου σου
αναλαμβάνω να πιν έξασφαλίσω εγώ...
"Η Ντάινα ένθουσιασθηκε άμέσως με τί
πρόταση καί με τίς λεπτομέρειες, που ά-
κολούθησαν ως πρός τον ρόλο της στή φιλμ.
Κι' ενώ έκανε πως δέν ήξερε τίποτα, ό Ρό-
λαντ άρχισε τίς ενέργειες. Έξασφάλισε

πρώτα την ύποστήριξη του ζεύγους Ντάινα
καί μετά άνεκόνισε την πρότασι στόν Ράμ-
που. "Όλοι μαζί τότε, καί ή Ντάινα, φυσί-
κά, τον πίεσαν καί στή τέλος του άπέσπα-
σαν τί συγκατάθεσι να πάρη μέρος ή γυναι-
κα του σ' αυτό μόνο τό φιλμ. Κι' ενώ οι ύ-
πόλοιτοι συντροφιά έμεινε στή Σπετσμπού-
λα, ή Ντάινα έφυγε άεροπορικά για τό
Χόλλυγουντ. "Όσοι τώρα είδαν τό φιλμ αυ-
τό, που είχε τον τίτλο «Επιχειρήσις Κομψι-
νά ζόν», άσφαλώς θα άναρωτήθηκαν ποιά
ήταν ή κατάξανθη στάρ με τά γαλιανά μάτια
καί τό ώραιο κορμί, όπως τό έδειχνε τό ω-
ραίο «σώμα», που φορούσε; "Ηταν ακριβώς ή
Ντάινα Μέρριλ, που έκανε τί θριαμβευτική
επιστροφή της στή Χόλλυγουντ.

"Η άδεια που είχε άπό τον άνδρα της έλε-
νε να πάρη μέρος μόνο στή φιλμ αυτό καί
να γυρίση άεροπορικά στής Καναρίους Νή-
σους για να συναντήσει τί συντροφιά της.

— Μόλις όμως τελείωσε τον ρόλο μου, λέει
ή Ντάινα, άρχισαν κατα δεκάδες να κάνουν
προτάσεις συνεργασίας άλλοι παραγωγοί. "Ο
πειρασμός ήταν μεγάλος, γαπ τίώρα μου
προσέφεραν ρόλους «θεντέττας». Έτσι, πα-
ραβιάζοντας την έντολή του συζύγου μου,
απεφάσισα να παραμείνω για λίγο ακόμη στή
Χόλλυγουντ. "Ανάμεσα, λοιπόν, στή πολλά
σενάρια, που είχα διαθέσει, ένα μου άρεσε
υπερβολικά. "Ηταν τό «Ζήσαμε στην άμαρ-
τία». Μου πρόσφεραν τον ρόλο της "Εμιλυ
Λίνκετ, τίς άπατημένες, άλλα ανεκτικής συ-
ζύγου, ενώ τον ρόλο του «άπιστου» κοστού-
σε ό Λάρενς Χάρβεϋ κι' αυτόν τίς «προκλη-
τικές γοητεύσεις» ή δημοφιλής Έλίζαμπετ Τελ-
λор. Τελικά, καί τό ρόλο στην ψυχρή, άνέλαια
τόν ρόλο καί τον έρμηνεύσα με ένθουσια-
σμό. "Όσο για τον άνδρα μου, ήσουν σίγου-
ρη σχεδόν πως θα έκρινε με κατανόηση καί
επιείκεια την άνυπακοή μου...

Στό διάστημα του γυρίσματος του «Ζήσα-
με στην άμαρτία» γύρισε στή Ν. Υόρκη καί
ό Ράμποου. "Ηταν τρομερά θυμωμένος. "Ε-
φτασε μέχρι του σημείου να σκεφθή καί τό
διαζύγιο. "Αλλά όταν είδε τό φιλμ, ένθουσια-
σθηκε τόσο άπό τον ρόλο καί την έρμηνεία
της γυναικός του, ώστε τίς... έδωσε την ά-
δεια να γυρίση δύο ταινίες τό χρόνο!

Από τότε ή «άριστοκράτισσα στάρ» έρχε-
ται συχνά στή Χόλλυγουντ. Μένει όσο διά-
στημα είναι απαραίτητο για τον ρόλο της
καί φεύγει άμέσως για τί Ν. Υόρκη. Με τον
τρόπο αυτόν όλοι μένουν ικανοποιημένοι.
Οι τελευταίες ταινίες της είναι δύο. "Η πρώ-
τη έχει τον τίτλο «Ο άρχοντας του πρσί-
νου κάμπου» καί συμπρωταγωνιστές τον Ράμ-
περτ Μίτσομ καί την Ντέμπορα Κέρο καί ή
δεύτερη τιτλοφορείται («Νεαροί κανιβαλοί»
με τον Μπάρτ Λάνκαστερ.

O. PENNY

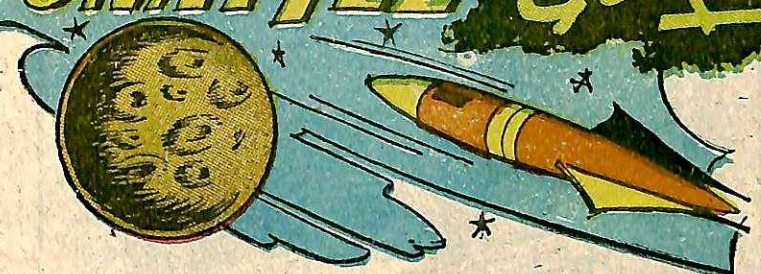
"Ο Μπάρτ Λάνκαστερ καί ή Ντάινα Μέρριλ σε
μιιά σκηνή της τελευταίας ταινίας («Νεαροί
κανιβαλοί»).

— Έβγαζέ στο Γιαννάκη πώς
έ κινηματογράφος γίνεται ανά-
γλυφος!...

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Οι σοφοί συμβούλοι της βασι-
λίσσας δυσχεραίνουν να βρουν
παιδί που να δείχνει νιά τους αστροναύ-
τες και φεύγοντας με τρόπο μυ-
στηριώδη. Ο αριθμός Ένα τους
εξήγει ότι βρίσκονται εκεί μόνο
με τη σκέψη τους, που είχε μόνο
ποιηθεί κι είχε πάρει το ίδιο
σχήμα που είχαν τα κορμιά
τους. Πληροφορεί επίσης την Αί-
ρηνη ότι με τον ίδιο τρόπο μπο-
ρεί να καθυστερήσει τον πατέρα
της και προσηγορεύεται να την
εξυπηρετήσει. Οι αστροναύτες
πληνούν κάθε μέρα στο Ναό
του Σύμπαντος, όπου μία μυστι-
ριώδης φωνή τους εξηγεί τον
τρόπο του σχηματισμού της Α-
φροδίτης, της Γης και των άλ-
λων πλανητών. Στο μεταξύ, ο
Τζός Αλίστερ περνάει ημέρες
αγώνιας. Θα ξανάβλεπε άραγε
ποτέ την κόρη του;

13ον — Αλλά τα πράγματα εί-
χαν φτάσει στην κρίσιμη
φάση τους. Οι αστροναύ-
τες άγγιγαν, ότι κα-
τέρχονταν προς την Αφροδίτη.

Ο Τζός Αλίστερ περίμενε από
στιγμή σε στιγμή ένα καινούργιο
μήνυμα. Κι έφτιαχνε κιόλας με το
μυαλό του τα λόγια του. Αυτό το
μήνυμα δε μπορούσε παρά να λέει:
«Προσγειώθηκα ομαλά! Είμθα
δικοί σας και υγιείς. Η Αίρηνη
στέλνει τους χαιρετισμούς της
στον πατέρα της από τη μακρινή
Αφροδίτη».

Ο Αμερικανός εκατομμυριούχος
ήταν σχεδόν περήφανος για την
κόρη του. Ήξερε λίγο, όμως ο κόσμος
θα μάθαινε, ότι η Αίρηνη Αλίστερ
βρισκόταν στην Αφροδίτη και χι-
λιάδες συγχαρητήρια τηλεγραφήμα-
τα θα τουρνούσαν απ' όλα τα μέρη.

Αλλά το μήνυμα αυτό δεν έφτα-
σε. Κι οι ημέρες άρχισαν να κυ-
λάνε ή μία ύστερα από την άλλη
μέσα στη σιωπή.

Ο Τζός Αλίστερ προσπάθησε
στην αρχή να πείσει τον εαυτό του,
ότι δεν έπρεπε ν' απελπίζεται. Κι
άρχισε να τρέχει από τον ένα σο-
φό στον άλλο, ζητώντας έναν πα-
ρηγορητικό λόγο, μία ενίσχυση...
Εκείνο που θάθελε να του πουν ή-
ταν πως ή σιωπή δε σήμαινε τίπο-
τα, πως πιθανόν να είχε καταστρα-
φή ο πομπός του διαστημοπλοίου
ή πως οι αστροναύτες, άπασχολη-
μένοι να οργανώσουν τη διαβίω-
σή τους πάνω στην Αφροδίτη, είχαν
εξχάσει να επικοινωνήσουν με τη
Γη...

Οι συνομιλητές του τού έκαναν
τη χάρη να συμφωνήσουν μαζί του
πως όλα αυτά και πολλά άλλα μπο-
ρεί να συνέβαιναν, αλλά κανείς τους
δεν είχε το θάρρος να τού δώσει
έλπίδες.

Η τραγική πραγματικότητα δια-
γραφόταν καθαρά. Το διαστημο-
πλοίο, που βρισκόταν σ' απόσταση
μόλις μερικών χιλιομέτρων από την
Αφροδίτη, είχε σιωπήσει ξαφνικά.
Κι ή σιωπή του συνεχιζόταν επί
ημέρες κι έβδομαδες. Τί άλλο ση-
μαινε αυτό παρά ότι είχε κατα-
στραφή; Η ιδέα, ότι ή ζωή στην
Αφροδίτη ήταν αδύνατη, έπρεπε ν'
αποκλεισθεί, αφού, σύμφωνα με τα
προηγούμενα μηνύματα των αστρο-
ναυτών, υπήρχε εκεί όξυγόνο. Και
το ίδιο έπρεπε ν' αποκλεισθεί ή Ι-
δέα, ότι οι υποθετικοί κάτοικοι της
Αφροδίτης είχαν εξολοθρευτεί τους
αστροναύτες.

Κι ο Τζός Αλίστερ άρχισε να
καταλαβαίνει σιγά-σιγά αυτή την
πραγματικότητα. Δε μπορούσε πιά
να βασκαλίζεται μ' έλπίδες. Σκε-
φτόταν τώρα να ιδρύσει ένα έπι-

δητικό μνημείο, που θα το αφιέ-
ρωνε στην Αίρηνη, για να διασφα-
λήσει τη μνήμη της μεταξύ των αν-
θρώπων. Θι ανέθετε αυτό το έργο
στους μεγαλύτερους καλλιτέχνες
της εποχής. Η δαπάνη δεν τον εν-
διέφερε. Θα έδινε όσα του ζητού-
σαν.

Τί άλλο μπορούσε να κάνει ή πο-
νεμένη ψυχή του πατέρα για την
αγαπημένη του κόρη;

Κόντευαν τώρα να συμπληρωθούν
δυο μήνες από το τελευταίο μηνύ-
μα της «Νέας Ατλαντίδας». Κι
ενώ οι επιστήμονες της Γης σχε-
δίαζαν καινούργια διαστημολοία,
για να κατακτήσουν το διάστημα,
ο Τζός Αλίστερ βυθιζόταν όλοένα
και περισσότερο στη λύπη του.

Εκείνο το βράδυ, βηματίζει νευ-
ρικά μέσα στο γραφείο του, ξανα-
κάνοντας μέσα στο μυαλό του για
χιλιάστή φορά τους ίδιους συλλο-
γισμούς, που τον ώδηγούσαν πάν-
τα στα ίδια συμπεράσματα: ή κό-
ρη του, ή αγαπημένη του Αίρηνη,
δεν υπήρχε πιά!

Αισθάνθηκε, ξαφνικά, μία μεγά-
λη κούραση και, σταματώντας το
άσκοπο περπάτημά του, σαρμάτη-
κε σε μία πολυθρόνα. Κι άθεώς
όλα σκοτεινίσαν γύρω του...

Ήταν το φώς που έσβησε ή το
βλέμμα του θάλασε; Δε θα μπορού-
σε να το πη... Το σκοτάδι άπλω-
θηκε πυκνό μέσα στο μεγάλο δα-
μάτιο.

Επειτα από μερικές στιγμές,
μία δυνατή λάμψη, σαν αστραπή, έ-
σχιζε το δωμάτιο. Ήταν σά μία
σφαίρα από φώς, που διαμορφώ-
ταν σιγά-σιγά κι έπαιρνε το σχή-
μα ενός ανθρώπινου σώματος.

Αυτό το σώμα ήταν ακαθόριστο
στην αρχή. Επειτα, έκδοθηκε όλο-
κάθαρο μέσα στο σκοτάδι. Κι ο
Τζός Αλίστερ είδε τότε μπροστά
του την κόρη του.

— Αίρηνη! Ξεφάνισε.

Μία γλυκιά φωνή έφτασε στ' αυ-
τιά του.

— Πατέρα μου!

Ο Τζός Αλίστερ θέλησε να ση-
καθεί, για να τρέξει ν' αγκαλιάσει
την κόρη του. Αλλά τα μέλη του
ήταν μολυβένια και δεν κατάφερε
να κάνει κανένα κίνησι... Μήπως,
λοιπόν, όνειρεύεται; Αλλά όχι! Το
μυαλό του λειτουργούσε κανονικά,
τα μάτια του ήταν δαλνιόχτα κι
έβλεπαν και τ' αυτιά του είχαν ά-
κούσει καθαρά τη φωνή της Αίρηνη.

— Κόρη μου, που βρισκόσαι; ρώ-
τησε με φωνή, που πνιγόταν από
τη συγκίνηση.

— Σ' ένα μακρινό άστρο, πα-
τέρα... Αλλά όπως βλέπεις ζω
πάντα.

— Ζής;

— Δεν ήταν, λοιπόν, το φάντασμα
της;

— Με νομίζεις για πεθαμένη, πα-
τέρα, είπε ή νέα. Αλλά κάνεις λά-
θος... Οι σύντροφοί μου κι εγώ
είμαστε ζωντανοί. Ήρθα εδώ για
να σε βεβαιώσω γι' αυτό.

— Γιατί ή «Ατλαντίς» δεν έ-
στειλε καινούργια μηνύματα;
— Δεν είναι καλύτερο που βλέ-
πεις την κόρη σου μπροστά σου,
πατέρα; Είπε ή νέα, χωρίς ν' άπαν-
τήρη στην έρώτησή του.

— Δεν καταλαβαίνω όμως, πως

μπορούσε να ετάσης ως εδώ...
— Μου δίδαξαν τον τρόπο οι σο-
φοί της Αφροδίτης... Έως έπι-
κοινωνήσαμε κι έλλοιτε με τον ίδιο
τρόπο. Δεν πρέπει ν' ανησυχής για
μένα, πατέρα.

— Θα ξαναγυρίσης;
— Τό έλπίζω.

— Πότε;
— Δεν το έχω αποφασίσει ά-
κόμη, πατέρα.

Ο Τζός Αλίστερ κούταζε την
κόρη του. Τα μάτια της έλαμπαν,
ή επιδερμίδα της ήταν δροσερή, ή
ξανθή μπουκλας της πλαισίωναν
σά φωσφορέοντες το όμορφο πρό-
σωπό της κι ένα χαριτωμένο χα-
μόγελο πλανιόταν στα χείλη της...
Δεν ήταν αυτή ή μορφή, που έχει
ένα φάντασμα. Και βέβαια, ή κόρη
του ζούσε.

Μιά τελευταία έμφιδολία έμενε,
ωστόσο, στο μυαλό του.

— Αίρηνη, είπτε, δε μπορώ να πι-
στεύω ακόμη πως είσαι ζωντανή.

— Πρέπει να το πιστέψης, πα-
τέρα, απάντησε ή νέα.

Και ταυτόχρονα προχώρησε προς
το μέρος του.

Ο Τζός Αλίστερ ένοιωσε τα χέ-
ρια της να τυλίγονται γύρω γύ-
ρω στο λαιμό του και τα χείλη της
ν' ακουμπούν στο μέτωπό του.

— Σου χρειάζεται μία απόδειξη
για να πείσθης, ότι είμαι ζωντα-
νή, είπτε ή νέα. Μάτην αυτή ή ά-
πόδειξη, πατέρα...

Έβγαλε άμέσως το χρυσό μεν-
ταγίον, που κρεμόταν από το λαι-
μό της και τόβαλε στα χέρια του.

— Αίρηνη, μικρή μου Αίρηνη!
φώναξε ο Τζός Αλίστερ.

Την ίδια στιγμή, διαλύθηκαν τα
σκοτάδια και το φώς άπλώθηκε και
πάλι μέσα στο δωμάτιο. Η Αίρηνη
είχε χαθεί.

Ο Τζός Αλίστερ ξαναβόλεκε ά-
μέσως την εύκρινση των μελών
του, που ξανάγιναν έλαφρά όπως
και πρίν. Σηκώθηκε από την πο-
λυθρόνα και κούταζε σαστισμένος
όλόγυρα.

— Μήπως όνειρεύθηκα; ψιθύρισε.
Αλλά όχι αυτό ήταν αδύνατο!

Στα χέρια του κρεπούσε πάντα το
μενταγίον της Αίρηνη.

Τό ήξερε καλά αυτό το μεντα-
γίον, που της τό είχε χαρίσει ο Ι-
δίας, όταν έκλεισε τα δεκαπέντε
της χρόνια. Στοιλιζόταν με δύο σει-
ρές από μπριγιάν κι έκλεινε μέσα
μία μικρογραφία με το πινέλο της
πεθαμένης μητέρας της, της μόνης
γυναίκας που ο Τζός Αλίστερ εί-
χε αγαπήσει στη ζωή του.

Για μία στιγμή, φοβήθηκε πως
αυτό το μενταγίον θα γινόταν κο-
πινός, άέρας... Αλλά όχι! Το μεν-
ταγίον βρισκόταν πάντα στα χέρια
του κι ήταν έξωτο άκομη από την
έπαφή με το λαϊμό της Αίρηνη...

Αρχισε να σέρνει άργά τα δαχτυ-
λά του, μέτρησε ένα-ένα τα μπρι-
γιάν που τό στολίζαν, χάρηψε την
αλυσίδα του. Επειτα έφερε δειλά
το χέρι του στο επάνω μέρος και
πίεσε μία μικρή προεξοχή, που βρι-
σκόνταν εκεί. Αισθάνθηκε άμέσως
πως τα δυο κομμάτια του μεντα-
γίου, το επάνω και το κάτω, εί-
χαν ξεσφίχτη... Δε χρειαζόταν πα-
ρά ν' άνασπασή το πρώτο απ'
αυτό.

Την τελευταία στιγμή, ωστόσο,
δίστασε. Μήπως, όνειρεύεται το
μενταγίον, το έχανε από τα χέρια
του; Μήπως αυτή ή μικρή κίνηση
έκανε τη φαντασμαγορία να δια-
λυθεί;

Κι όμως, έπρεπε να βεβαιωθεί!
Πιάνοντας σφιχτά στα χέρια του
το μενταγίον, σά να φοβόταν μή-

πως θα το έχανε...

Κουβέντες της πιάντας...

Λόγω θέσεως...

Την Αθήνα ήρε οάρα η Λουλού του βαρελά,
με πολύζερα άέρα και ή μύτη της ύπλά
κι όποιονόποτε γνωστό της συναντάι αυτές τις μέρες,
λακρινίτι γερό άνοίγει για... ταινίες και γι' άστέρες!

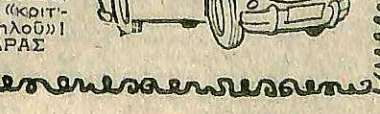
Αραδειάζει έξονους τίτλους και πρό πάντων έγκωριους,
συζητά γι' άρτίστες φίνους, για οπουάιους, ή για (κρούουν)
κι' άπ' το σπιτι μόλις θγανίει και στην πιάντα ξεμπουκάρει,
υποθέσεις άφηνείται και ταινίες... κριτικάρει!

Συζητά για Βουνιουκλάκη, για Καρέζη, για Λολό,
κριτικάρει Μάρλον Μπράντο, Χατζηκρόστο και Σαρλώ,
ντόπια φίλα φουταγελλάτα και (ουέστερν) χαρμανιάζει
και του συνομιλήτου της τό κεφάλι... ντουμανιάζει!

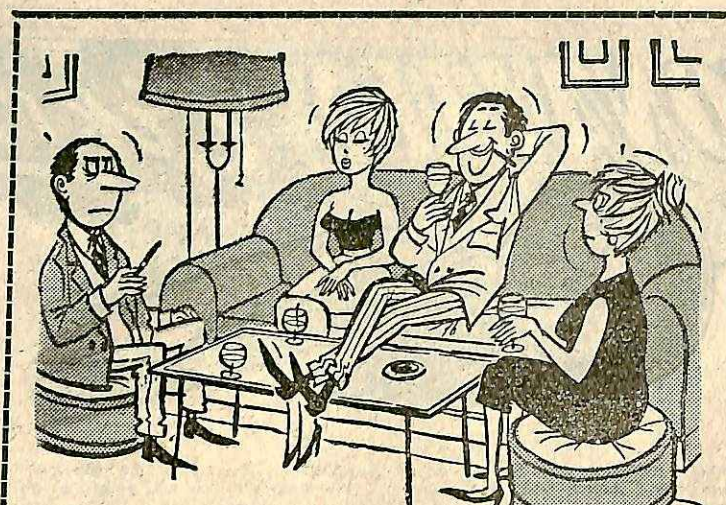
Συνιστά σ' όλους έν νένει σε γνωστούς κι' άγνωστούς ή
(γουν),
ποιές ταινίες να μη χάσουν, ποιές ταινίες ν' άποφύγουν
και τις πιο πολλές φορές της άναφέρει έργα νέα,
που τά έχει όη ο κόσμος πριν άπ' τό... τριάντα έννέα!

Πάντως μ' όλο της τό δίκιο έχει τόσο ζιπασιτή,
γιατί πέτος πρωτοθέλει (σινεμά) τό τί έστί
και (τζαμπα) άπολαμβάνει την υπαίθρια όδόνη,
πουνάι άπέναντι σημένη άπ' της
(θειάς της τό... μπαλκόνι!

Στό μπαλκόνι αυτό της θειάς
(της τις θραυές περνάει άράδα,
έτσι θλέπει άπό κεί πάνω τρία
φίλμ την έβδομάδα
κι' άπό κεί... ύπλά κυτώντας έρ-
(να κι' έργα ή Λουλού,
κάνει σ' όλες τις ταινίες (κριτι-
(κή... άσ' ύπλός της)
Ο ΣΤΕΛΛΑΡΑΣ

πως το όνειρο, σήκωσε άσπρά το ά-
πάνω μέρος... Και τότε ή γλυκεία
μορφή της άγαπημένης της Έλεν
πρόβαλε μπροστά της. Τού φάνηκε
πως τή χείλη της άναδεδυναν πά-
νω στή μικροσκοπική εικόνα.
— Έλεν, θέλεις να μού πής
πως ή κόρη μας ζή; ρώτησε.
Τά φωτεινά μάτια της εικόνας
τού έδωσαν την άπάντησή πού ζη-
τούσε.
— Η "Αίρην ζή! ξεφώνισε σαν
τρελλός.
Έκλεισε κατόπιν τή μενταγιόν
και τώδεσε στήν έσωτερική τσέπη
του σακακιού του, στο άριστερό
μέρος. "Ήθελε να τή αισθάνεται
πάνω στήν καρδιά του. Αυτή ή έ-
παφή τούκανε καλό.
Βγήκε σέ λίγο από τή γραφεΐο
του. Ο ιδιαίτερος γραμματέας του,
πού έγγραφε κάτω στή γραφομηχανή,
σημάθηκε άμέσως.
— Ο κύριος Άλισταρ θά βγή;
είπε.
Ο Τζός Άλισταρ έκαμε μιά άό-
ριστη κίνηση με τή χέρι του.
— Ήρθε κανείς εδώ; ρώτησε.
— Κανείς...
— Ήλω να πώ... άν μπήκε κα-
νείς στο γραφεΐο μου...
Ο γραμματέας άπόρησε.
— Πώς θά μπορούσε να μπή,
χωρίς να τόν άναγγείλω; είπε.
— Δέ με ζήτησε, λοιπόν, κα-
νείς;
— Όχι...
— Μήπως φύγατε από δω;
— Άπαντά στήν άλληλογραφία
σας κι' από δω άφες δέ σημάδια
ούτε στιγμή από την καρέκλα μου.
Ο Τζός Άλισταρ κτύπησε δλό-
γισμα.
— Αυτές οι διακοπές τού ήλε-
κτρικού ρεύματος έγιναν πολύ
συνές τόν τελευταίο καιρό, είπε. Νο-
μίζω, ότι και σήμερα...
— Όχι, άπάντησε μ' ολοφάνε-
ρη έκπληξη ο γραμματέας. Δέν εί-
χαμε καμιά διακοπή σήμερα
έμπισω, ότι ή ημέρα θά περάσει χω-
ρίς να έχουμε καμιά δυσάρεστη έκ-
πληξη.
Είπατε, ότι δέν είχαμε δια-
κοπή; ρώτησε ο Άλισταρ.
— Αν είχαμε διακοπή, δέ θά
μπορούσα να συνεχίσω τή δουλειά
μου, άπάντησε ο γραμματέας. Άλλ'
όπως σας είπα, δέ σταμάτησα ού-
τε στιγμή... Συχαρώστε με, κύριε
Άλισταρ... Μήπως είσαατε αδιά-
θετος;
— Αδιάθετος, είπε ο πατέρας
της "Αίρην. Ποτέ δέν ήμουνα πιά
καλά από σήμερα.
Έβγαλε κατόπιν τή μενταγιόν
από την τσέπη του.
— Τό θυμάστε αυτό, κύριε Τζάκ-
σον; ρώτησε.
— Τό μενταγιόν της μίς "Αί-
ρην; φώναξε ο γραμματέας.
— Τό άναγνωρίζετε;
— Καί βέβαια...
Τά μάτια του είχαν πεταχτή από
τίς κόγχες τους.
— Η μίς "Αίρην δέν πδβγαζε
ποτέ από πάνω της, τραύλισε. Ά-
ναρωτιέμαι πώς...
— Μιλήστε καθαρά, κύριε Τζάκ-
σον.
— Αναρωτιέμαι... πώς μπορεί
να βρίσκεται στή χείρα σας...
— Μου τή έδωσε ή κόρη μου.
— Προτού φύγη;
— Όχι... Μου τή έφερε πρίν
από λίγη ώρα.
Ο Χένρυ Τζάκσον ένοιωσε ένα
σφίξιμο στο λαϊμό.
— Είπατε, ότι σας τή έφερε ή
μίς "Αίρην; ρώτησε.
— Άλλ', ο Τζός Άλισταρ δέν άπάν-
τησε στήν ερώτησή του.
— Κύριε Τζάκσον, είπε, παρα-
καλέστε τους δημοσιογράφους να
μην άναίριο τή πρηνί στίς έπτά,
εδώ. Έχω να τούς κάμω μιά πολύ
σημαντική άνακοίνωση.
Ξαναγύρισε κατόπιν στο γραφεΐο
του.
Τό άλλο πρωί, τή γραφεΐο τού
Άλισταρ είχε γεμίσει από δημοσιο-
γράφους. Μιά άνακοίνωση έκ μέρους
τού ανθρώπου, πού είχε χρηματοδο-
τήσει τή "Νέα Άτλαντίδα" δέ θά
ήταν χωρίς ένδιαφέρον.
Ο Τζός Άλισταρ τούς δέχτηκε
με τή χαμόγελο στή χείλη. Φαίνον-
ταν πολύ χαρούμενος.

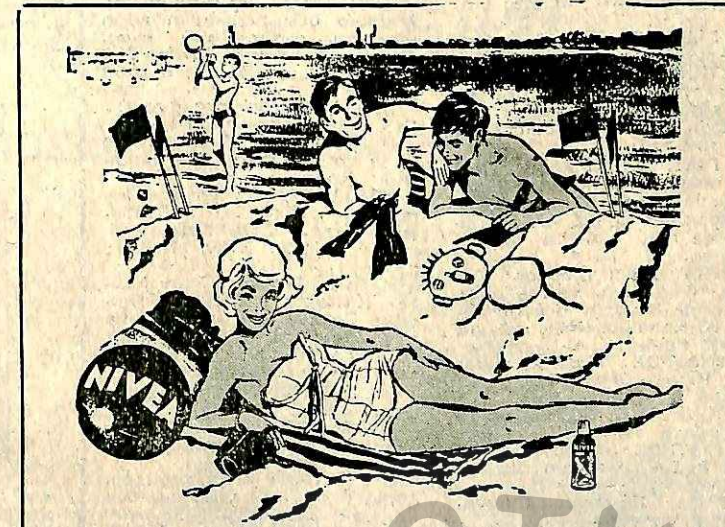

— Έπειδή έχω καλή καρδιά και δέ θέλω γά σας στερήσω
την κόρούνά σας, θά έρθω να έγκατασταθώ κι' εγώ μαζί σας.
εδώ!...

— Σας παρακάλεσα νάρηθε
εδώ, γιά να σας κάμω γνωστό κάτι
πού κανείς από τούς έπιστήμονες
της Γης δέν έβρει άκόμη, τούς εί-
πε. "Η "Νέα Άτλαντίδα" προσέγι-
θηκε θμαλά στήν Άφροδίτη κι' έ-
λοι οι άστροναύτες είναι σάοι και
υγιείς. Μπορείτε να τή γράψετε
στις εφημερίδες σας.
— Πώς τή έβρετε; ρώτησε ένας
συντάκτης τών "Νέων Χρονικών".
— Μου τή έβεβαίωσε ή κόρη μου,
άπάντησε ο Τζός Άλισταρ, σά να
μιλούσε γιά τή πιά φυσικό πράγμα
τού κόσμου.
— Άλλ', ή κόρη σας δέ βρίσκε-
ται μαζί με τούς άλλους άστρο-
ναύτες;
— Καί βέβαια.
— Πώς έπακινώθηκε μαζί σας;
— Ήρθε χτές τή βράδυ στο
γραφείο μου... Μπορώ να σας δεί-
ξω τή θέσι όπου στεκόταν. Νά, έ-
κει, πίσω από την έταξέρα με τή
κρυστάλλινα...
— Ένας άλλος δημοσιογράφος πα-
ρενέδη στή συζήτηση.
— Η μίς "Αίρην γύρισε από
την Άφροδίτη; ρώτησε.
— Δέ σας είπα, ότι γύρισε,
άλλ' ότι ήρθε, άπάντησε ο Τζός
Άλισταρ. Ήρθε γιά να με δει.
— Με ποιά τρόπο ήρθε;
— Τό μόνο πού ξέρω είναι, ότι
την είδα ολόζώντανη μπροστά μου
και μιλώσα μαζί της.
— Καί ξαναφύγε;
— Φυσικά, ξαναφύγε.
— Κύριε Άλισταρ, τί σας κά-
νει να πιστεύετε, ότι ή κόρη σας
ήρθε εδώ; ρώτησε ένας άλλος δη-
μοσιογράφος.
— Σας είπα, ότι την είδα κι' ά-
κουσα τή φωνή της... Κουδεντιά-
σαίμε...
Οι ερωτήσεις αυτές τόν έξευέ-
ριζαν. Πώς δέ μπορούσαν να κα-
ταλάβουν ένα πράγμα πού ήταν τό-
σο απλό;
— Η μικρή μου "Αίρην μ' άγ-
κάλισε με τή χείρα της και με
φίλησε στο μέτωπο, είπε. Αισθάν-
θηκα τή ζεστή ανάσα της και τή
άρωμα της... Ήταν μιά εύτυχί-
μη στιγμή γιά μένα... Σκεφθήτε,
λοιπόν, είχα τόνον καιρό να δώ την
κόρη μου και ν' άκούσω τή φωνή
της! Ξέρω τώρα, ότι ζή! Κατα-
λαβαίνετε, ή "Αίρην ζή!... "Α, και
κόντανα να τή ξεχάσω. Προτού φύ-
γη, μου άφισε μιά άποδείξη, μιά
άναμφισβήτητη άπόδειξη.
Και, λέγοντας αυτά, έβγαλε από
την τσέπη του τή μενταγιόν.
Τό μενταγιόν της "Αίρην πέρα-
σε από χέρι σέ χέρι κι' έπειτα ξα-
ναγύρισε στόν Άλισταρ.
— Βλέπετε, λοιπόν; φώναξε αυ-
τός θριαμβευτικά. "Η "Αίρην μου
έδωσε αυτό τή μενταγιόν, γιά να
μή μού μείνη καμιά άμφιβολία.
Τό ένδιαφέρον, πού είχαν δείξει
στήν άρχή οι δημοσιογράφοι είχε
έξαφανισθή. Κτύπησε τώρα μ' έκ-
φρασι συμμόνοιαν τόν Τζός Άλι-
στορ κι' άπόφυγαν να τού κάμουν

μορφιάς τους κι' ή πολυπόνη της
ψυχής τους, άπάντησε ή "Αίρην.
— Κι' οι άνδρες πώς ξεχωρίζουν
μεταξύ τους;
— Με τή μυαλό και την εύγένεια
τών αισθημάτων τους.
— Υπάρχουν, λοιπόν, πολλά εί-
δη εύτυχίας, πού ένας άνδρας μπο-
ρεί να δώσει σέ μιά γυναίκα και
αντίστοιχα;
— Η εύτυχία είναι σαν ένα βι-
άλιο με άγραφες σελίδες, πού ο
καθένας τή γεμίζει με τόν τρόπο
του. Κάθε άντρας και κάθε γυναί-
κα βλέπουν με τή δική τους μάτι
την εύτυχία. Κι' άγωνίζονται να
την κατακτήσουν με τή δική τους
μέσα.
— Άλλος ζητάει την εύτυχία
στόν πλούτο, άλλος στόν έρωτα,
άλλος στή δύναμη, άλλος άκόμη
στις διασκεδάσεις... Κι' οι πιά
εύτυχισμένοι είναι εκείνοι πού τή
ζούν χωρίς να τή ξέρουν.
— Τώρα καταλαβαίνω γιάτί οι
άνθρωποι της Γης αγαπούν, είπε ή
Κουάνα. Καθένας φτάνει ένα όνει-
ρο εύτυχίας, πού τή συνδέει μ' ένα
όν διαφορετικού φύλου... Άλλ' οι
σοφοί σας ξεκαρίθωναν πώς γεν-
νιέται ο έρωας;
— Βρίσκουν πιά ένδιαφέρον να
μελετούν τίς διάφορες έκδηλώσεις
του, άπάντησε ή "Αίρην. Είναι πολ-
λύ πιθανόν, ότι ποτέ δυ άνθρώποι
δέν αγαπήθηκαν με τόν ίδιο τρόπο.
— Αυτό είναι πολύ άμορφο, εί-
πε ή Κουάνα με αυλοκόνημένο ύ-
φος.
Αυτές οι συζητήσεις συνεχίζον-
ταν από καιρό. Τά λόγια της "Αί-
ρην έκαναν βαθειά έντύπωση στή
μικρή βασίλισσα, πού συνήθιζε σι-
γα-σιγα να αισθάνεται και να σκέ-
φεται σά γυναίκα της Γης. Αυτή ή
άλλαγή γίνονταν σιγά-σιγα μέσα
στο ύπνο-συνειδητό της, χωρίς να τή
καταλαβαίνει.
Μιά μέρα, ζήτησε από την "Αί-
ρην να τής πηί τήν ά ώρα κι' ή νεαρή
Άμερικανίδα επικαλεσθήκε όλα
δσα είχε διαβάσει ως τότε γιά
να μπόρεση να τής τή ξεγνήση.
— Θάβλα να δοκιμάσω τόν έ-
ρωτα, είπε στή τέλος ή Κουάνα,
γυμναιμένη από τίς ξεγνήσεις της.
— Όταν έμεινε μόνη, βυθίστηκε σέ
αυτολογή. Ένοιωσε μέσα της μιά
παράξενη άμνηστια. Ήταν σαν έ-
νας καινούργιος κόσμος, πού τής
ήταν ολόκληρα άγνωστός ως τότε,
να είχε φανερωθή, έμφανικά, μπρο-
στά της. Κι' αυτός ο κόσμος την
τραβούσε άκαταμάχητα.
Μερικές ημέρες άνογότερα, ο ά-
ριθμός "Ενα ζήτησε άκρόασι από
τή βασίλισσα.
— Δέ μάς χωρίζει παρά ένας
μήνας από την ημέρα τών γάμων
σου, τής είπε.
— Η Κουάνα γύρισε άσπρά τή κε-
φάλι πρός τή μέρος του.
— Καί ποιάς άποφάσις, ότι
πρέπει να παντρευτώ; ρώτησε.
— Αυτή είναι ή συνθήκη, άπάν-
τησε ο Σολάρ. Βρίσκεισαι σέ ήλι-
κία, πού πρέπει να σκεφτής γιά
τούς άπογόνους σου.
— Καί γιά τόν έαυτό μου δέν
πρέπει να σκεφτώ; ρώτησε ή Κου-
άνα.
— Ο Σολάρ άπόρησε γι' αυτή την
ερώτησι.
— Τί θέλει να σκεφτή γιά τόν
έαυτό της ή βασίλισσα; είπε.
— Μήπως δέν έχω δικαίωμα στήν
εύτυχία;
— Στήν εύτυχία; είπε παραξενε-
μένος ο Σολάρ. Οι άνθρωποι της
Γης χρησιμοποιοούν συχνά αυτή τή
λέξη, χωρίς να ξέρουν τί σημαίνει.
Άλλ' ή βασίλισσα βρίσκεται πάνω
από την εύτυχία, γιάτί, έχοντας
τά πάντα, δέ μπορεί να έπιθυμήσει
τίποτα.
— Έγώ νομίζω, τούναντιόν, ότι
δέν έχω τίποτα και γι' αυτό έπι-
θυμώ τή πάντα, άπάντησε ή Κου-
άνα.
— Έπακολούθησε μιά βαθειά σιω-
πή. "Η βασίλισσα κι' ο πρώτος
σύμβουλος της ένοιωσαν, ξαφνικά,
πώς μιά άδυσσος έλασσε ανάμεσά
τους. Ο Σολάρ, θέλοντας να τερ-
ματίση αυτή τή συζήτηση, είπε:
— Η βασίλισσα θά δαχτή τή
σύζυγό της στο μυστικό θάλαμο τού
Ναού τού Σύμπαντος...
— Καί ποιάς θά είναι ο σύζυ-
γός μου; ρώτησε ξαφνικά ή Κουάνα.

— Τό Πνεύμα τού Κόσμου, πού,
στήν περιπτώσει αυτή, θά έναρκα-
θί σ' έναν άνθρωπο.
— Ποιάς θά είναι αυτός ο άν-
θρωπος;
— Δέν τή ξέρουμε άκόμη, αλλά
θά τή μάθουμε από άρισμένα σημεία.
— Καί είμαι άποχρωμένη να δε-
χτώ τόν άνθρωπο πού θά μου πα-
ρουσιάζετε;
— Η έκλογή δέ θά είναι δική
μας.
— Η Κουάνα γέλασε νευρικά.
— Μήπως ο σοφός σύμβουλος
μου θά μού μιλήσει και πάλι γιά
τό Πνεύμα τού Κόσμου; ρώτησε.
— Βασίλισσα!...
— Κουράστικα ν' άκούω τίς ά-
νοησίες σας, φώναξε ή Κουάνα.
— Όλα έδω γίνονται από τή Πνεύ-
μα τού Κόσμου... Άλλά πίσω άπ'
αυτό κρύβονται οι σοφοί σύμβουλοι
μου, πού κανονίζουν τα πάντα θ-
πως θέλουν. Αυτοί θά μού βρουν
και τώρα τή σύζυγό μου, πού θά
μou τόν στείλουν στο κυρικό θάλα-
μο τή νύχτα τών Ίσημεριών... Έ,
λοιπόν, δέν τόν θέλω αυτό τή σύ-
ζυγο!
— Άλλ' ή βασίλισσα πρέπει να
παντρευτή, γιά να ξεασφαλίση τή
διαδοχή τού θρόνου της.
— Έστω, είπε ή Κουάνα. Θά
παντρευτώ. Άλλά τή σύζυγό μου
θά τόν διαλέξω εγώ!
Ο Σολάρ άναπήδησε σά να φο-
βόταν πώς τή έδαφος θά ύποχωρού-
σε κάτω από τή πείδη του γιά να
τόν καταπιεί. Πρώτη φορά άκούγε
αυτά τά λόγια. "Η Κουάνα δέν έ-
κανε τίποτ' άλλο ως τότε από τή
να σκύβη τή κεφαλή υτίς θαλήσεις
του.
— Θά παντρευτώ, άφοι έτσι
πρέπει να γίνη, είπε ή νεαρή βα-
σίλισσα. Άλλ', αντί να διαλέξετε
σείς τή σύζυγό μου, θά τόν διαλέ-
ξω εγώ. Γιά να σωθών τή προσχή-
μα και να τηρηθούν οι τύποι,
μπορείτε να πητή κατόπιν, ότι ή
έκλογή προέρχεται από σας... Αυτή
νομίζω, πώς είναι ή καλύτερη λύσι.
— Άλλά δέν έγινε ποτέ παρό-
μοιο πράγμα, διαμαρτυρήθηκε ο
Σολάρ.
— Αυτό δέν είναι λόγος γιά να
μή γίνη τώρα, άπάντησε ή Βασι-
λισσα. Τό Πνεύμα τού Κόσμου θά
με φωτίση στήν έκλογή μου τή "ίδια
καλά όπως θά φωτίσει και σας. Δέν
ύπάρχει, λοιπόν, λόγος γιά ν' ά-
νισχυχτεί.
— Άλλ' ή βασίλισσα είναι νέα...
Τής λείπει ή πείρα.
— Τόσο τή καλύτερο! Δέν έχετε
έμπειροσύνη, λοιπόν, στήν έκλογή,
πού θά κάμη τή Πνεύμα τού Κό-
σμου κι' αισθανόσαστε την ανάγκη
να βάλτε και τή δική σας δαχτυ-
λάκι;
— Ο τόνος της ήταν ειρωνικός.
— Εκείνο, πού βλέπει ή Βασι-
λισσα είναι έλαχιστό, είπε ο Σο-
λάρ. Δέ θά μπόρεση, λοιπόν, να
διαλέξη παρά μόνο ανάμεσα στίους
αυλικούς της...
— Μήπως είναι οι χειρότεροι;
— Όχι βέβαια.
— Ο Σολάρ άντηκε πώς διαταζε.
— Ο σύζυγός της βασίλισσας,
είπε, πρέπει να βρίσκεται πάνω
άπ' όλους, σέ τρόπο πού ή έκλογή
τού να μην προκαλέσει κανένα
φθόνο...
Κοντοστάθηκε μερικές στιγμές,
σά να περίμενε κάποια ένάγγρυνο,
από τή νεαρή βασίλισσα. Άλλά,
βλέποντας ότι ή Κουάνα δέν ά-
παντούσε, συνέχισε:
— Η να μην έχη κανένα αξίω-
μα, καμιά υπεύθυνη θέση... να εί-
ναι, δηλαδή, ένας άγνωστος...
— Ένας άγνωστος βγαλμένος
από τή μηδέν;
— Άκριβώς. Έκτός, βέβαια.
Αν ή βασίλισσα προτιμάη την πρηνή
λύσι.
— Άλλά τή πρώτη λύσι ή Βασι-
λισσα δέν έδειχνε, ότι την είχε κα-
ταλάβει ή, τούλάχιστο, δέ φαίνον-
ταν πρόθυμη να τή συζητήσει. "Ε-
τσι, μίλησε μόνο γιά τή δεύτερη.
— Έτσι, ένας άγνωστος, πού
δέν είναι ικανός να καταλάβη ο-
ποιοδήποτε αξίωμα, μπορεί να γί-
νη σύζυγός της βασίλισσας; είπε.
Γιά τή ρόλο αυτό δέν απαιτείται
καμιά ικανότητα, κανένα προσόν;

Γοητευτικό χρώμα!

... έχω πολλές έπιτυχίες.
Ιδίως στήν άκροθαλασσιά.
Πολλά όφείλω στήν NIVEA,
πού δίνει ένα έντελώς
φυσικό μελαχρινό
χρώμα στο δέρμα μου,
χωρίς τόν παραμικρό
έρεθισμό από τίς καυτερές
ήλιακες άκτίνες!
Χρησιμοποιώ NIVEA κάθε
καλοκαίρι.

Γιά παρτεταμένη
ήλιοθεραπεία
και ώρα
μελαχρινό χρώμα

Γιά τήν περιποίηση
τού δέρματος και
τήν προστασία από
τόν καυτερό ήλιο

Από μιά
άδεντική έπιστολή

— Η βασίλισσα δέ μπορεί να
μιλήσει οδορά, είπε.
— Ένα πονηρό χαμόγελο φάνηκε
στο πρόσωπο της Κουάνα. Θάλασε
πώς χαίρονταν γιά την ταραχή τού
συμβούλου της.
— Ποτέ άλλοτε δέ μίλησε περισ-
σότερο οδορά, άπάντησε.
— Άλλ' αυτό είναι άδύνατο,
φώναξε ο Σολάρ.
Τό ατρογγυλό πρόσωπό του είχε
γίνει κατακόκκινο και τή μάτι
του είχαν πεταχτή από τίς κόγχες
τους.
— Η Κουάνα είχε ξαναγίνει σο-
δαρή.
— Ο αριθμός "Ενα ύπήρχε πάν-
τοτε, άλλα σύ, Σολάρ, κατέχε-
ς μόλις από μερικά χρόνια, αυτή τή
θέσι, είπε άργα. Πρίν από ένα έ-
πληξε άλλος αριθμός "Ενα. Κι' αυ-
τός δέ δυσκολούταν να καταλάβη
τίς έπιθυμίες της βασίλισσας του.
— Ο Σολάρ κύτταζε με άπορία την
Κουάνα.
— Αυτός ο αριθμός "Ενα προ-
θυμοποιήθηκε άλλοτε να βοηθήσει τή
μητέρα μου, γιά να Ικανοποιήση μιά
πολύ ζωνή έπιθυμία της... μιά έ-
πιθυμία πού την έφερε έξω από την
Άφροδίτη.
— Ο Σολάρ χλώμισε.
— Τί έρε ή βασίλισσα γι' αυ-
τό τή ταξίδι; ρώτησε.
— Δέν είναι αλήθεια πώς ύπαρ-
χει ένα έγγραφο πού μιλάει γι' αυ-
τό; είπε ή Κουάνα.
— Λοιπόν;
— Η βασίλισσα μητέρα μου,
λίγο προτού πεθάνη, με όδήγησε
πού έπρεπε να τή ζητήσω. Δέ χρεια-
στηκε, λοιπόν, παρά να τή φωτο-
γραφήσω γιά να τή έχω πάντα
μπροστά μου.
— Με ποιά τρόπο; ρώτησε ο
Σολάρ, πού δέν κατάφερε να κού-
ψη την άνηυχία του. Αυτό τή έγ-
γραφο τή σκεπάζει ένα ολόκληρο
βουνο και κανείς δέ μπορεί να φτά-
ση στόν ύπόγειο θάλαμο, όπου βρί-
σκεται.
— Η Κουάνα γέλασε.
— Ο αριθμός "Ενα ξεχνάει, ότι
ή βασίλισσα διαθέτει μιά συσκευή
με ειδικές άκτίνες, πού τίς έπι-
τρέπουν να βλέπη και ν' άποτυπώ-
νη τά πάντα; είπε. Οι άκτίνες αυ-
τές μπορούν να περάσουν κι' ολό-
κληρο βουνό από γρανίτη.
— Κι' ή βασίλισσα διάβασε
αυτό τή έγγραφο; ρώτησε ο Σολάρ,
με φωνή πού έτρεμε.
— Τό έχω φωτοτυπημένο στήν
κατοχή μου.
— Αναμνησθήκαν με τή βλέμμα,
σά να έπρόκειτο να συγκροσθούν.
Άλλ' ο Σολάρ κατέβασε πρώτος
τή μάτια του.
— Όσο ήμουν μικρή, πίστευα
όλα τά παραμύθια, πού άκούγα γυ-
ρά μου, είπε σέ λίγο ή Κουάνα.
Άλλ' όταν μεγάλωσα, ένα σωρό ά-
πορίες γεννήθηκαν μέσα μου. Κι' ή
μεγαλύτερη ήταν γιάτί δέν έμοια-
ζα με τίς άλλες γυναίκες της Ά-
φροδίτης... Είχα προσέξει πώς, άν-
τι γιά τρία μάτια, είχα μόνο έίσο,
πώς ή έπιδερμίδα μου ήταν άπαλή
και τρυφερή και τή μαυλία μου με-
ταξένια. Τά μάτια μου έπίσης, άν-
τι να χώνονταν μέσα στίς κόγχες
τους, βρίσκονταν πολύ κοντά στο
πρόσωπο κι' ήταν φωτεινά και με-
γάλα... Προέεξε άκόμη πώς είχα
σώμα. Νά, Σολάρ, είχα σώμα με
θαυμάσιες αναλογίες και όμορφες
καμπύλες... Στήν άρχή, βλέποντας
τίς άλλες γυναίκες, νόμιμα πώς
ήμουνα ένα τέρας ή μιά άνάτηρη,
άλλα πώς βρίσκονταν πιά ψηλά από
όλες τίς γυναίκες της Άφροδίτης...
Τίς ξεπερνούσα όχι σά βασίλισσα,
άλλά σά γυναίκα... Ήσουνα ο πρηνή
τος, πού δέ ρώτησα γιάτί δέν έ-
μοιαζα με τίς άλλες γυναίκες. Μου
άπάντησαν τότε, ότι έτσι θέλασε να
με πλάσει τή Πνεύμα τού Κόσμου.
Τήν ίδια άπάντησι μούδωσαν κι' οι
σοφοί της Τριάδας και της Τετρα-
δας, πού τούς ρώτησα έπειτα από
σένα.
— Κι' ή άπάντησι αυτή ήταν
σωστή, είπε ο Σολάρ.
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Η συνέχεια.

Η καρδιά της μάνας

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΜΑΡΙΑ ΝΤΥΡΑΝ, 25 χρόνων. ΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ, ΕΝΑΣ Υ. ΠΗΡΕΤΗΣ. (Στο εξοχικό της σπίτι η Μαρία κλαίει βουβά από την απώλυσή της. Ξαφνικά μπαίνει ο γιατρός. Η Μαρία σηκώνεται για να τον υποδεχτεί).

ΜΑΡΙΑ: 'Επί τέλους, ήρθατε, γιατρέ. 'Ελάτε λοιπόν, ελάτε νωρίτερα να σωσετε τα παιδιά μου!...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Είναι και τα δυο άσπαστα.

ΜΑΡΙΑ: Και τα δυο, γιατρέ μου. Πνίγονται! Σώστε τα... Είναι τρομερό. Πεθαίνουν, γι' ατρέ!...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ησυχάστε, ούς παρακαλώ! Χρειάζεται ψυχραιμία. 'Αφού με να τα εξετάσω. 'Εσείς να μείνετε εδώ... ('Ο γιατρός μπαίνει στο δωμάτιο των παιδιών).

ΜΑΡΙΑ (Μόνη): Θεέ μου! Τι κακό ήταν αυτό! Λυπήσου τα παιδιά μου! Δεν έχω άλλον στον κόσμο... 'Εμείνα χήρα πολύ νέα με τα δυο αυτά ανόρακια... Με τί ανωνία τα μεγάλωσα... 'Ο γιατρός μου είπε να τα φέρω εδώ στην εξοχή, επειδή ήταν χλωμά κι αδύνατα... Κι' ενώ ήταν τόσο καλά, ξαφνικά αρρώστησαν... 'Εχουν κάτι που τα στενοχωρεί... Πνιγνόνται... 'Ανυπνούν... Δεν μπορούν ν' αναπνεύσουν. Παιδιάκια μου, τι θα γίνει, αν ούς χάσω;... Θα τρελλαθώ! (Μπαίνει ο γιατρός).

ΜΑΡΙΑ: Λοιπόν, γιατρέ μου; Τι έχουν; Πέστε μου, ούς παρακαλώ...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Μην κάνετε έ. το; κυρία. 'Ησυχάστε. Τα παιδιά σας θα σωθούν.

ΜΑΡΙΑ: Θα σωθούν!... 'Αλλά τί έχουν, γιατρέ;

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Εχουν διφθερίτιδα.

ΜΑΡΙΑ: Θεέ μου!...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ευτυχώς υπάρχει ιατρικό. 'Ας πάη κάποιο στο φαρμακείο να πάρη τον όρο που χρειάζεται...

ΜΑΡΙΑ: Και θα σωθούν τα παιδιά μου; Να στείλω τον υ. πηρέτη στο φαρμακείο. (Βγαίνει έξω).

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ (Μόνος): Δυστυχισμένη! 'Η κατάστασι των παιδιών τις είναι πολύ σοβαρή. Μα ελπίζω να σωθούν με τον όρο. (Μπαίνει η Μαρία).

ΜΑΡΙΑ: 'Εστέλα τον υ. πηρέτη στο φαρμακείο.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ορα!... Κι' ως πού να νυρίση, θα προσπαθήσω να ανακουφίσω τα μικρά. Θα κανονίσω το λαμό τους.

ΜΑΡΙΑ: Να ούς βοηθήσω, γιατρέ...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Οχι. Καλύτερα, να μείνετε εδώ. 'Εχω μα-

ζί μου, ο.τι χρειάζεται. (Πνίγνεται στη κάμαρα των παιδιών).

ΜΑΡΙΑ (Μόνη): Παναγία μου! 'Εού που είσαι μάνα και νοιώθεις τον πόνο μου, βοήθησε!... Μα πώς άργει ο υ. πηρέτης! Είναι πολύ άργά!... Το φαρμακείο θα είναι ίσως κλειστό. 'Αλλά του είπα να πάη στο σπίτι του φαρμακείου που τον ξυπνήσιν...

(Μπαίνει ο υ. πηρέτης).

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: 'Ορίστε, γιατρέ.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ενα μόνο σωληνάριο.

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Δεν υπάρχει άλλο στο φαρμακείο. Πρέπει, μου είπαν, να φέρουμε κι' άλλο ένα, αν μας χρειάζεται, από την πόλη.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Τι λές;... 'Απ' την πόλη!... Τέτοια ώρα; Μετά τα μεσάνυχτα δεν υπάρχει συνεννοησία. Κι' εξ' άλλου, όπου να πάη και να νυρίση κανείς...

ΜΑΡΙΑ: Είναι τρομερό! Και τώρα τι θα γίνει, γιατρέ μου; Δεν είναι δυνατόν ο ένας όρος να χρησιμοποιηθή και για τα δυο παιδιά;

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Τι λέτε, κυρία μου; Μισός όρος δεν θα ωφελήσει σε τίποτα.

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Να πάω με το αυτοκίνητο στην πόλη;

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ο' άρνησις κι' είναι ανάγκη να γίνη άμέσως ο όρος.

ΜΑΡΙΑ: Πνίγναινε, Γιάννη, πνίγναινε νωρίτερα...

('Ο υ. πηρέτης φεύγει).

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ακούστε, κυρία μου. Κάθε στιγμή που περνάει να είναι πολύτιμη. Πρέπει να σας πω την αλήθεια. Και τα δυο παιδιά κινδυνεύουν. Ποιο απ' τα δυο θέλετε να σωθή;

ΜΑΡΙΑ: Ποιο απ' τα δυο; Και το σωτάτε, γιατρέ; Και τα δυο θέλω να σωθούν...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Μα ο όρος δέ φτάνει και για τα δυο. Μόνο ένα από τα δυο παιδιά ούς είναι δυνατόν να σωθή.

ΜΑΡΙΑ: 'Εστέλα τον υ. πηρέτη στο φαρμακείο.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Ορα!... Κι' ως πού να νυρίση, θα προσπαθήσω να ανακουφίσω τα μικρά. Θα κανονίσω το λαμό τους.

ΜΑΡΙΑ: Να ούς βοηθήσω, γιατρέ...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: 'Οχι. Καλύτερα, να μείνετε εδώ. 'Εχω μα-

ύπνο. Ούς θα φέρω και τον άλλο όρο απ' την πόλη...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Κυρία μου, τα παιδιά σας κινδυνεύουν να πεθάνουν από στιγμή σε στιγμή... 'Αποπνίγναινε ο υ. πηρέτης, θα είναι και τα δυο νεκρά... 'Αναγκάζομαι να σας πω την αλήθεια, για να σώσουμε τουλάχιστον το ένα.

ΜΑΡΙΑ: Θεέ μου!... Πώς είναι δυνατόν να σώσω ενώ, με μία μου λέει το Ζάν, και να σκοτώσω τον Παύλο;... Μα, γιατρέ μου, δεν καταλαβαίνετε ότι αντιστ' και τα δυο με την ίδια ανάγκη; Είτε ο Ζάν πεθάνη, είτε ο Παύλος, είναι το ίδιο για μένα!... Θα πεθάνω κι' ενώ...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Σας νοιώθω άπολύτα, κυρία μου. Μα κι' η δική μου θέσι είναι πολύ δύσκολη. Δε μπορώ να διαλέξω ενώ. Τα παιδιά είναι δικά σας. 'Αποφασίστε, το Ζάν θα σώσουμε ή τον Παύλο.

ΜΑΡΙΑ: Κα τα δυο... Θέλω να ζήσουν και τα δυο!...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Μα αυτό το σωληνάριο δεν περικλείει παρά μόνο τη σωτηρία του ενός. Λοιπόν;... Λέγετε... Στόν Ζάν να κάνω τον όρο ή στον Παύλο.

ΜΑΡΙΑ (θρηνώντας άγρια): Στο Ζάν.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ (Προχωρώντας προς τη κάμαρα των παιδιών): Καλά...

ΜΑΡΙΑ (Τρέχει να τον εμποδίση): 'Οχι, όχι!... Σταθείτε, γιατρέ... Στόν Παύλο!

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Στόν Παύλο; Καλά.

ΜΑΡΙΑ: Τι λέτε; Στόν Παύλο; Μα είστε κακός, γιατρέ! Θέλετε να σκοτώσουμε τον Ζάν; Και τί ούς έσταιτε το αγοράκι μου; Γιατί θέλετε να το σκοτώσουμε;

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Τότε να σώσουμε τον Ζάν.

ΜΑΡΙΑ: Και τον Παύλο τον καταδικάζετε σε θάνατο; Μα γιατί, γιατρέ μου;

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Είναι τρομερό, κυρία μου. 'Ενώ υποφέρω ούο και ούς, δεν είναι δυνατόν παρά να σωθ' το ένα. Λυπηρό, αλλά δεν πρέπει να χάσω κι' ενώ την ψυχραιμία μου, γιατί δε θα μπορούσα να σώσω ούτε το Ζάν ούτε τον Παύλο!... Σας ρωτώ για τελευταία φορά. Ποιο από τα δυο θέλετε να σώσω;

ΜΑΡΙΑ (Με φωνή πνιγμένη): Δε μπορώ να διαλέξω. Είναι και τα δυο το αίμα μου, η καρδιά μου. Δε μπορώ.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Θάρασε, κυρία μου. 'Η ώρα περνά.

ΜΑΡΙΑ (Τραβώντας τα μαλλιά της, χτυπώντας το στήθος της): Το Ζάν... 'Οχι, όχι τον Παύλο!... Μα όχι... Ούτε τον Παύλο!... Κανέναν. Θέλω να πεθάνουν και τα δυο... Να πεθάνω κι' ενώ μαζί τους!...

(Θέλει να υπή στο δωμάτιο των παιδιών. 'Ο γιατρός την εμποδίζει).

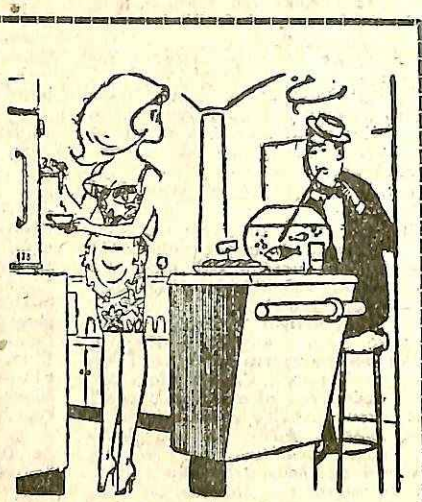
Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Κυρία μου!... Σε δυο λεπτά θα είναι πιά άσπαστα... Δυο λεπτά ούς μένουν μόνο να ν' αποφασίσετε. Πέστε μου, ποιο από τα δυο σας παιδιά, να σώσω;

ΜΑΡΙΑ: Και τα δυο. Και τα δυο ή κανένα!... 'Η όχι, όχι, σταθείτε. Κάνετε καλύτερα, ο.τι θέλετε εσείς. Σώστε τον Ζάν... Κι' ο Παύλος; Θεέ μου!... Θα τρελλαθώ!... Λοιπόν, σωστε τον Παύλο... 'Οχι, όχι... Τόν Ζάν... 'Οχι, και τα δυο... Να σώσετε και τα δυο... Κα τα δυο!... Δεν άγοψ' ού. τον Ζάν, ούτε τον Παύλο... Σώστε τα!... Σκοτώστε το και τα δυο!... Χά! Χά! (Γελαίο άγρια. Τα μάτια της σπινθοβολούν).

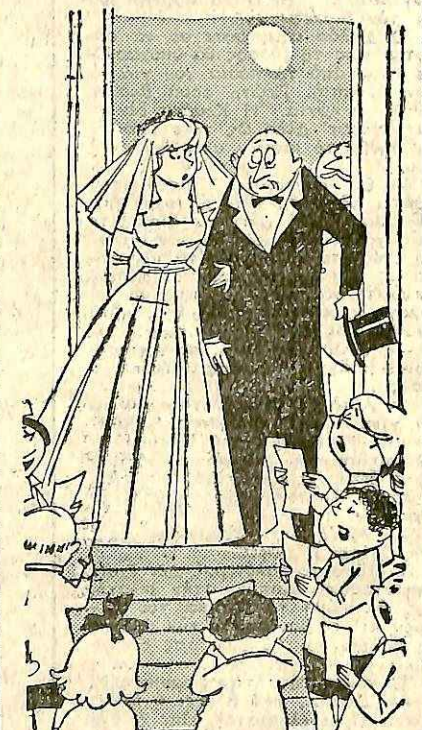
Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Κυρία μου! ΜΑΡΙΑ: Χά! Χά! Τόν Παύλο! Τόν Ζάν!...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Θεέ μου!... Τρελλαθήκατε!... Δυστυχισμένη μάνα!... Κα τα παιδιά; 'Η ώρα πέρασε πιά... 'Οθούν πεθαίνει... Τί τραγωδία!... Τί φοβική τραγωδία!...

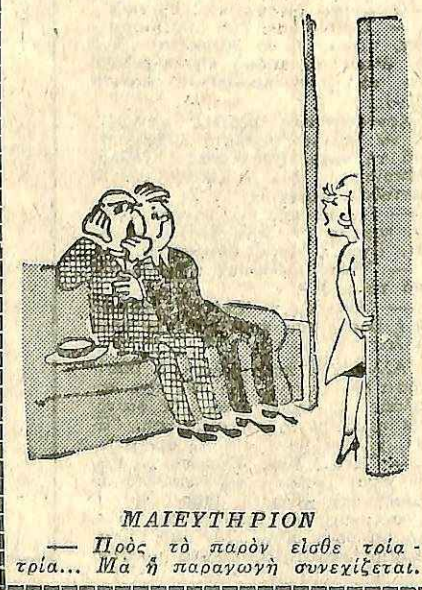
ΖΟΡΖ ΠΟΥΚ

— Λοιπόν, 'Αμαλία το άλλο ούισκν ήταν καλύτερο... Σ' αυτό έδω έβαλε φαίνεται πολλή σόδα!...

— Παπούλη, να ζήσης... και χοδία πολλά!...

— Ποός το παρόν είσθε τρία τρία... Μα ή παραγωγή συνεχίζεται.

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΙΕΡΡΟΣ, έπιασε με θέρη τα χέρια της πεντάχρονης ξένης και την κούτασε στα μάτια. 'Εκείνη του χαμογέλασε με τρυφερότητα σχεδόν παιδική.

— Φοβάμαι, του ψιθύρισε με τα λίγα ελληνικά που μιλούσε. Νοιώθω έναν ανεξήγητο φόβο, που μου αφαιρεί κάθε μου θέλησι. Γιατί με βάζεις σε περσάμο; Θά ήταν προτιμότερο να μνη ξαναβουρώμε.

Ο Διονύσιος Πιέρρος έκανε μια κίνησι γεμάτη απόηχο.

— Πιστεύεις λοιπόν πως αν δεν ξαναβουρώμε, θα ξεχάσω ο ένας τον άλλον; ρώτησε με φωνή που έτρεμε βαθιά. 'Οχι, Κλάρα. Θα υποφέρουμε μόνο και τίποτε περισσότερο. Είμαι πολύ πλούσιος. 'Όλη μου την περιουσία θα τη διαθέσω, για να ζήσουμε ευτυχισμένοι.

Τον άκουγε με λαχτάρα. Ο αυγουστιάτικος ήλιος φλόγιζε. Λίγο πιο ψηλά, σάν κατάλευκο δράμα, έλαμπε μέσα στην απάραμυλη άρμονία του το ιερόν δράκος της 'Ακροπόλεως. Καθόντουσαν στη σκιά των πέντε κυπαρισσιών, στο καφεενάκι του κυρ. Ζήση 'Ανσέλμου, αντίκου ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

κριβώς από το άρχαιο θέατρο. 'Η ώραία 'Ιταλίδα, φαίνονταν νοσημένη με τον κομψό εκείνο φοιτητή, που ήταν γόνος μιας από τις πιο άρχοντικές οικογένειες της Ζακύνθου, που ήρθε να εγκατασταθή στην 'Αθήνα. Με την Κλάρα Καριέρι είχαν γνωρίσει τυχαία. 'Ηταν μια εβδομάδα περίπου, που την είδε να περίδιαβάζη ανάμεσα στα μάρμαρα του Παρθενώνος. 'Η μοναξιά της τότε έκανε τέτοια έντύπσι, ώστε ο Πιέρρος δεν κράτησε. 'Εβγαλε το καπέλλο του, τη χαιρέτησε και με τα ώραία γαλλικά που μιλούσε, της πρότεινε να τη συντροφίλση.

Αυτό ήταν. 'Η Κλάρα ένθουσιασθηκε με τη γνωριμία του και με τις βαθιές γνώσεις που είχε για την αρχαιολογία. 'Ο άντρας της, ο Ρόσι Καριέρι, ήταν κι' αυτός αρχαιολόγος και φίλος στενός με τον αντίστυλ 'Αρμαντμπέργκ. 'Ο 'Οθων και ιδιαίτερα η 'Αμαλία συμπαθούσαν το σοφό αυτό 'Ιταλό, που είχε άφιέρωσε όλα κερη σχεδόν τη ζωή του στη μελέτη του άρχαιου πολιτισμού της 'Ελλάδος. Πολλές φορές τον φιλοξενούσαν στο παλάτι. Κατοικούσε στο ξενοδοχείον «'Ερμής» της όδο Αίλου. Μα ήταν τόσο άπασχολημένος, ώστε δεν πρόσχε την κρυφή αλλαγή της γυναίκας του. 'Οχι πως δεν την αγαπούσε. Δε μπορούσε όμως να φαντασθή πως η Κλάρα, ζούσε μέσα σε μια ψυχική μοναξιά. 'Οτι ήθελε κάποια διασκέδασι. 'Ετσι, όταν η τελευταία γνωρίστηκε με τον Πιέρρο, η ζωή της άλλαξε μονομιχιά. 'Η άπλη γνωριμία τους εκείνη, μετεβλήθη ξαφνικά σ' έρωτα δυνατό, γεμάτο πάθος και λατρεία.

— Λοιπόν; επανάλεβε ο φοιτητής γεμάτος θέρη. Δε θα μου άπαντήσης; Δε θές να φύγουμε μακριά από την 'Ελλάδα; 'Εγώ κι' εσύ, μόνον κι' ευτυχισμένοι!

'Η Κλάρα τον κούταξε με μισόκλειστα βλέφαρα.

— Είναι τρομερό αυτό που μου ζητάς, είπε. 'Εχω τον άντρα μου και δε μπορώ, δεν πρέπει να τον εγκαταλείψω. Μοί έχει δώσει ό.τι του ζητάς: Σπίτι, όνομα, πλούτη. Στην πατρίδα μου, την Κατάνη, ήμουν ένα ασήμαντο κορίτσι. Αύ. τός μ' έβγαλε από την άράνηια και μ' έκανε κυρία.

— Πρόσχε μόνο μνη τον μετανιώσης... είπε στην Κλάρα ο άντρας της.

Πόμερο καφεενάκι, φαρινάσαν την άγάπη τους να μεγαλώνη αδιάκοπα, να όρειυη μέσα με την ήμερα, να της αποκαλύπτει έναν άγνωστο παράδεισο. Με τον άντρα της δεν είχε γνωρίσει ποτέ παρόμοια ευτυχία. 'Ηταν ένας άνθρωπος, πολύ ήσυχος, πολύ άπλος, σιωπηλός, λίγο ψυχρός, που ά μπορούσε να ήταν πατέρας της. Τον αγαπούσε, έβγαλε, χωρίς φλύγα όμως και χωρίς πάθος.

'Ενώ ο Πιέρρος ήταν τόσο άελαγγχιστος! Είκοσι δύο μόλις χρόνων, ήνας έρθεος σχεδόν. Τα ώραία του νεάτα την ήσαν άλμαλυσίσει. 'Ισως ο έρωτας τους να μνη ήσαν άγιος. Μα διαρκούσε ένα μήνα, μια εβδομάδα, λίγες μέρες. 'Ηταν μια τρέλλα από το έκανε και το ήφερε. Μια τρέλλα όμως γλυκεία, χειροπιαστή, άχι της φαντασίας της.

'Εκείνο το βράδυ άσάσσο, ο Ρόσι Καριέρι γύρισε χωρίς στο ξενοδοχείο. Κάθισε σιμά της και της χαιρέτησε τα μαλλιά. 'Η Κλάρα έννοιωσε μια παράσηνη παρηχία. 'Η πρυφερότητα του τη συγκινούσε και της έφερνε τύψεις. 'Η άπόφασι της να κρυφθή με τον Πιέρρο, άσάνησε την ψυχή της σάν ένα άδικημα που το είχε κάνει χωρίς να θέλη. Δεν είχε το θάρρος να σηκώση το δέμα πάλι στον άνδρα που αυτό άπατάσε, που έτοιματόν να εγκαταλείψη. 'Ο άρχαιολόγος της κυτούσε σιωπηλός. Κι' άξάρνα τη ρώτησε μ' άπαράμυλη καλσύνη:

— Μήπως θέλεις να μου άποκαλύψης κάτι που δεν σου λές; Μίλησε έλεύθερα, άγάπη μου! 'Αν

— Θά σε περμένο άπόψε, πια είπε. Στις έντεκα άκούω. Θά έλθω από το ξενοδοχείο σου, χωρίς να πάρης τίποτα μαζί σου. Θά κρυφής μερικώς μέρες στο σπίτι μου, σιμά στη μητέρα

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

μου. 'Υστερα θα σε πάρω και θα πάμε στη Ζάκυνθο. 'Εχω ένα παλιό άρχοντικό εκεί κοντά στη θάλασσα. Μα θα το κάνω αληνιό παλάτι κι' εσύ θα είσαι ή βασίλισσά του.

Κάτι θέλησε να πη εκείνη, μα ο Πιέρρος δεν την άφησε. Της έκλεισε το στόμα με την παλάμη του, την ξανακούταξε στα μάτια κι' έπανάλεσε:

— 'Απόψε στις έντεκα. Θα έρθω και κάτω απ' το ξενοδοχείο σου.

Τον είδε ν' απομακρύνεται και να χάνεται. Πεταχτηκε όρθια, νοιώθοντας μια μεγάλη χαρά να την κυριεύη. Τώρα μόνο καταλάβαινε πως ήταν νέα ακόμη, πλασμένη για τον έρωτα. Τα φίλια του Πιέρρου της έφεραν μια γλυκεία άναστατώσι. Τα λόγια του άντηχούσαν στ' αψία της γεμάτα θέρη και τρυφερότητα. Αυτός ο νεαρός 'Ελληνας, της άρκεύονταν έναν αιώνα έρωτα! Και τώρα, καθώς στεκόταν ολομόναχη σ' αυτό το ά-

δές ακόμη, μπορώ να σε βοηθήσω. Είσα άρωτε, μνη με τον νεαρό Πιέρρο! Σε δικαιολογώ, γιατί εγώ δε σου έδωσα ποτέ αυτό που γύρενες.

<

Ο Χόζικ είχε πλησιάσει από πίσω το Γουάρ, μ' ένα βαρύ σίδερο στο χέρι...

Η "ΖΩΝΤΑΝΗ ΒΟΜΒΑ"

Το Λός "Αντζελος κινδύνεψε από ένα τρελλό

ΕΠΙ ΔΥΟ ΔΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΏΡΕΣ, το πρωί εκείνου του Νοεμβρίου του 1912, οι κάτοικοι του Λός "Αντζελος περίμεναν με αγωνία μία τρομερή έκρηξη, που θα γκρέμιζε ένα μέρος της πόλεως και θα σκότωνε ή θα τραυματίζε χιλιάδες ανθρώπους.

Πραγματικά, ένας έκτορος της κοινωνίας είχε μεταβληθεί ο άνθρωπίνος θόμβος, για να εκδικηθεί εκείνους που τον είχαν αδικήσει!

Η ιστορία άρχισε όταν ο άνθρωπος αυτός μπήκε στην "Αστυνομική Διεύθυνση" του Λός "Αντζελος, κάθισε στο γραφείο του διευθυντού Τσάρλ Σμιθ-πρίστιαν και άπειλσε να τινάξει στον αέρα το κτίριο κι' αρκετά από τα γειτονικά οικοδομικά τετράγωνα, αν δεν εκτελούσαν οι αστυνομικοί τις διαταγές του.

Στην αρχή δεν τόν πήρε κανείς τους στα σοβαρά. Τόν θεωρούσαν ένα ακίνδυνο τρελλό.

Μπαίνανε στο γραφείο, τόν κυττάζανε, χαμογελούσαν με οίκτο και ζαυφεύνανε.

Δεν άργησαν όμως να διαπιστώσουν ότι οι απειλές του ήταν σοβαρές!

Μία κουκούλα από πανί έκρυβε τελείως το κεφάλι και το λαιμό του, έχοντας ανοίγματα για τα μάτια και για το στόμα. Μεγάλα πράσινα γυαλιά σκέπαζαν τελείως τα μάτια του.

Είχε σταυρώσει τα πόδια του, και πάνω στα γόνατά του κρατούσε ένα βαρύ κουτί, κρεμασμένο με λουριά από τους ώμους του. Είχε χωμένο το άριστερο χέρι του μέσα σε μία μεγάλη τρύπα.

Το πάνω μέρος του κουτιού αυτού ήταν γυάλινο κι' άφηνε τα φαίνονται μέσα κάμποσα φυσιγγία δυναμίτιδος!

Στην αρχή, οι αστυνομικοί πίστεψαν ότι τα φυσιγγία ήταν ψεύτικα. Ύστερα όμως, ο άγνωστος έδωσε ένα απ' αυτά ο' ένα ειδικό, που βεβαίωσε πως επρόκειτο για πραγματική δυναμίτιδα! Δέ μιλούσαν λοιπόν ο άνθρωπος με τη μάσκα!

Όπως εξακριβώθηκε, αργότερα, ήταν κάποιος Κάρλ Γουάρ, ρωσικής καταγωγής, με αρκετά βαρύ ποινικό μητρώο! Είχε προειδοποιήσει τους αστυνομικούς πως, αν τόν άγγιζανε, θα έβγαζε το άριστερο χέρι του απ' το κουτί, κι' άμέσως θα έσκαζε το έκρηκτο κό μηχανισμό.

Η απαίτησή του ήταν να καλέσουν τόν πορόδρο της "Εταιρείας Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων του Ειρηνικού, για να τόν επιβάλουν ν' αυξήσει τους μισθούς των χιλιάδων υπαλλήλων της εταιρείας και να επανορθώσει διάφορες αδικίες — που υπήρχαν μόνο στη φαντασία του Γουάρ!

Η είδηση δεν άργησε να διαδοθεί ο' όλη την πόλη. Μαζεύτηκαν ρεπό-

τερ και φωτογράφοι, άλλ' ο Γουάρ διέταξε να φύγουν όλοι.

Έξω απ' το κτίριο είχε συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου. "Αν έσκαζε ή βόμβα, τα θύματα της έκρηξης θα ήταν άμετρητα!

Ο διευθυντής της αστυνομίας διέταξε ν' απομακρυνθούν οι περιέρνοι και να έκκενθθούν το ταχύτερο τα γειτονικά κτίρια. Οι κρατούμενοι—200 άντρες και γυναίκες — μεταφέρθηκαν άλλου.

Δεν άπομεινανε στα γραφεία της αστυνομίας, παρ'όλο μόνο επτά αστυνομικοί, που είχαν προσφερθεί έθελοντικά να διακινδυνεύουν τη ζωή τους για να προσπαθήσουν ν' άσφάλισουν το Γουάρ.

Ασφινώντας τον μονάχο για λίγο, συγκεντρώθηκαν ο' ένα γειτονικό δωμάτιο για να συσκεφθούν. Ξέρανε πως τα λεπτά της ώρας που περνούσαν, μπορούσε να ήταν τα τελευταία τους...

Εξέτασαν διάφορες λύσεις. "Αποκλείσανε τη χαλαροποίηση άεργων, γιατί αυτά δε θα ενεργούσαν άρκετά γρήγορα. Έπρεπε να ακούσουν τα φωνικά του Γουάρ, ή να τόν κάνουν άκίνδυνο.

Τέλος, καταστρώσανε ένα σχέδιο. Δύο απ' αυτούς, οι ντετέκτιβ όντζε-φελντ και Μπράουν, θα άπασχολούσαν με διάφορες συζητήσεις το Γουάρ, για να μην αντιληφθεί πως θ' άνοιγε σιγά-σιγά μία πόρτα που θισκόταν ακριβώς πίσω του. Ο συνάδελφός τους Χόζικ θα βγαίναε απ' αυτήν, άθόρυβα, και θα χτυπούσε μ' όλη του τη δύναμη στο κεφάλι το Γουάρ, μ' ένα βαρύ σίδερο.

Πραγματικά, οι δύο αστυνομικοί άρχισαν να μιλάνε φιλικά στο Γουάρ, επαινώντας τόν έξυπνάδα και τήν φερετικότητά του. Έκείνος καλακούτικε και τούς εξήγησε πως είχε εργασθεί βδομάδες, δολοκλήρες για να στιάσει τη βόμβα. "Όσο για τη δυναμίτιδα, τήν είχε κλέψει λίγη-λίγη από κάποιο λατομείο.

Στό μεταξύ, ο Χόζικ είχε άνοιξει τήν πόρτα και, κρατώντας ακόμα και τήν άνάσα του, είχε πλησιάσει από πίσω το Γουάρ, με το βαρύ σίδερο στο χέρι.

Ο διευθυντής και τρεις άλλοι αστυνομικοί παρακολουθούσαν μ' άγωνία τήν σκηνή, απ' τήν άνοιχτή πόρτα. "Αν τυχόν γυρίζε το κεφάλι του ο Γουάρ κι' έδλεπε το Χόζικ θάσκαζε άμέσως ή βόμβα του Κι' αν τόν πρώτο χτύπημα με το σίδερο δεν έφερνε άμεσο άποτέλεσμα, δε θα μπορούσε να επαναληφθεί...

Ο Μπράουν κι' ο όντζεφελντ δεν κύτταζαν καθόλου τήν πόρτα που άνοιγε, ούτε το συνάδελφό τους. Έξακολουθούσαν να μιλάνε γρήγορα και δυνατά, για να σκεπάσουν κάθε θόρυβο...

Τέλος, ο Χόζικ χτύπησε μ' όλη του τη δύναμη το Γουάρ στο κεφάλι. Καθώς έπεφτε, έκείνος χάρω, άναίσθητος, το άριστερο του χέρι θύγχε απ' το κουτί.

Μία φλόγα ξεπετάχτηκε. Το σατανικό μηχανήμα είχε άρχισει να λειτουργεί. Θα έσκαζε από στιγμή σε στιγμή!

Αλλ' ο όντζεφελντ δεν έχασε τήν ψυχραιμία του. Έπιασε το κουτί, το ξεκρέμασε απ' τούς ώμους του Γουάρ, έχωσε το χέρι του στην τρύπα και τράβηξε έξω ένα τμήμα του μηχανισμού, μαζί με το άναμμένο φυτίλι!

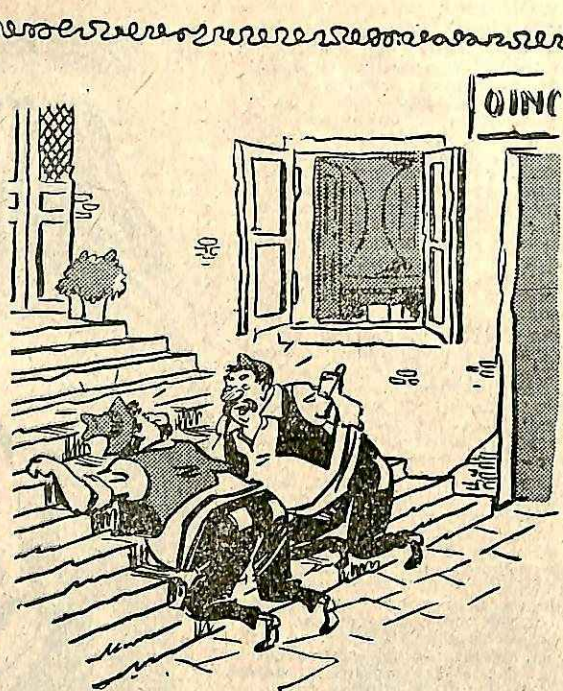
Ύστερα ο Μπράουν άρπασε απ' τα χέρια του όντζεφελντ τή βόμβα που κάπνιζε, έτρεξε έξω και τήν πέταξε με δύναμη χάρω. Πέφτοντας αυτή, άμεινε καί σκασίτηκε νύχω ή δυναμίτις. Ο Μπράουν τήν άναψήρε κι' έξακολουθούσε να τή χτυπάει, ώσπου τήν κομμάτιασε.

Πως δεν έσκαζε ή δυναμίτις μ' αυτά τα δυνατά χτυπήματα; Οι ειδικοί δε μπόρεσαν ποτέ να εξηγήσουν το θαύμα αυτό...

Πάντως με τήν ψυχραιμία και τήν ετοιμότητά τους, οι αστυνομικοί είχαν άσσει τή ζωή εκατοντάδων ανθρώπων και άρκετά οικοδομικά τετράγωνα από τήν έρείπωση.

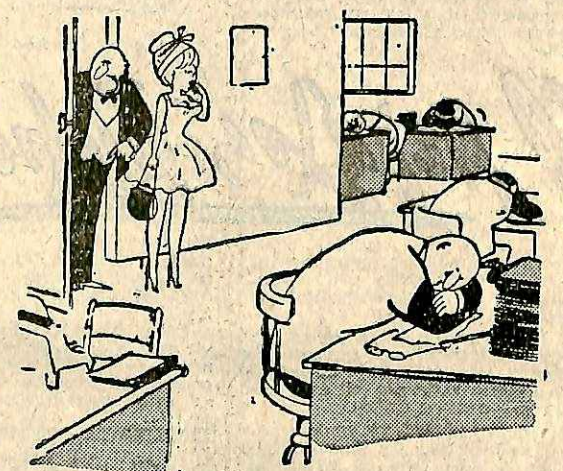
Ο Γουάρ κινδύνεψε να πεθάνη απ' το τρομερό χτύπημα του Χόζικ. Άλλά γλύτωσε τελικά, δικάστηκε και καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά.

Όσο για τούς επτά αστυνομικούς, αυτοί παρασημοφοήθηκαν με χρυσά μετάλλια για τήν ετοιμότητά και τή γενναϊότητά τους.

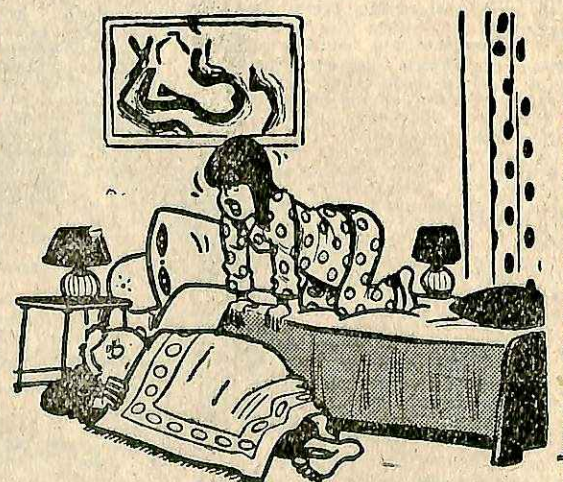

— Νά πάμε, Μήτσο, να παραπονεθούμε στο Δήμαρχο. Καιρός είναι να μπουνε στην Πλάκα «κυλιόμενες κλίμακες», όπως στην 'Ομόνοια!...

(Το Β. Χριστοδούλου)

— Δέ μ' ενδιαφέρει αν ξέρετε γραφομηχανή. Έκείνο που θέλω είναι να γυρνάτε δυνατά τα πλήκτρα, για να μη τούς άφινετε να κοιμούνται!...

— Έδώ είσαι τεμπέλας; Κι' εγώ νόμιζα πως πήγες να ετοιμάσεις το πρωινό στην κουζίνα!...

ΑΝ μπόρουσε κανείς να ρωτήσει τις γαλαζοαίματες της Ευρώπης ποιόν πρίγκιπα θα επιθυμούσαν για σύζυγο και αν ήταν και σ' εκείνες επιτρεπτό ν' άποκριθούν σ' ένα τόσο άδίκαιτο έρώτημα, είναι βέβαιο πως σχεδόν όλες θα άπαντούσαν:

— Τόν Δόν Χουάν Κάρλος της 'Ισπανίας! Άκόμη κι' εκείνες, που οι αίσθηματικές τους συμπάθειες στρέφονται—φαινόμενο συνήθιστο για τις πριγκίπισσες της εποχής μας—σ' έναν κοινό θνητό, δύσκολα θα έλεγαν το όχι, αν άποφασίζε ξαφνικά ο Δόν Χουάν Κάρλος να ζητήσει τó χέρι τους. Γιατί ο 'Ινφάντης της 'Ισπανίας είναι νέος, είναι άρρεας και, κυρίως, γιατί άργά ή γρήγορα θ' ανέβη στον θρόνο μιας μεγάλης χώρας. Εύθες μόλις ο πατέρας του, ο Δόν Χουάν, πεισθή διστακτικά πια πως δεν έχει καμιά έλπίδα διεκδικώντας τόν θρόνο για λογαριασμό του και παραχωρήσει τα δικαιώματά του, στο γιό του, ο Φράνκο, ο δικτάτορας της 'Ισπανίας, θα άνακηρύξη τόν νεαρό 'Ινφάντη βασιλέα.

Η πιο περιζήτητος γαμπρός του κόσμου

ΔΩΔΕΚΑ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΔΟΝ ΧΟΥΑΝ ΚΑΡΛΟΣ ΤΗΣ 'ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Και δεν υπάρχει καμιά άμφιβολία πως ο σημερινός διεκδικητής του 'Ισπανικού θρόνου θα θισώσει τελικά τις προσωπικές του φιλοδοξίες για χάρι της δυναστείας.

Η βεβαιότητα αυτή πως ο Δόν Χουάν Κάρλος θα ξαναπαρή στα χέρια του το σκήπτρο τών Βουρβόνων τόν έχει κάνει να είναι σήμερα, όπως τόν άποκαλεί ένα γερμανικό περιοδικό, «ο πιο περιζήτητος γαμπρός του κόσμου».

Η έκλογή του, όμως, ή, για τήν ακρίβεια, ή έκλογη του Φράνκο, που θα έχη, στην προκειμένη περίπτωση, τόν κύριο λόγο, θα περιοριστή άνάμεσα σε δώδεκα Ευρωπαϊκές πριγκίπισσες, που μία μεταξύ τους—όποια κοινή πως έχει τα σημαντικότερα προσόντα για τόν ύψιλο αυτό ρόλο—θα γίνει βασίλισσα της 'Ισπανίας.

Φυσικά, αν ο Φράνκο δεν επρόκειτο να έχη τήν βασιλίσσα γνώμη για τήν έκλογη της μελλοντικής βασίλισσας, ο Δόν Χουάν Κάρλος θα είχε κιόλας διαλέξει τήν σύμπροσθό του—και θα είχε, μάλιστα, κάνει από καιρό τούς γάμους του μαζί της. Γιατί κοινό μυστικό είναι πως δεν έχει πιάσει να είναι έρωτευμένος με τήν πιστή του φίλη τών παιδικών χρόνων στο 'Εστορίλ της Πορτογαλίας, τήν πριγκίπισσα Μαρία Γαβριέλλα της Σαβοΐας, όπως κι' έ- κείνη μένει πάντα το ίδιο άφορώμενη στο παλιό αίσθημα της. Ο Φράνκο, όμως, έχει εκδηλώσει τήν άπορρόκλητη έχθρότητά του γι' αυτό το αίσθημα και δεν υπάρχουν παρά έλαχιστες πιθανότητες ν' αλλάξει κάποτε γνώμη.

Αντίηλος της Μαρίας Γαβριέλλας στήν καρδιά του Δόν Χουάν Κάρλος είναι ή ίδια ή άδελφή της, ή δεκαεπτάχρονη Μαρία Βεατρίκη. Ο πατέρας τών δύο πριγκίπισσών θα προτιμούσε να δώσει στόν 'Ισπανό 'Ινφάντη τήν δεύτερη, γιατί τόν άνησυχεί πολύ ή ζωηρότητα της και ή φανταστική κλίση της προς το φλέρτ!

Αλλά, αν άποκλείεται, από πλευράς Φράνκο, ή πρώτη από τις δύο, άποκλείεται, άλλο τόσο, και ή δεύτερη: Ο 'Ισπανός δικτάτορας θεωρεί έντελώς άνώφελο ένα συνοικέσιο με τήν εξόριστη ιταλική δυναστεία και, αν δεχόταν να παντρευτή ο Δόν Χουάν Κάρ-

Ο Δόν Χουάν Κάρλος και οι δώδεκα υποψήφιες: 1) Μαργαρίτα της Σουηδίας. 2) Χριστίνα της Σουηδίας. 3) Ντεζιρέ της Σουηδίας. 4) Μαρία — Γαβριέλλα της Σαβοΐας. 5) Μαρία — Βεατρίκη της Σαβοΐας. 6) Μαργαρίτα της Δανίας. 7) Άννα — Μαρία της Δανίας. 8) Σοφία της Ελλάδας. 9) 'Ισαβέλλα της Γαλλίας. 10) Άννα της Γαλλίας. 11) Βενεδικτή της Δανίας. 12) Ειρήνη της Ολλανδίας.

λος με πριγκίπισσα έκπτωτου ήγεμονικού οίκου, θα προτιμούσε πολύ περισσότερο τήν 'Ισαβέλλα της Γαλλίας, γιατί ο πατέρας της, ο κόμης τών Παρισίων, έχει πολύ ισχυρότερη γόητρο στη χώρα του, απ' όσο στη δική του ο παρών βασιλιάς Ουμβέρτος.

Έτσι, ή 'Ισαβέλλα θα ήταν σήμερα το πρώτο «φάβορι», άνάμεσα στις Ευρωπαϊκές πριγκίπισσες, για τόν 'Ισπανικό θρόνο, αν δεν είχε ένα μειονέκτημα, που περιορίζει σημαντικά τις πιθανότητές της: Τό ότι είναι 29 ετών, δηλαδή έξη χρόνια μεγαλύτερη από τόν 'Ινφάντη της 'Ισπανίας. Έξ άλλου, είναι, όπως λέγεται, έρωτευμένη μ' έναν πιλότο της Αίθρας και σκεπτεύει να τόν παντρευτή, αν άποσπασή τελικά τήν άδεια του πατέρα της.

Αντίθετα, ή άδελφή της, ή Άννα της Γαλλίας, ούτε τό μειονέκτημα της διαφοράς ηλικίας παρουσιάζει ούτε έχει καμιά αίσθηματική δεσμευση. Τό ειδικό της με τόν Σιμεώνα της Βουλγαρίας έληξε άδοξα και ή Άννα, για να παρηγορηθή, άφωσώθηκε στην ποίηση και έχει, μάλιστα, γράψει, άρρεατα λυρικά ποιήματα. Τόν Δόν Χουάν Κάρλος, τόν θισώνει εξαιρετικά γοητευτικό και εκείνος, που τρέφει ιδιαίτερη συμπάθεια στις πνευματικά καλλιεργημένες γυναίκες, δε θα είχε καμιά αντίρρηση να παντρευτή τήν γαλαζοαίματη ποιήτρια, αν δεν υπήρχε στη μέση ή Μαρία Γαβριέλλα!

Πέμπτη υποψήφια είναι ή Ειρήνη της 'Ολλανδίας, ή πιο όμορφη και πιο χαριτωμένη άνάμεσα στις τέσσερις κόρες της Τζουλιάνας, νάμεσα ή οποία είναι άδέσμευτη αίσθηματικά. Από τα φλέρτ, που είχε κατά καιρούς, κανένα δεν κράτησε παραπάνω από δεκαπέντε ημέρες!

Για τόν 'Ισπανό 'Ινφάντη τρέφει ιδιαίτερο θαυμασμό και θα ήταν προθυμή, για χάρι του, να δείξει για πρώτη φορά αίσθηματική σταθερότητα.

Στόν κατάλογο τών υποψηφίων ακολουθούν τρεις Σουηδέσες πριγκίπισσες, ή Μαργαρίτα, ή Χριστίνα, ή Ντεζιρέ. Για τήν ώρα — παραδέχεται τό γερμανικό περιοδικό, που έχει συντάξει τόν παραπάνω πίνακα τών δώδεκα υποψηφίων — δεν έχει αντιμεταπιστή τό ένδεχόμενο ενός τέτοιου συνοικεσίου από τόν έλληνικό και τόν 'Ισπανικό ήγεμονικό οίκο, είναι, όμως, πολύ πιθανό — προσθέτει — να αντιμεταπιστή στο κοντινό μέλλον, έφόσον άλλωστε, έχει πια άποκλειστή ο Χάρντνι της Νορβηγίας που άναφερόταν, πριν από λίγο καιρό, σάν ο πιθανώτερος μνηστήρας της 'Ελληνίδας πριγκίπισσας.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Το «γάλα» που αδυνατίζει

Η ανθρωπότητα προσπαθεί να τρέφεται καλύτερα χωρίς να παχαίνει

ΟΣΟ αυξάνει η ανθρωπότητα, τόσο επιτακτικότερο γίνεται το πρόβλημα της διατροφής της. Οι θρεπτικές ύλες που της λείπουν κυρίως, είναι οι πρωτεΐνες, κι ύστερα τα λίπη. Αυτό αποδείχθηκε με τραγικό τρόπο στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όταν εκατομμύρια άνθρωποι της Δύσης υποφέρανε τα πάνδεινα από έλλειψη πρωτεϊνών.

Τότε μονάχα ένοιωσε ο Δυτικός κόσμος σ' όλη του την έκταση το δράμα που αντιμετώπιζαν φανεράσθεν αμέτρητες ανθρωπίνες υπέρσσει σ' άλλες έκτακταμένες χώρες του κόσμου — όπως π.χ. στις 'Ινδίες, όπου η μέση διάρκεια της ζωής ενός πληθυσμού 400 εκατομμυρίων, ήταν μόλις 32 χρόνια!

Αλλά και μεταπολεμικά, τα καινούργια έθνη της 'Ασίας και της 'Αφρικής κατανόησαν πως δε θα μπορούσαν ποτέ ν' ανεθούν και ν' αναπτυχθούν, αν δε λύσουν το πρόβλημα του υποσιτισμού, που μάλιστα από αιώνες τον πληθυσμό τους και τον κρατούσε σε μία κατάντη καταωτερότητας και υποδουλώσεως.

Ένώ η κατάσταση φαινόταν απελπιστική πριν από μερικά χρόνια, σήμερα έχει αλλάξει τελείως χωρίς σε μία μεγάλη επιστημονική ακαδημία. Δε βασίζεται πια η ανθρωπότητα μόνο στις ζωϊκές πρωτεΐνες, που είναι λίγες, ανεπαρκείς και ακριβές. Μπορεί να εκμεταλλευθεί για τη διατροφή της την άφουνη πρωτεΐνη, που υπάρχει στον απέραντο φυτικό κόσμο, στο γρasso, και στην οργάνωτη βλάστηση: τη 'σούγκλα — εκεί που τη βρίσκουν δηλαδή και τα φωτοφάγα ζώα, και την παίρνει ο οργανισμός τους για να τη μεταβάλει σε ζωϊκή πρωτεΐνη.

Έπρεπε μονάχα να βρεθεί ένας πρακτικός και φτηνός τρόπος, για να εξαχθεί αυτή η πρωτεΐνη από τα φυτικά κύτταρα, χωρίς να αλλοιώνεται, με μορφή αφομοιώσιμη απ' τον ανθρώπινο οργανισμό. Κι αυτός υπάρχει τώρα: Είναι μία μεθόδος, που επινόησε ο 'Αγγλος δόκτωρ Τσάγιεν και που εφαρμόζεται ήδη βιομηχανικά σ' ένα βρετανικό εργοστάσιο.

Η πρώτη ύλη υποβάλλεται στην επίδραση ισχυρών υπερηχητικών κυμάτων που διασπούν τα κύτταρα και ελευθερώνουν την πρωτεΐνη και το λίπος τους, αποχωρίζοντάς τα από τους υδατανθράκες και τις ίνες. Τα πολυτίμα αυτά συστατικά εσφαλάνε στο ίδιο το αλκαλικό νερό, που μεταφέρει τα ηχητικά κύματα, ενώ τα υπόλοιπα μένουν α' εσφαλτά.

Υστερα, η πρωτεΐνη παραλαμβάνεται από τη δάλωση σε μία λεπτή, άσπρη και άγευστη σκόνη, που μπορεί να προστεθεί σε κάθε τροφή, είτε στο μωγιόματι της, είτε από πάνω σαν αλάτι. Έξήντα γραμμάρια απ' αυτήν δοκούν για όλες τις ανάγκες του ανθρώπινου οργανισμού, για μία μέρα, κοστίζουν δε

μόλις 1 δραχμή! Πρέπει όμως να περάσουν μερικά χρόνια ακόμα, για να τεθεί στην κατανάλωση το νέο αυτό προϊόν, που δοκιμάζεται ακόμη.

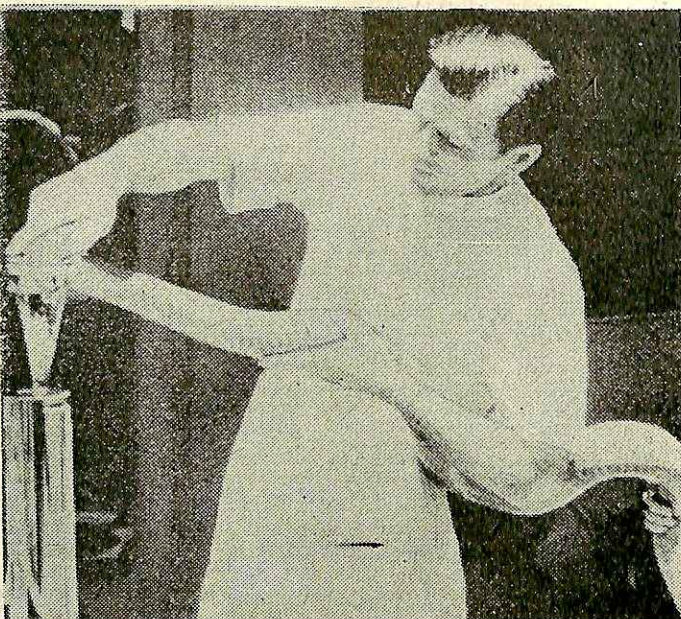
Στο μεταξύ, οι 'Αμερικανοί αντιμετωπίζουν ένα έντελως διαφορετικό πρόβλημα: την παχυσαρκία, που αποδείχθηκε επιστημονικά ότι δεν είναι μόνον αντισυμβατική, αλλά και επικίνδυνη για την υγεία και τη ζωή. Διαπρεπείς γιατροί και αισθητικοί, σπριζόμενοι στις παρατηρήσεις τους και στα στατιστικά στοιχεία των ασφαλιστικών εταιρειών ζωής, τονίζουν, ότι γυναίκες και άντρες, πρέπει να χάσουν με κάθε θυσία τα περιττά κιλά τους.

Αυτό όμως δε μπορεί να γίνει απλώς και μόνο με το να τρώνε λιγότερο, γιατί τότε υποφέρουν από την πείνα και συγχρόνως ο οργανισμός τους παθαίνει ένα σοβαρότατο κλονισμό από την έλλειψη των απαραίτητων πρωτεϊνών, βιταμινών και μεταλλικών αλάτων. Χρειάζεται μια ειδική δίαιτα, τέτοια που ο άνθρωπος να συντηρήσει αρκετά και με υγιεινό τρόπο και συγχρόνως ν' αδυνατίσει γρήγορα.

Έτσι εξηγείται η εκπληκτική επιτυχία, που σημείωσε στην 'Αμερική μία καινούργια τροφή, το «Μετρεκάλ», ένα είδος «γάλατος» σε σκόνη, που διαλύεται και γίνεται ένας θρεπτικός υγρός. Προϊόν των μελετών των 'Αμερικανών διατροφολόγων του 'Ινστιτούτου Ροκφέλερ, έχει βάση τη σόγια, το καλαμποκάλευρο, το φοινικέλαιο, τη σακχαρόζη, τη βανίλια, το κακάο, το αποδομημένο γάλα και το εκχύλισμα χόνδρου, και είναι εμπλουτισμένο με βιταμίνες και άλατα. Αποτελείται συνολικά από 27 διαφόρων συστατικά, που παρέχουν κάθε μέρα στον οργανισμό όλες τις απαραίτητες θρεπτικές ουσίες για την κανονική λειτουργία του, συγχρόνως όμως του δίνουν μόνο 900 θερμίδες.

Το αποτέλεσμα είναι να χάνει κανείς 200—300 γραμμάρια την ημέρα, χωρίς να υποφέρει από πείνα. Η δίαιτα συνεχίζεται δυο ή περισσότερες εβδομάδες, αναλόγως της ανάγκης. Μπορεί όμως και να ενταλασσοποιείται με κανονικά γεύματα, ώστε να πραγματοποιηθεί η απώλωση με ρυθμό πιο αργό, μέσα σε πιο πολλές εβδομάδες.

Η κανονική δόση του «Μετρεκάλ» είναι 3 ποτήρια την ημέρα. Πάντως, η δίαιτα αυτή δεν προ-

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ

Η βασίλικη κόμπρα εξημερώνεται εύκολα, αλλά το φοβερό αυτό φίδι, το μήκος του οποίου φτάνει συχνά τα τέσσερα μέτρα, είναι το μόνο από τα μεγάλα έρπετα, που έχει στα δόντια του ένα τρομερό δηλητήριο. Όλα τα άλλα μεγάλα φίδια, όπως ο θάσας, ο πύθων, η ανακόντα δεν είναι δηλητηριώδη. Η βασίλικη κόμπρα έχει πάντα στους δηλητηριώδεις αδένες της αναποδηκευμένο δηλητήριο, αρκετό για να σκοτώσει δώδεκα ανθρώπους μέσα σε διάστημα μερικών δευτερολέπτων. Το δηλητήριο αυτό χρησιμοποιείται όμως σήμερα για την κατασκευή αποτελεσματικού φαρμάκου κατά των ρευματισμών. Στη φωτογραφία μας ένας επιστήμονας στο Ζωολογικό Κήπο του 'Αμβούργου, τη στιγμή, που υποχρεώνει μια βασίλικη κόμπρα, να χύσει το δηλητήριό της μέσα σ' ένα ειδικό δοχείο.

καίει κόπρασ η «κόμπρα» του προσώπου και των γονάτων, αλλά φέρεται να είναι συναισθημα ευσέβεια, γιατί ο οργανισμός αποτοξινώνεται, τρέφεται καλά και απαλλάσσεται από τα βλαβερά λίπη.

Το «Μετρεκάλ» έχει το χρώμα της σοκολάτας. Μπορεί να διαλυθεί στο νερό, στο τσάι ή στο γάλα. Είναι άρωματισμένο είτε με βανίλια είτε με σοκολάτα.

Κι έχει ξετρελλάνει κυριολεκτικά τους 'Αμερικανούς!

Η τελευταία μόδα στις 'Ηνωμ. Πολιτείες είναι τα «απίσχευτικά παρτί» δηλαδή συγκεντρώσεις όπου προσφέρονται μονάχα ένα-δυο

ποτήρια «Μετρεκάλ»!

Ο «έτσορ» αυτός του προϊόντος έχει υπερβεί τα 100 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο!

Ακόμα κι' ο Πρόεδρος Κένεντι το ανέφερε σ' ένα προεκλογικό λόγο του, λέγοντας, ότι 17 εκατομμύρια 'Αμερικανοί κοιμούνται πεινασμένοι, άρκοι μόνον σ' ένα ποτήρι «Μετρεκάλ». Όπως αποκάλυψε δε από όλην ώρα το «έτσορ» το «έτσορ» της 'Ελλάδας παραγγέλλει στην 'Αμερική μία ποσότητα αυτού του προϊόντος — μολοντί, βέβαια, κανένα από τα μέλη της δε μπορεί να θεωρηθεί παχύσαρκος!

Μικρά επιστημονικά νέα

Τελευταία στη Νέα Υόρκη. Ο δάκτωρ Μπαττεργουόρθ κάλεσε 933 συναδελφούς του να ακροασθούν έναν ώριμο φθιμικό ασθενών, που παρουσιάζαν 15 διαφορετικούς τύπους καρδιακών ήχων, εξακριβώμενους και προσδιορισμένους από πριν. Απ' αυτούς τους 933, μόνον οι 62 έβρισκαν σωστές απαντήσεις. Οι ειδικοί καρδιολόγοι έπεσαν έξω σε 3 τοις εκατό των περιπτώσεων επί των 15, οι φοιτητές του 3ου και του 4ου έτους σε 6, οι γιατροί που έλασκονσαν το επάγγελμά τους πάνω από 20 χρόνια σε 9 περιπτώσεις.

Ο δόκτωρ Μπαττεργουόρθ υπενθυμίζει ότι η ακρόαση με το αυτί παραμένει πάντοτε το ασφαλέστερο μέσο διαγνωστικόν των καρδιοπαθειών κι' ότι δεν είναι δυνατόν ν' αναπληρωθεί ούτε με το ηλεκτροκαρδιογράφημα, ούτε με τη ραδιολογική εξέταση. (Το αυτί, παραπληρωματικά, το ασφαλέστερο διαγνωστικό μέσον του καρδιολόγου. Μ' απλούστερα λόγια, το καλό αυτί κάνει τον καρδιολόγο.

Οι μακροέβιοι ζουν στα ύψη. Κατά το Ρώσο επιστήμονα Σαϊτσέβιλι, η μακροζωία είναι ανόλογη με το ύψος που ζει ο άνθρωπος. Ο Τριτασέβιλι κατέληξε σ' αυτό το συμπέρασμα αφού μελέτησε 250 περιπτώσεις ανδρών και γυναικών υπεργονικών, της περιοχής του Γκόρσι. Ένώ σε 10.000 ανθρώπους, που ζουν σε ύψος 700 — 750 μέτρων, υπάρχουν 13 άτομα ηλικίας άνω των

90 χρόνων, ο αριθμός τους στο 8.500 των 1.000 μέτρων ανέρχεται στους 18, στο 8.500 των 1.000 μέτρων σε 42 και σε 54,000 των 2.000 μέτρων σε 54. Ο δόκτωρ Τριτασέβιλι εξακριβώνει ακόμη, ότι, αντίθετα με την επικρατούσα αντίληψη, οι αιωνόβιοι κοιμούνται πάνω από 11 ώρες την ημέρα.

Οι κίνδυνοι από τα νυχλιά έπαφης

Τα νυχλιά έπαφης, που προσαρμόζονται πάνω στο δολδό του ματιού, διαδίδονται όλο και περισσότερο. Τα γενόμενα πειράματα έδειξαν ότι το άνωτερο χροϊκό δριο άποχνης σ' αυτά είναι 16—18 ώρες την ημέρα. Οι γιατροί συνιστούν επίσης σ' εκείνους που τα χρησιμοποιούν, να μην τα φορούν στον όπνο τους, γιατί υπάρχει κίνδυνος να γλυκοτρησηούν και να πληγώνουν τον κροστικό χιτώνα. Κατά γενική κανόνα, πρέπει να φοράνε κατά το νύχλιό τους μόνον αλυσίδα την παρική κούραση στο μάτι.

Η ευεργετική επίδραση της μουσικής

Είναι γνωστή η ευεργετική επίδραση που έχει η μουσική σε διάφορες ασθένειες. Κατά τον δόκτωρα Σουλζέβι, η μουσική υπερέρχεται έναντι των άλλων διεγερτικών, ενώ η ρυθμική μουσική (έμβαση κτλ.) τονώνει τους μύς και επιδρά ευνοϊκά στην καρδιά. Κατευθυντική επίδραση έχει η μουσική του Κράσιερ. Το «Αδελφόν» του Σομπερτ και ο «Εγκομούν» του Μπετόβεν, καταπολεμούν τη μελαγχολία.

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΑΥΠΝΙΑΣ

Και οι τρέποι για την καταπολέμησή της

ΣΥΜΦΩΝΑ με τη νεώτερη θεωρία, που παραδέχονται τώρα οι επιστήμονες, ο ύπνος είναι η φυσική κατάσταση του ανθρώπου.

Μ' άλλα λόγια, θα κοιμόμαστε συνεχώς, ακόμα, όπως τα μαρμάρια, αν δε μας το απαγορεύουν οι ανάγκες μας να φάμε, να πιούμε, να εργασθούμε, κλπ.

Πραγματικά, η μελέτη των ηλεκτρικών ρευμάτων του εγκεφάλου αποδείξει ότι έχουμε ένα «κέντρο του ύπνου», που έρσκειται σε μία άσχημη και ρυθμική δράση, μέσα και χωρίς, και μας αποκοιμίζει. Την ημέρα όμως, υπερισχύουν τα μηνύματα που στέλνουν οι πέντε αισθήσεις μας και τα εσωτερικά μας όργανα, και δίνουν τον ύπνο μας.

Για ν' αποκοιμηθούμε, πρέπει να εξασθενήσουν τα μηνύματα αυτά κάτω από ένα ώριμο όριο.

Αν αντίθετα συνεχισθούν έντονα όταν πέρσουμε στο κρεβάτι, μάς φέρνουν άπννια. Οι συνθήκες αυτές είναι οι εξής: ο στενοχωρίας, κάθε έσση ή θόρυβος, ένα δυνατό φως, ένα κρεβάτι κακοσχεδιασμένο, ένα βαρύ φαγητό, κλπ.

Κάποτε κάποιος μπορεί να συνήθισμα τόσο πολύ ένα απ' αυτά τα «ερεθιστικά» πράγματα, ώστε να μάς φέρνουν άπννια να κοιμώματι με κανηλή, δε μπορεί να κλειση μάτι στα σκοτεινά.

Ο ύπνος μας έρχεται συνήθως σαν άποτέλεσμα μιας δραστηνής ρουτίνας. Έχωμε συνήθειες π.χ. να κάνωμε μπάνιο, να πλένωμε τα δόντια μας, να βγάδωμε έξω τη γάτα, να σβύνωμε τα φώτα, πριν πέρσουμε στο κρεβάτι. Απ' αυτά, μπορεί να πάθωμε άπννια.

Αλλά κι' όταν υποφέρωμε από άπννια, μπορεί πολλές φορές να την καταπολεμήσωμε δημιουργώντας μία καινούργια ρουτίνα. Αλλάζοντας κρεβάτι π.χ., καθαρίζωμε συχνά να ξαναβρούμε τον ύπνο μας.

Οι κοινότερες όμως αιτίες της άπννιας

Οι δυο μορφές της άμυγδαλίτιδος

Πότε πρέπει να χρησιμοποιούνται αντιβιοτικά

Οι περισσότερες περιπτώσεις άμυγδαλίτιδος φερόνται στο μικρόβιο που λέγεται στρεπτοκοκκός και που καταπολεμάται αποτελεσματικά με τα αντιβιοτικά και τις σουλφοναμίδες.

Λίγες έννοιες πενικιλίνης άρκουν συνήθως, για να υποχωρήσει η μόλυνση σε 2 μέρες.

Αλλά όταν η άμυγδαλίτις άκολουθήσει την κανονική πορεία της, επί 7—10 μέρες, ο οργανισμός άποκτά άνοσια και προστατεύεται για πολύ καιρό από καινούργια μόλυνση. Όταν όμως θεραπευθεί άμέσως με πενικιλίνη ή σουλφοναμίδες, δεν προλαμβάνει να δημιουργηθεί αυτή η άνοσια, κι' έτσι μπορεί να επάκολουθήσει δεύτερη μόλυνση έπειτα από μικρό χρονικό διάστημα.

Γι' αυτό, οι γιατροί συνιστούν να μη χρησιμοποιούνται αυτά τα φάρμακα στις πολύ ήπιες περιπτώσεις άμυγδαλίτιδος. Στις κάπως σοβαρότερες, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται πριν από την τρίτη μέρα της άρρώστιας.

Μόνο στις πολύ σοβαρές μορφές πρέπει να άρχίσουμε άμέσως τα αντιβιοτικά — καθώς κι' όταν είναι άπολύτη ανάγκη να γλυτρευνή ο άρρώστος το ταχύτερο, για να γλυρίση στη δουλειά του ή στο σχολείο.

Εκτός απ' αυτά τα ριζικά φάρμακα, φέρνουν άνακούφιση οι γαργάρες με διάλυμα άσπρίνης (δυο ταμπλέτες σ' ένα ποτήρι ζεστό νερό).

Επίσης συνιστάται το έξελωμα του στόματος με άραιή διάλυση σόδας του φαγητού.

Ο έρεθισμός και οι πόνοι του λαιμού δυσκολεύουν συνήθως τον άρρωστο να καταπιεί στερεή τροφή. Τρέφεται λοιπόν κυρίως με σούπες, γάλα, κλπ. Για να καταπιεί πιο εύκολα, μπορεί να πιήσει με τα χέρια του το λαιμό του, δεξιά κι' άριστερά απ' το φάρυγγα.

Μετά την άδεία άμυγδαλίτιδας, οι άμυγδαλές πρέπει να θεραπευθούν τελείως και να ξανακίνηουν φυσιολογικές, έκπλη-

ειναι οι ψυχικές διαταραχές, η άγωνία, ο θυμός, η λύπη. Προσπαθήστε λοιπόν να διαώνετε κάθε έγνοια απ' το νού σας, όταν πέφτετε να κοιμηθήτε.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, η άπννια δεν έρχεται ξαφνικά, αλλά σιγά-σιγά, έπειτα από άρκετες εβδομάδες άνησυχίας και δύσκολου ύπνου. Σ' αυτό λοιπόν το προκαταρκτικό στάδιο πρέπει να πάρετε τα μέτρα σας για την καταπολέμησή της.

Καταστρώστε μία δραστηνή ρουτίνα, τέτοια που να σας φέρνι νύστα. Μη διαβάσετε διεγερτικά βιβλία (άστυνομικά, τραγικά, κλπ.), μην κάνετε τότε τους λογαριασμούς του νοικοκυριού σας, μη φέρνετε στο νού σας τους καυγάδες σας με την πεθερά σας... Διαλέχτε στο ραδιόφωνο μία άπαλη μουσική, πιήτε κάτι ζεστό, κούβεντιστε ήσυχα για άσχημα μικροπράγματα.

Και φροντίστε να ναι το κρεβάτι σας εύτομο, ώστε να πλαγιάσετε άμέσως μόλις νυστάξετε, χωρίς να χρειαστεί να καταβάλετε καθόλου κόπο.

Αν δεν κατορθώσετε τίποτε έτσι, δοκιμάστε άλλο σύστημα. Αλλάχτε κρεβάτο-κάμαρα, ή κάμερα. Ένα μικρό περίπατο πριν κοιμηθήτε, ή πάρτε τη γάτα στο κρεβάτι σας, αν την άγαπάτε ιδιαίτερα... Πάντως, κάνετε κάτι καινούργιο, γιατί η παλιά ρουτίνα έχει καταρθεί να σας άποβάλη την άπννια.

Τα άπννιακά χάπια μπορεί να χρησιμοποιηθούν προσωρινά μόνο, για λίγες νύχτες, για να σας ξαναδώσουν την πεπνη όησι ότι μπορείτε να κοιμηθήτε. Απ' όμωσ τα συνεκρίστε, δε θα μωρήτε πια να κάνετε δίχως αυτά, κι' όσο τα συνήθιζε ο οργανισμός σας θα πρέπει να παίρνετε άπολύτως περισσότερα, καταστρέφοντας έτσι την υγεία σας και τα νεύρα σας. Δεν άποχάρι κανένα είδος άπννιακών χάπιών που να μην προκάλη αυτό τον επικίνδυνο έθισμο.

Και μία άλλη συμβουλή: Απ' τυχόν χρησιμοποιήστε τέτοια χάπια, μη τα βάλετε στο κομποδίνι, δίπλα στο κρεβάτι σας.

Γιατί μπορεί να ξυπνήσετε τη νύχτα και, ξεγνοώντας πως έχετε πάρει ήδη, να ξαναπάρετε κι' άλλα, υπερβαίνοντας έτσι την έπιτρομένη δόση.

ρώνοντας και πάλι το σπουδαιότατο πρόβλημά τους.

Πραγματικά, η φύσις της έχει τοποθετήσει εκεί σαν φρουρούς, για να άμυγδαλίσουν τα διάφορα μικρόβια να ελίσσονται σταθερά στον οργανισμό. Έτσι, παθαίνοντας άμυγδαλίτιδα, γλυτώνωμε άπο μία άσχημη ή πνευμονία.

Απ' όμωσ, έπειτα από άπαινελημένη και σοβαρή μόλυνση, πάθουν τόσες άδελφές ώστε να μη μπορούν πια να θεραπευθούν τελείως, παύουν να είναι χρήσιμες και γίνονται άπαινελητές άλαβερές και έπικινδύνες εστίες μικροβίων. Παθαίνουν δηλαδή τη λεγομένη χρονία άμυγδαλίτιδα.

Για τη διάγνωση αυτής της πάθησης δεν παίζει ρόλο — όπως νομίζουν πολλοί — το μέγεθος των άμυγδαλών. Πολλά παιδιά έχουν άμυγδαλές τεράστιες άλλ' άγιστατες, ενώ οι άνήλικοι έχουν κάποτε άμυγδαλές μικρές, έστω άπαινελητές, άπαινελητές, κι' όμωσ γεμάτες μικρόβια. Επίσης δεν άποτελούν βαρικό σύμπτωμα οι κίτρινες κηλίδες, όμοιες με τυρί, που άποχουν πάνω στις άμυγδαλές, γιατί μπορεί να μην είναι τίποτ, αλλά νεκροί έπιφανειακοί ίστοι.

Τα συμπτώματα της χρονίας άμυγδαλίτιδος διακρίνονται από το γιατρό και είναι κυρίως τα έξης: κοκκινίλα της πτυχής της μεμβράνης μπροστά στις άμυγδαλές, πόνοι των γαγγλίων που έρσσκονται στις άκρες της σιαγόνας, έθισμα και δύσπνοια άπαινελη.

Κάποτε, η χρονία άμυγδαλίτις υποχωρεί με άπαινεληση με μία ειδική διάλυση ιωδίου.

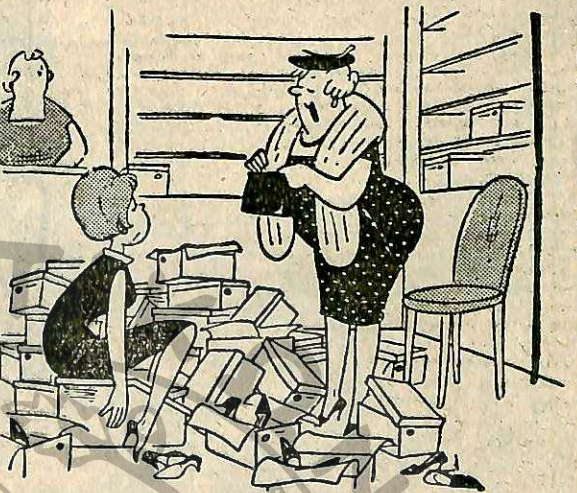
Συνιστάται επίσης το μασάζ με τις άκοες των δακτύλων, για ν' άδειάσει το πύον που περιέχουν.

Η χειρουργική άφαιρεση των άμυγδαλών δε γίνεται πια σήμερα τόσο συχνά, όσο άλλοτε. Οι γιατροί τη συνιστούν μόνο όταν ένα παιδί παθαίνει άπαινελημένης ποσότητας σάραξης μορφή. Ποτέ όμωσ έπειδή οι άμυγδαλές είναι άπλως και μόνο όγκώδεις, υπερτροφικές, γιατί έξαρουν άπο τι με τα χρόνια θα μικρύνουν και θα γλύνουν σχεδόν άόρατες.

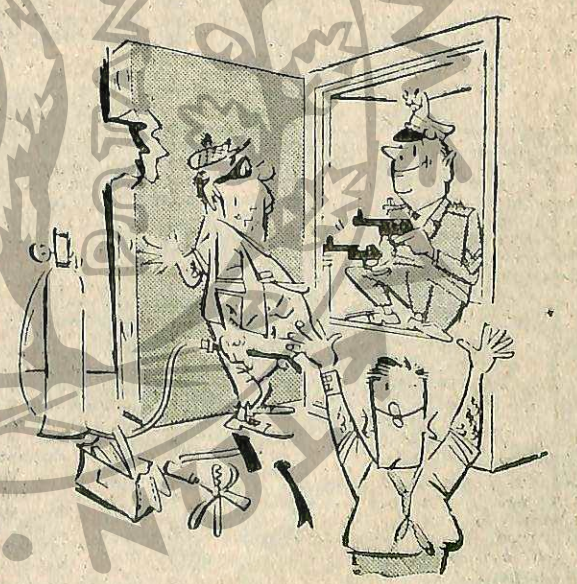

ΑΦΗΡΗΜΑΔΕΣ

— Πάντα άπορημένος, Κλέαυσε... Έφυνες πάλι χωρίς το παντελόνι σου!...

— Έπειδή δε θέλω, δεσποινίς, να νομίσσετε, πως άδικα σας κορόαα, δώστε μου, παρακαλώ, ένα ζευγάρι κορόαα!

Χωρίς λόγια.

ΤΟΝ 15ο αιώνα, οι Μαυριτανοί κατακτητές είχαν μοιραστή την Ισπανία και την είχαν χωρίσει σε μικρά βασίλεια. Οι μονάρχες των βασιλείων αυτών ήταν φιλοπόλεμοι. Διαρκώς βρίσκόντουσαν σε πολέμους είτε μεταξύ τους, είτε με τους χριστιανούς βασιλείς της Καστίλλης, της Λεόνης, της Ναβάρρας και της Βαρκελώνης.

Τον καιρό εκείνο, βασιλιάς του Τολέντο ήταν ο Γκαλάφρ. Αυτός ήταν πλούσιος, δυνατός, με άγκυρα και τόσο φιλοπόλεμος. Είχε μία πολύ όμορφη κόρη, που την έλεγαν Γκαλιάννα. Τό λυμερό κορίτσι της, τα κάταμαυρα ματιά της, το τριανταφυλλένιο στόμα της κι οι μακριές πλεξούδες της έκαναν την πριγκίπισσα είδωλο ύψοφιας.

Ο πατέρας της της είχε χτίσει κοντά στο Τολέντο ένα παλάτι περιστοιχισμένο από μαγευτικούς κήπους, πηγές, κιάκκια, λουτρά και καταράχτες. Εκεί μέσα ζούσε η Γκα-

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Κάρολο. Κλεινόταν ολημερίς στα διαμερίσματά της, αλλά μάτια πάλευε με τον έ- αυτό της. Ή αγάπη κοροϊδεύει τα έμπόδια και γελάει με τις ανέκκλητες αποφάσεις... Έξ' άλλου, ποιά γυναίκα μπορεί να κρύ- ψη το μυστικό της καρδιάς της;... Έτσι η μοναξιά αντί να λιγοστεύη τό κακό, φούν- τυνε πιο πολύ τη φωτιά, που φλόγιζε την καρδιά της.

Ο Κάρολος δεν άργησε ν' αντιληφθή τό αισθημά της. Και μία μέρα, της ψωλόγησε πως κι' αυτός την αγαπούσε...

Τότε η πριγκίπισσα δεν του κράτησε τό μυστικό της. Μα του φανερώσε συγχρόνως και τους φόβους της για τό βασιλιά της Γουδαλαγιάρας. Και τόν εξώρκισε στην ά- γάπη τους να φύγη απ' τό Τολέντο.

στόλιστο μαχαίρι. "Αν ο Μπρανταμάν έβγα- νε νικητής, είχε πάρει την απόφαση να τό θυθίση στο στήθος της.

Όστόσο, ο άγώνας παρατεινόταν άγριος κι' ένα σύννεφο σκόνης τύλιγε τους δύο αν- τιπάλους...

Σαφινικά, τό άλογο του Κάρολου στραβο- πάτησε κι' έπεσε παρασύροντας και τον κύ- ριο του. Ο Μαυριτανός, θρήςκε την ευκαιρία κι' ώρμησε έναντίον του αντιπάλου του.

Άμέσως, μία στριγγή κραυγή ξέφυγε απ' τό στήθος της πριγκίπισσας. Κλονίστηκε και σφίγγοντας τό χέρι της ακολουθού της, εί- πε:

— Φατμέ, θά τόν σκοτώσω!...

— Όχι! της απάντησε εκείνη. Ο άνδρεί- ος Γάλλος σπώθηκε και περιμένει σταθε- ρός τόν Μπρανταμάν!...

— Άνδρσ! φώναξε στόν αντίπαλό του, ο Κάρολος. Πολεμάς απ' τ' άλογο σου έναν άνθρωπο πεζό!...

— Ποίος σου είπε να γκρεμιστής; του ά- πάντησε εκείνος.

Με τό λόγια αυτό, ο Γάλλος πριγκίπας έχωσε τό σπαθί του στήν κοιλιά του ά- λóγου του αντιπάλου του. Άναθάς κι' ά- λογο κυλίστηκαν χάμω. Ο Κάρολος άμέσως κατάφερε με τό σπαθί του να χτυπήση δυ-

Η καρδιά ΤΗΣ ΓΚΑΛΙΑΝΑ

λάννα, έχοντας για άσχολίες της τη μουσική, τό χορό, την ποίηση.

Είχε όλα τά αγαθά της νής και θά ήταν τοσευτυχιμένη, αν δεν την ένοχλούσαν με την έπιμονή τους οι θάυμαστές της. Ή φροντίδα της, λοιπόν, ήταν να βρούνη πρό- πους για να τους ξεφύγουν. Άνάμεσα όμως σ' αυτούς ήταν ένας που τό έωτικό του πά- ρος την επρόαιε. Ήταν ένας πανύψηλος Μαυριτανός, άγριος, φλογερός και περφη- νος. Λέγονε Μπρανταμάν και βασίλευε στη Γουδαλαγιάρα. Αυτός, που ο καιρός του περνούσε με πολέμους κι' άγώνες, έ- νοιωσε τέτοια έπιθυμία να κάνει δική του την πεντάμορφη Μαυριτανή, που είχε δάσει κι' έσκυφαν ένα ύπόγειο διάδρομο, από την πρω- τειούσα του ως τό Τολέντο. Κι' αυτό για να μπορή να έπισκεπτεται κρυφά εκείνη που άναπόυσε.

Ο έρωτας του Μαυριτανού δεν εύρισκε άπύχνη στήν καρδιά της Γκαλιάννας, που τόν συγκαίνων. Μα ο Μπρανταμάν ήταν δυ- νατός. Κι' ο φόβος μπής κρούση τόν πόλε- μο έναντίον του πατέρα της, αν αυτή τόν απέκρουε, έκανε τη πριγκίπισσα ν' άνέκε- τα τόν έρωτά του... Δεν τόν ενθάρρυνε στο πάθος του. Δεικνόνταν μόνο ευγενική απέ- ναντί του.

Τά πράγματα βρίσκόντουσαν στο σημείο αυτό κι' η Γκαλιάννα γρήγορα θά νίνóταν γυ- ναίκα του Μαυριτανού, όταν έαφνικά ο Κυρ- λευάννος έφτασε στο Τολέντο. Είχε στα- λή από τόν πατέρα του, τό βασιλιά της Γαλ- λίας Πεπίνω, για να ενισχύση τόν Γκαλάφρ στόν πόλεμο, που του είχε κηρύξει ο βασι- λιάς της Κόρδοβας Άμπντιραμάν.

Ο νεαρός πριγκίπας ένινε δεκτός σάν έ- λαιόρωτής. Τόν έγκατέστησαν, με την ά- κολουθία του στο παλάτι της Γκαλιάννας. Έτό ήταν τό πιο πλούσιο σπίτι, που θά μπο- ρούσαν να προσφέρουν στόν διακεκριμένο ξένο.

Άν και οι νόμοι του χαρμιού δεν έπι- τρέπουν στούς ξένους να μπαινόνουν στα δι- κτά τών γυναικών, συνέβαινε κάποτε, για να τιμήσουν ένα σπουδαίο πρόσωπο, να τού κάνουν δεξίωση κι' οι γυναίκες του πολιτι- ού. Έτσι ο Κιρλουάγγνος μπόρεσε να δη την όμορφη Μαυριτανή. Ή δεική όμορφιά της πριγκίπσας τού έκανε θαυδείά εντύπωση. Την έρωτεύτηκε τσελλά. Μα κι' η Γκαλιάννα μόλις είδε τόν λυμερό εκείνο ίππότη έννοιωσε έ- να νύμφη αισθημα να της πλημμυρίζη την καρδιά.

— Πού μπορεί τάχα να με οδηγήση η άγά- η αυτή; έλεγε μέσα της. Αυτός είναι χρι- στιανός κι' άνθ Μουσουλμάνω... Ή ένωσίμας έτσι είναι αδύνατη...

Ή σκέψη ωστόσο της Γκαλιάννας βρίσκóταν διαρκώς στόν νεαρό ξένο. Είχε νινει όνει- ροπόλα. Ή συντροφία της ακολουθίας της δεν είχε καμιά νοητεία. Άφινε τις γυναι- κες συχνά, για να περιπλανάται μόνη σ' ά- πόκρητα μέρη του παλατιού. Ή κιάρα της άπόμεινε άφωνη. Από τό στήθος της έβγαί- ναν τώρα άναστεναγμοί. Και τό στόμα της, που άλλοτε χαμονελούσε, έμενε πιο κλει- στό.

Ή πεντάμορφη κοπέλλα άναπόυσε τόν Κάρολο με όλη την ψυχή της. Ο έρωτάς της τη νοητεύε, τη μεθύσε. Μα όταν η σκέ- ψη της πήγαινε στόν Μπρανταμάν σθεβόταν. Όχι γι' άν τόν εαυτό της, αλλά γι' αυτόν που άναπόυσε.

— Άν καταλάβη, έλεγε, την προτίμησή μου, θά τόν σκοτώσω... Πρέπει ο Κάρολος να μη μάθη ποτέ πως τόν αγαπώ!...

Μόλις ο πόθος αυτός ριζώθηκε στήν καρ- διά της, η Γκαλιάννα άρχισε ν' άποφύγην τόν

Ο Κάρολος μία ημέρα της ψωλόγησε πως κι' αυτός την αγαπούσε...

Ή άποκάλυψη αυτή αντί να φοβίση τόν Κάρολο, τού δυνάμωσε τό θαρρος. Βέβαιος πιά για την άγάπη της, όρκίστηκε να την απαλλάξη απ' τόν έρωτα του Μπρανταμάν.

— Να έγκαταλείψω τό Τολέντο! φώναξε. Να φύγω σάν άνανδρος. Όχι!... Όχι!... Θα παλέψω και θα νικήσω τόν γίγαντα... Εγώ θά κυλήσω τό κεφάλι του μπροστά στα πό- δια σου...

Τό ίδιο βράδυ ο Κάρολος προκάλεσε τόν αντίζηλό του σε μονομαχία.

Έτσι οι δύο αντίζηλοι άποφάσισαν να πα- λέψουν την άλλη μέρα στόν κάμπο του Βεγ- κα.

Πράγματι την άλλη μέρα συναντήθηκαν, όλημερίς με τό όπλα και φορνωτας τις σι- δερένιες πανοπλίες τους.

Μπορείε να συστήσης την ψυχή σου στο θεό, χριστιανέ σκύλε!... έπείε στόν πριγκί- πα ο Μαυριτανός. Γιατί, μα τόν Προφήτη, θά κυλήσω τό κεφάλι σου στο χάμω!...

— Φύλαξε, Μουσουλμάνε, τις συμβουλές για τόν εαυτό σου! τού απάντησε ο Κάρο- λος. Οι φλυαρίες σου δε με φοβίζουν! Προ- καλούν μόνο την περιφρόνησή μου...

— Φυλάξου! ούρλιαξε ο Μπρανταμάν.

Και όρμώντας με μανία καταπάνω του, έ- θγαλε τό μενάλω σπαθί του...

Μά αν ο Μαυριτανός ήταν δυνατός κι' ο Κάρολος ήταν εύλυνιστος και γυννασμένος, ρίχτηκε στο πλάι κι' άπόφυγε τό σπαθί του αντίπαλου του.

Ή Γκαλιάννα μαζί με την άκόλουθό της, τη Φατίμη, παρακολουθούσε απ' τό μπαλκόνι τις φάσεις τού άγώνος. Χάμω, μα άποσασί- στική, έσφίγγε στα χέρια της ένα διαμαντο-

νατό τό κεφάλι του Μπρανταμάν, που τό χώρισε από τό υπόλοιπο κορμί και τό κυλί- σε κατόπιον στήν άμμο...

Παιρνοντας τότε τό καταματωμένο κεφα- λι, τό άκούμπησε στο πόδια της άγαπημέ- νης του φωνάζοντας:

— Έτσι, άς χαθούν όσοι τολμήσουν να μου πάρουν την άγάπη μου!...

Ή Γκαλιάννα πνιγμένη από συγκίνηση και χαρά, δε μπόρεσε να συγκρατήση την όρμη της καρδιάς της. Έπείσε στήν άγκαλιά του πριγκίπα, λέγοντάς του:

— Ο θεός σου θά γίνει και δικός μου θε- ός. Άφού έχουμε την ίδια ψυχή οι δύο μας, θά έχουμε και την ίδια πίστι...

Ο βασιλιάς Γκαλάφρ δεν έφερε καμιάν άντίρρηση στο γάμο τών δύο έρωτευένων. Περιορίστηκε μόνο να πη:

— Κιαιμέ!...

Ο Κιρλουάγγνος έμεινε άρκετό καιρό στήν Ισπανία. Μά όταν τέθανε ο πατέρας του έαναγύρισε στή Γαλλία μαζί με τό σύνζυγό του, που έγινε έτσι χριστιανή βασίλισσα...

B. ΚΟΝΤΑΝ

ΔΕΝ ΞΕΡΑΝΕ ΠΩΣ ΤΕΛΕΙΩΣΕ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο Μωσάοι "Ιτο γύρω σε στήν πατρίδα του, τη μικρή πόλη Γιαμανάσι της Ιαπωνίας. Ο "Ιτο κι' ένας σύντροφός του, πρώην Γιαμω- νέζοι στρατιώτες, θρέθηκαν τελευταίως στή ζούγκλα της Γκουάι, όπου έμεναν κρυμμέ- νοι επί πολλά χρόνια, άγνωπτας πως είχε τελειώσει ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος!

Διχμάχωντοι ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΛΙΝΑ : ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ
ΓΚΥΓΙΩΜ : ΝΤΑΝΙΕΛ ΖΕΛΕΝ
ΜΑΡΙΝΕΤ : ΝΤΑΝΥ ΚΑΡΡΕΛ
ΑΝΡΥ : ΜΟΡΙΣ ΡΟΝΕ

13ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Φίλη του Μωσάο, που έπείσε στα χέρια της αστυνομίας, η Λίνα φεύγει από τη Μασσαλία για τη Σει. Μεσα στα λεωφο- ρεία, ο Γκυγιώμ της λέει πως αν κατέβαινε μαζί του στο χωριό της, τό Μπουζίκ, λίγα χιλιόμετρα πριν από τη Σει, θά μπο- ρούσε να βοη έκει δουλεύει. Ο Άνρϋ την προσλαμβάνει άμέσως

μαθαίνει τό παρελθόν της, αλλά τη συγκραεί, έπειδή την αγαπά. Μία μέρα έρχεται στα χέρια με τό Φρανσουά, που πείραζε τη Λίνα και άδελά του τόν σκοτώνει με μία γροθιά. Βγαίνοντας από τη φυλακή, ο Άνρϋ βρίσκει τη Λίνα παντρεμένη με τόν Γκυγιώμ. Προσπαεί να την κάνει να έλθει φλερταροντας τη Μαρινέτ, που τόν αγαπά.

Από τό παράθυρο του δωματίου τους, ο Γκυγιώμ και η Λίνα παρακολουθούν τις κινήσεις του Άνρϋ και της Μαρινέτ, που έξακολουθούν να χρεώνουν τρυφερά άγκαλιασμένοι. Ή Λίνα τέλος δεν καταρθάνει να συγκρατήση τη δυσφορία της και λέει ειρωνικά:

— Έίναι μισή ώ- ρα, που χορεύουν.

Στό μεταξύ, τό μάθημα του χορού τελειώνει. Ο Άνρϋ και Μαρινέτ χωρίζουν με μία θερμή χειραψία.

— Καληνύχτα, Άνρϋ

— Όνειρα γλυκά.

Όταν η Μαρινέτ άνεβαίνει στο δωμά- τίο της, βρίσκει εκεί τη Λίνα. Από τό έλέμμα της καταλαβαίνει τις διαθέσεις της.

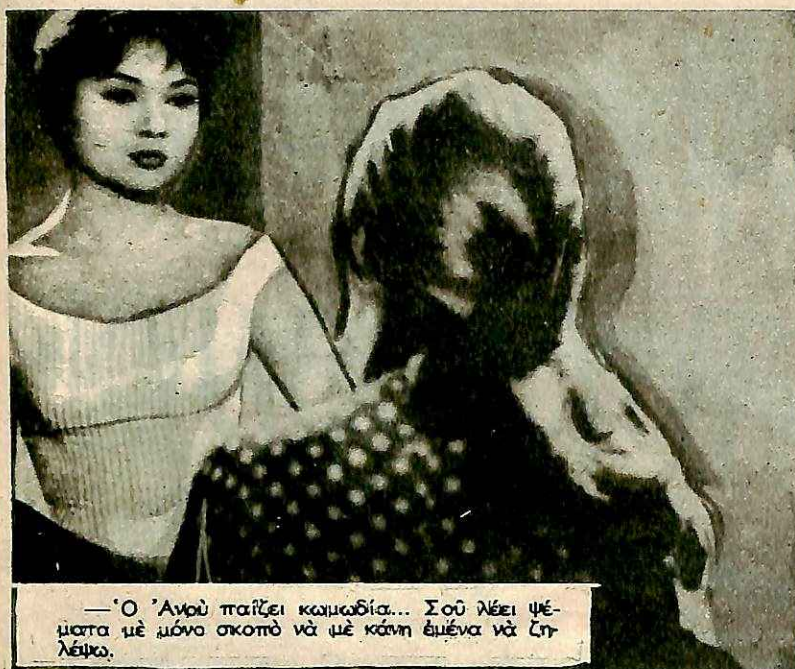
— Τί μάς ενδιαφέρει έμάς; Δε βλέπω τίποτα κακό σ' αυτό.

— Έσύ δε βλέπεις πουθενά κακό... Μά δεν πρόσεξες, λοι- πόν, τη συμπεριφορά του Άνρϋ; Είναι στιγμές, που άναρω- τίεμαι αν με βλέπης έμένα. Τό μόνο που ξέρεις, είναι να στο- παίνης. Θα προτιμούσα όμως να μιλούσες, να φώναζες...

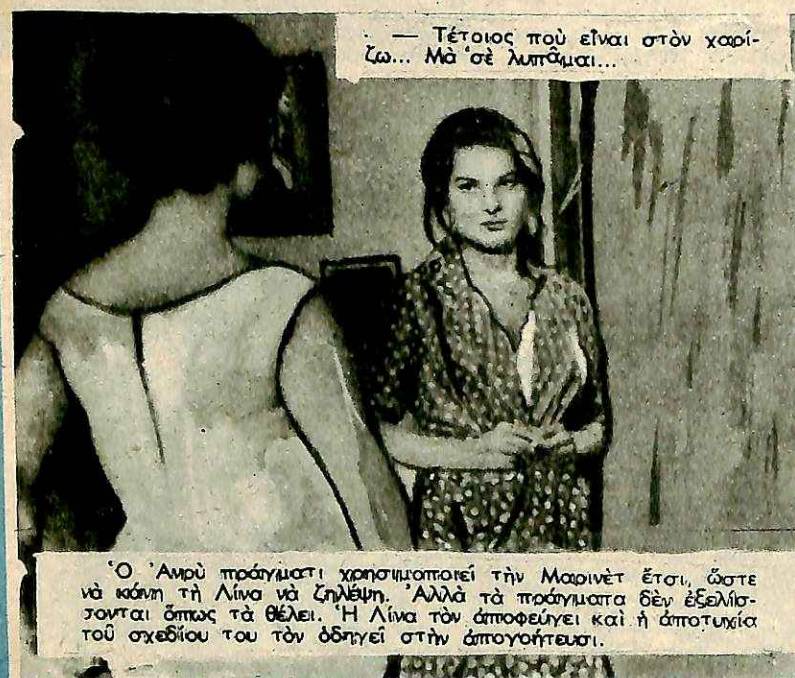

Φαίνεται υπερήφανη για τό κατόρθωμά σου. Άν ήσουν όμως λιγώτερο κουτή θά καταλάβαινες πως χάνεις τόν καιρό σου...

— Τά λόγια σας με πεί- θουν για τό αντίθετο...

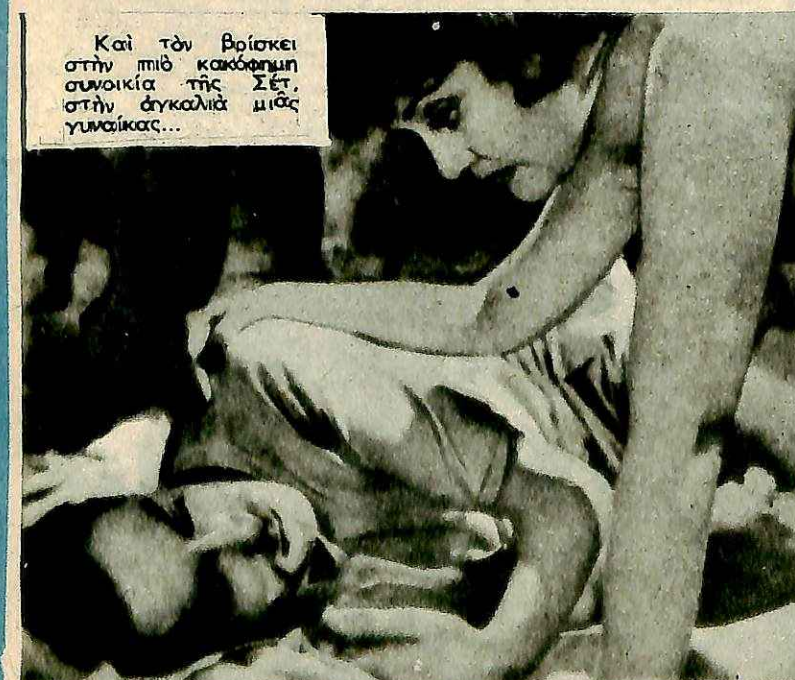

— Ο Άνρὺ παίζει κωμωδία... Σοὺ λέει ψέματα με μόνο σκοπὸ νὰ μὲ κάνει ἐμένα νὰ ζηλέω.

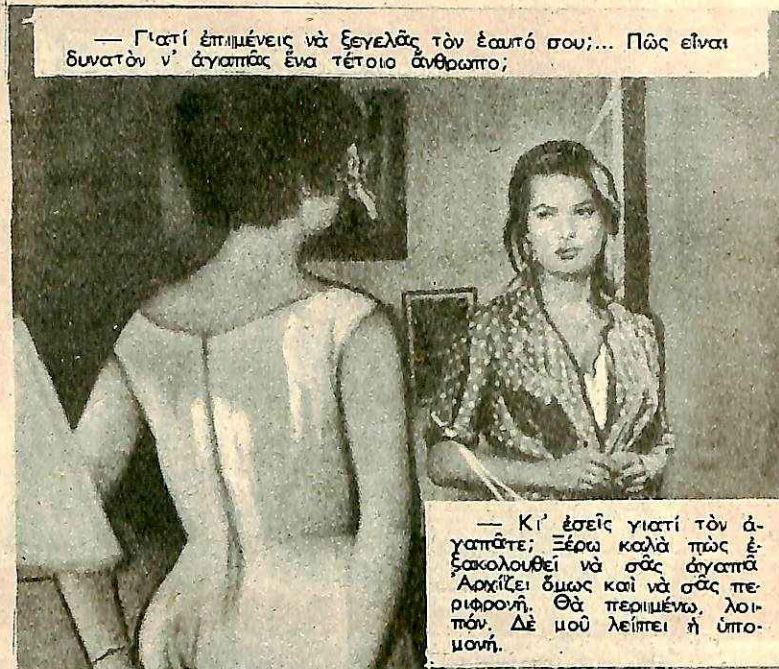

— Τέτοιος πού εἶναι στὸν χαρίζω... Μὰ σ' ἀγαπᾶμαι...

Ὁ Άνρὺ πράγματι χρησιμοποιοῦν τὴν Μαρινέτ ἔτσι, ὥστε νὰ κάνει τὴ Λίνα νὰ ζηλέω. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἐξελίσσονται ὅπως τὰ θέλει. Ἡ Λίνα τὸν ἀποφεύγει καὶ ἡ ἀτυχία τοῦ σχεδίου τοῦ τὸν ὁδηγεῖ στὴν ἀπογοήτευση.

Καὶ τὸν βρίσκει στὴν πιὸ κακόφημη συνοικία τῆς Σιέ, στὴν ἀγκαλιά μιᾶς γυναίκας...

— Γιατί ἐπιμένεις νὰ ξεγελάς τὸν ἑαυτὸ σου;... Πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπάς ἕνα τέτοιο ἄνθρωπο;

— Κι' ἐσεῖς γιατί τὸν ἀγαπάτε; Ξέρω καλά πῶς ἐξασκολοθεῖ νὰ σᾶς ἀγαπᾷ. Ἀρχίζει ὁμως καὶ νὰ σᾶς περιφρονῇ. Θὰ περιμένω, λοιπόν. Δὲ μοῦ λείπει ἡ ὑπομονή.

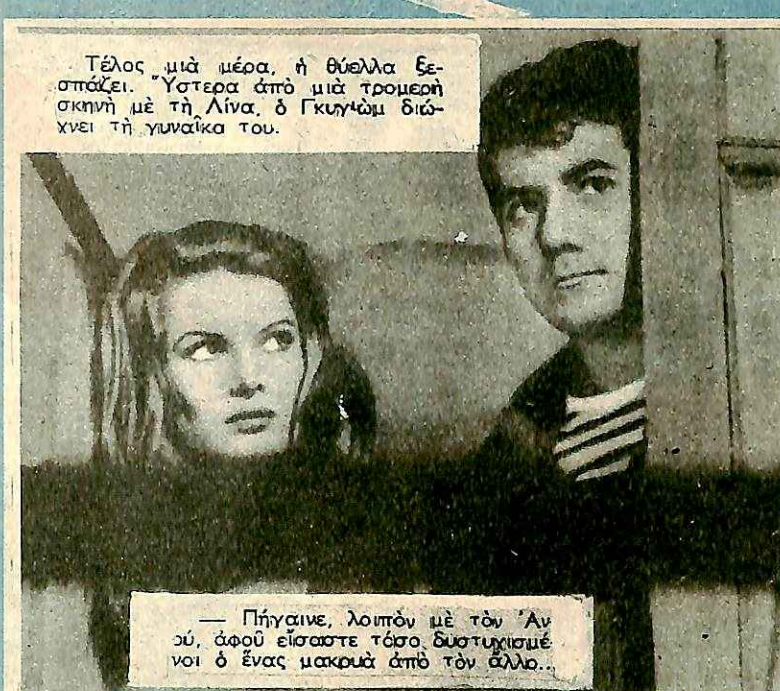

Ἡ ὄλη συμπεριφορὰ τοῦ, ἀνισχυεῖ τὸ γέρο Μεσαρντιέ, πρὸς ἀρχὴν νὰ φοβᾶται ἕνα καινούργιο δράμα.

Ὁ Άνρὺ δὲν τὸν ἀκούει πιά καὶ δὲν ἀνέχεται τίς παρατηρήσεις τοῦ. Λεῖπει μέρες ὁλόκληρες ἀπὸ τὸ σπίτι, χωρὶς νὰ δώσῃ ἐξήγησι σὲ κανένα καὶ μιά μέρα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ νέα πολυήμερη ἐξαφάνισι τοῦ Άνρὺ, ὁ Γκυγιὼμ φεύγει γιὰ νὰ τὸν βροῖ.

Ὅταν τὸν ξαναφέρνῃ στὸ σπίτι, ὁ Μεσαρντιέ, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸ γιὸ τοῦ νὰ ξαναρθεῖ στὸν ἴσιον δρόμο. Ἐκεῖνος ὁμως γίνεται θηρίο!

Τέλος, μιὰ μέρα, ἡ θύελλα ξεσπάει. Ὑστερὰ ἀπὸ μιὰ τρομερὴ σκηνὴ μὲ τὴ Λίνα, ὁ Γκυγιὼμ δίδωχνε τὴ γυναῖκα τοῦ.

— Πήγαινε, λοιπόν, μὲ τὸν Άνρὺ, ἀφοῦ εἴσαυτε τόσο δυστυχισμένοι ὁ ἕνας μακριὰ ἀπὸ τὸν ἄλλο...

Παρατώντας τὸν Άνρὺ, ἡ Λίνα τρέχει πρὸς τὴν ἀποθήκη. Καταλαβαίνει πῶς ἡ εὐκρινὴς ἀγάπη καὶ ἡ τρυφερότης τοῦ Γκυγιὼμ εἶναι πολὺ πιά πολυτίμιμες ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ Άνρὺ.

— Γιατί τὰ δέχεσαι πάντα διὰ ἀδιαμαρτύρητα; Πιστεύω γιὰ μιὰ στιγμὴ πῶς δὲ σ' ἐνοιάζε, πού ἔφευγα. Νόμισα πῶς δὲ μ' ἀγαποῦσες ἐπειδὴ εἶμαι αὐτὴ πού εἶμαι... Οἱ μηχανές σου ὁμως μοῦ φανέρωσαν τὴν ἀλήθεια.

— Δὲ σοὺ χάρισα, βέβαια, τίποτα τὸ σπουδαῖο... Ζήσαμε πολὺ φτωχικά μέχρι σήμερα. Νὰ μοῦ ἔνις, ὁμως, ἐμπιστοσύνη...

Τὰ λόγια τοῦ Γκυγιὼμ καθουράζουν τὴ Λίνα. Καταλαβαίνει πῶς αὐτὴ τὴ φορὰ πιστεύει αὐτὰ πού λέει καὶ πῶς εἶναι ἑτοιμὸς νὰ ἀγωνιστῇ γιὰ τὴν εὐτυχία τους καὶ νὰ προστατέψῃ τὴν ἀγάπη τους ἀπὸ κάθε μελλοντικὸ κίνδυνον.

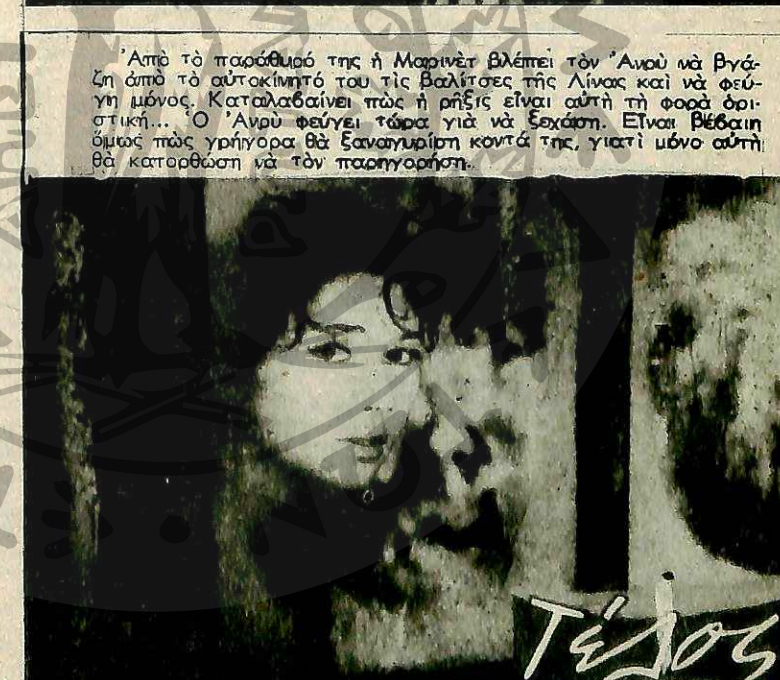
Χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ τῆς τὸ ἐπαναλάβῃ, ἡ Λίνα ἀποφασίζει νὰ φύγῃ μὲ τὸν Άνρὺ. Τὴν ὥρα ὁμως, πού ἐτοιμάζεται νὰ μπηε στὸ αὐτοκίνητο, ἀκούει στὴν ἀποθήκη τὸ θόρυβο τῶν μηχανῶν τοῦ Γκυγιὼμ...

Ἀπὸ τότε, πού εἶχαν παντρευτῇ, ὁ Γκυγιὼμ εἶχε παρατήσῃ τίς τρελλὰς ἰδέες τοῦ. Ἡ εὐτυχία τὸν εἶχε κάνει ἕναν ἀπόλυτα λογικὸ ἄνθρωπο. Μόλις ὁμως ἡ Λίνα ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ κοντὰ τοῦ, ξαναγύρισε στὶς χιμαιρικές του ἀναζητήσεις.

Ἀντίθετα, μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ὁ Γκυγιὼμ δὲν περιφρόνησε ποτὲ τὴ Λίνα.

— Νομίζω πῶς σ' ἀγαπᾷ ἀπὸ τὴ νύχτα ἐκείνη στὸ γκαράζ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πού σὲ εἶδα... Εἶχες τόση αὐτοπεποίθησι!

Ἀπὸ τὸ παράμορ τοῦ ἡ Μαρινέτ βλέπει τὸν Άνρὺ νὰ βγά-ζῃ ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό τοῦ τίς βαλίτσες τῆς Λίνας καὶ νὰ φύγῃ μόνος. Καταλαβαίνει πῶς ἡ ρῆξις εἶναι αὐτὴ τὴ φορὰ ὀριστική... Ὁ Άνρὺ φεύγει τώρα γιὰ νὰ ξεχάσῃ. Εἶναι βέβαιη ὁμως πῶς γρήγορα θὰ ξαναγυρίσῃ κοντὰ τῆς, γιατί μόνο αὐτὴ θὰ κατορθώσῃ νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

Τέλος

Η ΨΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΖΟΖΕΦ Ντυτρέν πηγαίνονταν νευρικά στο γραφείο του, με τα χέρια πίσω και με το κεφάλι σκυμμένο στο στήθος του. Καθώς περνούσε, ο βενετσιάνικος καθρέφτης του τοίχου, αντανακλούσε ένα πρόσωπο χλωμό, αλκακωμένο από βαθείες ρυτίδες. Τα μαλλιά του είχαν γίνει γκριζα και τα μάτια του είχαν μια σκουρωτή, θλιμμένη έκφραση.

Στο βάθος του γραφείου, πάνω σε μια πέτιση πολυέρονα, καθόταν η μητέρα του κι' έκανε πως διάβαζε, αλλά στην πραγματικότητα παρακολουθούσε με αγωνία το γυό της.

«Ο Ζοζέφ κυττάει το ρολόι του τοίχου, χωρίς να σταματήσει το περπάτημά του. Τον έκαιγε ο πυρετός της αναμονής, της ανυπομονησίας».

«Άραγε, τι απόφαση θα βγάλει το δικαστήριο;», αναρωτιόταν με λαχτάρα.

Για μία στιγμή κοντοστάθηκε. «Η πόρτα του γραφείου άνοιξε και φάνηκε ένας ψηλός, κυπαρισσένιος γέρος, μέσα στη μαυρή ρεντιγκάτα του. Ήταν ο θεός του, ο στρατηγός Ραούλ Φορζερέ. Το συμπάθητικό πρόσωπό του έλαμπε από χαρά».

«Είσαι ελεύθερος!», είπε χαμογελώντας. Το διαχύγιο έξεδωλ' εις βάρος της!...
«Ενας βαρύς ανασταναγμός βγήκε από το στήθος του Ντυτρέν. Η μητέρα του σηκώθηκε χαρούμενη και τον φίλησε στο μέτωπο, αυτός όμως τραβήχτηκε άμέσως από την αγκαλιά της και πήγε στο παράθυρο. Η είδηση αυτή τον άναστατώνει. Οι αναμνήσεις περνούσαν σαν κινηματογραφικό ταινία μπροστά στα μάτια του. Αναθυμήθηκε έτσι τις πρώτες μέρες του γάμου του με τη Ζαννέτα ντε Σαννιόλ. Το χαμόγλιο ταξίδι, που έκαναν στην παραμυθένια Βενετία, στη μεγαλόπρεπη και ήρεμη Ρώμη, και στην ειδυλλιακή Νάπολη. Τι ευτυχισμένες, τι αλυσμονήτες μέρες! Μά οι μέρες αυτές ήταν πολύ σύντομες. Μόλις γύρισαν στο Παρίσι, άρχισαν άμέσως οι παρεξηγήσεις και οι καυγάδες».

«Η πρώτη αφορμή ήταν η πεθερά, η Λίζα Ντυτρέν, που ήθελε να κυριαρχήσει μέσα στο σπίτι του μοναχογιού της. Η νεαρή σύζυγος δεν είχε καμιά διάθεση να υποχωρήσει κι' έτσι άναψε ο καυγάς. Ο Ζοζέφ τότε δεν ήξερε τί να κάνει. Για να αποφυγή τις καθημερινές γκρίνιες, αδιαφόρησε για όλα. Η γυναίκα του έτρεχε στις μωδιές, στα μαγαζιά, στα κομμωτήρια, χωρίς να λογαριάζει τίποτα κι' εκείνος πηγαίνει στις λέσχες, όπου ξενυχτούσε κι' έκανε μεγάλα ποσά».

«Η ζωή αυτή, που έμοιαζε με κόλαση, βαστάζε επτά δόλο-κλήρα χρόνια. Έπειτα ήρθαν η ζήλεια κι' η απίστιση για να δώσουν τη χαρακτηριστική βολή. Ο Ζοζέφ, παρά την αγάπη που είχε στη γυναίκα του, παρασύρθηκε από μια στιγμιαία αδυναμία και εμπλέξε με μία άλλη γυναίκα. Όταν τόμασε η κυρία Ντυτρέν, παρ' όλο το αίσθημα, που είχε για τον άντρα της, παρουσιάστηκε κι' αυτή σε άσυγχωρητα αντίποινα. Τα σκάνδαλα δεν άργησαν να αποκαλυφθούν. Το αντίγγυνο χάρισε προσωρινά. Η Ζαννέτα πήγε σε κάποιο συγγενικό της σπίτι. Άρχισε ο δικαστικός αγώνας. Μά απ' εδώ και μπρος τους χώριζε δαιστικά το διαχύγιο».

Τώρα, που κόπηκε κάθε δεσμός μεταξύ τους, ο Ντυτρέν ανακάλυψε με δέος πως αγαπούσε ακόμη τη Ζαννέτα. Η ίδια πως δε θα την ξεπιάλανε, τον έκανε να υποφέρει.

Ζοζέφ, άκούστηκε ξαφνικά η φωνή της μητέρας του, ο θεός σου θέλει να σου φάει κάτι...

«Ο κ. Ντυτρέν γύρισε και κύτταξε με θλιβερό ύφος το στρατηγό».

— Άκουσε, του είπε ο Ραούλ Φορζερέ μ' ένα ειρωνικό χαμόγελο. «Η κυρία Ζαννέτα ζητά να σε δει για τελευταία φορά. Ήταν κι' αυτή στο δικαστήριο... Έπείνετε τόσο πολύ, που αναγκάστηκα να τη συνοδεύσω. Τώρα περιμένει κάτω, μέσα στ' αυτοκίνητο».

«Ενα κόμα αίματος έβαψε το χλωμό πρόσωπο του Ντυτρέν. Τί να κάνουμε;», είπε μ' αχνή φωνή. «Άς έρθω».

Έπειτα γύρισε και κύτταξε άησυχος τη μητέρα του, που φαινόταν πως ήθελε να του επιβάλει την παρουσία της και της είπε:

— Μητέρα, σε παρακαλώ, άφησέ με μόνο...

«Η τουαλέτα της Ζαννέτας στολιζόταν μ' ένα μικρότερο μενεξέδες, όταν μπήκε στο γραφείο του Ζοζέφ. Τί περίεργο! Στα μάτια του φαινόταν τώρα σά μια έντελως διαφορετική γυναίκα. Είχε το στρογγυλό προσωπάκι της να λάμπει ιδιαίτερα, την άναστημένη μυτίτσα της να ναι πιο χαριτωμένη, τα φαιμένα μάτια της να ναι πιο τρυφερά κι' εκείνα τα κα-τακόκκινα χείλη, που τότε γεμίζον με φιλία, να τον τραβού-

με μια άκατανίκητη γοητεία. Για μία στιγμή, τούρδε μια τρελή επιθυμία να την άσπάζει στην αγκαλιά του και να ξαναφιλήσει τα μελυστικά εκείνα χείλη, αλλά κρατήθηκε».

Ωστόσο, η συγκίνησή του δεν τον άφησε να μιλήσει. Της έδειξε μονάχα μια πολυθρόνα και, καθώς ήταν κι' αυτή ταραγμένη, κάθησε χωρίς να προσφέρει λέξη!

«Ο Ζοζέφ, ύστερ' από μερικά δευτερόλεπτα άμηχανίας, ψιθύρισε»:

— Μούπαν πως θέλετε να μου μιλήσετε. Υπάρχει καμιά άκρεμότητα που να σας στενοχωρεί;

«Εκείνη άπάντησε με μια κίνηση γεμάτη κόραση»:

— Άς αφήσουμε τις ανιαρές αυτές λεπτομέρειες να τις λύσουν οι δικηγόροι μας. Είμαι βέβαιη πως δε θα παρουσιάσει καμιά διαφωνία».

«Εκείνος άναστήκωσε μ' ένα πικρό χαμόγελο τους άμους του και της είπε»:

— Άν θέλετε να πάρετε τα κοσμήματα, που σας χάρισα και ό,τι άλλο σας άρήσει, δεν έχω καμιά αντίρρηση».

— Δε μ' ενδιαφέρει τίποτα απ' όλα αυτά, άπάντησε εκείνη με αδιαφορία. «Ήρθα μονάχα γιατί ήθελα να σας δω για τελευταία φορά».

Τα βλέμματά τους διασταυρώθηκαν. Ο Ζοζέφ την κύτταξε με βαθιά έκπληξη.

— Το διαχύγιο το πήραμε, πρόσθεσε εκείνη, με φωνή, που μισότρεψε. Δεν είμαστε πιά τίποτα ο ένας για τον άλλο. Πριν χωριστούμε άμους για πάντα, ήρθα να σας ζητήσω συγγνώμη».

«Ο κ. Ντυτρέν άνοιξε διάπλατα τα μάτια του. Ποιά κομωδία τούπαιζε ακόμη; Δε μ' πιστεύετε; ρώτησε με θλιβερή φωνή η Ζαννέτα. Κι' όμως σας μιλά ειλικρινά. Σά γυναίκα, έπαιξα περισσό-τερο από σας. Γι' αυτό σας παρακαλώ να με συγχωρήσετε».

Φαίγω απ' τη ζωή σας, ελπίζοντας πως κάποια άλλη θα σας κάνει να ευτυχίσετε...
— Και σεις είσατε ακόμη νέα κι' όμορφη, άπάντησε ο Ντυτρέν. Θα βρεθεί και για σας ένας άντρας για να σας χαρίσει την ευτυχία, που εγώ δε μπόρεσα να σας δώσω».

Μά, για να την κρατήσει λίγο ακόμη, συνέχισε:

— Όταν σκέφτωμαι πόσο θα με μισήσατε, με πιάνει φρίκη».

— Η Ζαννέτα κατέβασε τα βουρκωμένα μάτια της. «Όμολογώ πως με κάνατε να σας μισώ συχνά. Και ιδιαίτερα όταν μπλέξατε μ' εκείνη τη γυναίκα. Ωστόσο, κάτω από το μίσος και την εκδίκηση, υπήρχε πάντα η αγάπη...»

— Ακόμη και στις χειρότερες στιγμές;

— Ναι, ακόμη και στις χειρότερες...
«Ο Ντυτρέν χαμήλωσε το κεφάλι του, έβαλε το χέρι στο μέτωπό του, που έκαιγε, και έκυμασμένος γιατί δε μπορούσε να πιστέψει, φώναξε»:

— Όχι! Με μισούσατε! Όμολογώ πως με μισείτε ακόμη».

— Άν σας μισούσα, δε θαρχόμου. Μήπως με μισείτε σεις; τον ρώτησε εκείνη, με φωνή που έτρεψε.

— Εγώ; στέναξε ο κ. Ντυτρέν. Εγώ σας αγαπούσα πάντα και σας αγαπώ και τώρα. Κοντά ή μακριά σας, δε θα πάμω ποτέ να σας αγαπώ. Πηγή της δυστυχίας μας ήταν η παθολογική αγάπη της μητέρας μου. Δε μπορούσε ν' ανεχθεί άλλη γυναίκα, ν' αγαπά το γυό της...»

Σε μία στιγμή, ο Ντυτρέν, μεθυσμένος από τα ίδια του τα λόγια, έκανε κάθε αυτοκυριαρχία. Γονάτισε μπροστά στα άρτια πόδια της πρώην συζύγου του και την έκλεισε:

— Ζαννέτα, σε παρακαλώ, μη φύγεις. Μείνε και έξαε τα άλα. Έχωμε ακόμα πολλά χρόνια όμορφης ζωής μπροστά μας. Γιατί να μη δοκιμάσουμε να ξαναγιόουμε ευτυχισμένοι;»

— Έρχονστε πως χωρισάμε;

— Τί σημασία έχει; Θα κάνουμε αύριο νέα πράξι γάμου στο Δημαρχείο. Έλα να φύγουμε μαζί σ' ένα μακρινό ταξίδι. Σου υπόσχομαι πως, έμα ξαναγιόρουμε στο Παρίσι, η μητέρα μου δε θα ξαναπατήσει το πόδι της στο σπίτι μας».

«Η Ζαννέτα δίστασε για μία στιγμή. Μά η μεγάλη αγάπη, που είχε για τον Ζοζέφ, την έκανε να υποχωρήσει. Ήταν βέβαιη πως χωρίς την κακή επίδραση της μητέρας του, όλα θα πήγαιναν καλά».

— Θάρρά! τούπε.

Και ρίχτηκε με πάθος στην αγκαλιά του.

— Τώρα που ξέρουμε καλύτερα ο ένας τον άλλο, τίποτα δε θα μπόρεση πιά να μάς χωρίσει...»

ΠΟΛ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

— Δεν είμαστε πιά τίποτα ο ένας για τον άλλο... τού είπε η Ζαννέτα.

Το καλλιτεχνικό μας σαλόνι

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΙΚΗΜΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΖΑΚΗ

Πώς και γιατί αποκλείστηκαν από το Φεστιβάλ

ΤΟΝ βρήκα έξω από το θέατρο «Πάρκ» καθώς κατέβαινε απ' τ' αμάξι του για να πάει στην ορχήστρα του. Σέ λίγο θ' άρχισε η παράσταση κι' ο Γιώργος Μουζάκης, ο δημοφιλής μαέστρος και συνθέτης εκατοντάδων ελληνικών τραγουδιών, που έγιναν «σουζέ» στα χείλη της 'Αθήνας, βιαζόταν να καταλάβει τη θέση του επί κεφαλής των μουσικών Τόν άγγιξα στον ώμο.

— Γεια σου, μαέστρο.
— Ω!... Γεια χαρά. Πώς αυτό;
Φαινόταν ευδιάθετος, κεράτος, καλόκαρδος, όπως πάντα.

Κι' όμως μάλισ πριν από λίγες ώρες είχε σκάσει η «κανονιά», μια κανονιά που είχε άνωστατάσει τους μουσικούς κύκλους της 'Αθήνας, που έτριβαν ακόμη τα μάτια τους από έκπληξη, αλλά και το ευρύτερο κοινό, που ενδιαφέρεται και αγαπά το ελαφρό τραγούδι.

Η «κανονιά» αυτή προερχόταν απ' το Ε.Ι.Ρ. και ειδικά από την επιτροπή του Φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού, που σε λίγες μέρες συνερχεται για να βραβεύσει το «καλύτερο» φετινό τραγούδι, τον καλύτερο συνθέτη και την καλύτερη τραγουδίστρια της χρονιάς σε μια ωραία και πολιτισμένη καλλιτεχνικά βραδιά.

Να τι ακριβώς είχε συμβεί.
Ανάμεσα στα επιλεγμένα τραγούδια που θα διαγωνίζονταν το βράδυ του Φεστιβάλ, υπήρχαν και δυο καινούργιες δημιουργίες του Μουζάκη, δυο χαοτικάμένα τραγουδάκια, που αφού προκρίθηκαν ανάμεσα σε διακόσια τόσα, στο τέλος... αποκλείστηκαν, απ' τον διαγωνισμό, γιατί, λέει, ο μαέστρος είχε παραβεί κάποιον δρο του διαγωνισμού, δηλαδή είχε στείλει τέσσερα, αντί δυο τραγούδια, που έπρεπε να στείλν.

Οι ποδοί αντιδράσεις στην απόφαση αυτή εκδηλώθηκαν απ' το ίδιο το κοινό και τους μουσικούς κύκλους.

— Για να στείλν 4 αντί 2 τραγούδια ο Μουζάκης θέπρεπε να άνηξη τόν δρο αυτό. Κι' ένα παιδί ακόμη δε βόκανε τέτοια παράβαση έν γνώσει του!

Και πραγματικά, όπως μάς είπε ο ίδιος αργότερα, τόν άνηούσε. Ήταν καινούργιος δρος, που δεν είχε λογύσει πέμου και δεν είχε κοινοποιηθεί ούτε στον ίδιο, ούτε στην 'Εταιρία θεατρικών συγγραφέων, ούτε στον Πανελλήνιο Μουσικό Σύλλογο.

Πέρα όμως από αυτόν τόν τύπο, έλεγαν οι «αντιδράσεις» τού κοινού, ή 'Επιτροπή που «συνεδρίασε» μπροστά στα τέσσερα τραγούδια τού Μουζάκη και «ένεγκμε» τα δυο, έπρεπε ή να ειδοποιηθή τόν μαέστρο πρό της «απόφασης» ή άποσύρη τα δυο υπεράριθμα ή να τ' άπορρίψη και τα τέσσερα μια και ύπήρχε ή τυπική παράβαση τού δρου τού διαγωνισμού. Αιτό το «έγκρινον» μέν, άποκλείον δέν, έμοιαζε με γαλλική βουλευσαοιέριική φάρασα.

Κι' άλλοι, πιο τετράγωνοι στη σκέψη με ταξύ τού κοινού, τόναν:

— Σ' όλες αυτές τις εκδηλώσεις, τα Φεστιβάλ και τα τοιαύτα, πρώτο ρόλο παίζει ή ουσία κι' όχι ή «τύπος». Και ή ουσία είναι μια: Άφού ή 'Επιτροπή τού Φεστιβάλ ψάχνει να βρή ή καλύτερη ελληνική τραγούδι, να τώ άρραξη όπου τώ βρή κι' όπως τώ βρή, για να τώ άπονεύη τήν «θέουσα» τιμή και τώ βραβείο, όλα τα άλλα είναι περιττά. Τόν βασική ρόλο σ' ένα τραπέζι, τόν παίζει τώ φαί κι' όχι τα κορινκωμένα.

Κρίσεις σωστές και «αντιδράσεις» που πήγαζαν απ' ευθείας απ' τήν άγνη και άβολή καρδιά τού κοινού, που θέρει να βλέπη σωστά, και να μην έπικροτή τήν άδικία.

Και ο Μουζάκης είχε πείσει εκείνη τήν ήμέρα θύμω άδικίας ή κακόγουστης φάρασης άν

προτιμάτε. Για ποιά λόγο όμως; Ποιά ήταν ή βαθύτερη αίτία τής άδικίας αυτής;

★

Μπήκαμε παρέα στο μπαρ τού θεάτρου.
— Ένα ποτό;
— Δεν λέω όχι. Αυτή ή ζέστη.

Καθίσαμε.
— Λοιπόν;
— Ο Μουζάκης κύτταξε άπορώντας.

— Συμβαίνει τίποτε;
— Κάτι λέω πώς συμβαίνει. Στεναχωρήθηκες;

— Σήκωσε αδιάφορα τούς ώμους.
— Ένωεις τό...
— Ναί, τώ «έγκρινον» μέν, άποκλείον μέν δέ»...

— Γειά σου, μαέστρο.
— Ω!... Γειά χαρά. Πώς αυτό;
Φαινόταν ευδιάθετος, κεράτος, καλόκαρδος, όπως πάντα.

Κι' όμως μάλισ πριν από λίγες ώρες είχε σκάσει η «κανονιά», μια κανονιά που είχε άνωστατάσει τους μουσικούς κύκλους της 'Αθήνας, που έτριβαν ακόμη τα μάτια τους από έκπληξη, αλλά και το ευρύτερο κοινό, που ενδιαφέρεται και αγαπά το ελαφρό τραγούδι.

Η «κανονιά» αυτή προερχόταν απ' το Ε.Ι.Ρ. και ειδικά από την επιτροπή του Φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού, που σε λίγες μέρες συνερχεται για να βραβεύσει το «καλύτερο» φετινό τραγούδι, τον καλύτερο συνθέτη και την καλύτερη τραγουδίστρια της χρονιάς σε μια ωραία και πολιτισμένη καλλιτεχνικά βραδιά.

Να τι ακριβώς είχε συμβεί.
Ανάμεσα στα επιλεγμένα τραγούδια που θα διαγωνίζονταν το βράδυ του Φεστιβάλ, υπήρχαν και δυο καινούργιες δημιουργίες του Μουζάκη, δυο χαοτικάμένα τραγουδάκια, που αφού προκρίθηκαν ανάμεσα σε διακόσια τόσα, στο τέλος... αποκλείστηκαν, απ' τον διαγωνισμό, γιατί, λέει, ο μαέστρος είχε παραβεί κάποιον δρο του διαγωνισμού, δηλαδή είχε στείλει τέσσερα, αντί δυο τραγούδια, που έπρεπε να στείλν.

Οι ποδοί αντιδράσεις στην απόφαση αυτή εκδηλώθηκαν απ' το ίδιο το κοινό και τους μουσικούς κύκλους.

— Για να στείλν 4 αντί 2 τραγούδια ο Μουζάκης θέπρεπε να άνηξη τόν δρο αυτό. Κι' ένα παιδί ακόμη δε βόκανε τέτοια παράβαση έν γνώσει του!

Και πραγματικά, όπως μάς είπε ο ίδιος αργότερα, τόν άνηούσε. Ήταν καινούργιος δρος, που δεν είχε λογύσει πέμου και δεν είχε κοινοποιηθεί ούτε στον ίδιο, ούτε στην 'Εταιρία θεατρικών συγγραφέων, ούτε στον Πανελλήνιο Μουσικό Σύλλογο.

Πέρα όμως από αυτόν τόν τύπο, έλεγαν οι «αντιδράσεις» τού κοινού, ή 'Επιτροπή που «συνεδρίασε» μπροστά στα τέσσερα τραγούδια τού Μουζάκη και «ένεγκμε» τα δυο, έπρεπε ή να ειδοποιηθή τόν μαέστρο πρό της «απόφασης» ή άποσύρη τα δυο υπεράριθμα ή να τ' άπορρίψη και τα τέσσερα μια και ύπήρχε ή τυπική παράβαση τού δρου τού διαγωνισμού. Αιτό το «έγκρινον» μέν, άποκλείον δέν, έμοιαζε με γαλλική βουλευσαοιέριική φάρασα.

Κι' άλλοι, πιο τετράγωνοι στη σκέψη με ταξύ τού κοινού, τόναν:

— Σ' όλες αυτές τις εκδηλώσεις, τα Φεστιβάλ και τα τοιαύτα, πρώτο ρόλο παίζει ή ουσία κι' όχι ή «τύπος». Και ή ουσία είναι μια: Άφού ή 'Επιτροπή τού Φεστιβάλ ψάχνει να βρή ή καλύτερη ελληνική τραγούδι, να τώ άρραξη όπου τώ βρή κι' όπως τώ βρή, για να τώ άπονεύη τήν «θέουσα» τιμή και τώ βραβείο, όλα τα άλλα είναι περιττά. Τόν βασική ρόλο σ' ένα τραπέζι, τόν παίζει τώ φαί κι' όχι τα κορινκωμένα.

Κρίσεις σωστές και «αντιδράσεις» που πήγαζαν απ' ευθείας απ' τήν άγνη και άβολή καρδιά τού κοινού, που θέρει να βλέπη σωστά, και να μην έπικροτή τήν άδικία.

Και ο Μουζάκης είχε πείσει εκείνη τήν ήμέρα θύμω άδικίας ή κακόγουστης φάρασης άν

προτιμάτε. Για ποιά λόγο όμως; Ποιά ήταν ή βαθύτερη αίτία τής άδικίας αυτής;

★

Μπήκαμε παρέα στο μπαρ τού θεάτρου.
— Ένα ποτό;
— Δεν λέω όχι. Αυτή ή ζέστη.

Καθίσαμε.
— Λοιπόν;
— Ο Μουζάκης κύτταξε άπορώντας.

— Συμβαίνει τίποτε;
— Κάτι λέω πώς συμβαίνει. Στεναχωρήθηκες;

— Σήκωσε αδιάφορα τούς ώμους.
— Ένωεις τό...
— Ναί, τώ «έγκρινον» μέν, άποκλείον μέν δέ»...

— Γειά σου, μαέστρο.
— Ω!... Γειά χαρά. Πώς αυτό;
Φαινόταν ευδιάθετος, κεράτος, καλόκαρδος, όπως πάντα.

Ο Μουζάκης είχε μείνει άφωνος από τήν έκπληξη και τή συγκίνηση.

Ο γέρος συνέχισε:

— Κατάλαβες ποιά πράγμα έχει σημασία, γιέ μου; Ο κόσμος. Αυτός είναι ο μεγάλος «κρίτης». Κι' αυτός ο κόσμος σ' άγαπάει...

Χτύπησε τώ μπασιουνάκι του με τήν άσημένια λαδή στο φιλό χαλίκι τού βαπέδου. Κι' έφυγε όπως ήρθε.

— Ποιάς ήταν ο κύριος; ρώτησα, όταν ο γεροντάκος άπομακρύνθηκε.

Ο Μουζάκης μισόκλεισε τα μάτια.
— Δεν ξέρω.

Οι λέξεις βγήκαν απ' τα χείλη του άσνα, σιγανά.

Γύρισα τώ κεφάλι άλλού. Δεν ήθελα να δω πώς τα μάτια του είχαν βουρκώσει.

★

Τό θέατρο είχε πλημμυρίσει. Ή παράσταση άρχιζε, όπου νάταν.

Τόν σταμάτησα, καθώς είχε σηκωθεί.

— Μιά ερώτηση ακόμη. Μήπως «υπάρχει» κάποιος άλλος λόγος για τή μεταχείριση που σου έκαναν;

Ξανακάθισε.

— Θα σου πώ τρεις κουβέντες. Πρόπερου είχα στείλει ένα τραγούδι στο Φεστιβάλ. Τό 43ου σωριζός, τώ ξέρεις;

— Ποιάς δέν τώ ξέρει; Έγινε «σουζέ» απ' τα λήνα.

— Λοιπόν δέν είχε τήν τιμή να περιληφθή στα 47 προκρίθεντα. Πέμου έκανα ένα τραγούδι τώ 44ιδουράκι». Τόχα καϊμό. Τώ θυμάσαι;

— «Και μεράκι μου να φύγω απ' τώ χωριουδάκι μου...».

— Λοιπόν, αυτό τώ τραγούδι έκαμε 750.000 δίσκους έδώ και έξω και τραγουδιέται από παγκοσμίω φήμης συγκροτήματα όπως τώ «Νάτ Κινγκ Κόουλ», τώ Ντάριο Μορένο, τώ Τριο Τσακάτσας.

— Λοιπόν;
— Τό τραγούδι αυτό δέ μπαίνει στο πρόγραμμα τού Ε.Ι.Ρ.

★

Να τώρα και τώ πρώτο μέρος από τα δυο «αδικημένα» τραγούδια τού Μουζάκη στο φετινό Φεστιβάλ. Τό ένα είναι σε στίχους τού Γ. Οικονομίδη κι' έχει τόν τίτλο «Ο μικρός τσοπάνος».

— «Σ' ένα κορφοβούνι επάνω και σε μια βουνοπλάγα έξω ένα μικρό τσοπάνο που τώ πήραν τήν καρδιά.

Τόν καϊμό του νύχτα - μέρα στη φλογέρα του θογγεί και πλαγιέται στον άνερα της αγάπης του ή φωνή.

Κλαίει μαζί του οι κάμπι ή καρδιά του όταν πονά κι' ο ήλιος πιά δεν λάμπει κι' είναι μαύρα τα βουνά.

Τό δεύτερο «αδικημένο» τραγούδι είναι σε στίχους Φερριόγγου κι' έχει τίτλο «Η χωριατοπούλα».

Μοιάζει χωριατοπούλα μου μαγιστρούδι λουλούδι νεράιδες που τώ πήρανε και τζικαναν τραγοδι.

Χωριατοπούλα σαν περνάς στο δρόμο με καμάρι ή ομορφιά, τα κειάτα σου μοσχολοσύν θυμάρι...

Τό κοινό, άσφαλώς, δέ θα τ' άποκλείστη. Θα τ' άγκαλιάσει όπως άγκάλιασε τόσα και τόσα τραγούδια τού Μουζάκη και θα τ' άγαπήσει όπως αυτό θέρει ν' άγαπάει.

★

Να τώρα και τώ πρώτο μέρος από τα δυο «αδικημένα» τραγούδια τού Μουζάκη στο φετινό Φεστιβάλ. Τό ένα είναι σε στίχους τού Γ. Οικονομίδη κι' έχει τόν τίτλο «Ο μικρός τσοπάνος».

— «Σ' ένα κορφοβούνι επάνω και σε μια βουνοπλάγα έξω ένα μικρό τσοπάνο που τώ πήραν τήν καρδιά.

Τόν καϊμό του νύχτα - μέρα στη φλογέρα του θογγεί και πλαγιέται στον άνερα της αγάπης του ή φωνή.

Κλαίει μαζί του οι κάμπι ή καρδιά του όταν πονά κι' ο ήλιος πιά δεν λάμπει κι' είναι μαύρα τα βουνά.

Τό δεύτερο «αδικημένο» τραγούδι είναι σε στίχους Φερριόγγου κι' έχει τίτλο «Η χωριατοπούλα».

Μοιάζει χωριατοπούλα μου μαγιστρούδι λουλούδι νεράιδες που τώ πήρανε και τζικαναν τραγοδι.

Χωριατοπούλα σαν περνάς στο δρόμο με καμάρι ή ομορφιά, τα κειάτα σου μοσχολοσύν θυμάρι...

ANNA KYRIAKOU

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ σταθερά και στάθηκε μπροστά στο μεγάλο γραφείο, όπου κάποιος κύριος φαινόταν σκυμμένος στα χαρτιά του. Στο πλάι, καθισμένος στην πολυθρόνα, ένας γέρος τήν κούττασε παράνα, καθώς πλησίαζε.

Στάθηκε για μία στιγμή άνοποφάσιση. Σάν σε όνειρο πέρασε μπροστά της... ο έαυτός της. Τί ήταν άκόμα; Μιά κοπελλίτσα, μαθητριάδα τού Γυμνασίου, με τή μαύρη ποδιά.

Βέβαια, ήταν όμορφη, με μαύρα έβένινα μαλλιά και μάτια, με όρεορό σταράτο δέσμα — αλλά τόχα αυτό ήταν άφκετό; Για να φτάση εκεί που ή ίδια σκεφτόταν να φτάση, για ν' άκολουθήση τώ μεγάλο δρόμο, που είχε διαλέξει ή καρδιά της, κεντώντας χίλια τρελλά σχέδια κι' έλπίδες, χρειαζάταν και κάτι άλλο. Ή φλόγα. Ή θεία φωτιά! Τήν είχε.

Έσφιξε τα χέρια σά νάδωπε κάποιον άόροτο έχθρο.

Ο άνθρωπος τώ γραφείου σήκωσε τώ κεφάλι από τώ πλήθος τών χαρτιών.

Τήν κύτταξε άπορώντας:

— Τί θέλεις;

— Ή μικρή Άννα προσπάθησε να φανή γεναία:

— Νά έγγραφώ στη Σχολή σας, κ. Ροντήρη. Θέλω να γίνω ήθοποιός!

Έλαφρό ξάφνιασμα. Λίγο άκόμα και θα είπω-νάταν τώ πολυθρόνη «ναί». «Όμως...

Ήταν ή φωνή τού άλλου. Τού «γέρου», που καθόταν στην πολυθρόνα. Έφτασε βαθεία, γεμάτη καλυσή, αλλά και άσύτηρητητα, για να τρέψη τις πρώιμες έλπίδες σε άτακτη σφυγή.

— Πώς σε λένε, μικρή μου;

— Άννα Κυριακού.

— Καί... πώσαν χρονώ είσαι;

— Δεκαπέντε. Κι' έσεις; Πώς λέγεστε έσεις;

— Χμ... Αιμίλιος Βέαςης.

Τής ήθε κεραμώς. Κατάρωσε ώστόσο να ψελίσση:

— Θα με γράψετε;

Ο «γέρος» τήν κύτταξε χαμογελώντας. Ή φωνή του έγινε τρυφερή.

— Όχι. Είσαι πολύ μικρή άκόμα. Τέλειωσε τώ Γυμνάσιο, μάθε καλά γράμματα, και... ξαναέλα. Γιατί — τα μάτια του έγιναν γλυκά — καθώς πρόφερε τή σοφή συμβουλή του — πρέπει να έέρης πολλά γράμματα, άν δέν να γίνης καλή ήθοποιός. Συμφωνείς;

Φυσικά, σύμφωνα. Άλλά μονάχα στο τελευταίο, στο να γίνη καλή ήθοποιός. Όσο για τώ Γυμνάσιο, χρειαζόταν τώ τελείωση; Οι γνώσεις τόχα όλοκλήρονται στο Γυμνάσιο;

Ξαναπήρε τόν άλλο χρόνο, κι' ήταν άκόμα μαθήτρια της 5ης τάξης.

Ή ίδια αίσουσα. Ο ίδιος άνθρωπος στο γραφείο. Ο κ. Ροντήρης. Και δίπλα στην πολυθρό-

Η εκλεκτή πρωταγωνίστρια τού Έθνικού Θεάτρου Άννα Κυριακού σε τελευταία φωτογραφία από θεράντα τού σπιτιού της.

να πάλι ο «γέρος», καθισμένος άναπαυτικά.

Ξανάπε τώ σκοπό τής έπισκέψης της:

— Θέλω να έγγραφώ στη Σχολή σας. Νά γίνω ήθοποιός.

Ξανά ή άπορία:

— Πώσαν χρονώ είσαι, μικρή μου;

— Δεκαοχτώ.

Είπε τώ ψέμμα της με σταθερότητα, που βασιζόταν τόρα και σε κάποιο ντοκουμέντο. Στο ένδεικτικό τού Γυμνασίου, που κοβαλούσε μαζί της, ή Άννα είχε διαρθώσει έλαφρώς τήν ηλικία της, μετατρέποντας τώ 6 σε 8. Είκοη δουλειά — δέ συμφωνεί;

— Δεκαοχτώ; Τότε... να σε γράψουμε.

Φτεροκόπησε ή καρδιά της από χαρά. Όποτε αυτό ήταν; Τό δυεριο θάπαινε σάρκα και όστά;

Τής έρχόταν να ξεφωνίση από χαρά, όταν, ξαφνικά, αντίκρυσε τώ βλέμμα τού «άλλου», τού «γέρου». Όχι γούστο, αλήθεια, να τή θυμόταν, από τώ περυνό της διάδημα! Τώ τόχε πη κοβατό τώ «Δεκαπέντε χρονών».

Τά βλέμματα τους συναντήθηκαν. Στη ματιά τού Βέαςη παιγνιόειε μία πονηρούτσικη σπιθαμή. Όα τής έδωγε στα φόρα τώ μυστικό της, άραγε;

Ή Άννα έκινωσε να τήν περιλούη κρύος ιδρώτας. Ο Βέαςης άνοιξε τα χέρια και σταυροκοπήθηκε.

— Μυστήρια πράγμα, είπε.

Ο Ροντήρης έστρεψε τώ κεφάλι.

— Ποιά είναι μυστήριο;

— Νά!... Τώ πάσο γρήγορα μεγαλώνουν σήμερα τα παιδιά...

Ύστερα σώπασε.

Ή Άννα τόν κούττασε μ' εύγνωσύνη. Στα μάτια τού Βέαςη υπήρχε να διακρίνη ένα χαμόγελο. Δυο μάτια γεμάτα καλυσή.

Είχε καταλάβει ο «γέρος» πώς μπροστά του βρισκόταν ένα καινούργιο άστέρι τού θεάτρου; Τί άλλο;...

Και να τώρα που ή Άννα Κυριακού, έντεκα χρόνια άπτερα από κείνο τώ άξιοσημείωτο άπόγευμα, έγινε ένα πραγματικό άστέρι, μία πρωταγωνίστρια τού Έθνικού μας Θεάτρου, και μία από τις λίγες εκλεκτές ήθοποιούς, που διαθέτει τώ σημερινό ελληνικό θέατρο.

Ή διαπίστωσι δέν είναι, φυσικά, τού γράφοντος μονάχα, αλλά τού ελληνικού κοινού, που είχε τήν ευκαιρία να τή δή στη σκηνή τών περισσοτέρων ελληνικών θεάτρων πρόας, να χαρή τώ παιξίμω της, να κοιμαρώη τή «σωστή» όμορφά της και να χειροκροτήση με άνυπόκριτο ένθουσιασμό τώ άναψισθέντη ταλέντω της.

Όσοι να φτάση όμως στο σημερινό της βάθος, ή Άννα Κυριακού δέ συνάντησε στο δρόμο της ρόδα και γαρυφαλία. Ο δρόμος της, όπως λέγαμε ή ίδια, ήταν γεμάτος δυσκολίες και άγκάθια. Τά άγκάθια αυτά ήταν...

— Οί άχαροι ρόλοι. Σ' όλα μου σγεδών τήν καρριέρα ως σήμερα, χωρίς να ξέρω πώς, πάντα περιέσυνε για μένα ο πιο άχαρος ρόλος.

— Δολοφονία, έπλε;

— Δέ φαντάζομαι. Ίσως άτυχία.

Οί άτυχίες όμως, ποτέ δέν έπαιξαν άνασχετικό ρόλο στη ζωή τών ανθρώπων, που έχουν τή φλόγα μέσα τους.

Και ή Άννα Κυριακού, όπως έδειξε τώ πε-

ριστατικό με τώ Βέαςη, που διηγηθήκαμε, τήν είχε και τήν παρειχε αυτή τή φλόγα. Έτσι οί δυσκολίες τσακίστηκαν μπροστά της και οί πρώτοι μικροί άχαροι ρόλοι πήραν, χάρι στο ταμπεραμέντο της, διαστάσεις και προοπτικές πραγματικών δημιουργιών. Ο Τύπος άρχισε να γράφη τα έγκωμιαστικώτερα σχόλια και ή Άννα να προχωρή με πλατύτα βήματα στην έπιτυχία.

Μία έρώτησι καταποτιστική και άρετά ένδιαφέρουσα. Τή διατυπώνουμε:

— Τί κρύβεται πίσω από τα πλατύτα βήματα τής έπιτυχίας;

Και μία άπάντησι κοφτή, σταθερή:

— Ή δουλειά. Τώ μυστικό κάθε έπιτυχίας είναι ή δουλειά. Ή άναζητήσι και ή μάθησι. Ή διαρκής άνησυχία, ή μελέτη, ο «ερωτας».

Ο «ερωτας» αυτός ώδησε τήν Άννα ως τώ Παρίσι, όπου παρακολούθησε μαθήματα θεάτρου στη Σχολή Ντυλέν, και στη Σορβόνη, όπου διδάχτηκε από τώ φημισμένο Σοριώ.

— Ήταν ο μόνος... έρωτας τής ζωής σας;

— Άπό άποψι τέχνης, ναί.

— Κι' από τήν... άλή άποψι;

— Ένα όμορφο άγόρακι κάνει τήν εμφάνισή του στη μεγάλη βραδιά τού σπιτιού, τήν πλημμυρισμένη με γλάστρες λουλουδιών.

Είναι ο γιός τής Άνας.

Όποτε παντρεύτηκε μικρή, έ;

Ναί. Μικρή παντρεύτηκε. Κάποιος άλλος έρωτας, ο μικρός φτωχός γιός τής Αφροδίτης, είχε βάλε τώ σπυτιλάκι του, όταν τώ άστέρι μας βρισκόταν στο Παρίσι. Ο έκ ένωος ήταν ο σημερινός άντρας τής Άνας, ο άρχιτέκτων Άποστολίδης.

— Εύτυχισμένη;

— Ό, ναί. Άγαπά τώ θέατρο και με καταλαβαίνει. Μπορώ να πώ μάλιστα πώς είναι ο δεύτερος άστέρης κριτικής τών ρόλων μου.

— Ο πρώτος ποιός είναι;

— Έγώ ή ίδια. Γι' αυτό, δώλωστε...

Δέν τώ λέει. Μά είναι εύκολο να τώ μαντέψη κανείς. Γι' αυτό ή Άννα Κυριακού προχωρεί πάντα τήν άνιούσα, χωρίς σκαμπανεβάσματα. Και γι' αυτό θα προχωρή πάντα έτσι.

★

Και τώρα μερικά μικρά μυστικά:

★ Ή Άννα προτιμά τώ θέατρο και τόν κινηματογράφο. Βέβαια έχει γυρίσει ταινίες, όπως ή «Άγνη τού Λημανιού», «Τά 4 σκαλοπάτια», και άλλες, όταν όμως, από έλλειψη έπαρκούς χρόνου, άναγκάστηκε να διαλέξη μεταξύ κινηματογράφου και θεάτρου, προτίμησε άνευδίστα τώ θέατρο.

★ Τό 24ωρο της είναι άφιερωμένο συνήθως στο θέατρο. Παράστασι, πρόβες και μελέτη. Όσο για τώ σπύτι, κρατά τώ ένδιαφέρον της όσο και ή τέχνη της. Μέσα σ' αυτό μελετά, φροντίζει τώ γιού της και τόν άντρα της και ψυχαγωγείται ποτίζοντας τις γλάστρες της.

★ Χάμπι της είναι τώ ψάρεμα με γοι-γοι και πνευματική άσυναμία της τώ γράψιμο. Γράφει ή ίδια καλοδοκίματα διηγήματα, που διακρίνονται για τήν κομψότητα τού ύφους και τή ζωντάνια της πλοκής.

★ Ίδιαίτερο όνειρό της, πέρα από τήν τέχνη της, είναι να μπορούση κάποτε να κάμν... κοινωφελή έργα.

— Είμαι από καταγωγή Ήπειρώτισσα, όμολογεί, κοιμαρόντας, που ή ιδιαίτερη πατρίδα της έχει γεννήσει τόσους έθνικούς ευεργέτες.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠ

Επισημασθείς
στα Γαββα : Ευχαριστίας Γ.

ὅ,τι συνέβη ἐξ αἰτίας τῆς. Εἶνα

ἀφ' οὗ εἰχε ἀφίσσει μ' ἀδιαφορία ἐν
ἀλῶ παιδί νὰ περιπλανιᾶται στὸ
κόσμο, κρύβοντας τ' ὄνομά του —
τ' ὄνομα τοῦ κρεμασμένου — τὰ
ρὰ ἀπολάμβανε τὴν εὐτυχία τῆ

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

ωδός της. Ήσυχα-ήσυχα, σαν την τιμιώτερη γυναικα και την καλύτερη μητέρα! Της έδινε για σύζυγο έναν άντρα τιμίο, ευγενικό, σεβαστό σε όλους!

— Ω, ήταν πάρα πολύ, αυτό! Ούτε η 'Αντωνία, ούτε ο ανηψιός της θά το επιτρέπανε. Καταστρώνανε λοιπόν επί ένα μήνα τα πιο άγρια σχέδια, για να το ματαιώσουνε.

Στο μεταξύ, ο Τζούλιο κι' η Τζέμμα είχαν όρισει την ημερομηνία του γάμου τους. 'Η κυρία 'Αννα κι' η 'Ελβίνα συμπεριζόνταν την εύτυχια του γιαιτρού. Θ' αποτελούσαν όλοι μαζί μια οικογένεια. 'Η Τζέμμα θά γινότανε μια μεγαλύτερη αδελφή της 'Ελβίνας κι' η Κ. Τσάσκα δεύτερη μητέρα της.

Ο Φράντς είχε συγχάρι το γιαιτρό για την έκλογή του. Κι' εκείνος του είχε πη, χτυπώντας τον φιλικά στον ώμο:

— Θάρθ' γρήγορα κι' η δική σου σειρά!

Ο νέος χλωμάς και τόν κυρταζε με τα βαθιά μάτια του, κρυβόσαν κάποτε.

— Τί θέλετε να πητε; τόν ρώτησε.

— Θα τό μάθεις... μετά τό γάμο μου.

Ο Φράντς δέν απάντησε. 'Αλλ' ένα παραξένο χαμόγελο φάνηκε στα χείλη του.

Από κείνη τή μέρα, έδειχνε ακόμα μεγαλύτερη αφοσίωση στο γιαιτρό. Ούτε αυτός όμως, ούτε η θεία του ξαναπήγαν πιά στο σπίτι της Λαούρας. 'Η 'Αντωνία διακαλυπθηκε πώς ήταν αδιάθετη και πως ο Φράντς ήταν πολύ άπορημένος από τις μελέτες του.

Η Κ. Τσάσκα τόν πίστεψε και πήγε αυτή να επισκεφθ' την 'Αντωνία. Ερχκε καλή υποδοχή εκ μέρους της. Και μίλησε για τήν ανέλπιστα εύτυχία της κόρης της.

— Άς παντρευτή η Τζέμμα μου, είπε, και δέ θα με νοιάζη πιά αν πεθάνω!

Η 'Αντωνία δέν απάντησε. Μιά ελαφρεία σύσπασε πέραςε όμως απ' τή φυσιογνωμία της.

Σήμερα, πού περίμενε τόν ανηψιό της, η 'Αντωνία φαινόταν ακόμα πιο σκυθρωπή απ' τις άλλες μέρες. 'Αλλ' όταν τόν άκουσε να χτυπά τή κουδούνι της πόρτας, ζωήρεσε ξαφνικά, τὰ μάτια της πέτασαν φωτιές και πήγε να τού ανοίξη.

Ο Φράντς μπήκε, χαμογελώντας. Τό χαμόγελο τόν όμως είχε μια έκφραση σχεδόν άγρια.

— Τά κανόνισες; τόν ρώτησε η θεία του.

— Ναι. Βρήκα εκείνο πού χρειάζεται: ένα σπίτι μοναχικό, χωρίς θυρωρό, στο βάθος της οδού Μπρινιόνε. Συμφωνήσα εύκολα με τή γριά σπιτονοικοκυρά. Τήν έπεισα πως πρόκειται για μια έρωτοδουλειά. Κατάλαβα αλλιώς πως δέν είναι πολύ δύσκολη σε κάτι τέτοια...

— Έστέλεις τὰ γράμματα;

— Ναι. 'Απόψε κιόλας θά έχουν φτάσει στον προορισμό τους.

— Όλο τό αίμα της 'Αντωνίας μαζεώθηκε στην καρδιά της.

— Επιτέλους, φώναξε, έφτασε η στιγμή πού ποθούσα! 'Από αύριο θ' αρχίσω τή μαρτυρία αυτής της άθλιας, η τιμωρία της! Τί με νοιάζει αν είναι άδωα η κόρη της; Τό ίδιο άδωα ήταν κι' η αδελφή μου, μα αυτή δέν τή λυπήθηκε. Δέ σκέφθηκε καθόλου πως ήταν κι' εκείνη μητέρα! Γιατί να τό σκεφθώ με τώρα έμεις;... 'Αχ, γιατί να μη μπορώ να είμαι κι' εγώ αύριο μαζί σου;

— 'Η φωνή της έτρεψε απ' τό μίσος.

— 'Οχι, θεία, απάντησε άργά ο Φράντς. Είναι δική μου δουλειά! 'Ετσι τό θέλω κι' η άμοιρη η μητέρα μου: έσύ να είσαι ο νους πού διευδύνει, κι' εγώ τό χέρι πού χτυπάει. Οι δυο μαζί θά πετύχουμε τό σκοπό μας.

— Τό έλπίζω, αν υπάρχει δικαιοσύνη!

Τήν ίδια άρα πού μιλούσαν Ετσι η 'Αντωνία κι' ο ανηψιός της, η Τζέμμα καθόσανε κοντά στη μητέρα της και καντούσε τὰ άρχικά της σ' ένα λεπτό σαντόνι από μπατί-στα.

Είχε ζωγραφισμένη στο πρόσωπό

της τήν εύτυχία. Ποτέ άλλοτε τό χαμόγελό της δέν ήταν τόσο φωτεινό κι' η ματιά της τόσο ούρανια!

— 'Η μητέρα της σταματούσε κάπου-κάπου τό ραβισμό της, για να τήν κυτάξη μ' άνέκροστη τρυφερότητα.

— Κουνέψις να τελειώσης τό κέντημά σου; τή ρώτησε.

— Ναι, μαμά. Θα σαστίση αύριο η 'Ελβίνα, πού θα τό δει, γιατί έβαλε στοίχημα πως είχε ακόμα δυο έβδομάδων δουλειά.

— Βλέπεις, αυτή η άγαπητή μικρούλα δέν είναι συντημένη να εργάζεται... Δέν κάνει, άλλωστε, να κουράζεται. Είναι τόσο λεπτοκαμωμένη! Και μωό φαίνεται πως κρύβει κάποιο μυστικό πόνο.

— Μιά έρωτική απογοήτευση, μα μά, απάντησε θλιμμένα η Τζέμμα. Πληγώθηκε κατάκαρδα, τή μέρα πού είδε τόν κύριο Βιτόριο μαζί με κείνη τήν ξεδιάντροπη τραγουδίστρια.

— Εύτυχώς πού έφυγε απ' τό σπίτι αυτή η γυναικα, άλλως δέ μασσε αναγκασμένες να πάμε έμεις να μείνουμε άλλοι.

— 'Η Τζέμμα δέν απάντησε. 'Αλλ' ένα ελαφρό σύννεφο σκίασε τό μέτωπό της.

— 'Η μητέρα της τό πρόσεξε κι' άλλαξε κουδέντα.

Κατά τις 6 τό βράδυ, ένó η Κ. Τσάσκα βρισκόταν στην κουζίνα, χτύπησε τό κουδούνι της πόρτας.

— Πηγαίνα εγώ, μαμά, να δώ ποιά είναι, φώναξε η Τζέμμα απ' τό διπλανό δωμάτιο.

Και πήγε πραγματικά ν' ανοίξη. 'Ηταν τό παιδί της θυρωρού. Έφερε ένα γράμμα για τή Τζέμμα, πού είχε φτάσει με τό ταχυδρομείο.

— 'Η Τζέμμα κύτταξε μ' άπορία τόν άγνωστο γραφικό χαρακτήρα τού φακέλλου. 'Υστερα, σά να τήν έσπρωχνε, κάποιο άόριστο προαισθήμα, έκρυψε τό γράμμα στην τσέπη της και ξανακλείσε τήν πόρτα.

— Ποιάς ήταν; τής φώναξε η μητέρα της απ' τήν κουζίνα.

— Λάθος κανανε, μαμά. Δέ ζητούσαν έμάς... απάντησε η κοπέλλα.

— 'Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά, καθώς έλεγε αυτό τό ψέμμα. 'Ενοιαζε ταραχή και περιέργεια.

— Έβγαλε τό γράμμα, τ' άνοίξε και διάβασε βιαστικά αυτές τις λίγες γραμμές:

«Κάποιο πρόσωπο θέλει να σάς μιλήσει για τόν πατέρα σας. Είναι ένας άρρωστος και δέ μπορεί νάρθ' στο σπίτι σας. Θέλετε να πάτε σεις να τό συναντήσετε, αύριο τό πρωί; Μένει στο βάθος της οδού Μπρινιόνι, στο τελευταίο σπίτι άριστερά. Δείχτε αυτό τό γράμμα σέ όποιον θα σάς ανοίξη τήν πόρτα.

Και μήν πητε τίποτα στη μητέρα σας, πριν άκούσετε όσα έχει να σάς αποκαλύψη αυτό τό πρόσωπο, και κρίνετε τότε αν πρέπει να μιλήσετε ή όχι».

Μιά βαθεία συγκίνηση κυρίεψε τή Τζέμμα.

Ποιάς μπορούσε να είναι αυτός πού ήθελε να τής μιλήσει για τόν πατέρα της; Τί πληροφορίες θά τής έδινε;

— Ένα κύμα αίματος ανέβηκε στο κεφάλι της. Νόμισε πως θα λιποθυμούσε.

— Θα πήγαινε όπωσδήποτε σ' αυτό τό ραντεβού! Δέν είχε κάνει ός ταρατό κάθε τι για να μάθ' τί είχε άποινεί ο πατέρας της;

Δίχως να πη τίποτε στη μητέρα της, είχε αποταθή σέ κάποια γριά συγγενή τους, Ιδιότροπη και στρυφνή, πού τή δεχότανε περιφρονητικά και τήν έδιωξε χωρίς να τής δώση καμμία πληροφορία. Καθώς έφυγε όμως από κεί, η καμαριέρα τής έπτε με καλωσύνη:

— Σας βεβαίω, δεσποινίς, ότι, αν ήξερα κάτι, θα σάς τόλεγα. Μπορώ όστόσο να σάς δώσω μια καλή συμβουλή: Πηγαίνετε στην οδό τών Σταύλων. Θα βρήτε εκεί τήν ταβέρνα ενός κάποιου Πόρρο. Αυτός, λοιπόν, ήταν στην υπηρεσία τού πατέρα σας, από τότε πού έφυγε ο Κ. Τσάσκα απ' τό Τουρίνο. 'Ισως μπορούσε, να σάς πη κάτι...

— 'Η Τζέμμα τήν άνακαλύψε θερμά και πήγε άμέσως στο μέρος πού τής είχε υποδείξει.

Οι πελάτες της ταβέρνας παραξενεύτηκαν βλέποντας να μπαίνει μια δεσποινίς σοβαρή και καλοντυμένη.

— 'Εκείνη προχώρησε ως τόν πάγκο, όπου καθότανε μια χοντρή γυναικα με πονηρή φυσιογνωμία.

— Τί θέλετε, δεσποινίς; τή ρώτησε η ταβερνιάρισα.

— Να μιλήσω στον κύριο Πόρρο. Είναι ο άντρας μου. Λέπει τώρα. Μπορείτε όμως να μου πητε ελεύθερα τί τόν θέλετε, κι' εγώ θα τό τό μεταβιβάσω.

— 'Η Τζέμμα έσκυψε πρds τό μέλος της και τής εξήγησε, χαμηλώνοντας τή φωνή της:

— Μου είπατε πως ο άντρας σας, πριν άνοίξη αυτή τήν ταβέρνα, ήταν στην υπηρεσία τού Κ. Τσάσκα.

— Μάλιστα, δεσποινίς. Μα έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε.

— Δέν έχει σημασία. 'Ισως μπορέση να μου δώση τις πληροφορίες πού ζητάω. Θέλω να μάθω πού πήγε ο Κ. Τσάσκα, όταν έφυγε απ' τό Τουρίνο, κι' αν ήξερε ο άντρας σας τή γυναικα πού είχε πάρει μαζί του.

— Θα τόν ρωτήσω, δεσποινίς. 'Αμφιβάλλω όμως αν θα μου πη. Είναι τόσο λιγομίλητος!

— 'Εξηγήστε του πως δέ ρωτάω από περιέργεια. Είμαι η κόρη τού Κ. Τσάσκα.

— 'Η ταβερνιάρισα πήρε όφος άκόμα πιο ταπεινό, γεμάτο σεβασμό:

— 'Ω, με συγχωρήτε, δεσποινίς, πού δέ σας έπα να καθέστε! Θα πάρετε κάτι;

— 'Οχι, εύχαριστώ. Θα σάς παρακαλέσω μονάχα άλλη μια φορά να προσπαθήσετε να μάθετε κάτι τι απ' τόν άντρα σας.

— 'Ενωια σας, θα κάνω ό,τι μπορέσω για να σάς εύχαριστήσω. Ο άντρας μου τό λέει πάντα πως χρωστάει πολλά στον πατέρα σας, και δέν τόν έγκασε ποτέ... Μου δίνετε τή διεύθυνσή σας, αν θέλετε; Θάρθω να σάς πω ό,τι έμαθα.

— 'Η Τζέμμα κοκκίνισε λίγο κι' άπάντησε:

— 'Οχι, προτιμώ να ξαναρθω εγώ εδó. Δέ θέλω να ταραχθ' η μητέρα μου, ούτε και να μάθ' ακόμα τις ένέργειες, πού έκανα για ν' άνακαλύψω κάτι σχετικά με τόν πατέρα μου... Πότε θέλετε νάρθω πάλι;

— Σε δυο μέρες.

Πραγματικά, η Τζέμμα ξαναπήγε. 'Αλλ' η ταβερνιάρισα δέ μπορούσε να τής δώση καμμία πληροφορία. Τής έπτε μονάχα πως θα τήν πληροφορούσε για όλα ο άντρας της, αφού όμως πρώτα μιλούσε με κάποιο άλλο πρόσωπο, πού ήξερε περισσότερα απ' αυτόν για τόν Κ. Τσάσκα.

— 'Η Τζέμμα δέν ξαναβρήκε πιά τό θάρρος να πατήση τό πόδι της στην ταβέρνα, έπειτα απ' όσα είχαν συμβή. Τώρα όμως εκείνο τό γράμμα της ξαναγεννούσε τήν επιθυμία να μάθ' τήν αλήθεια.

— Έπρεπε να πάη στο ραντεβού! 'Ισως τό πρόσωπο πού τής έγραφε ήταν ο γιωστός τού Πόρρο και είχε μάθει απ' τόν ταβερνιάρη τις έρευνές της...

Μα πως είχαν άνακαλύψει τή διεύθυνσή της; Αυτό δέ μπορούσε να τό εξηγήσει...

— Όταν ώστόσο έφτασε ο Τζούλιο, τή συνηθισμένη άρα, η Τζέμμα είχε ήρεμότερο φαινομενικά.

Κι' όμως κατά βάθος τήν ταραξε η έρωτική ματιά του. 'Ενοιαζε πως τού έδειχνε έλλειψη έμπιστοσύνης, με τό να μη τού φανερώση τις ένέργειες, πού έκανε για να μάθ' τί άποινεί ο πατέρας της.

Μα πως μπορούσε να τού εμπιστευθ' τό μυστικό της μπροστά στη μητέρα της; Θα τόλεγε όλα και στους δυο, άργότερα, όταν θα-χε πιά άνακαλύψει τήν αλήθεια.

— Σαν κακόκεφ' μου φαίνεται άπόψε, Τζέμμα, τής έπτε γλυκά ο Τζούλιο. Μήπως είσαι αδιάθετη;

— 'Εκείνη κοκκίνισε, χαμογέλασε κι' απάντησε:

— 'Οχι, όχι, είμαι πολύ καλά. 'Η μητέρα της τήν κύτταξε με προσοχή.

— Κάτι σου συμβαίνει, έπέμεινε

κι' αότη. Τό είχα πρόσεξε κι' εγώ πως δέν έχεις κέρι άπόψε. Είσαι χλωμή, σά μουδισαμένη. Έφαγες άνόρεχτα...

— Είσαι υπερβολικά, μαμά! 'Α λήθεια, δέν είχα πολλή όρεξη. Μα αυτό δέ σημαίνει πως είμαι άρρωστη. 'Απειναντίς, ποτέ δέν ήμουν τόσο καλά και τόσο εύτυχισμένη.

— 'Αλήθεια; ρώτησε ο Τζούλιο, σφιγγόντας της τό χέρι μέσα στα δικά του.

— 'Αμφιβάλλεις;

— 'Οχι, μα σέ λατρεύω τόσο, πού άνησχω με τό παραμικρό. Συχωρέσε με!

Οι άδρες πέρασαν σαν άστραπή. 'Όταν σπκώθηκε να φύγη, ο Τζούλιο άγκάλιασε τρυφερά τήν άρραβωνιστική του και τής έπτε:

— Μή μου κρύψεις ποτέ καμμία σκέψη σου, Τζέμμα! 'Η ζωή σου είναι και δική μου τώρα πιά! Τίποτα δέ θέλω να τήν ταραχθ'.

— 'Η κοπέλλα χλωμάισε ξαφνικά. άλλα προσπαθήσε να κρύψη τήν ταραχή της.

— 'Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Λίγο έλειψε να τὰ φανερώση όλα. 'Αλλά κρατήθηκε.

— Όλη εκείνη τή νύχτα, δέν έκλεισε μάτι. Τό πρωί, σηκώθηκε από κωρίς.

— 'Η μητέρα της κοιμόταν ακόμα. 'Η Λένα έτοιμάσε τόν καφέ.

— Ένώ ντυνότανε, η Τζέμμα έλεγε με τό νου της:

— «Θέλω να τό μάθω όλα... όποιον κινδύνω κι' αν πρόκειται ν' άντιμετωπίσω!».

Είχε ξαναγίνει η δραστήρια και γεμάτη θέληση κοπέλλα.

— 'Όταν έτοιμασθηκε και μπήκε στην κουζίνα, η γριά-Λένα τήν κύτταζε παρανενημένη.

— Θα βρήτε από τώρα, δεσποινίς; τή ρώτησε.

— Ναι.

— Δέ θα πητε πρώτα ένα καφέ; — 'Οχι, όχι, βιάζομαι. Πες στη μαμά πως δέ θέλιστα να τήν άνησχω και πως θα γυρίσω γρήγορα.

Κι' η Τζέμμα έφυγε βιαστικά, δέ τὰ μάγουλά της κατακόκκινα, γιατί ήταν άσυνηθιστή να λήη ψέμματα.

— Ο δρόμος, πού τής υποδείκνυε τό γράμμα, βρισκόταν αρκετά μακριά. Είχε όμως όλο τόν καιρό για να φτάση εγκαίρως στο ραντεβού.

— Ο δροσερός πρωινός άέρας και τό γρήγορο περπάτημά της διαλύσανε τις μαυρές σκέψεις της. Σωλιζότανε μοναχα τό μέλλον, πού άνοιγότανε μπροστά της, γεμάτο άραιές ύποσχέσεις.

Ποιάς να τής τόλεγε ποτέ πως θα γινότανε γυναικα τού Τζούλιο Μπάρντο, τού μόνου ανθρώπου, πού είχε δοήσει τις χορές τής ψυχής της, πού τόν άγαπούσε μ' όλη τή δύναμη της καρδιάς της;

Κοντά τού θάρσισε τή γαλήνη και τήν εύτυχία. Δέ θ' άνησχυόσε πιά για τή μητέρα της. Θα μοιραζότανε με τόν άντρα της τις καθημερινές φροντίδες της δουλειάς, άνακαλύφόντας τόν με τό χαμόγελο και τὰ φιλήτιά της...

Συνήλθε κάποια στιγμή απ' τό μαγευτικό της όνειρο, για να κατάρθε πού βρισκότανε. Είχε φτάσει κοντά στην οδό Μπρινιόνε.

Κύτταξε τό άσημένιο ρολογάκι της — όδρο τής μητέρας της. 'Η άρα ήταν 8 παρά τέταρτο.

— Έρριξε μια ματιά γύρω της.Κι' ένοιωσε ένα παραξένο συναίσθημα, κάτι σαν τρόμο.

Δέν υποπτευόταν ακόμα πως τής είχαν στήσει ένέδρα. Δέν ήγιναν ο νους της στο κακό. 'Αλλ' αίσθανόταν ένα σφίξιμο στην καρδιά,όσο πλησίαζε στον έρημο εκείνο δρόμο, κι' ύστερα, όταν βρέθηκε μπροστά στο σπίτι πού τής είχαν υποδείξει.

— Αφού δίστασε μια στιγμή, προχώρησε και μπήκε σέ μια στενή και σκοτεινή είσοδο. Βρήκε μπροστά της μια σαραβαλισαμένη σκάλα. 'Ανέβηκε, σταμάτησε μπροστά σέ μια κλειστή πόρτα και τή χτύπησε με τή γροθιά της — γιατί δέν ύπηρεζε κουδούνι.

— 'Ακούστηκαν βήματα από μέσα. 'Η πόρτα άνοιξε και φάνηκε μια

γριά, πού κύτταζε έρωτηματικά τήν κοπέλλα.

— 'Η Τζέμμα, δίχως να μιλήση, τής έβειξε τό γράμμα, πού είχε πάρει. 'Η γριά τραβήχτηκε άμέσως πίσω και έπτε με μελιστάλαχτο τόνο:

— Πέραστε, δεσποινίς. Σας περιμένουνε!

— Ένας άρρωστος, έ;

— Ναι, δεσποινίς, ένας άρρωστος. Μα σήμερα πάει καλύτερα. 'Ελάτε!

— 'Η Τζέμμα δέν άμφιβάλλε πιά πως τό γράμμα έλεγε τήν αλήθεια. 'Ακολούθησε τή γριά, πού τήν οδηγήσε από ένα μακρινό διάδρομο, άνοιξε μια πόρτα και τήν άρπσε να περάση πρώτη, λέγοντάς της:

— Έδώ είναι.

— 'Η Τζέμμα μπήκε στο δωμάτιο, δίχως καμμία δυσπιστία. Μόλις όμως είχε κάνει δυο βήματα, άκουσε να κλείνη και να κλειδώνεται η πόρτα πίσω της.

— 'Ενοιωσε τότε μια παγωμένη άνατριχίλα, απ' τήν κορφή ως τὰ νύχια. Στράφηκε και προσπαθήσε ν' άνοίξη τήν πόρτα, αλλά δέν τό κατάβησε.

Τήν άλλη στιγμή, παραμέρισε μια κουρτίνα, κι' ένας άντρας προχώρησε πρds τό μέρος της κοπέλλας. 'Ηταν ο Φράντς.

— Βλέποντάς τον, η Τζέμμα, έδωλε μια φωνή άνακουσίσιως. Τού άπλωσε τὰ χέρια της, χαμογελώντας.

— 'Εσείς, κύριε Φράντς; φώναξε. Μήπως είσαστε ο γιαιτρός τού άρρωστου;

— 'Αλλ' ο νέος, άποφεύγοντας τή χειραφια της, σταύρωσε τὰ χέρια του στο στήθος του κι' απάντησε ξερά:

— Δέν υπάρχει εδó άλλος άρρωστος από μένα.

Τήν πρώτη έκπληξη της Τζέμμας διαδέχθηκε ο φόβος. 'Ηταν βέβαιη πως ο νέος αυτός δέν είχε τὰ λογικά του εν τάξει — ίσως απ' τήν άρρώστεια, πού είχε περάσει.

Δέν είχε κάνει η Τζέμμα λόγο γι' αυτό στο Τζούλιο, γιατί καταλάβαινε πως ο γιαιτρός συμπαθούσε πολύ τό Φράντς. Στενοχωριόταν όμως όταν τόν συναντούσε στο σπίτι του, μπροστά της διαρκώς.

Οι ματιές του τήν άνησχυόσαν. Δέν ύπηρεζε σ' αυτές τρυφερότης ή συμπάθεια, αλλά μια έκφραση θυμού και μίσους.

Γιατί, άραγε; Τής ήταν αδύνατο να τό εξηγήση...

Και τώρα η όμη του είχε κάτι τό τρομερό πού τής πάγωνε τήν ψυχή!

— 'Ηξερε πραγματικά τόν πατέρα της και τήν είχε προσκαλέσει εκεί για να τής μιλήση γι' αυτόν; 'Η ήταν ένα σατανικό τέχνησμά του, για να τήν ξεγελάση; Και γιατί να διαλέξη τήν συνάντησή τους τό παλιό εκείνο και μοναχικό σπίτι, αφού μπορούσε να τήν προσκαλέση στο δικό του, όπου βρισκόταν κι' η θεία του;

— Όστόσο, η Τζέμμα προσπαθήσε να νικήση τή συγκίνήσή της, και τό κατάβησε.

— Τί σημαίνει αυτό τό άστείο, κύριε Φράντς; ρώτησε άγέφυχα. Τὰ παράξενα μάτια τού νέου γίναν ακόμα πιο σκοτεινά.

— Δέν είναι καθόλου άστείο, δεσποινίς. Ναι, είμαι άρρωστος έξ αίτίας σας, γιατί σας άγαπά και δέν άνέχομαι τήν ιδέα πως θ' άνήκετε σέ άλλον!

— 'Η Τζέμμα έτρεψε από άγανάκτηση.

— Και με φέρατε εδó, για να μου πητε αυτό τό πράγμα;

— 'Οχι μονάχα για να σας τό πώ!... Είσατε τώρα στην άπόλυτη διαθεσί μου. 'Όσο κι' αν φωνάζετε, κανείς δέ θα σας άκούση. Καταλαβαίνετε;... Δέ θα βγήτε από δó μέσα, παρά άτιμασμένη!

— 'Η φωνή τού Φράντς ήταν υπόκαυφη, η φυσιογνωμία του άλλοωιμένη. Χαμογέλούσε σαρκαστικά και τὰ μάτια του πετούσαν σπιθήες.

— 'Η Τζέμμα, περίτρουη, τραβήχτηκε πίσω και φώναξε:

— Μα έσείς είσαστε τρελλός!... Τό πιστεύετε αληθινά; 'Εγώ σας λέω πως έχω όλα τὰ λογικά μου!

— 'Αν δέν είσαστε τρελλός, έπτε η Τζέμμα, προσπαθώντας να κρύψη τήν άγωνία της, είσαστε τότε παλιάνθρωπος! 'Οχι, δέ σας έσπρωξε ο έρωτας να με παρασύρετε σ' αυτή τήν παγίδα. Είχατε κάποιον άλλο λόγο, κρυφό... Δέν τόν έχω, μα θα τόν άνακαλύψω. Δέν ύπάρχει άγάπη στα μάτια σας, αλλά άγριο μίσος!

— 'Ε, λοιπόν, καί, σας μισώ!

— ούρλιασε ο Φράντς, έξω φρενών. Σας μισώ, γιατί είσαστε κόρη της καταραμένης γυναικάς πού έστειλε στον άλλο κόσμο τή μητέρα μου και τόν πατέρα μου στην κρεμάλα... αυτής πού καπνάζαμε τή ζωή μου και τό μέλλον μου!

— 'Η Τζέμμα έξαγέλησε. — 'Η μητέρα μου τάσωνε, έν' αυτό; διακατουρήθηκε, από τὰ λεπτά ρουδούνια της τρυφερότητας...

Μόνον η ήλεκ. παρκετζα ρευστής παρκετίνης ΦΙΛΙΠΣ θα σας ξεκουράση πραγματικά.

Δέν θα ταλαιπωρεϊσθε να άπλώνετε κέρι στο δάπεδο. Με τήν άπλή κίνησι ενός μοχλού χύνεται αυτόμάτως όση ρευστή παρκετίνη χρειάζεται για να γυαλίσετε εύκολα όποιοδήποτε πάτωμα και σε όποιοδήποτε σημείο.

Γρήγορο, εύκολο, ξεκούραστο παρκέ με τήν μοναδική παρκετζα ρευστής παρκετίνης ΦΙΛΙΠΣ

ΔΩΡΕΑΝ!

Αγοράζοντας από σήμερα τήν ήλεκτρ. παρκετζα ΦΙΛΙΠΣ άποκτάτε δωρεάν ένα κουτί ύγρās παρκετίνης T. 100.

MENTWIP

Όδως κίτρινη... Έτσι και εφέτος...
Μυδρούνιζινο χρώμα χωρίς έγκαυμάτα

Μόνον με
COPPERTONE
MIAMI - FLORIDA (U. S. A.)

Μία πλήρης σειρά άντιηλιακών προϊόντων κατάλληλα διά κάθε τύπον έπιδερμίδος

Και μία πρωτοτυπία:

Αγοράζοντας ένα προϊόν COPPERTONE ζητήσατε τήν περιφημη Τσάντα μανάιου COPPERTONE ΜΟΝΟΝ με 20 δρχ.

Αν την έχετε, λοιπόν, για να μάτε έτσι γι' αυτήν.
— Την έρω πολύ καλά. Κι' η θεία μου την ξέρει, από τότε που έμεινε στο Ροδρέτο μαζί με τον πατέρα σας.
— Η άγαπνητή της κοπέλλας έγινε παιδ γρήγορη. 'Η καρδιά της φουσκώνει, πήγαινε να σπάσει...
— Με τον πατέρα μου; φώναξε. Μά ποτέ; Ποτέ;... Σας παρακαλώ, βάλτε σε μια τάξι τις αναμνήσεις σας. Θέλω να μου τα πείτε όλα, όλα!
— Είχα πάσει σ' ένα κάθισμα, με τα μάτια της καρφωμένα στο νέο με λαστάρι.
— Έκείνος διάσσεσε μια στήχη. Μά είν' είν' κανένα λόγο να της κόψω την αλυσίδα...
— «Α, θέλετε να μάθετε; είπε ξανά. Θα μιλήσω λοιπόν. Τέσσο το χειρότερο για σας, αν θα υποφέρετε! Ένα υποφέρει κι' εγώ τόσο πολύ! Πόσες νύχτες πέρασα άγρυπνος, δουδιαδάζοντας τα χείρ' γράσα της δυστυχής μητέρας μου κι' άσπασσας ν' αντιλήξω σ' αυτής μου ή φωνή της: «Εκδικήσου για μένα, παιδί μου!»
— «Ναι, θα εκδικηθώ! Τι με νοιάζει αν είσαστε άδύνατοι;... κι' αν τρέχει το ίδιο αίμα στις φλέβες μου; Για μένα, δεν υπάρχει τίποτ' άλλο απ' το άηχοιστο μαρτύριο της μητέρας μου!
— Σας παρακαλώ, κύριε, δέξομαι (καταπνέω) ή Τζέμα, αφήστε τα σχολία κι' ελάτε στα γεγονότα! Δε θέλετε πώς κοντεύω να τρελαθώ;
— Παρ' όλη την απόφασί του να φωνή σκληρός, ο Φρόντς δε μπόρεσε να μην επηρεασθ' απ' το βαθύ πόνο που υπήρχε στη ματιά της. Πέρασε το χέρι του πάνω απ' το μέτωπό του, που οι φλέβες του ήταν φουσκωμένες σ' αν πήγαιναν να σπάσουν...
— Θέλετε να τα μάθετε όλα; είπε. Προσέχτε όμως μήπως οι αποδείξεις που θα σας δώσω, είναι ανώτερες από τις δυνάμεις σας!... Δε θα σας κρύψω ωστόσο τίποτα, τίποτα!
— Καί διηγήθηκε με συνομιλία όλα και με προσηκτική ακρίβεια την ιστορία της μητέρας του, της αγίας γυναίκας που είχε δολοφονηθεί τόσο σκληρά κι' είχε ταφή ζωντανή!
— Περιέγραψε ακόμη τη ζωή του πατέρα του, του δολοφονημένου, που τον είχε ξελογιάσει ή Λάουρα.
— Παράσθησε όλο το κακό που είχε κάνει ή άθλια εκείνη γυναίκα, το αίμα που είχε χύσει, την απέλπιση σία που είχε άφισει πίσω της, τη θλιβερή ζωή που είχαν περάσει από τότε αυτός κι' ή θεία του, καταδικασμένοι να ζουν σ' αν απόκληρο της κοινωνίας.
— Η Τζέμα τον άκουγε, περίτρομη, νοιώδοντας μία παγωνία στην καρδιά. «Έδλεπε να άρδώνωνται μπροστά της οι φοβερές άπαισιες που ζωντανέωσ' ο νέος.
— Όταν ο Φρόντς επανέλαβε τα λόγια της μητέρας του: «Εκδικήσου, παιδί μου!», αυτή πετάχτηκε πάνω κι' έμπεψε τις φωνές:
— Φτάνει, φτάνει πιά! Πιστέψατε λοιπόν τη μητέρα μου ίκανή για τόσες άτιμιες; Έγώ, κόρη τού πατέρα σας κι' αυτής της καταραμένης;... «Α, το ήξερα, το ήξερα πώς ήταν αδύνατο!
— Ξανάπεσε στο κάθισμά της, τσακισμένη, κι' άφισε να τρέουν έλευθερά τα δάκρυα που πλημμύριζαν τα μάτια της.
— Ο Φρόντς την κύτταζε με λαμπερή ματιά.
— Είν' αδύνατο;... επανέλαβε.
— Ναι! τόνισε ή Τζέμα ανασηκώνοντας περίφωνα το κεφάλι της. Την εποχή, που λέτε πώς συνέβη αυτό το φοιχτό δράμα, εγώ είχα γεννηθ' ήδη από μερικά χρόνια κι' ή μητέρα μου άτσεσε στο Τουρίνο, χωρισμένη από τον πατέρα μου.
— Η σκέψι του Φρόντς σπασίτησε για λίγο. «Ενοίωσ' ένα τρομερό πόνο στην καρδιά.
— Πώς;... πρσίλως.
— Η Τζέμα είχε δυναθ'ή τώρα όλη την ψυχραιμία της.
— Θά σας εξηγήσω, απάντησε.

Το εστειρωμένο υίος

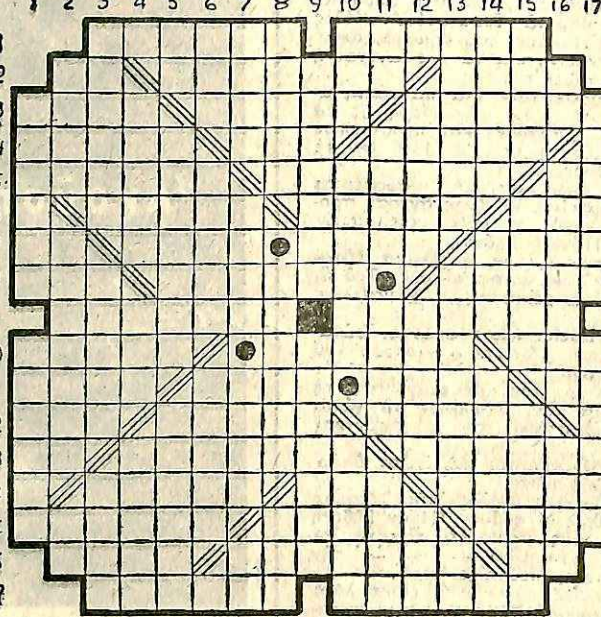
ΑΡΙΘΜΟΣ 856

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1 Ο «Ταμίας των ανέμων» της μυθολογίας μας. — Δερματική πάθηση.
- 2 Άνευτραμμένη νότα. — Μας τα προσφέρουν το χειμώνα υποίθριοι πωλητάι. — Νεσρός.
- 3 Νησί στο όποιο εξορίστηκε ο Μ. Ναπολέων. — Σωρός από όμοιδη πράγματα. — Γάλλος μικροβιολόγος, που ανακάλυψε το μικρόβιο της λύσσας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Ζώο άβαστο στην τρεχάλα. — Φέρνει τύχη (έν.).
- 2 Διατρεί τρύφωμα. — Μία των δωδεκανήσων. — Πρόβει.
- 3 Παλαιά ονομασία της 'Αγ. υλίας. — Δεν έχει απογόνους. — Απαραίτητοι για να κατασκευαστ' ή τιδήποτε (καθαρ.).
- 4 Σ' αυτές βρίσκουν οι 'Αθηναίοι λυγή θροσιά τώρα το καλοκαίρι. — Γάλλικό τροπικό έ.

- 4 Προέρχονται από το λαό ή προορίζονται γι' αυτόν (οδ.). — Αρχή συμπεράσματος. — Μία τέτοια έκλειψι δεν είναι συνηθισμένη.
- 5 Ζούν μία ζωή κάθε άλλο παρ' όποιο υποδειγματική. — Αντικατοπτρίζεται.
- 6 Έδανε φωτιά σε μία πρωτεύουσα. — Ρήμα που σχετίζεται με το εμπόριο. — Ράτσα.
- 7 Ζή και κινείται. — 'Ηρωας του Κορνέλυ. — Λίμα. — Μονάς βαρύν.
- 8 Ναυτικό παράγγελμα. — Αποτέλει μέρος της κεφαλής. — Πρεσβύτερος και νεώτερος ύπηρεσαν και οι δυο σπουδαίοι Ρωμαίοι πολιτικοί.
- 9 Οδηγεί μοιραία σε οικονομικές δυσχέρειες. — Στενά συνδεμένος με κάποιον, πολύ γνωστός.
- 10 Τρώγονται και πανέ. — Σπουδαία εφεύρησι του τελευταίου πολέμου, που θεωρείται πιά απαραίτητη σ' ένα πλοίο. — Καυφάτης.
- 11 Μοιραία. — Λάντ. — Θεά της μυθολογίας μας. — Προσωπική αντίληψη (β' προσ.).
- 12 Κτητική αντίληψη. — Δέντρο και ο καρπός του. — Βουνό της Κεφαλληνίας.
- 13 Θά τα βρ'ητε στα δυο άκρα της Κρήτης. — Φαινόμενα απίστηνα. — Αυτά δε φαίνονται καρόλου.
- 14 Τροφωδοτεί τώρα τη λίμνη Μαρσάβανος. — Υποδιαίρεσι της βλάας των σπαρτιατών. — Η όρχαία 'Ελλάς ανέδειξε έ.
- 15 Βρίσκονται στο τέλος (οδ.). — Διπλάνουν πέθος. — Πόλις της Γερμανίας, στη Θουριγία.
- 16 Άνεπιθύμητα. — Έπιρροή: Χωρίς επίεικεια. — Άνευτραμμένο έρωτηματικό.
- 17 Ίδρυτης θρησκείας. — Ακαθόριστος.

Π. Β. ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ
(Λουτράκι)

Η λύσις τού 855
στη σελ. 66

Είχα όρκιστή να μη φανερώσω ποτέ σε κανένα αυτό το μυστικό, που μου εμπιστεύθηκε ή μητέρα μου όταν νόμισε πως θα πέθαινε. Μά τώρα είναι ανάγκη να μιλήσω, για την τιμή μου και για την υπόληψι της αγίας γυναίκας που μ' έφερε στον κόσμο.

» Αν υπήρξε μάρτυς ή μητέρα σας, το ίδιο ήταν κι' ή δική μου. Ο βίος της ήταν μία αδιάκοπη πάλη με τον πόνο και με την έπιθυμία να ζήσει για μένα, τη μοναδική παρηγοριά της... «Ο, δεν κάνα τώρα ρωμαντισμό. Σας διηγίεμαι τη γυνή αλήθεια.

Καί, με τον ίδιο συγκινητικό και πειστικό τόνο, ή Τζέμα επανέλαβε την εκμυστήρευσι της μητέρας της. Προσέθεσε ακόμη τις κρυφές ενδυνάμεις της για να μάθ' την τύχη του πατέρα της. Εξήγησε πώς είχε πάσει στο ραντεβού εκείνο, για τι έπιθυμούσε να μάθ' τί είχε απαντήσει — μολονότι το άνώδυνο γράμμα βάπτρεπε να της γεννήσ' ύποψιες.

— Η γυναίκα, που πήρε το όνομα της μητέρας μου, φώναξε, πρέπει να ναι εκείνη ή καούργα, που έφυγε μαζί με τον πατέρα μου απ' το Τουρίνο. Δε μπόρεσαμε ποτέ να μάθουμε τίποτα γι' αυτήν, γιατί άγχοώσαμε που είχε πεθάνει ο πατέρας μου.

Ο Φρόντς την άκουγε, άμύλητος. «Ενοίωσ' το αίμα να χτυπάει στα μελίγγια του. Ο λαίμος του σφιγγόταν.

Δεν άμφέβαλε πιά πώς ή Τζέμα έλεγε την αλήθεια. Τόδειχνε ο τόνος της.

Κι' ύστερα, προσφερόταν να του δώση όλες τις αποδείξεις: το πιστοποιητικό της γεννήσεώς της, τους μάρτυρες, που θα βεβαίωναν πώς ή μητέρα της είχε χωρίσει τότε απ' τον άντρα της.

Έξ' άλλου, ο νέος σκεπτόταν τις άμφιβολίες της θείας του, που είχε βρ'η τη Λάουρα ένωλως αλλοιόκλητη απ' όπως την ήξερε... «Τότε, λοιπόν, δίχως ότικα στοιχεία, ξεγελασμένοι από ένα όνομα, ή θεία του κι' αυτός είχαν κατατρέξει δυο άδωα πλάσματα κι' είχαν προσπαθήσει να καταστρέψουν την υπόληψι και τη ζωή της άνηψ' εκείνης κοπέλλας!

Γιατί το άνώδυνο γράμμα που είχε λάβει ή κ. Πράνα, ήταν σπουδαίο απ' την 'Αντωνία. Η ίδια είχε γράψει τώρα κι' ένα άλλο, στο Τζούλιο, χωρίς ν' άναμετρήσει τις τρομερές συνέπειες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γέμει

Ο κ. 'Ιωάννης Καμαρινός και ή θής Παναγιώτα Κ. Κουτρούμη έτέλεσαν τους γάμους των. Τους εύχόμεθα κάθε εύτυχία.

Οίκονόμει Βασ. Γεωργιάδης

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Το τακτικό καθαίρισμα των δοντιών άποτρέπει πολλές παθήσεις των δοντιών και τού στοματός! Κανονικά τα δόντια θα πρέπει να καθαρίζονται άμείσως μετά άπό κάθε γεύμα!

Πρέπει να γίνη με προσοχή ή έκλογή της οδοντόβουτσας, για να μη γδερνη τα όυλα!

Χρειάζεται προσοχή και στην έκλογή της οδοντόπαστας που πρέπει να είναι άποτελεσματική, αλλά και συγχρόνως να μη έρεθίζει τα όυλα και την στοματική κοιλότητα!

Ένα άριστο προϊόν, ειδικά παρασκευασμένο γι' αυτήν την περίπτωση είναι ή 'Οδοντόπαστα Νιθέα!

Η 'Οδοντόπαστα Νιθέα έχει ένα λεπτό άρωμα που κάνει την άναπνοή άροσερή κι' εύχάριστη! Ποτέ ή 'Οδοντόπαστα Νιθέα δεν έρεθίζει και μπορεί να χρησιμοποιήθ' άφοβα από μικρούς κτι μεγάλους!

Η 'Οδοντόπαστα Νιθέα πωλείται παντού σε σφαλιχά μικρά τών 30 γρ. και μεγάλα τών 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΥ — ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

Τώρα, που έληξε ή παρουσίασι των υποψηφίων 'Αθηνών και Πειραιώς στους Εισηγητάς του Διαγωνισμού μας, άρχισε και συνεχίζεται με γοργό ρυθμό ή εξέτασι τού 'Αλυπτου των υποψηφίων από την έπαρχία.

Οι Εισηγηταί εξέταζον προσεκτικά τις φωτογραφίες και τα γράμματα των υποψηφίων και βάσει των συμπερασμάτων, που έδανον θα καταστρώσουν ένα πρόγραμμα, προκειμένου να έπισκεφθούν τις πόλεις, όπου υπάρχει αξιόλογος αριθμός υποψηφίων.

Στο μεταξύ διευκύνουμε τους περαστικούς από την 'Αθήνα άναγνώστες μας, που διαμένουν στην 'Επαρχία και δώσαμε την ευκαιρία σε πολλούς απ' αυτούς να έπωφαλθούν της παρουσίας τους στην πρωτεύουσα, για να παρουσιαστούν στην Εισηγητή. Αυτό θα συνεχισθ' και στο μέλλον, έφ' όσον, φυσικά, το έπιτρέπουν τα χρονικά όρια της έδο παραμονής των υποψηφίων.

Παρακαλούμε επίσης όσους από τους υποψηφίους άλλων τόπων διαμονής, τόσο στην 'Αθήνα, όσο και στην 'Επαρχία να μας κάνουν άμέσως γνωστή τη νέα τους διεύθυνσι.

Εισηγηταί είναι οι καθηγηταί της «'Ανωτάτης Σχολής Κινηματογράφου» κ. 'Ελευθέριος Δέσποκας και κυρία Δέσποινα Τσοκαρίτσου, ή όλη δε διαδικασία γίνεται υπό την καλλιτεχνική έπιπτεία τού ίδιου τού Γενικού Διευθυντού της κ. Νικολάου 'Ιωαννίδη — Βαμβακά.

Η «'ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ» ίδρυσε δυο πρώτα παραρτήματα, ένα στη Θεσσαλονίκη και ένα στις Πάτρας, τα όποια θα έξυπηρετήσουν έπί τόπου τους υποψηφίους τού Διαγωνισμού μας κατοίκους των πόλεων αυτών.

Τα μέλη της 'Εξεταστικής 'Επιτροπής, που θα κρίνουν άκολούθως όσους έπιτύχουν, είναι κατ' άλφαβητική σειρά τα έξης:

ΒΑΛΑΚΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΒΑΡΙΑΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ
(Ιταλός όπερατέ)

ΛΑΣΚΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ
(Σκηνόθετης)

ΛΑΣΣΑΛΥ ΓΟΥΔΑΤΕΡ
(Άγγλος όπερατέ)

ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΑΛΕΚΣΗΣ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΙΣ ΜΑΝΟΣ

Αυτό δε σημαίνει ότι άποκλείεται να παίξουν στον κινηματογράφο, όσοι δεν κρίθουν από την εισηγητή άξιοι να παρουσιαστούν υπορσά στην έπιτροπή. Οι φωτογραφίες των τελευταίων θα παραμείνουν στα 'Αλμπουμ, τα όποια ό «Θησαυρός» θα έχη πάντοτε στη διάθεσι των καλύτερων σκηνοθετών τού έλληνικού κινηματογράφου που θα μπορούν όποιοδήποτε στιγμή θέλουν να τα συμβουλευτούν και να βρουν μέσα σ' αυτά το πρόσωπο, που τους χρειάζεται για ένα όποιοδήποτε ρόλο στο φίλμ που προετοιμάζουν.

Ηδη, πριν άκόμη ο Διαγωνισμός μητ' στην τελική όάσι του, δεκάδες άναγνωστριών και άναγνωστών μας πήραν μέρος στο γύρισμα διαφόρων ταινιών, που παράγει ή «Φίνος-Φίλμ» Μερικές υποψήφιες μάλιστα κατάρωσαν, κατά τα γυρίσματα αυτά να διακρίθουν και πρόκειται στο προσέχες μέλλον ν' αναλάβουν πιά σημαντικούς ρόλους.

Το κλείσιμο αυτό τού Διαγωνισμού μας δε σημαίνει ότι δε θα προθυμοποιηθούμε να βοηθήσουμε στο μέλλον τους άναγνώστες και τις άναγνώστριες μας, που θα έκδηλωση την έπιθυμία να παίξουν στον κινηματογράφο. Ο Διαγωνισμός ρυθμιστικός συνεχίζεται και προχωρεί πρds μία νέα φάσι, στην όποια θα παρουν αυτόματως μέρος και όλοι εκείνοι οι υποψήφιοι, που δεν έτυχε να διακριθουν κατά την πρώτη φάσι τού Διαγωνισμού και που θα έχουν έτσι την ευκαιρία να δοκιμάσουν για μία άκόμη φορά τις δυνατότητες τους.

Οι όροι συμμετοχής στον

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

παράμενον και στο μέλλον οι ίδιοι για τους ένδιαφερομένους.

- 1) Θα βγάλουν δυο καθαρές φωτογραφίες σε σήμα καρποστά, δηλαδή ένα κεφάλι ή «πόστο και μία δόσων.
- 2) Στην έπιστολή, που πρίπει να είναι ευάναγνωστη και γραμμένη πάντα από τον ίδιο τον άποστολέα, να αναφέρονται οι γνώσεις του (συχλικές σπουδές και τυχόν ξένες γλώσσες, μουσική, γορός κλασσικής ή μοντέρνας, κολύμπι, ποδήλατο, σκι, σφαίρισμα, κλπ.) άπαραίτητως δε και ή ηλικία.
- 3) Θα ένωκλείσουν τις φωτογραφίες στο νόμισμα και θα το στείλουν στα γραφεία τού «Θησαυρού», Δοξατοσινίου 4, (4ος όροφος) 'Αθήναι (Τιμήμα Κινηματογραφικού Διαγωνισμού), χωρίς άλλη έπιδόνσι.

Και μία προειδοποίησι για τους άναγνώστες μας, που διαμένουν στην έπαρχία: Τους παρακαλούμε ν' άποφύγουν κάθε περιττή μετακίνησι και άλληλογραφία. Θα πληροφορηθουν έγκαιρώς από τη σελίδα αυτή την ήμέρα, που οι άρμόδιοι θα έπισκεφθούν και τη δική τους πόλι.

(Στη σελίδα 69 ή άλληλογραφία τού Διαγωνισμού μας)

Η ΛΑΕΛΑ ΡΟΥΚ (17 χρόνων) από τη Ρόδο, όνειρεύεται να γίνη ένα λαμπρό άστρι τού έλληνικού κινηματογράφου. Εύχμαστε να πραγματοποιήθ' το όνειρό της.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΣΟΣ, από την 'Αθήνα, συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων, που διεκρίθησαν κατά την παρουσίασί τους στον Εισηγητή. Περιμένει τώρα την ευκαιρία να παρουσιασθ' και μπροστά στο φακό.

Ο ΜΙΧΟΣ ΤΡΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ (17 χρόνων) από τη Ν. 'Ιωνία 'Αθηνών, έχει παίξει μ' έπιτυχία σε θεατρικές παραστάσεις, στο σχολείο και στις κατασκηνώσεις.

Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ, από την 'Αθήνα, σπουδαστής Δραματικής Σχολής, έχει παίξει σε πολλά φίλμ, αλλά δεν παρουσιάστηκε άκόμη στον Εισηγητή.

θερη, θα παντρευτούμε και θα
παρακαλούμε!...
— Έτσι εύκολα τα βρίσκετε
σείς:
— Δε βλέπω καμιά δυσκολία,
όταν θέλουμε οι δυο μας!
— Ναι, μα ένω, αν κάνω πώς
χωρίζω, πάνω από τη προίκα της
γυναίκας μου! Α! θα το θυμά-
μαι σ' όλη μου τη ζωή αυτό το
κυνήγι.
— Η ώραία κήρα αναστήθηκε
και είπε με τόνο ψυχρού:
— Δε σας κρατώ, φίλε μου. Α-
φίστε με εδώ και σείς κυριότες με
τά πόδια στη βίλλα. Αν περιπα-
τήσετε γρήγορα, σε τέσσερις ώ-
ρες θα φτάσετε!
— Θα φτάσω, δηλαδή, στη μια
το απόγευμα!
— Πότε πως είχατε χάσει το
δρόμο...
— Και... σείς;
— Για μένα μη σας νοιάζει. Έ-
γώ θα κυττάξω να τα καταφέρω,
όπως μπορώ καλύτερα...
— Μου... δίνετε την υπόσχεση,
ότι δε θα ήπτε πως είμαστε μα-
ζί;
— Σας το δοκίμασι.
— Λοιπόν, ώρεθώσα.
— Ο φρέντ φεύγει χωρίς να γυ-
ρίσει πίσω το κεφάλι και ψιθυρί-
ζει:
— Ωχ, αδερφέ!... Τόσο το χει-
ρότερο, στο κάτω - κάτω της
γραφής!
Δεν είχε προχωρήσει ούτε μι-
οδ χιλιόμετρο, όταν ένα κορνά-
ρισμα αυτοκινήτου τον έκανε
ζαφνικά να τιναχτεί. Με απερι-
γραπτή χαρά ανανήρπασε το ύ-
ποκίνητο της ζωρζέτας. Κι' έ-
ταν έφτασε κοντά του την ρώτη-
σε:
— Διορθώστε τη θάλαμη;
— Δεν είχα πάθει καμιά θλά-
ση, απάντησε η ώραία κήρα χα-
μογελώντας ειρωνικά.
— Μα τότε, λοιπόν;
— Ήθελα απλώς, να μη μά-
θω πόσο με αγαπούσατε. Η δ-
οκμή πέτυχε περισσότερο απ' ό-
σο φανταζόμουν. Καλό δόσιμο,
φίλε μου!...
— Ο φρέντ έστρεψε πίσω από το
αυτοκίνητο και φώναξε:
— Μη μ' αφήσετε! Μη μ' αφή-
σετε, γιατί το θέο! Τι αστείο είν'
αυτό, ζωρζέτα;
— Δεν είναι, δίδου αστείο!
— Απ' έναντιος, μάστατα, είναι πο-
λύ σοβαρό! Κάνετε μου μόνο τη
χαρά να μην ήπτε σε κανένα πως
είμαστε μαζί!...
— Ένα ακαστό γέλιο και μια λέ-
ξη (ήλιθιες) αντήχησε μακριά.
— Ο φρέντ έβρισκε μόνος στο
δρόμο, έχοντας ν' κάνει ακόμα
23 1/2 χιλιόμετρα.

ΡΕΝΕ ΠΥΖΟΛ

**ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΔΙΣΚΟΥΣ ΜΑΣ**

Αυτή τη βδομάδα σκέφθηκα ν' αναφε-
ρω μερικούς περασμένους κάπως δι-
σκους. Δηλαδή λέγονται περασμένοι,
έννοω δίσκους που έχουν παλαιώσει α-
πό τη στιγμή αυτή. Και πρώτος είναι
ο χασάτης. Μην απορείτε με τον τίτλο,
διότι πρόκειται για την ελληνική Έρ-
μηνεία του Ισπανικού «Έλ Μπουτεγιέ-
ρο», του άριστου έκκενου τού-τού
του Νάτ Κίνγκ Κόλ σε δίσκο της Κά-
πιτολ (F 32).
Και ένα τσάρλεστον σε στυλ ορθόδο-
ξης τζάζ. Λέγεται «Σίνγκ δα» και παί-
ζει η ορχήστρα Κρίς Μάρμπερ. Το
κομμάτι αυτό είναι πραγματικά πολύ
δυμφο και το συνιστά ένας ιδιαιτε-
ρας στους φίλους των ρυθμών. Ο δι-
σκός είναι της Κολομβίας με στοιχεία
SCMG 72.
Και συνεχίζω των περιπτώσε με τον
Πάλ Άνκα. Και μάλιστα με μια από
τις μεγαλύτερες επιτυχίες του. Το κομ-
μάτι «Αδάμ κι' η Εύα». Αυτόν το δι-
σκο σφαλός όλοι θα τον έρετε. Δι' ε-
καί δεν κρίνω σκόνημα να έπατακα
«Όσα είπα φάνουν. Συμπληρώνα μόνο
δτι ο δίσκος είναι της Κολομβίας με
στοιχεία SCMG 105.
Και θα τελειώσω με την περίπτωση
«Ζήλεια». Εάν θυμάστε πριν λίγου
καιρού είχα παρουσιάσει μια όραση-
τη διασκευή του τραγουδιού αυτού από
τον Έντο Κάλμπερτ, τον άνθρωπο με τη
χρυσή τρομπέτα. Σας υπενθυμίζω λοι-
πόν αυτό το δίσκο (Κολομβία SCMG
83) μια που το έφερε η ευκαιρία.
Και εδώ σταματώ για τη βδομάδα
αυτή.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ

Λευκό σταυρόλεξο

Στο σταυρόλεξο αυτό δε θα χρειαστή μόνο να
βρείτε τις λέξεις, που θα το συμπληρώσουν, αλλά
και τα τετραγωνίδια, που πρέπει να μαυρίσετε. Δε-
δομένου ότι πρόκειται για ένα σχέδιο απόλυτα συμ-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														

μετρικό, δε θα δυσκολευτήτε, με βάση τη λογική και
την πείρα σας, να το συμπληρώσετε με τις λέξεις, που
σας ζητάμε, μαυρίζοντας συγχρόνως και τα τετρα-
γωνίδια, που πρέπει απαραίτητα να μαυρίσετε.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Η παρουσία του είναι απαραίτητη σ' έναν Ιπ-
πόδρομο. — Κατοικίες.
- 2) Προσιτός, κατορθωτός.
- 3) Διασχίζουν τις θάλασσες. — Προδίδουν γήρας.
- 4) Σποδαία άρχαια πόλις της Άχαιας, κοντά
στις πηγές του Αμυρύνου, που δε βρήτε άνε-
στραμμένη σε κάθε παπούτσι. — Υπάρχει α-
φώνο σε μερικές παραλίες.
- 5) Σχηματίζεται από φουρτούναμένη θάλασσα.
— Πόλις της Θηϊοτίδος, που με αλλαγή τόνου
γίνεται τέρμα της μυθολογίας μας. — Στο ξε-
πύλημα διπλασιάζεται.
- 6) Καινούργιος. — Άρσενος στους έρωταυμένους.
- 7) Μια τών Δωδεκανήσων. — Νομός και ποταμός
της Γαλλίας. — Συνδυεύουν βασιλείς.
- 8) Επικίνδυνος ζώο. — Μακρινός πλανήτης.
- 9) 71. — Επάνωμον συγχρόνως Αγγλου συγ-
γραφέας. — Δύο όμοια σύμφωνα.
- 10) Λαγυαί και θαλασσιό. — Βάθρον, θεμέ-
λιον. — Η ψυχική διάθεση, όπως εκδη-
λώνεται από χαρακτηριστικά του προσώ-
που.
- 11) Αριθμός (οπτικώς). — Τα φορούν πολλοί
Ανατολίτες. — Γιορτάζει το Πάσχα.
- 12) Υπουλός εχθρός των πλοίων. — Χρονικό
διάστημα.
- 13) Το ελάμη αυτό είναι γεμάτο έρωτικό
πάθος. — Εορτάζει στις 3 Φεβρουαρίου.
- 14) Παραδάνει τους θεούς νόμους (οδ.).
- 15) Διασποράς μαντίς της αρχαιότητας. — Α-
νάγινος λόγου και προσοχής.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Γαλλική λουτοόπολις κοντά στις όχθες της
λίμνης της Γενεύης. — Το χρησιμοποιούν
οι ψαράδες.
- 2) Κάνει τις νύχτες πιο ρωμαντικές.
- 3) Παχύ. — Κομμητικό φυτό, πιο γνωστό ως
κορόνα.
- 4) Τόπος που δεν τον βλέπει καθόλου ο ή-
λιος. — Σάντα... Πόλις της Αργεντινής,
πρωτεύουσα ομώνυμου νομού.
- 5) Ηλικιωμένος. — Άψητα. — Το δνομα της
βασιλίσσας μιας ασιατικής χώρας.
- 6) Έρπετο. — Απαράτητη στη μοδίστρα.
- 7) Νέα κοπέλλα. — ... ντε Ποδύτι: Παλαιά
δόξα της όδονης. — Έλεύτερος τέκτων.
- 8) Αρρώστια των πνευμόνων, που όφειλεται
σε ελαστική κοκκοποίηση από χαλκία.
- 9) Χοντρό ύψωμα, με το όποιο κατασκευά-
ζονται παντοφλές (γεμ.). — Μοναδική.
— Δε συμβαδίζει με τις δημοκρατικές
αρχές.
- 10) Ο αστερισμός των Πλειάδων. — Παράδει-
σος για τα κουνούπια.
- 11) Απαράτητη σ' ένα Ιστιοφόρο. — Πόλις
της Ν. Γαλλίας. — Κατοικία ζώων.
- 12) Φανήν και σύμφωνο, συνηθισμένο στο άλ-
φάβητο. — Δεν είναι σφισχτοδεμένο και
μεταφορικά: ανεπιτήρητος.
- 13) Καυτηριάει τα τραύματα. — Υφανσις
(δημοτ.).
- 14) Νοτιοανατολικός άνεμος.

ΚΑΙ ΜΕΤΕΒΛΟΥΣ

15) Υπάρχουν τέσσερις σε μια τράπουλα. — Γεν-
κή διοίκηση της Β.Α. Κίνας, πλουσιωτάτη σε
γαϊνθόρακες.

15 όνόματα αστερών

Ένας άθηνάϊκος θερινός κινηματογράφος ανέθεσε
σε μια διαφημιστική εταιρεία την κατασκευή μιας
φωτεινής επιγραφής, με τα όνόματα 15 διαση-
μων αστερών, που θα πρωταγωνιστούσαν σε φιλμ,
που έπρόκειτο να προβληθούν στην όδον του.
Δυστυχώς όμως το δράδυ της δοκιμής, μια ελά-
θη έγινε άφορη να μείνουν τα μισά γράμματα
σθευμένα κι' έτσι η φωτεινή επιγραφή παρουσία-
σε το ακόλουθο παράξενο θέαμα:

1) Μ - Α - Ν - Τ - Μ - Ν - Ο
2) Ι - Τ - Ρ - Μ - Κ - Σ - Α -
3) Π - Σ - Α - Π - Τ -
4) Α - Κ - Α - Ν - Ε -
5) Ω - Τ - Ε - Χ - Π - Ρ -
6) Κ - Ε - Φ - Ρ - Τ -
7) Τ - Α - Ζ - Γ - Α - Π - Ρ
8) Ζ - Ν - Ο - Α - Η -
9) Τ - Ε - Η - Α - Ε - Β -
10) Ω - Ε - Σ - Α - Ο - Β -
11) Τ - Η - Κ - Μ - Ο - Σ -
12) Κ - Ε - Κ - Σ - Π - Κ
13) Τ - Α - Μ - Ι - Ο -
14) Ν - Α - Υ - Α - Ρ - Α
15) Σ - Ε - Ρ - Ο - Ν - Ο

Έρποντας πως κάθε παλλα αντιπροσωπεύει ένα
σημειώμενο γράμμα, άσφαλώς δε θα δυσκολευτήτε να
βρείτε τα όνόματα των 15 ατόων αστερών, που έ-
χετε δη μέχρι σήμερα σε πολλά φιλμ.

Μαγικό γράμμα

Αλλάζοντας ένα γράμμα, σε καθεμία των κά-
τωθι λέξεων, μ' ένα άλλο, πάντοτε το ίδιο, πρέ-
πει να σχηματίσετε, χωρίς κανένα άναγραμματι-
σμό Ισάριθμες νέες λέξεις:

1) ΚΡΑΝΟΣ 5) ΒΙΑΣ 9) ΤΗΝΟΣ
2) ΓΑΜΟΣ 6) ΘΑΣΙΣ 10) ΠΟΛΙΣ
3) ΘΡΗΝΟΣ 7) ΔΡΥΜΟΣ 11) ΦΙΡΜΑ
4) ΔΗΛΟΣ 8) ΚΡΑΣΙΣ 12) ΤΡΟΠΙΣ
Επιτρέπεται μόνο η αλλαγή τονισμού.

Διπλή άκροστιχίς

Τα δεύτερα γράμματα των κάτωθι ζητούμενων
λέξεων καθώς και τα τρίτα, αποτελούν δυο μεγά-
λους κολλιτέχνες της αρχαιότητας, τον ένα γλύπτη
και τον άλλον αρχιτέκτονα:

1) Έρπετο.
2) Ίερη πόλις.
3) Ηφαίστειο.
4) Μέγας Άμερικανός έφευρέτης.
5) Κράτος της Ασίας.
6) Επικρατοίς προ της δημιουργίας του κόσμου.
7) Αρχαία χώρα της Ασίας.

Ένα άσυγχώρητο λάθος

Για τα πολύ μικρά υπάρχουν στο έμ-
πόριο ειδικά λάδια, που καθαρίζουν το δέρ-
μα, χωρίς να είναι ανάγκη να χρησιμοποιή-
σετε νερό και σαπούνι. Τα λάδια αυτά ε-
ίναι κατάλληλα: έπισης και στην περιποίηση,
που έχουν σχηματισθεί στο δέρμα του παι-
διού κρούστες από το γάλα.

7) Σε πολλές περιπτώσεις, παρ' όλες τις
προφυλάξεις που παίρνετε, το δέρμα του παι-
διού έρεθίζεται και κοκκινίζει. Μπορείτε να
προλάβετε αυτό τον έρεθισμό με ειδικές
κρέμες, που περιέχουν βιταμίνες Α και F.
Οι ίδιες κρέμες καταπορούν έπισης τον έ-
ρεθισμό, που δημιουργήθηκε ήδη. Θα προσέ-
ξετε έδω τα μέρη, στα όποια το δέρμα του
παιδιού σχηματίζει πτυχές.

8) Θα συμπληρώσετε την τουαλέττα του
παιδιού καθαρίζοντας τα αυτιά και τη μύτη
του. Για το σκόπο αυτό, δε χρησιμοποιή-
σετε ειδικά ραβδάκια, που είναι φαιρικά
στις άκρες. Θα βάλετε σ' αυτές ένα σπά-
μα από βαμβάκι. Αυτός ο καθαρισμός πρέ-
πει να γίνεται με μεγάλη προσοχή. Θα κα-
θαρίσετε ανάλαφρα την κοιλότητα του αυ-
τιού, χωρίς να άγγιζετε τον πυθμένα, όπου
βρίσκεται το τύμπανο. Το τύμπανο, ως γνω-
στόν, είναι από τα πιο λεπτά όργανα. Α-
κόμη και μια παρατεταμένη έπαφή, μπορεί
να το βλάψει. Το ίδιο προσεκτικά θα γίνη
κι' ο καθαρισμός της μύτης, για να μην
πληγωθεί ο βλεννογόνας.

9) Το λούσιμο του μαρού πρέπει ν' άρ-
χιστεί δυο το δυνατόν πιο νωρίς. Μπορείτε
να χρησιμοποιήσετε τα ειδικά σαμπουνιά, που
βρίσκονται στο έμποριο. Δέν έρεθίζουν τα
μάτια και μπορείτε να έπιτυχέτε μ' αυτά
έναν τέλει καθαρισμό. Ο' άποφύγετε τα δυ-
ωτά τριψίματα, γιατί το δέρμα του κρα-
νίου του μαρού είναι πολύ εύαίσθητο.

Πολλές μητέρες παραπονούνται, ότι τα
παιδιά τους φοβούνται το νερό κι' ότι άπο-
στρέφονται την καθαριότητα. Αλλά σ' αυτό
φταίνει οι ίδιες, που δέν τα συνηθίζουν από
μικρά.

Η τουαλέττα του μαρού πρέπει να
είναι γι' αυτό μια διασκεύαση. Αφήστε, λοι-
πόν, το αστερό βρος και τις φωνές και
δώστε στο παιδί σας την έπιτυχία, να παί-
ξετε μαζί του. Μ' αυτό τον τρόπο, δε έξου-
δετερώνετε τις ένδεχόμενες αντιδράσεις του
και δε το κάμνετε να έλγεται πράγματι τις
περιποιήσεις σας.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ για τις μητέρες

Η τουαλέττα του μαρού

ΞΕΡΕΤΕ να κάμετε την τουαλέττα του μα-
ρού σας; Και, πρώτα-πρώτα, από πότε
πρέπει ν' άρχισή η τουαλέττα του;
Στη δεύτερη έρώτη οι γιατροί άπαντούν
δυόφορα: από τις πρώτες έβδομάδες, αν όχι
από τις πρώτες ήμερες.

Αλλά σε τί συνίσταται η τουαλέττα του
μαρού;

Ας παρακολουθήσαμε τις διάφορες φά-
σεις της:

1) Το μπάνιο πρέπει να είναι καθημερινό.
Προτού βάλετε το παιδί μέσα στο λουτρό,
θα πάρετε μ' ένα θερμόμετρο τη θερμοκρα-
σία του νερού, που δέν πρέπει να είναι ούτε
άνωτερη ούτε κατώτερη από τους 37 βαθ-
μούς. Κατά τους πρώτους μήνες, δε θ' άφι-
σεται το μαρό μέσα στο μπάνιο περισσότερο
από 6 λεπτά.

2) Αν το νερό της περιοχής, όπου μένετε,
περιέχει πολύ ασβέστιο, θα ρίξετε μέσα σ'
αυτό λίγη άχνη από άλεύρι ή ένα κουταλάκι
σκόνης από γάλα. Διαφορετικά, υπάρχει κίν-
δυνος να έρεθισθεί το δέρμα του παιδιού και
να κοκκινισί.

3) Για να καθαρίσετε το δέρμα του, θα
χρησιμοποιήσετε ένα σαμπουνάκι πολύ μαλα-
κό. Θα προτιμήσετε ένα ουδέτερο σαπούνι,
όπως είναι εκείνα που γίνονται με χαμομήλι
ή μαρούλι. Για τα πολύ μικρά, υπάρχουν στο
έμποριο ειδικές κρέμες μέσα σε σαλιναρία.
Αυτές οι κρέμες κάνουν άθρονα σαπούνια
και δέν έρεθίζουν το δέρμα. Προτιμήστε τις
για τα νεογνά, που έχουν δέρμα πολύ λεπτό.

4) Μετά το λουτρό, θα ακουμπήσετε προ-
σεκτικά το παιδί με μια άπαλη πετσέτα και
θα πουδράρετε όλο το σώμα του με άθρονο
τάλκ, που έχει την ιδιότητα ν' άπορροφά την
υγρασία και που διατηρεί ταύτοχρονα το
δέρμα καθαρό και δροσερό.

5) Προτού βάλετε το τάλκ, μπορείτε να
κάμνετε στο μικρό μια πολύ έλαφρη έντριση
με κολώνια. Στην περίπτωση αυτή, η κολώ-
νια που θα χρησιμοποιήσετε, δέν πρέπει να
έχει πέραν των 30 βαθμών. Πρέπει να έξε-
ρετε, ότι το δέρμα του μικρού έχει μεγάλη
άπορροφητική ικανότητα. Το οινόπνευμα που
περιέχει η κολώνια, εισχωρεί λοιπόν, από
τους πόρους του και φθάνει στην έγκεφαλο.
Έτσι, είναι σά να δίνετε στο παιδί σας οι-
νόπνευμα. Γι' αυτό, η κολώνια που θα χρη-
σιμοποιήσετε για την έντριση του, πρέπει να
είναι πολύ έλαφρη.

6) Για τα πολύ μικρά υπάρχουν στο έμ-
πόριο ειδικά λάδια, που καθαρίζουν το δέρ-
μα, χωρίς να είναι ανάγκη να χρησιμοποιή-
σετε νερό και σαπούνι. Τα λάδια αυτά ε-
ίναι κατάλληλα: έπισης και στην περιποίηση,
που έχουν σχηματισθεί στο δέρμα του παι-
διού κρούστες από το γάλα.

7) Σε πολλές περιπτώσεις, παρ' όλες τις
προφυλάξεις που παίρνετε, το δέρμα του παι-
διού έρεθίζεται και κοκκινίζει. Μπορείτε να
προλάβετε αυτό τον έρεθισμό με ειδικές
κρέμες, που περιέχουν βιταμίνες Α και F.
Οι ίδιες κρέμες καταπορούν έπισης τον έ-
ρεθισμό, που δημιουργήθηκε ήδη. Θα προσέ-
ξετε έδω τα μέρη, στα όποια το δέρμα του
παιδιού σχηματίζει πτυχές.

8) Θα συμπληρώσετε την τουαλέττα του
παιδιού καθαρίζοντας τα αυτιά και τη μύτη
του. Για το σκόπο αυτό, δε χρησιμοποιή-
σετε ειδικά ραβδάκια, που είναι φαιρικά
στις άκρες. Θα βάλετε σ' αυτές ένα σπά-
μα από βαμβάκι. Αυτός ο καθαρισμός πρέ-
πει να γίνεται με μεγάλη προσοχή. Θα κα-
θαρίσετε ανάλαφρα την κοιλότητα του αυ-
τιού, χωρίς να άγγιζετε τον πυθμένα, όπου
βρίσκεται το τύμπανο. Το τύμπανο, ως γνω-
στόν, είναι από τα πιο λεπτά όργανα. Α-
κόμη και μια παρατεταμένη έπαφή, μπορεί
να το βλάψει. Το ίδιο προσεκτικά θα γίνη
κι' ο καθαρισμός της μύτης, για να μην
πληγωθεί ο βλεννογόνας.

9) Το λούσιμο του μαρού πρέπει ν' άρ-
χιστεί δυο το δυνατόν πιο νωρίς. Μπορείτε
να χρησιμοποιήσετε τα ειδικά σαμπουνιά, που
βρίσκονται στο έμποριο. Δέν έρεθίζουν τα
μάτια και μπορείτε να έπιτυχέτε μ' αυτά
έναν τέλει καθαρισμό. Ο' άποφύγετε τα δυ-
ωτά τριψίματα, γιατί το δέρμα του κρα-
νίου του μαρού είναι πολύ εύαίσθητο.

Πολλές μητέρες παραπονούνται, ότι τα
παιδιά τους φοβούνται το νερό κι' ότι άπο-
στρέφονται την καθαριότητα. Αλλά σ' αυτό
φταίνει οι ίδιες, που δέν τα συνηθίζουν από
μικρά.

Η τουαλέττα του μαρού πρέπει να
είναι γι' αυτό μια διασκεύαση. Αφήστε, λοι-
πόν, το αστερό βρος και τις φωνές και
δώστε στο παιδί σας την έπιτυχία, να παί-
ξετε μαζί του. Μ' αυτό τον τρόπο, δε έξου-
δετερώνετε τις ένδεχόμενες αντιδράσεις του
και δε το κάμνετε να έλγεται πράγματι τις
περιποιήσεις σας.

Το χιούμορ δε εικόνες

— Μη γίνεσαι γελοίος. Αποστολε... "Αν ο-
πύοξε άλλος άντρας στη ζωή μου, δε θάχαγα τώ-
ρο -όν καιρό μου μαζί σου!...

ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

— Ενα, δύο, τρία, τέσσερα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

— Δυστυχώς, κύριε, ο διευθυντής έχει μια πολ-
λύ σοβαρή σύσκεψη, με την καινοτομία ιδιαιτέρα
του!...

— Εδώ έξω, αν είσαι άντρας!...

Οι ιδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

ΜΠΟΥΖΟΥΚΙΑ

ΕΡΩΤΩ, κύριε διευθυντά της άστυνα-
μίας, σεβάστα υπουργεία Δημο-
σίας Τάξεως και τα ταύτα και οία-
δήποτε άρμοδια και άναρμοδια άρχη.
Έρωτώ: τι θα γίνη μ'
αυτά τα λεγόμενα
μπουζούκια; Διότι το
πράγμα επάραινε και
δέν πάσι άλλο.

Δέν ξερω τί φρονεί-
τε εσείς που διαβάζε-
τε την ένυπνόγραφη
αυτή διαμαρτυρία μου
κύριε, και τί άποφεί-
ξετε περί μπουζουκι-
ου. Αλλά έγω όφείλω
να σας δηλώσω ότι δε
μπορώ ν' άνεχθώ πλέ-
ον αυτή την κατάσταση.
οι τις μουσικές άγρο-
όπιτες. Όχι, δέν είναι
κατάστασις αυτή πλέ-
ον. Όπου πάω και όπου περιπλανηθώ,
στο δρόμο στο σπίτι, στο ρεστοράν,
στο κουρείο, στο ταξί, στο στυλβωτή-
ριο, σε οποιοδήποτε κέντρο, δέν ά-
κούω άλλο τίποτα. Τα παιδιά του Πε-
λπίδα, τα παιδιά της Δραπετσώνας, τα
παιδιά του Αιγάλεω, τα παιδιά της
Τρούμπα, τα παιδιά του Προφήτη Δα-
νιήλ. Και ό ένας κλαίει τη μάννα του
που κλαίει κι' αυτή στον τάφο, ο άλ-
λος κλαίει γιατί χάρισε ένα Σάββατο
δρόμο, ο άλλος γιατί χάρισε μια Κυ-
ριακή πρωί, ο άλλος κλαίει τη πατι-
ριλίκια του, ο άλλος άναστενάζει. ο
άλλος άπειλεί ότι θα μαχαίρωσει, θα
πνίξη, θα τιμωρήσει, ο άλλος θ' αυτο-
κτονήσει, ο άλλος πασκαλεί να τον
παρή ο Χάρος, αλλά δέν τον παίρνει
να ήσυχάσουμε. ο άλλος καθαριέται
την ώρα που νεννήθηκε και ούτω κα-
θεξής. Είναι άσματα αυτά. Α μοιολό-
για της κακίας ώρας. Καί άφην τη
μουσική, που σου τεντνίει τα νεύρα
και σου άναστατώνει τα σωθικά.

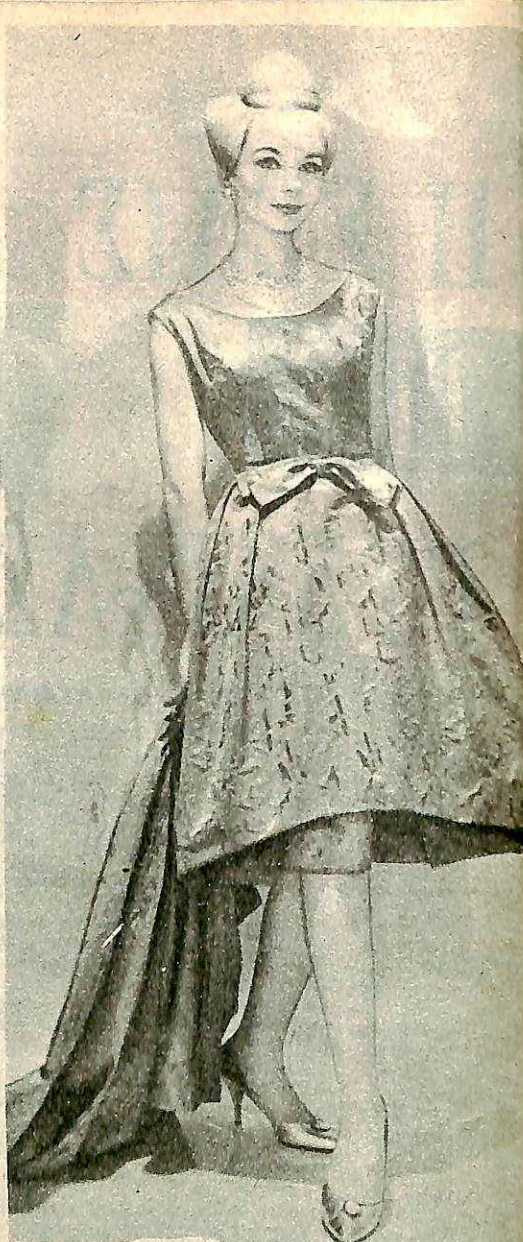
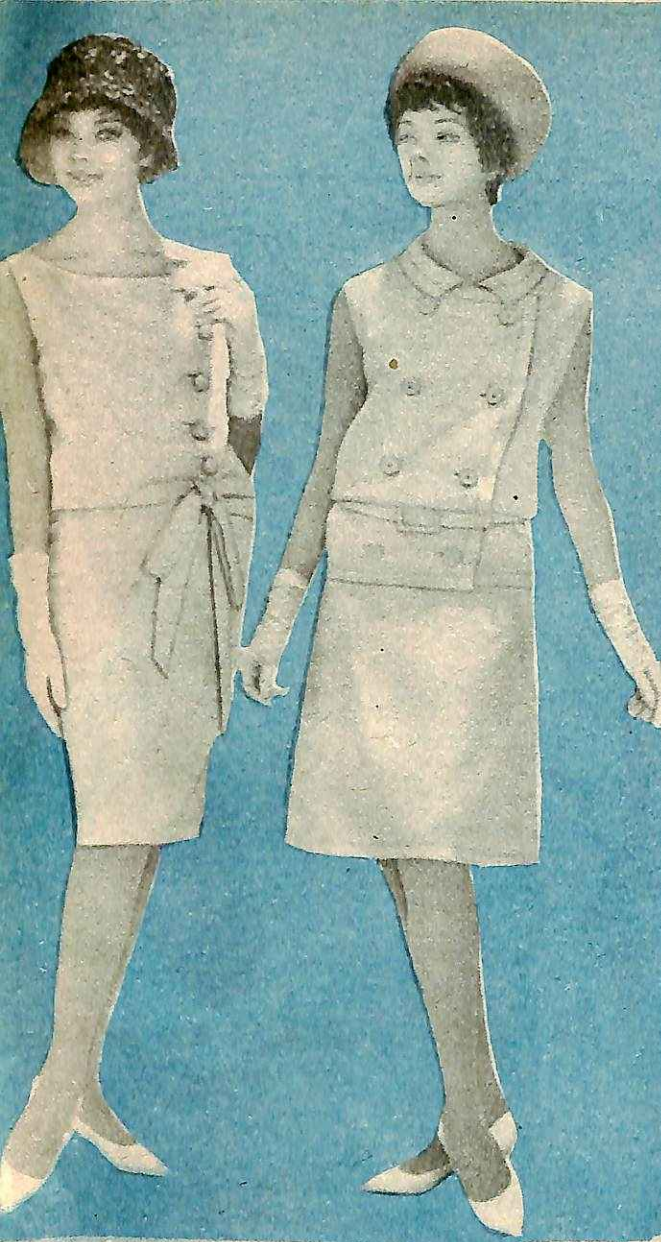
Τι είπατε; Το μπουζούκι εκφράζει
τους λαϊκούς πόθους, καυμούς και
ρεμβασμούς. Αί όχι, κύριοι. Όχι. Κι'
έγω λαός είμαι, αλλά δέν μου ήρθε
ποτέ να πάρω τους δρόμους και να
κλαίω και να σπαράζω και να κατα-
ριέμαι και να θυμάμαι τα πεθαμένα
μου και να ενοχλώ το κοινό με τα δη-
θεν πράξη μου και τους παρανοήσι-
μους. Και δέν χωστώ τίποτα, ν' ά-
κούω από το πρωί ως τ' άλλο πρωί
τους κλαυθμούς και οδυρμούς αυτών
των δήθεν λαϊκών πόθων. Όχι, κύ-
ριοι. Όχι. Ο λαϊκός πόθος είναι να
υπάρχει ένα καλό μεροκάματο, ένα
ποτήρι κρασί και το πολύ μια καθαρί-
στα με μια κανταούλα της ανθρωπι-
ας. Εσείς όμως πάτε να παρουσιάσε-
τε τους ανδρώπους των λαϊκών τάξε-
ων θουτηγμένους στο δάκρυ και στην
άπελπισία, στη σκεπτενιά και τη μαυ-
ρίλα. Που θα πάν αυτή η δουλειά;
Και έρωτώ: Έχει το δικαίωμα όποιος
του κληνίου να μου παίρνει έμένα τ'
αυτά και να μου χαλάει το κέφι με
τους θρήνους και τους οδυρμούς του;
Τι χρωστάω ένώ, παρακαλώ.

Έρωτώ κύριε διευθυντά της άστυνα-
μίας και κύριοι λοιποί άρμόδιοι. Καί
όσα καλά να λάβετε μέτρα. Διότι έγω
τουλάχιστον δέν άντέχω πλέον. Τα
νεύρα μου έχουν υποστεί ανεπαρκή
θωτο κλονισμό, σαν κοροή μπουζού-
κιού έτοιμη να σπάσει. Δε μπορώ πιά!!
Και έτσι μουχεται ν' άρπάξει ένα
μπουζούκι, να δνύ έξω και να βαράει
όποιον άκούει να οδύρεται μπουζουκο-
ειδώς, για να τον στελνίω να θρή-
μάννα του να κλάφουνε μαζί στην
τόρκο. Αλλά έμένα τί με νοιάζουν τα
κοινογενειακά πάθη του καθεός, και
οι πανικές δυστυχίες του, για να
μου τυραννούν τα ύτα και τα νεύρα;
Χρωστώ τίποτα; Τι είπατε, άναπατή-
μοι; Δέν είμαι συγχρονισμένος με
την εποχή μου; Άει παρότι με να
μην έρεπάζω σε όένα και σε κλαίει έ-
σένα ή μάννα σου όστερα. Ός έδω
είμαι! Μπουζουκόπληκτο!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Κουβαρνταλίκια

Ο Σκωτσέζος Μάκ λέει στα δυο ά-
νοράκια του:
— Αν είσατε πρόνυμα παιδιά, θα
σας πω την Κυριακή στην κινιματά,
γράφο να βίτε τις φωτογραφίες, που
έχουν κρεμασμένες στην είσοδο.

Αριστερά: φόρεμα άμπιγιέ άπονευματικό και ντε - πιές με σταυρωτή θέαση και ζώνη. Δεξιά: Ντε - πιές άμπιγιέ και ντε - μαντιλά. Επίσης τουαλέττα με διπλή φούστα και πρόσδετο πάνω που κάνει ουρά.

Οι πιπυκές συνεχίζονται διαγώνιες στο υπόλοιπο κορσάκι και πάλι στη μέση θα σχηματίζονται όριζόντιες, κατεβαίνοντας χαμηλότερα απ' αυτήν, ώστε το σύνολο να είναι ελαφρώς μακρόταλλο.

Η κομψή αυτή κόψι ταιριάζει πολύ σε μεταξωτά υφάσματα μονόχρωμα ή σταμπάτα. Ένα άλλο σκέρτσος σε άμπιγιέ τουαλέττες μας προσφέρει ένα είδος μπλουζών μόνο στην πλάτη του κορσάκι. Το σύνολο του φορέματος παρουσιάζει μια ίσια γραμμή με τη φούστα εφαρμοσμένη στο σώμα και το κορσάκι με μια ελαφριά σκουρίτσα στη μέση. Μια φαρδιά ντραπαριστή ζώνη συμπληρώνει το σύνολο δίνοντας μπρόντ-πλάι.

Το μπλουζόν της πλάτης, που αναφέραμε σχηματίζεται με ελεύθερες φάσες τη μία κοντά στην άλλη, που ξεκινούν από το πάνω άνοιγμα του λαιμού και διπλώνουν κάτω από τη ζώνη με άνεση, ώστε να σχηματίζεται φυσικά η γραμμή μπλουζών.

ΤΡΟΥΑ - ΠΙΕΣ ΑΜΠΙΓΙΕ

Η φετεινή μόδα δεν άρκεείται μόνο στις δολομήρες τουαλέττες για μια άμπιγιέ εμφάνιση. Εφαρμόζει κι' εδώ τους συνδυασμούς, που παρουσιάζουν πραγματικά μεγάλη έπιτυχη. Η μόδα της καζάκας είναι μια άφορη για τέτοιες κομψές εμφανίσεις με συνδυασμό την ανάλογη φούστα και το αχτ μπι-μαντιλά, που είναι τόσο κατάλληλο για υπαίθριες κοσμικές συγκεντρώσεις.

Τα μεταξωτά υφάσματα ουρά, τακτά, ή σατέν είναι άκονόβως ό,τι χρειάζεστε για να πραγματοποιήσετε μια παράμοια εμφάνιση. Ας δούμε, λοιπόν, ένα άριστο συνδυασμό: Η φούστα ακολουθεί την έντελώς ίσια γραμμή και μάλιστα λίγο εφαρμοσμένη προς τα κάτω. Η καζάκα είναι καμκωμένη από το ίδιο ύφασμα ριχτή και άνετη προς τα κάτω, τόσο που σχεδόν δεν εφάπτεται στο σώμα. Θα σχι-

ματίζει ένα μεγάλο στρογγυλό ντεκολτέ, με τους ώμους ελαφρά ριχτούς και χωρίς μανίκια.

Εκείνο που της δίδει ιδιαίτερη όμορφη είναι ότι είναι όλη κεντητή με μεταξί και πέριλ σε άποχωρώσεις του ίδιου χρώματος του συνόλου. Ο κομψός αυτός συνδυασμός θα έχει ως συμπλήρωμα κι' ένα τρίτο έξαρση, δηλαδή ένα όμοιομορφο πι-μαντιλά. Αντίθετα προς τη γραμμή φούστας-καζάκας, το πι-μαντιλά είναι έξαιρετικά άνετο και τελείως ριχτό. Η κόψι του θα είναι κιμωνό με άνετες μασχάλες και μανίκια φαρδιά προς τα κάτω, κατά τι κοντύτερα από τρουά - κάρ.

Το πι-μαντιλά κομψώνει εύθυγραμμο και έχει ένα ψηλό γιαντά «όφιστ», που συντελεί στη μεγάλη κομψότητα του συνόλου.

Μην παραλείψετε να στολίζετε το λαιμό σας μ' ένα από τα μεδούλα κολλιέ της μόδας, συνδυάζοντάς το με το χρώμα της εμφάνισής σας.

Η ΕΒΑΖΕ ΓΡΑΜΜΗ

Κοντά στην ίσια γραμμή, που βλέπαμε τόσος συχνά στις άμπιγιέ τουαλέττες, η μόδα εύνοει άλλο τόσο και την εβάζε γραμμή, που κι' αυτή έχει τη χάρη της.

Συνικά επίσης βλέπαμε ένα είδος συνδυασμό των δύο με κλίση όμοια μόνον προς το έδαφος παρά προς το εύθυγραμμο.

Είναι, δηλαδή, η κόψι, που έχει στη φούστα ως βάση το ολόγιο φορμά, που πάνω του μια φαρδιά φούστα σχηματίζει την τουνίκ σαν συνέχεια του κορσάκι.

Φυσικά, αυτή η δεύτερη φούστα άφινει να φαίνεται το φορμά με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Άλλοτε είναι πιο κοντή μόνο μπροστά ενώ πίσω έχει το ίδιο μήκος και άλλοτε πάλι άνοιγει κατάμπροστα ως τη μέση. Το καθένα απ' αυτά τα σκέρτσος έχει τη χάρη του και την χαρακτηριστική του εμφάνιση. Η δι-

πλή φούστα συνδυαζόμενη με το ανάλογο κορσάκι χωρίς μανίκια και με μεγάλο στρογγυλό ντεκολτέ δίνει μια ιδιαίτερως άμπιγιέ γραμμή.

Και εδώ τα διάφορα μεταξωτά μονόχρωμα ή σταμπάτα, αλλά ακόμη και φασόνε θα είναι, πολύ κατάλληλα γι' αυτή την κόψι.

Αν τύχη και είναι πολύ σούπλι το μεταξωτό σας, τότε καλό θα κάνετε να το φοδράρετε, γιατί η κόψι που σας αναφέραμε απαιτεί να στέκη το ύφασμα.

Πάντως, έτσι μόνο ή δεύτερη έβαζε φούστα θα διατηρήσει τον αέρα που πρέπει να έχει.

Το μοντέλο, που σας αναφέραμε είναι, καθώς είπαμε, ένα άμπιγιέ φόρεμα, που όμως δεν στερείται και κάποιες απλότητες. Αν θέλετε να του προσθέσετε μια πιο έπισημη νότα, το συμπληρώνετε με ένα μακρύ πανώ, που ξεκινώντας από τη μέση σχηματίζει μακροειδή ουρά.

ΤΑ ΕΛΑΦΡΑ ΦΟΥΛΑΡΙΑ

Ανάμεσα στα διάφορα καλοκαιρινά υφάσματα, που πολλά έχουν την ιδιότητα να είναι κάπως σκληρά και να στέκουν, πολύ της μόδας θα είναι και τα ελαφρότατα φουλάρια, σαν κτυπητή αντίθεσι προς τα άλλα.

Θα δώσουν και αυτά την εύκαιρία να αποκτήσετε κομψά φάρμακα με άθροια πάντα υφάσματος, ώστε να πετύχετε την κόψι που τους ταιριάζει. Αυτά τα φουλάρια θα τα δούμε κυρίως ως σταμπάτα με άνοιχτόχρωμα φόντα, αλλά και σε βαθύχρωμα φόντα με άνοιχτά σταμπάρια.

Σύμφωνα με την τελευταία αυτή άμψη, το φόντο που θα συνηθίζεται πιο πολύ, θα είναι το μπλε μαρέν. Είναι το χρώμα που εύνοει πιο πολύ από κάθε άλλο η φετεινή μόδα.

Στα φορέματα από φουλάρια θα προτιμήσετε μια άνετη κόψι με άθροια υφάσματος.

1) Άγορίστικη ριχτή μπλουζα. 2) Άγορίστικη ριχτή θέαση. 3) Η φουφουλίσσα του μπλουζ. 4) Φορέματάκι με κουμπωτά ως κάτω. 5) Φόρεμα με κιμονό μπλουζάκι και φούστα με πιέτες. 6) Ποδίτσα από καντρινιές κοτοναντί.

δίων μεγάλων και μικρών. Εκτός από την κομψή τους εμφάνιση έχουν το μεγάλο προσόν να πλένονται και να σιδερώνονται εύκολα, ακόμη δε και να μη τσαλακώνονται πολύ. Για τα μονόχρωμα ζεφύρια, σε κάπως άνοιχτές άποχωρώσεις, ή μόδα συμβουλεύει κάποιο γαονίρισμα λευκό, είτε από πικέ, είτε από βατίστα.

Με το λευκό αυτό γαονίρισμα το γιανταδάκι ή τα ρεβέρ των μανικιών ή και τη ζώνη. Όταν το ζεφύρι είναι ριγωτό, τότε το γαονίρισμα αυτό γίνεται με αντίθετη τοποθέτηση των ραβδώσεων ή ακόμη και με λίγο ζεφύρι μονόχρωμο σε χρώμα σχετικό με του ριγωτού.

Σ' ένα τέτοιο μοντελάκι, το φόρεμα της κομψότητας άποτελείται από ένα μονόχρωμο μεγάλο καμπί. Κάτω απ' αυτό, το ριγωτό ζεφύρι συνεχίζει το κορσάκι και τη φούστα με τις ραβδώσεις όριζόντιες, τόσο στο ένα, όσο και στο άλλο. Και το μπλουζάκι σχηματίζει σούρες γύρω από τη μέση, ή δε φούστα ελεύθερες πιέτες που της προσδίδουν μια γραμμή έβαζε.

Στη μέση μια ζώνη από το ίδιο ύφασμα συμπληρώνει το φόρεμα. Αν θέλωμε, στολίσαμε το τέλος του καμπί μ' ένα κεντητό βολαντίκι.

Η ΚΟΨΙ ΚΙΜΟΝΟ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η μόδα των κιμωνό μανικιών εφαρμόζεται πολύ και στα παιδικά φορέματα. Η γραμμή αυτή προσδίδει πολλή χάρη στα μπλουζάκια των μικρών και μεγάλη συγχρόνως άνεση στις κινήσεις τους.

Φυσικά, τα μανίκια γίνονται πάντα πολύ κοντά και τα μπλουζάκια άνετα με σκουρίτσα στη μέση.

Οι φοιητίσες είναι πεταχτές με σούρες ή με διάφορες πιέτες τσακιστές, ελεύθερες, πλισαριστές, κουφατές. Τα περισσότερα φορεματάκια καμψώνουν από πάνω ως κάτω.

ΒΕΣΤΕΣ ΓΙΑ Τ' ΑΓΟΡΙΑ

Η μόδα της ριχτής μπλουζας έχει έπικρατήσει και στα παιδιά, άγόρια ή κορίτσια. Με φούστες ή παντελονάκια φοριούνται πολύ οι ριχτές μπλουζες ή οι βέστες σε άνετη και αυτές γραμμή.

Τα πολύ μικρά παιδιάκια φορούν τις πρακτικές φουφουλίσσες, που είναι τόσο κατάλληλες για την ηλικία τους. Το κοστούμκι σχηματίζει καμπί και πάνω σ' αυτόν ένωμεται το ύπλοισμο μπλουζάκι και το παντελονάκι. Κι' εδώ χρησιμοποιούμε τα πρακτικά και όμορφα ζεφύρια.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΓΑΜΟΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΝΥΦΗ

Οι περισσότερες εύτυχισμένες νύφες νιώθουν την έντύπασί πως δεν πάνε στη γη, την ημέρα του γάμου τους. Πρόκειται, φυσικά, για μια ψευδαίσθηση, ή οποία όμως στην Κόρεα γίνεται πραγματικότητα!

Σύμφωνα με την παράδοση και τα έθιμα του τόπου, η Κόρεάτισσα νύφη δεν πρέπει ν' άγγιξη το έδαφος με τα πόδια της, άλλ' ούτε και να δει το σύζυγό της ή να του μιλήσει. Ένώ λοιπόν αυτά φαίνονται άδύνατα εκ πρώτης όψεως, οι σύγχρονες της νύφης βρίσκουν τον τρόπο να συμμορφώνονται πιστά με τη συνήθεια:

Πριν από την τελετή του γάμου, νερώνουν τη νύφη μ' ένα ύπλοιστο ποτό μέχρι άνατοθήρας και κολλάνε ένα έπιδεσμο πάνω στα έλαφρά της για να τα συγκρατεί κλειστά. Ύστερα τη σηκώνει ο πατέρας της στο ύψος ώμων του και την περπατάει έτσι στο έδαφος.

Όσο διαρκεί η τελετή, δεν την άφηνει καθόλου να πατήσει χέμα. Ύστερα τη μεταφέρει κατά τον ίδιο τρόπο στο σπίτι των γαμπρών.

Στις άλλες χώρες, ο γαμπρός έθελει να είναι έξω έκτος πόρ... δε θα τ' άφηνάσανε μια γυναίκα άπρητη! Έτσι, η οικογένεια της νύφης φτάνει για την τελετή του γάμου μέσα σ' ένα σινιάλο στολισμένο με την προικιά, σε νομίσματα και χαρτονομίσματα!

Στη φυλή των Μινγκνακαπού της Σουάμπα, όπου κυβερνούν οι γυναίκες, οι προσετοί κάνουν διάφορες έρωτήσεις στο γαμπρό, πριν απ' το γάμο, για να πεισθούνε πως είναι άξιος να γίνει άντρας της νύφης. Αν μέλουν ικανοποιημένοι, του έμπνέπουν να της προσφέρει τα δώρα του.

Ακολουθεί η σύντομη τελετή του γάμου, που γίνεται χωρίς τη νύφη! Είναι παρόντες σ' αυτήν μόνο ο γαμπρός κι' ο πατέρας. Έπειτα ο νύμφος παντρεύεται... στο πατρικό του σπίτι και μένει εκεί σ' όλη την ύπλοιστη ζωή του. Δεν παίρνει μαζί του τη νύφη, αλλά την έπισκέπτεται μόνο μια φορά τη έβδομάδα!

ΚΑΤΑ- ΣΚΗΝΟ- ΣΕΙΣ

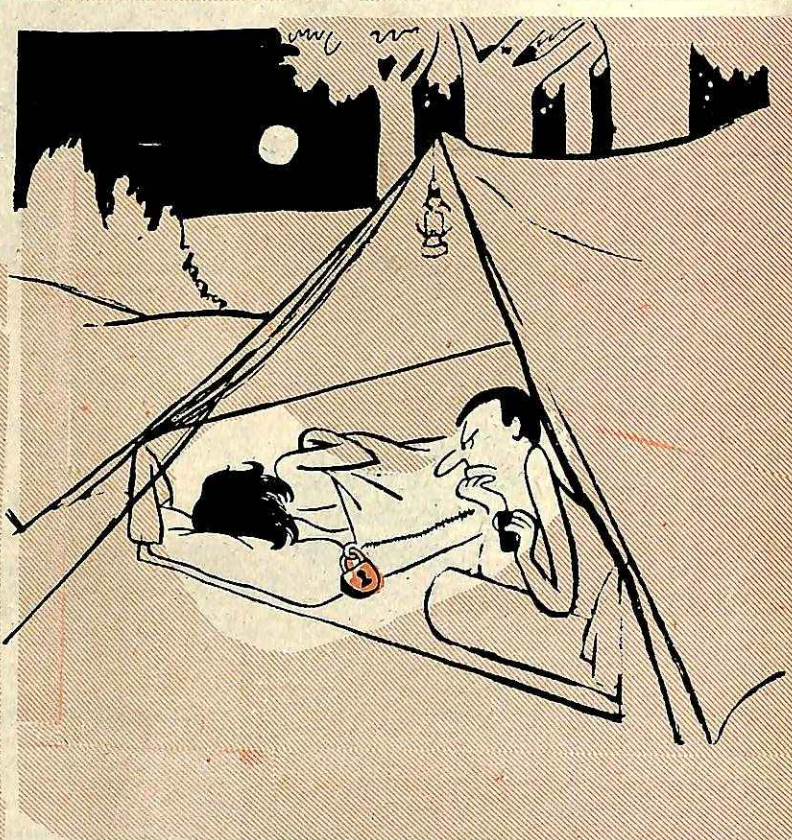
— Βάλε κι' άλλα ξύλα στη φωτιά. Μελ πομένη, για να βράση γρήγορα το νερό!...

— Δεν έχω ιδέα από τρομπόνι! "Ετσι όμως κανένας ως τώρα δεν τέλειωσε να στήσει τη σκηνή του εδώ κοντά μας!

— 'Εσύ είγες, 'Αμαλία, την εμπνεύσι να αγοράσει κόκκινη σκηνή!

Χωρίς λόγια

— Για τελευταία φορά, σε ρωτάω: Θα πιάς να φέρεις νερό, ναι ή όχι;

Συναρπαστική αστυνομική νουβέλλα υπό ΧΕΝΡΥ ΣΛΕΖΑΡ

Ο θάνατος της Ζόρας

ρας και η άπουσία του δπλου άπν. κλείουν την υπόθεση της αυτοκτονίας.

— "Ο Έθαντερ με κτύπησε με ελραινικό ύφος.
— "Ο Ούιντον Κέιλ φώναζε. Τόν καύμενο! Τόν έβλεπα μόλις προχτές...
— "Ο Γουάρτον θα εύχαριστηθώ μ' αυτή τη δολοφονία, γιατί τού κάνει ρεκλάμα, παρατήρησε ο Έθαντερ.

Μά αυτός ήταν άκόμα πιο εύχαριστημένος, όπως έδειχνε η λάμψη των ματιών του. "Η είδηση της έφημερίδας αποτέλεσε μια πρώτης τάξεως διαφήμιση για τά μυθιστορήματά του.

Λέτε να τον σκότωσε αυτή η Ζόρα Μπριουντερ; είπα.

— "Αδύνατον! Την έβρα από καιρό. Είναι γοητευτική... Άλλά άκνι-δυνα και φοβερά κουτή! Κι' ότε-ρα, δεν είχε κανένα λόγο να κάνει αυτό τό έγκλημα.

— Πάντως άποδείχτηκε πώς γίνον-ται και "απίθανα" έγκλήματα. Τό παραδέχομαι... Μόνο πού τό πλήρω-σε με τη ζωή του ο καύμενος ο Κέιλ.

— Μπα, δεν τόν λυπάμαι, άπάντη-σε ο Έθαντερ. "Ήταν ένας συχαμε-ρός τύπος, πού με διεύαιλε πάντα στο Γουάρτον.

— Ποιά είναι η θεωρία σας; Πώς έγινε αυτή η δολοφονία, μέσα στο κλειδωμένο δωμάτιο;

— "Α, αυτό θα τό εξήγησω στο έ-πόμενο μυθιστόρημα πού πρόκειται να γράψω, είπε ο Έθαντερ χαμο-γελώντας ανίγνυματικά. Καληνύχτα σας, κ. "Ουόλαν!

Κι' έφυγε, με ύφος θριαμβευτικό.

★

Μου ήταν άδύνατο πιά να δουλέ-ψω. Τό μυθιστόριο έκείνο άσάνεψε συ-νεχώς τό μυαλό μου, χωρίς να μπο-ρώ να έρω μία λούσι... Μία ιδέα στριφογύριζε ώστόσο έπίμονα στο νού μου. "Η ανέξηγητη δολοφονία του Κέιλ ήταν άλληθινα εύεργετική για τόν Έθαντερ. Τά θείλια του θα γίνονταν περιζήτητα και πάλι.

Μά... τί πηγαίνα να σκεφθώ; Αύ-τό ήταν μία αβάσιμη άνοησία! "Ε-πειδή άντιπαθούσα τόν Έθαντερ, δεν είχα δικαίωμα να τόν υποπτεώ-μαι για δολοφόνου...

Στις επόμενες έδομάδες, τά πρά-γματα με δικαίωσαν: Τά μυθιστο-ρήματα του Κιρκ Έθαντερ έγιναν άναρπαστα. Μά όστερα ο κόσμος άρχισε πάλι να τόν ξεχνάει, όπως και τό άνεξηγητό "έγκλημα του κλει-δωμένου δωματίου".

"Ενα πρωί, διάβασα στην έφημε-ρίδα κάτι καταπληκτικό: "Η Ζόρα Μπριουντερ είχε δολοφονήσει κι' αυ-τή, υπό συνθήκες άκόμα πιο μυθη-ρσιώδεις. "Εγώ έπαυσα στο θέατρο, σαρτάστηκε έξω από χαμό. Τη μετα-φέρανε στο καμαρίνι της. Κάποιος την είχε μαγειρώσει από πίσω. Κι' όμως, την ώρα εκείνη, ήταν ολομέ-νανη πάνω στη σκηνή!

Οι έφημερίδες άσολήθηκαν και πάλι με τη δολοφονία του Κέιλ κι' άναφέραν τό όνομα του Κιρκ Έ-θαντερ και τό καινούργιο του μυθι-στορήμα. "Ήταν μία περιφημη κι' ά-νέζηδη ρεκλάμα γι' αυτόν...

"Η σκέψη πού με είχε ταράξει, πριν από λίγες έδομάδες, ξαναγύρι-σε πάλι. "Ο Έθαντερ δε συμπαθού-σε ίσως τόν Κέιλ και η Ζόρα Μπρι-ουντερ. Κι' ο θάνατός τους τόν είχε ώφελήσει πολύ...

— "Όχι, όχι! μουρμούρισα. Δέ μπορεί νακανε ένα τέτοιο πράγμα. Είμαι τρελός πού τό σκέπτομαι!...

"Ύστερα όμως θυμήθηκα την πα-ράξενη λάμψη των ματιών του. "Ι-σως να μην ήταν πολύ καλά στο μυαλό του, άπ' τό φρόνο και την ά-πελπισία... Κι' ήταν ο μόνος ίκανός

ξω. Θα ήθελε πώς δεν είναι καθόλου

"απίθανα" τό έγκλημα πού περι-γράφω στα μυθιστορήματά μου.

Και μούδωσε ένα άποκόμμα έφη-μερίδας, πού έγραφε:

ΑΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΗ-ΓΗΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ Σ' ΕΝΑ ΚΛΕΙΔΩ-ΜΕΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ.

— 12 Μαρτίου, Ν. "Ύόρκη. — Χτές τη νύχτα, έγινε στο Ξενοδοχείο Μπελ-μαρτίν ένα έγκλημα πού θυμίζει τά μυθιστορήματα του Κιρκ Έθαντερ.

"Ο Ούιντον Κέιλ, 39 ετών, πού έκ-δότου Γουάρτον, ήλικίας 46 ετών, δολοφονήθηκε υπό μυστηριώδεις συν-θήκες. Βρέθηκε σκοτωμένος με περι-στροφο, μέσα σ' ένα δωμάτιο τού δεκάτου όρόφου με κλειστά παρφό-ρα και με την πόρτα κλειδωμένη ά-πό μέσα. Τό έγκλημα άνακαλύθη-κε από μία φίλη τού θύματος, την

ήθοποιό Ζόρα Μπριουντερ, πού ήταν μαζί του μέχρι πρό όλίγιου. "Όταν έβηκε από τό δωμάτιο πού, τόν ά-κουσε να κλειδώνει από μέσα την πόρτα. "Επειτα από λίγα λεπτά, ενώ περιμένε τό άσάνσέρ, άκουσε έναν πορτοβόλο μέρσά από τό δωμάτιο. "Άρμισε άμέσως, χτύπησε την πόρ-τα, άλλά δεν πήρε άπάντησι, και εί-δοποίησε τότε την άστυνομία.

"Τό πτώμα τού Κέιλ βρέθηκε πε-σμένο χαμό, με μία σφαίρα στο πι-σω μέρος τού κρανίου του. "Η άστυ-νομία έψαξε στο δωμάτιο, άλλά δε βρήκε κανένα ίχνος τού δράστου ή τού όπλου πού μεταχειρίσθηκε. "Εν τούτοις ο άστυνομικός έπιθεωρητής Ουόλλισον Σ' πένσερ, πού έχει άναλα-δει την υπόθεση, είναι βέβαιος ότι θα διαφωτισθί τό μυστήριο.

"Πάντως, η κατεύθυνσι της σφαί-

Μικρή ιστορία

Η μεγάλη διαφορά

Η ΣΚΗΝΗ στην πλατφόρμα τού σιδηροδρομικού σταθμού.

"Ο σύζυγος συνοδεύει τη γυναίκα του, πού φεύγει για κάποια λουαόπαι σύμφωνα με τη σύσταση τού γιατρού, πού είναι πολύ... φίλος τού συζύγου!

— Κτύπησε να έπιωφελήθης, χρυσή μου!... "Εχεις όλό-κληρο καλοκαίρι μπροστά σου!... Θυμάσαι τί σου είπε ο νιατρός; "Εκατό μπάνια σου είναι άπολύτως άπαραίτητα!...

— Άπλάδη, πρέπει να λειψώ, πάνω από τρείς μίνες, ά-γάπη μου; κάνει ή σύζυγος έλαφρώς θλιμμένη.

— Και βέβαια, χρυσή μου!... "Αφού πρόκειται για την ύ-νεα σου...

"Η σύζυγος κοντοστέκεται, δίνει ένα πολύ θερμό φιλι στο σύζυγο, και τού λέει ικετευτικά:

— Προσπάθησε να έρθης και σ' αυ για καμμία έδομάδα...

— "Αδύνατον, άγάπη μου!... Σέρεις πολύ καλά ότι πνι-νομα σ' τη δουλειά...

— Τότε, θα μού νράφης;

— "Όσο γι' αυτό μείνε ήσυχη... άπαντάει ο σύζυγος.

Και άφού άκολουθεί και δεύτερο φιλι, πολύ πιο θερμό, τό ζευγάρι άποχωρίζεται πολύ συγκινημένο.

Την ίδια στιγμή ένας άλλος σύζυγος υποδέχεται τη γυ-ναίκα του, πού κατεβαίνει από τό ίδιο θανόνι. Μά ή υπο-δοχή του είναι πολύ συγκρατημένη, άν άχι ψυχρή... "Η σύ-ζυγος τότε, πού παρικολοούθησε όλο ζήλεια την τόσο τρυ-φερή σκηνή, μεταζύ τού πρώτου ζευγαριού, άγανακτεί, δεί-χνει τό άλλο άντρώγιο και λέει:

— Μπαδύ υποδοχή!... Κτύπα πώς φέρεται ο κόσμος, προκομμένο μου...

Και ο σύζυγος με τί... συγκρατημένη υποδοχή άπαντάει άναστενάζοντας:

— Ναι... "Άλλά μην ξεχνάς ότι αυτή φεύγει!...

να σκαρδώνει κάτι τέτοια μυστηριώδη εγκλήματα, αφού τα περιεγράφε στα βιβλία του, σ' όλη του τη ζωή...
"Αν τυχόν αλήθευε η υποψία μου, ποιος θα ήταν το επόμενο βήμα του; Ποιος άλλος από μένα, που μ' αντίπαθους πιο πολύ κι' απ' τους άλλους δυο;...

★
"Ισως ο φόβος μου αυτός μ' έκανε ν' αποταθώ στον έπιθεωρητή Ούλιαν Σπένσερ. Ήταν ένας άντρας ψηλός, εύσωμος, με άδρα χαρακτηριστικά. Όταν άκουσε την ιδέα μου, ανασήκωσε τους ώμους του και είπε:

— "Η θεωρία σας είναι ενδιαφέρουσα, κ. "Οσβάλντ. Θά την έχω υπόψη μου. Για την ώρα όμως, δε μπορώ να κάνω τίποτα, εφόσον δεν υπάρχει η παραμικρή απόδειξη... Καταλαβαίνετε, εγώ είμαι πραγματικός γυμναστής, κι' όχι ήρωας αστυνομικού μυθιστορημάτων.

Τον καταλάβαινα απόλυτα και τ'ον έβουλοχούσα.

Κι' όμως, ο Σπένσερ ενέργησε προς την κατεύθυνση που του είχα υποδείξει. Τημάδια ύστερα από τρεις μέρες, όταν μ' επισκέφτηκε πάλι ο Έθσαντερ και μού φώναξε:

— Μά ποιά δικαιώσε με συκοφαντήσατε στην αστυνομία; Πώς πολήσατε να με κατηγορήσετε για δολοφόντο; "Η μήπως το άρνησάβε;... Το κρύατο από ζήλια, γιατί δεν ανέκρινε την επίτηχα μου!

Προσπάθησα να τον ησυχάσω. Μά δε θέλαμε ν' ακούσει τις δικαιολογίες μου. Τράβηξε προς την πόρτα, λέγοντάς μου:

— Ένα μόνο σας λέω, κ. "Οσβάλντ: Να φύγετε!

Τι σήμαινε αυτή η απειλή του;... Προτίμησα να μην τη σκεπταίνομαι. Καθώς ήταν πια περασμένη η ώρα, γδύθηκα κι' έπεσα στο κρεβάτι. Κατά τις 11, που φάνηκε πως χτυπούσαν την πόρτα μου. Σηκώθηκα, άνοιξα, αλλά δεν είδα κανένα. Γύρισα στο κρεβάτι μου και με ξαναπέρασε ο ύπνος.

Με ξύπνησε ένα τρομερό όνειρο: "Είδα πως μού κόνεζε το κεφάλι στην καρμινολία. "Ανοίξα τα μάτια μου... κι' όμως το όνειρο συνεχίστηκε: Μια γυαλιστερή λεπίδα κρεμόταν στον αέρα, πάνω απ' το κεφάλι μου! Δεν ήταν μαχαίρι καρμινολίας, άλλ' ένας κοφτερός μπαλάν... "Αρχισε να κατεβαίνει προς το λαϊμό μου! Είχα παγώσει, δε μπορούσα να κάνω την παραμικρή κίνηση... Τη στιγμή εκείνη όμως, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας, κι' αμέσως ο μπαλάνς εξαφανίστηκε.

"Ανασηκώθηκα κι' έτριψα τα μάτια μου. Τι όνειρο κι' αυτό!... "Ανοίξα την πόρτα. Ήταν η "Αίλην.

Τι είν' αυτή; μού φώναξε. Ξέχασες πως είχαμε ραντεβού απόψε στις 11; "Ανησυχούσα που δε φανήκες, και ήρθα να δώ τι γίνεται. "Αλήθεια, το είχα ξεχάσει τελείως. Μά ήμουν δικαιολογημένος... Το παραδέχτηκε κι' η ίδια, όταν της διηγήθηκα ό,τι μου συνέβη. Με λυπήθηκε κι' έδωσε τα δυνάτα της... να με παρηγορήσει, με τα χείλια της και τα φιλιά της!

★
Ξαφνικά, κουδούνισε το τηλέφωνό μου. Σήλησα το ακουστικό.
— "Εσείς, "Οσβάλντ; μού είπε μια τραχιά φωνή. "Εδώ έπιθεωρητής Σπένσερ. Υποθέτω πως θα σας ενδιαφέρει να μάθετε ότι έγινε άλλη μια δολοφονία... "Ο Κίρκ "Έθσαντερ θρέθηκε σκοτωμένος μυστηριώδως, σαν τους δυο άλλους... ή μάλλον ακόμα χειρότερα!

"Επειτα από λίγο, έρσικόνουν στο διαμέριό μου "Έθσαντερ. Κι' άρωστησα απ' το θέαμα που αντίκρισα: Το κεφάλι του Κίρκ έλειπε! Το είχε κόψει ο δολοφόνος, με ικανότητα χειρουργού!

Την άλλη μέρα έγινε η κηδεία του, απ' το μόνο ζωντανό συγγενή του: τον αδελφό του Μπόργκ "Έθσαντερ. Το φέρετρό τοποθετήθηκε στο οικογενειακό μνημείο τους.

Αμέσως μετά την κηδεία, με ζήτησε ο Γουάρτον.
— Πρέπει, διχως άλλο, ν' άνακαλύψετε αυτό το μυστηριώδη δολοφόντο! μού είπε. Θά είναι μια τεραστιά ρεκάλα για την επίτηχα μου.
— Μπορεί, άπάντησα ειρωνικά. Μά πως θέλετε να πετύχω εγώ, εκεί που μένει ανύποπτη η αστυνομία;
— Δοκιμάστε πάντως. Δεν έχετε να χάσετε τίποτα... Καλό θα ήταν να πάτε να ήθετε το δόκτορα Μπόργκ "Έθσαντερ. Είναι ένας έπισημων, "Ι.

σας αυτός να ξέρη κάτι.

Δε μπορούσα να πω όχι σ' έναν άνθρωπο δυνατό σαν το Γουάρτον. "Αλλωστε καταλάβαινα κι' εγώ πως, αν τυχόν ανακάλυπτα κάτι, θα γινόνμουν ξακουστός.

★
Τ' άλλο πρωί λοιπόν, έρθηκα το σπίτι του Μπόργκ "Έθσαντερ, σε μια απόμερη γειτονία, απομονωμένο απ' όλα τ' άλλα. "Όταν πάτησα το κουμπί του κουδουνιού, δεν άκουστηκε κανείς ήχος. "Αναξέ όμως αόριστα ένα μικρό παραθύρακι της πόρτας, κι' ένα φως με θαύμασε. Είδα ένα φακό γυρισμένο κατωπάνω μου.
— Το όνομά σας και το επάγγελμά σας; πρόφερε με φωνή.

"Εδώσα αυτές τις πληροφορίες. "Η πόρτα άνοιξε μόνη της και ξανακλείσε πάλι πίσω μου.

— Προχωρήστε ως την άκρη του διαδρόμου και πατήστε πάνω στην πλατφόρμα, είπε η φωνή.

Υπάκουσα. "Ακούστηκε τότε το θουητό ενός μοτέρ, κι' η τετραγώνη πλατφόρμα, πάνω στην οποία στεκόμουν, άρχισε να κατεβαίνει. "Εφτασα έτσι σ' ένα υπόγειο εργοστάσιο, γεμάτο από διάφορα μηχανήματα και όργανα. Σ' το βάθος, με περίμενε ο αδελφός του "Έθσαντερ. Ήταν μερικά χρόνια μεγαλύτερος του κι' ελχε μάτια γεμάτα καλωσύνη.

— Έχω εγκαταστήσει αυτό το α. σσνσέρ, γιατί η καρδιά δε με μούε. Πιτρέπει ν' άνεδοκατεβαίνω ακόμα, μού ξέρηθηκε. Σε τι μπορώ να σας φανώ χρήσιμος;
Του άπάντησα πως ο αδελφός του ήταν φίλος μου και πως ενδιαφερόμουν ν' ανακαλύψω το δολοφόντο.

— Μά εγώ δεν ξέρω τίποτα... άπάντησε. Αυτό είπα και στην άου. νομία. Είχα να δώ τον Κίρκ δχτώ δολοφονία χρόνια. Ξούσαμε χωριστά... "Όταν όμως έμαθα το θάνατό του, θεώρησα υποχρέωσή μου να ζητήσω το σώμα του και να το κηδέψω. Αυτό είν' όλο.
"Απογοητεύηκα, φυσικά. "Ωστόσο,

από ευγένεια, κουβέντισα λίγο ά. κόμα με το δόκτορα. Τον ρώτησα από ποό προερχόταν μία παράξενη και άσχημη μυρωδιά που ήταν χυμώνη σ' όλο το σπίτι.

— "Εγώ την έχω πιά συνηθίσει και δεν τη νοιάζω, μού είπε. "Ισως να να απ' το σουλφαμυογκόνιον". Πρόκειται για μία νέα χημική σύνθεση, που εγινώθησα και πού της έδωσα τ' όνομά μου, από έπιστημονική ματαιοδοξία. Έχει μία διαπεραστική μυρωδιά, όταν την παρασκευάζω... Μά πιστεύω πως δε θ' άσχηλθώ πιά μαζί της, γιατί δε φαίνεται να χημικά πρακτική εφαρμογή... Το ε. διο έλεγαν και στον Κίρκ, που έδειχνε ένδιαφέρον γι' αυτήν.

— "Ο Κίρκ ενδιαφερόταν για την ούσια σας; Γιατί; ρώτησα ζωηρά.

— Δεν ξέρω να σας πω... φαίνεται γοητευμένος από τις ιδιότητές της και μού σύστησε να φτιάσω άρκετη ποσότητα. Μά δεν ήταν εύκολη δουλειά!

"Επρεπε να έργασθώ πολλούς μήνες και να ξεδώσω ένα σωρό λεφτά σ' πρώτες ύλες, για να παρασκευάσω ελάχιστα σουλφαμυογκόνια. Δεν άξιζε τον κόπο!

— Μά ποίος είναι ο ιδιοκτήτης αυτής της ούσιας; που ενδιαφέρονε τόσο πολύ τον αδελφό σας; έπεμεινα.

— Θά σας ξηγήσω... Το σουλφαμυογκόνιον εξουδετερώνει τις φωτεινές ακτίνες και κάνει άόρατο κάθε τι πού θ' άλειφώ μ' αυτό.

— "Αόρατο;... φώναξα.

— Ναί... ώσπου ν' αφαιρεθεί καμείς αυτή την ούσια, μ' ένα κατάλληλο διαλυτικό.

Κύτταξα το συνομιλήτή μου, ά. ναστατομένος.

— Δηλαδή... κι' ένας άνθρωπος μπορεί να γίνει έτσι άόρατος;

— Υποθέτω! Μά γιατί θά ήθελε κανείς να γίνει άόρατος;

— Για πολλούς λόγους! Τι δε θά μπορούσε να κάνει ένας άόρατος κακοποιός ή κατασκοπος!... "Ενας στρατός από άόρατους πολεμιστές θά κέρδιζε όλες τις μάχες! "Η ά.

κόμα ένα άεροπλάνο, ένα πλοίο, ένα τακ... "Ενας στρατηγός, ένας ντε τεκνιός... Μά είναι καταληκτικές οι δυνατότητες, που παρουσιάζει μία τέτοια έφευρεση!

— "Ομολογώ πως δεν το είχα σκεφθεί ποτέ... μουρμούρισε ο δόκτορ "Έθσαντερ. Τώρα που μού το είδα... Μά τα περισσότερα απ' αυτά πού ά. ναφέρεται, είναι πράγματα κακά, τρομερά!

"Ασφαλώς! "Ενας φονιάς, άς πούμε, μπορεί να σκοτώσει όποιον ήμνησε, μπουε σ' ένα κλειδαμένο δωμάτιο, χωρίς να μπορεί κανείς να τον άνακαλύψει. "Όταν σπάζει την πόρτα ή αστυνομία, αυτός θά βγεί από κεί μέσα μ' όλη του την ησυχία... Μπορεί επίσης να μαχαίρωσι μία ήνα, πού πνύω στη σκηνή, μπροστά σ' χιλιάδες μαρτύρες, δίχως να τον ή κανείς. Το τέλειο εγκλήμα!

— Είναι φριχτό!...

— Μήπως τυχόν ο αδελφός σας έδωσε σε κάποιον άλλον λίγη απ' αυτή τη χημική ούσια;... σε κάποιον πού δολοφόνησε στο τέλος κι' αυτόν τον ίδιο;

— "Οχι, είν' αδύνατο!...

— Γιατί είν' αδύνατο;... "Αν ή ούσια σας έχη πραγματικά τις ίδιες ήτηες πού λέτε...

Ενοίσασα φαγούρα στο πόδι. "Ε. σκαψα για να ζωντώ... και το χέρι μου συνάντησε κάτι μωβλάρο!

"Α, είν' ο γάτος μου, ο Σωκράτης, μού ξέρηθηκε ο καθηγητής, έλκεστας την έκκλησή μου.

Εσκυμώ σήκωσα στην άγκυλιά του το άόρατο ζώο και το χάρξψε.

— Τον είχα άλειψει πού ήμερύν με σουλφαμυογκόνιον, πρόσθεσε.

"Ηόελα να δοκιμάσω αν προκαλεί καμιά βλάβη στο ζώο. Βλένω ό. μως πως δεν έπαθε τίποτα ο Σωκράτης.

"Απώλωσα το χέρι μου, διαταχτικά... και δέχθηκα τρεις γρατζουνιές απ' τα νύχια του άόρατου γάτου!

★
"Όταν έφυγα απ' το σπίτι του δόκτορος "Έθσαντερ, μού φαίνόταν πως ζούσα σ' έναν άλλο κόσμο. Ήγχα κατ' έδόξασα στο γραφείο του έπιθεωρητή Σπένσερ, πού άναφέρεται την καταληκτική άνακάλυψή μου. Με κύττασε σαστισμένος.

— Νομίζω πως αυτή τη φορά το παρακάνετε, με τη ζωνηρή φαντασία σας! μού είπε.

— Μά μπορώ να σας αποδείξω πως υπάρχει αυτή η ούσια! φώναξα. Ζήτησα απ' το δόκτορα "Έθσαντερ να μού δώσει λίγη, για να σας τη φέρω, αλλά μού είπε πως δεν έχει άλλη. Μεταχειρίστηκε για το γάτο του τις τελευταίες σταγόνες... Πιστεύω όμως πως τού είχε κλέψει προηγουμένως μία ποσότητα ο Κίρκ "Έθσαντερ ή κάποιος συνώνός του!

— Πώς λοιπόν λέτε ότι θά μού το αποδείξετε;...

— Μά υπάρχει ο γάτος! Είναι ο ίδιος μ' αποδείξει πως ή ούσια αυτή κάνει άόρατα τα πράγματα, τα ζώα... και τους ανθρώπους!

Και όποσδήποτε σοδάρά άν κυκλοφορεί τώρα ένας άόρατος άνθρωπος, σκοτώνοντας τον κόσμο!

"Ο Σπένσερ έκανε ένα μορφασμό.

— Καλά, έπε, φέρτε μου το γάτο. Θά δούμε έπειτα...

— Θά πάω να τον ζητήσω απ' το δόκτορα "Έθσαντερ, αύριο το πρωί.

"Όταν, το ίδιο βράδυ, συνάντησα την "Αίλην, δε μπόρεσα να της κρύψω ό,τι είχα ανακαλύψει. Με κύτταξε με γουδλωμένο μάτι.

— Μά, Τζέφ, φώναξε, αν είναι άόρατος αυτός ο φονιάς, μπορεί να έρσκέται όπου ήθελε... ακόμα και μέσα σ' αυτήν την κάμαρα!

Κυτάξαμε γύρω μας μ' άγωνία. "Υστερα ήπρησε μία διπρέλα καθένας μας κι' άσχημα να χτυπάμε μ' αυτήν τον άέρα, σ' όλο το δωμάτιο, μέσα στις ντουλάπες, κάτω απ' τις καρέκλες...

Σ' το τέλος, έσπασαμε σε γέλια τερνερικά. Καί, για ν' αλλάξουμε θέμα, άποφασίσαμε... να παντοεινόμε! "Ετσι, θά είχαμε πιά να μιλήσουμε για ένα σωρό ποσώνιατα, διαφορετικά απ' τον άόρατο δολοφόντο...

★
"Όταν, τ' άλλο πρωί, ήηρα το μετρό, ο κόσμος μού φαίνόταν ωραίος, φωτεινός...

"Αλλ' όταν χτύπησε το κουδούνι της πόρτας του δόκτορος "Έθσαντερ, δεν άνοιξε το παραθυράκι, ούτε μ' έζήτησε ο φακός της τηλεόρασεως. Δεν ήηρα καμιά άπάντησι.

"Έκανα το γύρο του σπιτιού. Δεν

ήηρχε άλλη είσοδος, κι' όλα τ' ά. παράθυρα ήσαν κλειστά. Μ' άσχηλθηκε η πόρτα. Πρώτη μου ιδιοκτήτη μιάς γετονικής τρέβρας. Μά θεαίωσας πως δεν έβγαζε ή καθόλου το δόκτορα.

Δεν πιστεύω να λείπει, πρόσθεσε. Αυτός δε θγναινε ποτέ έξω.

Τηλεφώνησα από κεί στο δόκτορα, αλλά δεν ήηρα καμιά άπάντησι. Οι όποφιες μου μεγάλωσαν. Ξανάγυρισα στο σπίτι του "Έθσαντερ κι' άρχισα να χτυπάω και να σπρώχνω την εξώπορτα με δύναμη.

Σ' το τέλος, κατάφερα κάπως να χαλάσω τον ηλεκτρονικό μηχανισμό πού την κρατούσε κλειστή. Μπήκα στο σπίτι και κατέβηκα στο λαόγειο. Κι' εκεί έβρηκα αυτό που περιμένα...

"Ο δόκτορ ήταν πεσμένος χάμω, νεκρός, με σπαρμένο κεφάλι!

Τηλεφώνησα στην αστυνομία. "Υστερα άρχισα να φωνάζω παντού το γάτο. Μά ήξερα πως ήταν άναήφελο. "Ο άόρατος φονιάς είχε φροντίσει να εξαφανίσει κάθε ένδειξη!...

Τώρα ο Σπένσερ δε μπορούσε πιά να μην πιστέψι την ιστορία μου. Μά, σαν πρακτικός άνθρωπος πού ήταν, ήξερε πως όλοι οι άλλοι θά τη βέχονταν με ειρωνικά χαμόγελα. Δεν ήηταν μ' έρωτα πού ήμουν άλλοι.

Μία μέρα όμως, έμαθα από ένα ύπαλληλο του Γουάρτον κάτι πού μ' άναστατώσε. Οι φίλοι του Γουάρτον είχαν λόγους να πιστεύουν πού είχε πάει ένα σωδάρ νευρικό κλοισμό, γιατί έλεγαν διάφορα παράξενα πράγματα...

Σε μία συγκέ. τρωσί μου, έχε π' έσωνικά πως τού γαργάλησε το πόδι ο διπλανός του. Μά αυτός ο διπλανός ήταν ένας ή. λικιωμένος κι' άδαιοσέσθας κύριος, πού δεν έχε καμιά διάθεσι γι' ά. στεία...

"Επειτα απ' αυτό, οι φίλοι του ελχαν έπιμεινε να ξεκουράσονται λίγον καιρό και να συμβουλευθ' ένα ψυχίατρο. Μά έκείνος έγινε έξω φρενών και δεν ήθελε ν' άκούσι τίποτα...

Μόνον εγώ ήμουν σε θέσι να εξηγήσω το μυστήριο! Μέντενα πως ο άόρατος άνθρωπος, πού είχε σκοτώσει τρία άτομα κι' ένα γάτο, τάχε βάλει τώρα μ' ένα πέμπτο θύμα.

★
Ζήτησα να δώ ιδιαιτέρως το Γουάρτον, στο γραφείο του. "Ενώ με ρωτούσε για το μυστηριώδη πού έγραφα, κάρφωσε ξαφνικά στην πόρτα τα γουρλωμένα μάτια του.

— Τι σας συμβαίνει, κ. Γουάρτον; ρώτησε μ' άνησυρία.

— Το μαχαίρι... τραύλισε θραχνά. Κυτάξαμε γύρω, αλλά δεν είδα τίποτα. "Ο Γουάρτον έχε σκεπαστεί με μάτια του με τα χείρια του.

— Είδαστε κανένα μαχαίρι; τον ρώτησα.

— "Οχι, όχι... μουρμούρισε. "Ω, είμαι τόσο κουρασμένος!...

Κι' έσφαγα άρχισα να γελάω νευρικά και να στριφνοκρίζω πάνω στο καθίσματό μου.

— Σαμντήσητε τον! φώναξε, ενώ τα μάτια μου είχαν δακρύσει. Δεν άντέχω πιά!

"Υστερα ήσυχασε άπώτομα κι' έγειρε το κεφάλι του πάνω στο γραφείο του, έξαντλημένος.

Μά τι πάθατε, κ. Γουάρτον; έπέμεινα.

"Αργησε να μού άπάντησι. Σ' το μεταξύ, ή πόρτα του γραφείου άνοιγόκλεισε με όρμή, χωρίς να μπι κανείς.

— Μά γαργάλησα πάλι! μουρμούρισε έπιτέλους ο Γουάρτον. "Ω, ήταν φοιχτό!

— Σας έχει ξανασυνεβ' αυτό; ρώτησα με φρίκη.

— Ναί, συχνά... Δεν ξέρω τι έχω πάθει, τον τελευταίο καιρό! Βλέπω πράγματα άλλοδατά... Ένα μαχαίρι πού κρέμεται στον άέρα, ή κάτι άλλο. Καί ξέρω πως άμέσως κατόπιν θ' άσχηλ αυτό το γαργαλήτο!...

"Ο Γουάρτον δε βαστούσε πιά. "Εβαλε τα κλάματα, σαν παιδί.

— Τι με συμβαίνει; έρωτησα. Νά πως σε κανένα ψυχίατρο;... Αό, το μού σύστησε ο δικός μου γιατρός, άφου μ' έζήτησε και δε μού ήρθε καμιά άναήφηση... Μά εγώ έξέρω πως είμαι καλά στα μυαλά μου... σο κι' αν δε με πιστεύουν οι άλλοι!

Εγώ σας πιστεύω, κ. Γουάρτον. είν' απλά.

Και τού διηγήθηκα όλη την ιστορία για τον άόρατο δολοφόντο.

— Δεν καταλαβαίνω... μού είπε στο τέλος. Τι σέβει έχω εγώ;...

— Πιστεύω πως αυτός ο άόρατος τρελλός σας έχει διαλέξει για έπί.

μενο θύμα του! Για την ώρα όμως, διασκαδαίει μαζί σας. Βερέθηκε, φαίνεται, την παλιά τακτική του και σας θασανίσει με τον τρόπο του!

— Τι μπορούμε να κάνουμε μ' ένα τέτοιο άνθρωπο; Πώς να τον πολεμήσουμε;

— Δεν ξέρω ακόμα... Βέβαια, έχει μία τρομερή δύναμη, πωτάκουσι! Μπορεί να έρσικεται όπου ήθελε, σε κάθε στιγμή, δίχως να το ξέρουμε... "Ισως ναύαι εδω μέσα τώρα ακόμα... μολονότι δεν το πιστεύω, γιατί άναγλόκλεισε ή πόρτα πριν από λίγα λεπτά.

— Μά τότε... "Ισως να ξέρη πως τον έχετε άνακαλύψει και πως είσαστε έπικίνδυνος αντίπαλός του!

— Σίγυορα το ξέρει. "Αλλά δε μ' έχει πειράξει ακόμα... Αν ήθελε να με σκοτώσει, έκελνι τη νύχτα πού κρατούσε το μπαλόνι πάνω απ' το λαϊμό μου, θά τού ήταν εύκολότατο. Μά δεν το έκανε.

— Τι πρέπει να κάνω τώρα, Θεέ μου; δόνησε ο Γουάρτον.

— Θά δούμε... Νάχτες πάντα πάνω σας ένα πιστόλι, και όταν τον ξανανώοετε, να πυροβολήσετε. Μη φοβήθητε μήπως φαγητή γελοιοσι!... Προσπαθήστε να τον πιάσετε, να τον κρατήσετε... Σ' το μεταξύ, εγώ θά συνεννοηθώ με το Σπένσερ.

★
Καθώς έδιναι απ' το γραφείο του Γουάρτον, με σταμάτησε η γραμματέας του, ή Γκρέτα.

— Μά σας δώσω την άλληλογραφία σας, κ. "Οσβάλντ, μού είπε.

"Εφαξε στις θυρίδες, όπου συγκεντρώνε τα γράμματα των θαυμαστών μου.

— Περιέργω! μουρμούρισε. Θά μπορούσα να δρωστώ πως ήπρησαν έννια γράμματα. Κι' όμως έρσικα μόνο όχτώ... Λέπει εκείνο πού μύριζε...

— Μύριζε; Τι μυρωδιά είχε;

— Πως να σας την περιγράψω; Κάτι σαν κλούδια αυγά...

Κλούδια αυγά... "Ακούδως αυτή τη μυρωδιά είχε το σπίτι του δόκτορος "Έθσαντερ κι' όλα τ' ά. πράγματα

πού θρλιόνονταν εκεί μέσα! — Καί λέτε πως χάθηκε αυτό το γράμμα; έπέμεινε.

— Ναί. Πούς ξέρει πού τδδα! "Ισως τ' άνακάτεψα με τίποτ' άλλο... Λέτε να ήταν σπουδαίο;

— Ναί, μπορεί να ήταν πολύ σπουδαίο! Ψάξτε να το βρήτε!

— Μείνετε ήσυχος, κ. "Οσβάλντ. Γύρισα στο σπίτι μου. Το κεφάλι μου πονούσε, απ' τις σκέψεις πού ελχαν συγκεντρώσει στο μυαλό μου... Το γράμμα εκείνο προερχόταν "Ισως από το δόκτορα "Έθσαντερ κι' άπό ρουσε τη συνομιλία μας! "Ισως να περιείχε την απόδειξι πού ζητούσα!

★
Είχα έσπαλθ' στον καναπέ, για να ξεκουραστώ λίγο, όταν χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ή "Αίλην.

— Τζέφ, δεν άντέχω πιά! μού έλεπε με ύστερικούς λυγμούς.

— Τι συμβαίνει, άγάπη μου; τη ρώτησα, άνατριχιάζοντας.

— Πρέπει ναύαι αυτός! Με παρακολουθεί παντού, μ' άγγίζει, μού σκίζει τα ρούχα! Δεν άντέχω πιά!

— Έρχομαι άμέσως, την καθησύχασα.

Σ' ένα πέταρο, είχα φτάσει στο σπίτι της. Τη βρήκα ξεμαλλιασμένη, με το φόρεμά της κουρελιασμένο. "Εκλαγνε σπαρτακτικά. Την κράτησα στην άγκυλιά μου, σαν παιδάκι, ώσπου να ήσυχάσει κάπως και να μπειρη ν' μιλήσει.

Μου επανέλαβε όσα μού είχε π' και στο τηλέφωνο. "Ο άόρατος άνθρωπος είχε μπι στο σπίτι της, της έσκιζε τα ρούχα, της έπιανε τα χείρια, τα πόδια. Είχε σκεφθ' ή "Αίλην να τηλεφωνήσι στην αστυνομία, κατάλαβε όμως πως θά την περνούσαν για τσελλάη.

— Τα ίδια κάνει και στο Γουάρτον, της είπα. "Ακουσε. "Αίλην! Πρέπει να φύγεις από δω!

— Θά με βρ' α ο τός, όπου κι' αν πάω! πρσίλιν με λυγμούς.

— Θά σε στείλω να μείνεις λίγες ώδομάδες με μιά θεία μου, στο Σάουτερ Μπής. Σ' το μεταξύ, θά συνεννοηθώ με το Σπένσερ. Πρέπει πιά να διαβάσω...

★
"Α, θυμήθηκα κάτι... μού είπε ξαφνικά ο Γουάρτον. "Η Γκρέτα μου δωσε ένα γράμμα για σας. Το είχε χαμένο σε κάποιο συρτάρι της... "Ο φακέλλός του μυρίζε άσχημα...

— Δώστε μου το άμέσως! φώναξα. Τού τ' άρπάξα απ' τα χείρια. Πραγματικά, είχε την ίδια μυρωδιά με το σπίτι του "Έθσαντερ. Αυτός του τόχε στείλει, πριν απ' τη δολοφονία του! "Ανοίξα με άγωνία κι' άρχισα να διαβάσω:

«Αγαπητέ κ. "Οσβάλντ. Σκέφτηκα καλά όσα μού είπατε σήμερα το πρωί κι' άποφάσισα να σας άποκαλύψω όλη την αλήθεια—τώρα πού κατάλαβα τις φοδές δυνατότητες πού παρουσιάζει ή χημική ούσια μου.

«"Όπως σας είπα, είχα πολλά χρόνια να δώ το μικρότερο αδελφό μου, μ' όλο πού μέναμε στην ίδια πόλη. Πρώ μνημόν όμως, άποφάσισε ξαφνικά να άναυνώσει τους οικονομιακούς δρομούς μας κι' ήρθε στο σπίτι μου. Τον δέχθηκα με πολλή χαρά... "Ωστόσο, άρχίζω να ύποπτεωμαι πως ενδιαφερόταν άποκλειστικά για τις εργασίες μου. Τού είχα στείλει έπανηλημένους έπιστημονικές πληροφορίες, πού τις χρησιμοποούσε στα μυθιστορήματά του. Τού είχα άνακοινώσει επίσης τα πειράματά μου με το σουλφαμυογκόνιον.

«Πρό δυο έδομάδων, με έσυνεπισκέφθηκε και μού μίλησε για ένα παράξενο σχέδιο του. Μού ξηγήθηκε πως ο κόσμος έδειχνε πιά άδιαφορία για το είδος των μυθιστορημάτων του κι' ότι κινδύνευε να χάσει το ψωμί του. Είχε βοή όμως τον τρόπο να προκαλέσι πάλι το ενδιαφέρον του άναγνωστικού κοινού, με μία φάρσα του. "Απο τότε, δεν έμαθα πιά τίποτα γι' αυτόν.

«Είχαν συμβ'ι τελευταίως δυο άπί. θανες και μυθιστοριώδεις δολοφονίες. "Ηέλε λοιπόν ο Κίρκ να σκηνοθετήση μία τρίτη: τη δική του! Θ' άλειψε το κεφάλι του με σουλφαμυογκόνιον. ώστε να φαίνεται σαν άποκεφαλίσμένος. Θά τοβδίνα δε και μία άλλη χημική ούσια, πού χρησιμοποιείται στις άγχειρήσεις της καρδιάς και προκαλεί ένα φαινομενικό άνάπτυα.

«Εάν τού έρσικανε, λοιπόν, σ' αυτή την κατάπτισα, με κάμποσο σίμα χυμένο γύρω του—θαχέ φροντίσει

να ζητήσουμε να μ' άς βοηθήσουν κι' άλλοι, έστω και με τον κίνδυνο να μ' άς περάσουν για τρελλούς!

Τηλεφώνησα στο γραφείο του Σπένσερ, αλλά μού είπαν πως δεν είχε ύπηρεσία. Τον ήηρα λοιπόν στο σπίτι του. Μόλις άκούσα τη φωνή του, κατάλαβα πως τού συνέβαινε κάτι άσυνήθιστο...

— "Ακούσε, Τζέφ, μού είπε. "Αν δεν πάω άσριο στο γραφείο μου κι' αν θρώνη κλειδωμένη την πόρτα μου, θά π' ήμω έρσικεται ακόμα μαζί μου κ' ε. τινός, μέσα στην κάμαρά μου! "Εξ φροντίσων τότε να τον πιάσω...

— Μά... τι θέλετε να ήητε; φώ. ναξα.

— Πιστεύω πως είν' εδω, μαζί μου! Δεν έκανε τίποτα ακόμα, αλλά νοιόθω ή την παρουσία του. Κι' ελ. μ' άι μοι έτοιμος. Μόλις κηλ ένα δόρυ, μία κίνηση, θά χυμώξω άπάνω του...

ΟΛΑ ΤΑ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΣΒΗΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΜΒΑ

D.D.T. CHASE'S (ΤΣΕΖΧ)

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΨΕΚΑΣΜΟΣ)

Το πιο δραστήριο, αποτελεσματικό και μελετημένο εντομοκτόνο από κορυφαίους Αμερικανικούς επιστήμονες δι' οικιακή χρήση.

Το εντομοκτόνο που κυριαρχεί σε όλον τον κόσμο. Ψεκάζοντας τα δωμάτια με το CHASE'S θα έχετε ένα ευχάριστο σπίτι. Εξοντώνει άσπαρα, πια, σκόρους, σκίπτες, κορίους, κατασπίριδες κλπ., ακόμη και τα άνοηχα παράσιδα. Διαρκεί 3 φορές περισσότερο από κάθε άλλο, γι' αυτό είναι οικονομικότερο. Ζητείται έ. οικονομικότερο. Ζητείται έ. οικονομικότερο. Ζητείται έ. οικονομικότερο.

Αποκλειστικός Εισαγωγέας και Αντιπρόσωπος

Β. ΛΙΑΤΣΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 5, Τηλέφ. 36-074

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ — ΜΑΙΕΥΤΡΗ
Ε. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της Γυναικολογικής Κλινικής του Γεν. Κρατικού Νοσομείου «Αδωνείας» Μέρους «Ακρόπολης» ΝΕΑΣ Υ. ΟΡΚΗΣ. ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ύλην και επί τη συνταξεί. Σκουφά 26, ΤΗΛ.: 613-310.

— 60 Δερματολόγος — Ιατρού
Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΛΑΔΑ
Δούκισσα εις τιμήν και ποιότητα

LAIT DEMAQUILLANT
καθαρίζει, απαλύνει και τονώνει το δέρμα.

LAIT VELOUTE
Αριστον τονωτικό του δέρματος χρησιμοποιούμενο πρό της αούδρας.

COLD CREAM
Απαράτορο, κρέμα διαίτηρη και εύκολη δέρματα.

SECRETS DE LA FEMME
Μοναδική συνταγή για την πρόληψη ρυτίδων (στο μάτι, στο μέτωπο, λαιμό).

GELOROSE
Ειδική γλυκοδερμική σύνδεση για το χέρι.

ΣΑΜΠΟΛΙΑ
Αποτελεσματικό κατά της πιτυρίδας. Τριχοτονωτικό.

ΕΓΚΡ. ΑΝ. ΓΕ. ΥΠΟΥΡΓ. ΠΡΟΤΕΚΤΑΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΩΝ
ΕΞΟΡΓΙΣΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΡΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Αχαρνών 98 — Αμφοχίος 1
Δέχεται καθ' έγκληση 10—12 και 5—7
ως και επί συνεντεύξει.
Τηλέφωνο 810.760.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΡΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Αχαρνών 98 — Αμφοχίος 1
Δέχεται καθ' έγκληση 10—12 και 5—7
ως και επί συνεντεύξει.
Τηλέφωνο 810.760.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ — ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΡΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Αχαρνών 98 — Αμφοχίος 1
Δέχεται καθ' έγκληση 10—12 και 5—7
ως και επί συνεντεύξει.
Τηλέφωνο 810.760.

και γι' αυτό — και θα πότευαν δ. λοιπώς είχε δολοφονηθεί με μυστηριώδη τρόπο, όπως τ' έδειξε στα μυστηριώδη του. Ύστερα θα ζητούσα εγώ το σώμα του, για να το βάλω στο οικογενειακό μου μνήμα, και θα τον ξανάφερα στην ζωή.

«Ολα γίνανε όπως τα είχαμε κανονίσει. Δυσκολεύτηκε μονάχα να πείσω την αστυνομία να μη γίνη νεκροφία... Ο Κίρκ μ' έβαλε ύστερα να ορκιστώ πως δε θα έλεγα τίποτα σε κανένα, και μου έξηγησε πως σκόπευε να κρυφτεί κάπου άλλο, άσπου να φτάσει η στιγμή να φανερώσει τη φάρασα του.

«Από τότε, δεν έμαθα πια τίποτα γι' αυτόν.

«Δε μπορώ να πιστέψω την τρομερή ιδέα πως ο Κίρκ έχει κάποια σχέση με τις δολοφονίες. Θεώρησα καθήκον μου όμως να σάς διηγηθώ τις πραγματικές συνθήκες της εξαφάνισάς του.

Δόκτωρ Μπάρνικ «Έθωντες»

Τώρα κρατούσα πια τη λύση του προβλήματος! Διέβασα δυνατά τα γράμματα στο Γουάρτον.

«Ότε δ' άρπατος δολοφόνος ελ. και δ' Κίρκ φώναζε στο τέλος.

«Ακριδώς! Είχε κλέψει προηγούμενος λίγο σουλφονομυρικόνην απ' το εργαστήριο του άδελφού του και το μεταχειρίστηκε για τις δυο πρώτες δολοφονίες του. Σκότωσε τον Κέιλ γιατί τον αντιπαθούσε και για παραδειγματισμό, αφού ο Γουάρτον είχε αρνηθεί το τελευταίο του. «Υστερα, για να κρατήσει ζωηρό το ενδιαφέρον του κόσμου, δολοφόνος τη Ζόρα Μπριοννερ. Τέλος, σκότωσε τη δική του νεοδολοφονία, δ. τον κατάλαβε πως τον υποπτεύονταν ή αστυνομία. Τώρα σκοτώνει όποιον ξέρει την ιστορία της χημικής ο. σίας: τον άδελφό του, το Σπένσερ... Μένουν άλλοι τρεις, για να συμπληρωθεί το τετράλο σχέδιό του: Έρσεϊ, η Άρλιν, κι εγώ!

— Μά γιατί δε σκότωσε έσας πρώτον; Σας μισεί περισσότερο απ' δ. λους.

«Ακριδώς γι' αυτό... Έπειδή με μισεί, θέλει να δαπανήσει πιο πολύ απ' την άγκυρία, περιμένοντας κάθε στιγμή το θάνατό μου! Υποθέτω πως σκόπευε να μ' αφήσει τελευταίο... άφο πρώτα μου αποδείξει πως είχα άδικο στις κρίσεις μου για τα μυστηριώδη του.

«Ο Γουάρτον σκέφθηκε για λίγο. — Καλά, τώρα ξέρουμε το δολοφόνιο, είπε. Μά δε βρήκαμε τη λύση.

— Θα τη βρούμε, τον θεαίσαμε. Άρκε! μονάχα να σκεφθούμε πως θα σκεπτόταν ο Κίρκ Έθωντες σε τέτοια περίπτωση.

Πέρασα τη νύχτα εκείνη χωρίς να κλείσω μάτι. Το μυαλό μου δούλευε αδιάκοπα...

«Η μόνη μου παρηγοριά ήταν πως η Άρλιν έρωσκόταν εκτός κινδύνου. Κατά τις 10, πήρα ένα τηλεφώνημα της, απ' το Σέουερ Μπίτς.

— Ίσως και να γελάει... μου είπε με τρεμουλιαστή φωνή. Χτες όμως, στην έκδοσή της, μου φάνηκε πως είχα και να γελάω στον ήλιο... κάτι σαν πιστόλι, κρεμασμένο στον αέρα!

Είχα παγώσει όλον τον κόσμο. — Τζέφ, δεν ξέρω τι να κάνω!... Με παρακολούθησε κι' έδω...

— Κάνε κουράγιο, άγνι μου, της σύστησα. Γρήγορα θα τελειώσουν όλα. Μάθαμε κάτι που δεν το ξέραμε.

— Πρέπει να γυρίσω στην πόλη; Μά τότε θα κινδυνεύετε όλοι...

— Μη σ' νοιάζει, έχουμε το σχέδιο μας. Γύρισε, μόλις μπορέσεις.

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο, έκπληκτος πως δεν είχε καταλάβει η Άρλιν ότι μιλούσα για την πραγματικότητα, δεν είχαμε ακόμη κανένα σχέδιο.

«Η έμπνευσι μου ήθε ελαφρύ, πια δώσα άφύερα. Πήρα άμέσως στο τηλέφωνο το Γουάρτον...

Τη μεσημεριανή μέρα, όλες οι νεοδολοφόνες έφημερίδες δημοσίευσαν μια είδηση:

«Ο έκδοτικός οίκος Γουάρτον καθιέρωσε πια «Βραβεία Κίρκ Έθωντες» που θα δίνε στους καλλιτεχνούς καινοεργίους συγγραφείς «κλασσικών» αστυνομικών μυθιστορημάτων. Για να γιορτάσουν δε το γεγονός, θαδίνε μετά έξι μέρες ένα μεγάλο γεύμα προς τιμήν του άειμνηστού μυθιστοριογράφου.

«Η Άρλιν έάρωσε στα φρούδια της, όταν διάβασε την είδηση.

— Τι σημαίνει πάλι αυτό; άπόρη...

— Δέν κατάλαβε λοιπόν; άπάντησα. Ένας τύπος έγωκεντρικός, σαν τον Έθωντες, δε μπορεί να μην παρεισφρήσ' ένα γεύμα που δίνεται προς τιμήν του. Είν' αδύνατο ν' άντιστάς σ'όταν πειρασμός!

«Όστε είναι μια παγίδα; — Ακριδώς! Μά, κι' αν ακόμα το άπομιασθ' ο Έθωντες, είμαι θεός πως θάρρη. Έχει τόση έμπιστοσύνη στη δύναμή του!... Κι' έμεις θα τούχουμε έτοιμάσει μια καλή ύποδοξη!

«Η Άρλιν θέλησε ναρή κι' αυτή. Άλλά της τ' άπόκλεισα.

Την άριμένη μέρα, η μεγάλη άθουσα του ξενοδοχείου Κόλμπερ ήταν στολισμένη πολυτέλεια. Οι καλεσμένοι άρχισαν να φτάνουν ένας ένας ντυμένοι έπίσημα.

Άφου συγκεντρώθηκαν όλοι και κάθισαν στις θέσεις τους, οι πόρτες έκλεισαν και πήρε το λόγο ο Γουάρτον. Μίλησε με συντομία για τον καινούριο θεσμό των βραβείων που ελχε καθιέρώσει. Τον διαδέχθηκε εγώ. Ξερόδηξα κι' άρχισα:

«Ο Κίρκ Έθωντες ήταν και ελ. ένας μεγάλος άνθρωπος!

«Όλα γίνανε όπως τα είχαμε κανονίσει. Δυσκολεύτηκε μονάχα να πείσω την αστυνομία να μη γίνη νεκροφία... Ο Κίρκ μ' έβαλε ύστερα να ορκιστώ πως δε θα έλεγα τίποτα σε κανένα, και μου έξηγησε πως σκόπευε να κρυφτεί κάπου άλλο, άσπου να φτάσει η στιγμή να φανερώσει τη φάρασα του.

«Από τότε, δεν έμαθα πια τίποτα γι' αυτόν.

«Δε μπορώ να πιστέψω την τρομερή ιδέα πως ο Κίρκ έχει κάποια σχέση με τις δολοφονίες. Θεώρησα καθήκον μου όμως να σάς διηγηθώ τις πραγματικές συνθήκες της εξαφάνισάς του.

Δόκτωρ Μπάρνικ «Έθωντες»

Τώρα κρατούσα πια τη λύση του προβλήματος! Διέβασα δυνατά τα γράμματα στο Γουάρτον.

«Ότε δ' άρπατος δολοφόνος ελ. και δ' Κίρκ φώναζε στο τέλος.

«Ακριδώς! Είχε κλέψει προηγούμενος λίγο σουλφονομυρικόνην απ' το εργαστήριο του άδελφού του και το μεταχειρίστηκε για τις δυο πρώτες δολοφονίες του. Σκότωσε τον Κέιλ γιατί τον αντιπαθούσε και για παραδειγματισμό, αφού ο Γουάρτον είχε αρνηθεί το τελευταίο του. «Υστερα, για να κρατήσει ζωηρό το ενδιαφέρον του κόσμου, δολοφόνος τη Ζόρα Μπριοννερ. Τέλος, σκότωσε τη δική του νεοδολοφονία, δ. τον κατάλαβε πως τον υποπτεύονταν ή αστυνομία. Τώρα σκοτώνει όποιον ξέρει την ιστορία της χημικής ο. σίας: τον άδελφό του, το Σπένσερ... Μένουν άλλοι τρεις, για να συμπληρωθεί το τετράλο σχέδιό του: Έρσεϊ, η Άρλιν, κι εγώ!

— Μά γιατί δε σκότωσε έσας πρώτον; Σας μισεί περισσότερο απ' δ. λους.

«Ακριδώς γι' αυτό... Έπειδή με μισεί, θέλει να δαπανήσει πιο πολύ απ' την άγκυρία, περιμένοντας κάθε στιγμή το θάνατό μου! Υποθέτω πως σκόπευε να μ' αφήσει τελευταίο... άφο πρώτα μου αποδείξει πως είχα άδικο στις κρίσεις μου για τα μυστηριώδη του.

«Ο Γουάρτον σκέφθηκε για λίγο. — Καλά, τώρα ξέρουμε το δολοφόνιο, είπε. Μά δε βρήκαμε τη λύση.

— Θα τη βρούμε, τον θεαίσαμε. Άρκε! μονάχα να σκεφθούμε πως θα σκεπτόταν ο Κίρκ Έθωντες σε τέτοια περίπτωση.

Πέρασα τη νύχτα εκείνη χωρίς να κλείσω μάτι. Το μυαλό μου δούλευε αδιάκοπα...

«Η μόνη μου παρηγοριά ήταν πως η Άρλιν έρωσκόταν εκτός κινδύνου. Κατά τις 10, πήρα ένα τηλεφώνημα της, απ' το Σέουερ Μπίτς.

— Ίσως και να γελάει... μου είπε με τρεμουλιαστή φωνή. Χτες όμως, στην έκδοσή της, μου φάνηκε πως είχα και να γελάω στον ήλιο... κάτι σαν πιστόλι, κρεμασμένο στον αέρα!

Είχα παγώσει όλον τον κόσμο. — Τζέφ, δεν ξέρω τι να κάνω!... Με παρακολούθησε κι' έδω...

— Κάνε κουράγιο, άγνι μου, της σύστησα. Γρήγορα θα τελειώσουν όλα. Μάθαμε κάτι που δεν το ξέραμε.

— Πρέπει να γυρίσω στην πόλη; Μά τότε θα κινδυνεύετε όλοι...

— Μη σ' νοιάζει, έχουμε το σχέδιο μας. Γύρισε, μόλις μπορέσεις.

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο, έκπληκτος πως δεν είχε καταλάβει η Άρλιν ότι μιλούσα για την πραγματικότητα, δεν είχαμε ακόμη κανένα σχέδιο.

«Η έμπνευσι μου ήθε ελαφρύ, πια δώσα άφύερα. Πήρα άμέσως στο τηλέφωνο το Γουάρτον...

Τη μεσημεριανή μέρα, όλες οι νεοδολοφόνες έφημερίδες δημοσίευσαν μια είδηση:

«Ο έκδοτικός οίκος Γουάρτον καθιέρωσε πια «Βραβεία Κίρκ Έθωντες» που θα δίνε στους καλλιτεχνούς καινοεργίους συγγραφείς «κλασσικών» αστυνομικών μυθιστορημάτων. Για να γιορτάσουν δε το γεγονός, θαδίνε μετά έξι μέρες ένα μεγάλο γεύμα προς τιμήν του άειμνηστού μυθιστοριογράφου.

«Η Άρλιν έάρωσε στα φρούδια της, όταν διάβασε την είδηση.

— Τι σημαίνει πάλι αυτό; άπόρη...

— Δέν κατάλαβε λοιπόν; άπάντησα. Ένας τύπος έγωκεντρικός, σαν τον Έθωντες, δε μπορεί να μην παρεισφρήσ' ένα γεύμα που δίνεται προς τιμήν του. Είν' αδύνατο ν' άντιστάς σ'όταν πειρασμός!

«Όστε είναι μια παγίδα; — Ακριδώς! Μά, κι' αν ακόμα το άπομιασθ' ο Έθωντες, είμαι θεός πως θάρρη. Έχει τόση έμπιστοσύνη στη δύναμή του!... Κι' έμεις θα τούχουμε έτοιμάσει μια καλή ύποδοξη!

«Η Άρλιν θέλησε ναρή κι' αυτή. Άλλά της τ' άπόκλεισα.

Την άριμένη μέρα, η μεγάλη άθουσα του ξενοδοχείου Κόλμπερ ήταν στολισμένη πολυτέλεια. Οι καλεσμένοι άρχισαν να φτάνουν ένας ένας ντυμένοι έπίσημα.

Άφου συγκεντρώθηκαν όλοι και κάθισαν στις θέσεις τους, οι πόρτες έκλεισαν και πήρε το λόγο ο Γουάρτον. Μίλησε με συντομία για τον καινούριο θεσμό των βραβείων που ελχε καθιέρώσει. Τον διαδέχθηκε εγώ. Ξερόδηξα κι' άρχισα:

«Ο Κίρκ Έθωντες ήταν και ελ. ένας μεγάλος άνθρωπος!

«Όλα γίνανε όπως τα είχαμε κανονίσει. Δυσκολεύτηκε μονάχα να πείσω την αστυνομία να μη γίνη νεκροφία... Ο Κίρκ μ' έβαλε ύστερα να ορκιστώ πως δε θα έλεγα τίποτα σε κανένα, και μου έξηγησε πως σκόπευε να κρυφτεί κάπου άλλο, άσπου να φτάσει η στιγμή να φανερώσει τη φάρασα του.

«Από τότε, δεν έμαθα πια τίποτα γι' αυτόν.

«Δε μπορώ να πιστέψω την τρομερή ιδέα πως ο Κίρκ έχει κάποια σχέση με τις δολοφονίες. Θεώρησα καθήκον μου όμως να σάς διηγηθώ τις πραγματικές συνθήκες της εξαφάνισάς του.

Δόκτωρ Μπάρνικ «Έθωντες»

Τώρα κρατούσα πια τη λύση του προβλήματος! Διέβασα δυνατά τα γράμματα στο Γουάρτον.

«Ότε δ' άρπατος δολοφόνος ελ. και δ' Κίρκ φώναζε στο τέλος.

«Ακριδώς! Είχε κλέψει προηγούμενος λίγο σουλφονομυρικόνην απ' το εργαστήριο του άδελφού του και το μεταχειρίστηκε για τις δυο πρώτες δολοφονίες του. Σκότωσε τον Κέιλ γιατί τον αντιπαθούσε και για παραδειγματισμό, αφού ο Γουάρτον είχε αρνηθεί το τελευταίο του. «Υστερα, για να κρατήσει ζωηρό το ενδιαφέρον του κόσμου, δολοφόνος τη Ζόρα Μπριοννερ. Τέλος, σκότωσε τη δική του νεοδολοφονία, δ. τον κατάλαβε πως τον υποπτεύονταν ή αστυνομία. Τώρα σκοτώνει όποιον ξέρει την ιστορία της χημικής ο. σίας: τον άδελφό του, το Σπένσερ... Μένουν άλλοι τρεις, για να συμπληρωθεί το τετράλο σχέδιό του: Έρσεϊ, η Άρλιν, κι εγώ!

— Μά γιατί δε σκότωσε έσας πρώτον; Σας μισεί περισσότερο απ' δ. λους.

«Ακριδώς γι' αυτό... Έπειδή με μισεί, θέλει να δαπανήσει πιο πολύ απ' την άγκυρία, περιμένοντας κάθε στιγμή το θάνατό μου! Υποθέτω πως σκόπευε να μ' αφήσει τελευταίο... άφο πρώτα μου αποδείξει πως είχα άδικο στις κρίσεις μου για τα μυστηριώδη του.

«Ο Γουάρτον σκέφθηκε για λίγο. — Καλά, τώρα ξέρουμε το δολοφόνιο, είπε. Μά δε βρήκαμε τη λύση.

— Θα τη βρούμε, τον θεαίσαμε. Άρκε! μονάχα να σκεφθούμε πως θα σκεπτόταν ο Κίρκ Έθωντες σε τέτοια περίπτωση.

Πέρασα τη νύχτα εκείνη χωρίς να κλείσω μάτι. Το μυαλό μου δούλευε αδιάκοπα...

«Η μόνη μου παρηγοριά ήταν πως η Άρλιν έρωσκόταν εκτός κινδύνου. Κατά τις 10, πήρα ένα τηλεφώνημα της, απ' το Σέουερ Μπίτς.

— Ίσως και να γελάει... μου είπε με τρεμουλιαστή φωνή. Χτες όμως, στην έκδοσή της, μου φάνηκε πως είχα και να γελάω στον ήλιο... κάτι σαν πιστόλι, κρεμασμένο στον αέρα!

Είχα παγώσει όλον τον κόσμο. — Τζέφ, δεν ξέρω τι να κάνω!... Με παρακολούθησε κι' έδω...

— Κάνε κουράγιο, άγνι μου, της σύστησα. Γρήγορα θα τελειώσουν όλα. Μάθαμε κάτι που δεν το ξέραμε.

— Πρέπει να γυρίσω στην πόλη; Μά τότε θα κινδυνεύετε όλοι...

— Μη σ' νοιάζει, έχουμε το σχέδιο μας. Γύρισε, μόλις μπορέσεις.

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο, έκπληκτος πως δεν είχε καταλάβει η Άρλιν ότι μιλούσα για την πραγματικότητα, δεν είχαμε ακόμη κανένα σχέδιο.

«Η έμπνευσι μου ήθε ελαφρύ, πια δώσα άφύερα. Πήρα άμέσως στο τηλέφωνο το Γουάρτον...

Τη μεσημεριανή μέρα, όλες οι νεοδολοφόνες έφημερίδες δημοσίευσαν μια είδηση:

«Ο έκδοτικός οίκος Γουάρτον καθιέρωσε πια «Βραβεία Κίρκ Έθωντες» που θα δίνε στους καλλιτεχνούς καινοεργίους συγγραφείς «κλασσικών» αστυνομικών μυθιστορημάτων. Για να γιορτάσουν δε το γεγονός, θαδίνε μετά έξι μέρες ένα μεγάλο γεύμα προς τιμήν του άειμνηστού μυθιστοριογράφου.

«Η Άρλιν έάρωσε στα φρούδια της, όταν διάβασε την είδηση.

— Τι σημαίνει πάλι αυτό; άπόρη...

— Δέν κατάλαβε λοιπόν; άπάντησα. Ένας τύπος έγωκεντρικός, σαν τον Έθωντες, δε μπορεί να μην παρεισφρήσ' ένα γεύμα που δίνεται προς τιμήν του. Είν' αδύνατο ν' άντιστάς σ'όταν πειρασμός!

«Όστε είναι μια παγίδα; — Ακριδώς! Μά, κι' αν ακόμα το άπομιασθ' ο Έθωντες, είμαι θεός πως θάρρη. Έχει τόση έμπιστοσύνη στη δύναμή του!... Κι' έμεις θα τούχουμε έτοιμάσει μια καλή ύποδοξη!

«Η Άρλιν θέλησε ναρή κι' αυτή. Άλλά της τ' άπόκλεισα.

Την άριμένη μέρα, η μεγάλη άθουσα του ξενοδοχείου Κόλμπερ ήταν στολισμένη πολυτέλεια. Οι καλεσμένοι άρχισαν να φτάνουν ένας ένας ντυμένοι έπίσημα.

Άφου συγκεντρώθηκαν όλοι και κάθισαν στις θέσεις τους, οι πόρτες έκλεισαν και πήρε το λόγο ο Γουάρτον. Μίλησε με συντομία για τον καινούριο θεσμό των βραβείων που ελχε καθιέρώσει. Τον διαδέχθηκε εγώ. Ξερόδηξα κι' άρχισα:

«Ο Κίρκ Έθωντες ήταν και ελ. ένας μεγάλος άνθρωπος!

«Όλα γίνανε όπως τα είχαμε κανονίσει. Δυσκολεύτηκε μονάχα να πείσω την αστυνομία να μη γίνη νεκροφία... Ο Κίρκ μ' έβαλε ύστερα να ορκιστώ πως δε θα έλεγα τίποτα σε κανένα, και μου έξηγησε πως σκόπευε να κρυφτεί κάπου άλλο, άσπου να φτάσει η στιγμή να φανερώσει τη φάρασα του.

«Από τότε, δεν έμαθα πια τίποτα γι' αυτόν.

«Δε μπορώ να πιστέψω την τρομερή ιδέα πως ο Κίρκ έχει κάποια σχέση με τις δολοφονίες. Θεώρησα καθήκον μου όμως να σάς διηγηθώ τις πραγματικές συνθήκες της εξαφάνισάς του.

Δόκτωρ Μπάρνικ «Έθωντες»

Τώρα κρατούσα πια τη λύση του προβλήματος! Διέβασα δυνατά τα γράμματα στο Γουάρτον.

«Ότε δ' άρπατος δολοφόνος ελ. και δ' Κίρκ φώναζε στο τέλος.

«Ακριδώς! Είχε κλέψει προηγούμενος λίγο σουλφονομυρικόνην απ' το εργαστήριο του άδελφού του και το μεταχειρίστηκε για τις δυο πρώτες δολοφονίες του. Σκότωσε τον Κέιλ γιατί τον αντιπαθούσε και για παραδειγματισμό, αφού ο Γουάρτον είχε αρνηθεί το τελευταίο του. «Υστερα, για να κρατήσει ζωηρό το ενδιαφέρον του κόσμου, δολοφόνος τη Ζόρα Μπριοννερ. Τέλος, σκότωσε τη δική του νεοδολοφονία, δ. τον κατάλαβε πως τον υποπτεύονταν ή αστυνομία. Τώρα σκοτώνει όποιον ξέρει την ιστορία της χημικής ο. σίας: τον άδελφό του, το Σπένσερ... Μένουν άλλοι τρεις, για να συμπληρωθεί το τετράλο σχέδιό του: Έρσεϊ, η Άρλιν, κι εγώ!

— Μά γιατί δε σκότωσε έσας πρώτον; Σας μισεί περισσότερο απ' δ. λους.

«Ακριδώς γι' αυτό... Έπειδή με μισεί, θέλει να δαπανήσει πιο πολύ απ' την άγκυρία, περιμένοντας κάθε στιγμή το θάνατό μου! Υποθέτω πως σκόπευε να μ' αφήσει τελευταίο... άφο πρώτα μου αποδείξει πως είχα άδικο στις κρίσεις μου για τα μυστηριώδη του.

«Ο Γουάρτον σκέφθηκε για λίγο. — Καλά, τώρα ξέρουμε το δολοφόνιο, είπε. Μά δε βρήκαμε τη λύση.

— Θα τη βρούμε, τον θεαίσαμε. Άρκε! μονάχα να σκεφθούμε πως θα σκεπτόταν ο Κίρκ Έθωντες σε τέτοια περίπτωση.

Πέρασα τη νύχτα εκείνη χωρίς να κλείσω μάτι. Το μυαλό μου δούλευε αδιάκοπα...

«Η μόνη μου παρηγοριά ήταν πως η Άρλιν έρωσκόταν εκτός κινδύνου. Κατά τις 10, πήρα ένα τηλεφώνημα της, απ' το Σέουερ Μπίτς.

— Ίσως και να γελάει... μου είπε με τρεμουλιαστή φωνή. Χτες όμως, στην έκδοσή της, μου φάνηκε πως είχα και να γελάω στον ήλιο... κάτι σαν πιστόλι, κρεμασμένο στον αέρα!

Είχα παγώσει όλον τον κόσμο. — Τζέφ, δεν ξέρω τι να κάνω!... Με παρακολούθησε κι' έδω...

— Κάνε κουράγιο, άγνι μου, της σύστησα. Γρήγορα θα τελειώσουν όλα. Μάθαμε κάτι που δεν το ξέραμε.

«Ακριδώς γι' αυτό... Έπειδή με μισεί, θέλει να δαπανήσει πιο πολύ απ' την άγκυρία, περιμένοντας κάθε στιγμή το θάνατό μου! Υποθέτω πως σκόπευε να μ' αφήσει τελευταίο... άφο πρώτα μου αποδείξει πως είχα άδικο στις κρίσεις μου για τα μυστηριώδη του.

«Ο Γουάρτον σκέφθηκε για λίγο. — Καλά, τώρα ξέρουμε το δολοφόνιο, είπε. Μά δε βρήκαμε τη λύση.

— Θα τη βρούμε, τον θεαίσαμε. Άρκε! μονάχα να σκεφθούμε πως θα σκεπτόταν ο Κίρκ Έθωντες σε τέτοια περίπτωση.

Πέρασα τη νύχτα εκείνη χωρίς να κλείσω μάτι. Το μυαλό μου δούλευε αδιάκοπα...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΔΥΟ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ παλιά χρόνια, στην πλατεία μιας μεγάλης πόλεως, πάνω σε ψηλή κολώνα, είχε στήσει το άγαλμα του Εὐτυχισμένου Βασιλόπουλου.

Το άγαλμα ήταν φτιαγμένο από μολύβι. Μονάχα η επιφάνειά του ήταν στρωμένη με χρυσάφι. Μονάχα για την Αίγυπτο. Αυτό είχε μείνει πίσω. Έρημο λαόν, όπως ήταν, άρχισε να πετάει, όταν βρέθηκε ξαφνικά πάνω από την πλατεία.

«Πού να κοιμηθώ;» σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε.

Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε. Κι' όσπου να κοιμηθώ; σκέφτηκε.

Και πέταξε στα πόδια του Εὐτυχισμένου Βασιλόπουλου. Άλλα δεν πρόφτασε να κρύψει το κεφάλι του κάτω απ' το φτερό του, όταν ένοιωσε μια δυσάρεστη σταγόνα να πέφτει επάνω του.

«Ας πάω να δω πώς είναι η κατάσταση, σκέφτηκε. Το κλίμα εδώ είναι παράξενο!

Μα πριν ανοίξει τα φτερά του, είδε τα μάτια του βασιλόπουλου γεμάτα δάκρυα.

Το χελιδνάκι του λυπήθηκε και το ρώτησε:

— Πού είσαι;

— Είμαι το Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο...

— Τότε γιατί κλαίς;

Κι' εκείνο το άποκρισε:

«Όταν ζούσα κι' είχα ανθρώπινη καρδιά, δεν ήξερα τι θα πουν δάκρυα. Κατοικούσα σ' ένα παλάτι, όπου δεν άφηναν να πλησιάσει ο πόνος.

Την ημέρα έπαιζα με τους φίλους μου και τα θράβια ήμουν πρώτος στο χορό. Γύρω απ' το βασιλικό περιβόλι ήταν ένας ύψιλος φράχτης. Οι σούκοι μου με φώναζαν από Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο». Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

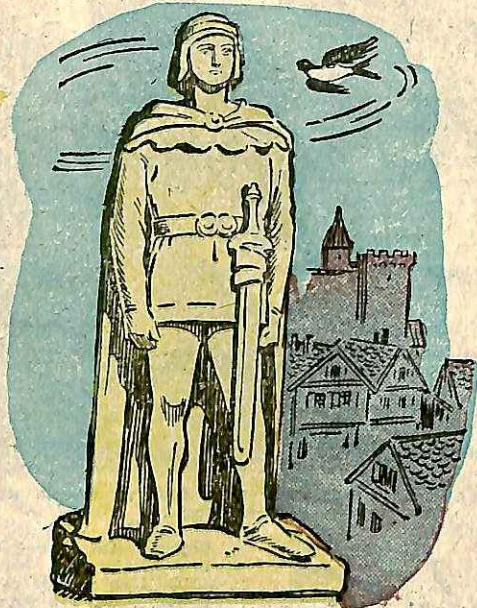
Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο. Κι' αλήθεια ήμουν Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

— Με περιμένουν στην Αίγυπτο! είπε το χελιδνάκι στο Εὐτυχισμένο Βασιλόπουλο.

Χίτρινε και κάθισε λίγο στο καμπαναριό της εκκλησίας. Εκεί άκουσε τα σπουργίτια να λένε: «Μπα! χελιδνάκι το χελιδνάκι! Τι επίσημος ξένος!»

— Έχεις καμιά παραγγελία για την Αίγυπτο; Φεύγω απόψε! είπε στο βασιλόπουλο, όταν γύρισε.

— Χελιδνάκι μου, μένεις ακόμα μια θραδιά μαζί μου; άκουσε με: Λίγο πιο πέρα από δω βλέπω ένα παλληκάρι σε μια σοφίτα. Είναι σκυμένο πάνω σε βιβλία και σε χαρτιά. Φαίνεται σπουδαστής. Με κόπο διαβάζει, γιατί απ' το κρύο έχει παγώσει. Το τράκι του είναι δίχως φωτιά και δείχνει πως λιγοθυμεί από την πείνα...

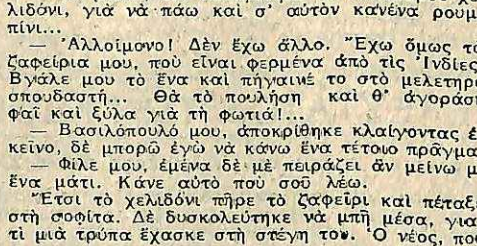
— Θα μείνω, του αποκρίθηκε το καλόκαρδο χελιδνάκι, για να πάω και σ' αυτόν κανένα ρουμπί...

— Άλλοίμονο! Δεν έχω άλλο. Έχω όμως τα ζαφειράκια μου, που είναι φερμένα από τις Ίνδιες. Βγάλε μου το ένα και πηγαίνε το στο μελετηρό σπουδαστή... Θα το πουλήσει και θ' αγοράσει φάει και ζυλά τη φωτιά!

— Βασιλόπουλό μου, αποκρίθηκε κλαίγοντας εκείνο, δε μπορείς εγώ να κάνω ένα τέτοιο πράγμα.

— Φίλε μου, έμένα δε με πειράζει αν μείνω μ' ένα μάτι. Κάνε αυτό που σου λέω.

— Έτσι το χελιδνάκι πήρε το ζαφειράκι και πέταξε στη σοφίτα. Δε δυσκολεύτηκε να μπει μέσα, γιατί μιαν τρύπα έχασκε στη στέγη του. Ο νέος, που

— Χελιδνάκι μου, δε μένεις έστω μια νύχτα, για να γίνης άγγελιοφόρος μου; Το αγοράκι είναι τόσο στερημένο κι' η μάνα τόσο λυπημένη!

— Να σου πω: Τ' αγοράκι δεν τ' αγαπάω, γιατί το καλοκαίρι δω κακά παιδιά μου πετούσαν πέτρες. Βέβαια, δε με πέτυχαν, γιατί η οίκογένειά μας είναι ελκυσμένη για την γρηγοράδα της... Αλλά ήταν καλό αυτό που έκαναν; Το βασιλόπουλο φάνηκε λυπημένο. Και το χελιδνάκι το αποκρίθηκε:

— Αν και κάνει κρύο εδώ, θα μείνω μια θραδιά να κάνω το θέλημά σου.

— Έτσι το χελιδνάκι έδωσε με το άμφορα του το ρουμπίκι. Κι' εύχες πέταξε πάνω απ' τις στέγες. Γύρισε-γύρισε ώσπου έφτασε στο παλάτι του άρχοντα σπιτιού. Η μάνα είχε αποκοιμηθεί στην καρέκλα από την κόπωση, έχοντας στα γόνατά της το λοβούβινο φόρεμα της μεγάλης κυρίας.

Το χελιδνάκι άκουσθηκε το ρουμπίκι πλάι στη δουλειά της. «Ύστερα άρχισε να φτερουγίζει γύρω στα φλογισμένα από τον πυρκαϊό πόσωπο του γυμνασίου. Εκείνο τότε άναψε ένα θάβρα και ψιθύρισε:

— Τι βροσιά που νιόβω! Πόσο είμαι καλότερα!...

Το χελιδνάκι πέταξε έπειτα κοντά στο βασιλόπουλο και του διηγήθηκε τι έκανε.

— Τι περιέργοι! που είπα. Τώρα δεν κρυώνω πιά, αν και κάνει πολύ κρύο...

Αυτό είναι έπειδή έκανες μια καλή πράξη, είπε το βασιλόπουλο.

Και το χελιδνάκι άρχισε να συλλογίζεται ώσπου το πήρε ο ύπνος. Μόλις χάραξε, πέταξε στο νερό και λούστηκε. Ύστερα έπισκέφθηκε τα μεγάλα

— Είσαι η μόνη γυναίκα για την οποία κάνω μια τέτοια θυσία...

ήταν άφοσιωμένος στα βιβλία του, δεν άκουσε το φτερούγισμά του, όταν εκείνο το άφησε πάνω σ' ένα χαρτί το λαμπερό ζαφειράκι.

Και το χελιδνάκι γυρίζοντας πέρασε πάνω απ' το λιμάνι. Είδε τα καράβια που έτοιμάζονταν για ταξίδια.

— Ήρθα να σ' αποχαιρετήσω, είπε τότε στο βασιλόπουλο. Φεύγω για την Αίγυπτο...

— Χελιδνάκι μου, δε μένεις ακόμα μια θραδιά μαζί μου;

— Είναι χειμώνας, αποκρίθηκε εκείνο. Τα χιόνια δεν είναι μακριά. Στην Αίγυπτο ο ήλιος καίει τις πράσινες γουρμαδιές. Οι σύντροφοί μου χιτίζουν τις φωνές τους. Βασιλόπουλό μου, πρέπει να σ' αφήσω. Μα ποτέ-ποτέ δε θα σε ξεχάσω. Και την άνοιξη, που θα ξαναγυρίσω, θα σου φέρω δυο πολύτιμες πέτρες. Το ρουμπίκι θάβει πιο κόκκινο κι' απ' τα κατακόκκινα τριαντάφυλλα και το ζαφειράκι θάβει πιο γαλάζιο κι' απ' την άπειρη τη θάλασσα...

— Χελιδνάκι μου, σ' ευχαριστώ, μα άκουσέ με: Στην πλατεία στέκεται ένα κοριτσάκι μισογυμνο μέσα στα νερά. Και το θράδι που θα γυρίσει σπύρι χωρίς χρήματα, ο πατέρας του θα το δώσει και γι' αυτό τώρα κλαίει. Πάρε, λοιπόν, το άλλο μου ζαφειράκι και πηγαίνε να τού το δώσεις!...

— Θα μείνω μαζί σου. Μα πώς θα πάω και το άλλο ζαφειράκι, που έσύ άδασα για τούτο; είπα με θραδιά καρδιά το χελιδνάκι.

— Κάνε μου τη χάρη, σ' παρακαλώ.

— Έτσι το χελιδνάκι πήρε το ζαφειράκι και πήγε και τ' άφησε στο χέρι της μικρούλας.

Τι ώραίο γυαλί! ξεφώνησε το κοριτσάκι κι' έτρεξε χαρούμενο για το σπίτι του.

Το χελιδνάκι ξαναγύρισε στο βασιλόπουλο και του είπε:

— Τώρα που δε βλέπεις πιά θα μείνω για πάντα κοντά σου...

— Όχι, χελιδνάκι μου, σε περιμένουν οι σύντροφοί σου στην Αίγυπτο.

— Θα μείνω κοντά σου, ξανάπε το χελιδνάκι κι' αποκοιμήθηκε στα πόδια του.

Την άλλη μέρα άρχισε να διηγείται στο βασιλόπουλο ιστορίες απ' ό,τι είχε δη στους δένους τόπους, όπου είχε περάσει τ' άλλα χρόνια.

— Τώρα θα σου πω κι' εγώ μία, του είπε το βασιλόπουλο. Το πιο σπουδαίο απ' όλα είναι η ανθρώπινη δυστυχία. Πετάξε, λοιπόν, γύρω στην πόλη κι' έλα να μου πής ό,τι θα δεις.

Το χελιδνάκι πέταξε πάνω απ' τη μεγαλούπολη. Κι' είδε τους πλούσιους να διασκεδάζουν στα μπαλκόνια τους και τους φτωχούς να καθαναι γυμνοί, πενσιμένοι στα κατάφρα τους. Κάτω απ' μια γέφυρα είδε ελκυσμένα δυο παιδάκια. Είχαν άγκαλιστεί, για να ζεσταθούν.

Το χελιδνάκι, που δε μπόρεσε να διηγηθεί, γύρισε στο βασιλόπουλο και του είπε όσα είδε.

— Χελιδνάκι μου, του είπε τότε εκείνο, η επιφάνειά μου είναι σκεπασμένη με φύλλα από πολύτιμο χρυσάφι. Πρέπει να μου τ' αγοράσεις και να τ' ας στους φτωχούς!...

Και το χελιδνάκι, αφού έβγαλε όλο το χρυσάφι, το πήρε και το σκόρπισε στους φτωχούς. Τα παιδάκια άρχισαν να ξεφωνίζουν με χαρά:

— Τώρα είμαστε πλούσιοι!...

Γρήγορα όμως έφτασε το χιόνι κι' η παγωνιά. Το χελιδνάκι με την ημέρα ξέπαιζε, αλλά και δεν άφηνε το βασιλόπουλο, που με μείνει στο λούβριό μου και χωρίς μάτια. Προσπαθώ να ξεσταθώ, παίζοντας με τις φτερούγες του. Κι' όταν κατάλαβε πως θα πεθάνει, σάρθηκε με κόπο στον ώμο του βασιλόπουλου.

— Γεια σου! Άφησε να φιλήσω τ' άγγελικό σου χέρι, του είπε σιγαλά.

— Χαίρομαι που φεύγεις για την Αίγυπτο. Έμεινες πολύ μαζί μου. Κι' έπειδή σ' αγαπάω έλα να με φιλήσεις στα χείλη...

Δεν πηγαίνω στην Αίγυπτο. Πηγαίνω στην κατοικία του θανάτου... μύθρισε φιλώντας το βασιλόπουλο κι' έπεσε μπροστά του νεκρό...

Άρπάζοντας άκουσθηκε ένας περιέργος ήχος μέσα στο άγαλμα. Η μολυβένια του καρδιά είχε ραίσει στα δύο.

Ήταν αλήθεια πως εκείνη την ημέρα έκανε τρομερή παγωνιά.

Την άλλη μέρα μεταφέρθηκε το άχρηστο πιά στο γαλμα στο χυτήριο. Μα ο εργάτης, που είχε καταπιστήσει με τη δουλειά αυτή, είπα:

— Περιέργο πράγμα, αυτή η μολυβένια καρδιά δε λυώνει μέσα στον κλίμα! Πρέπει να την πετάξουμε!...

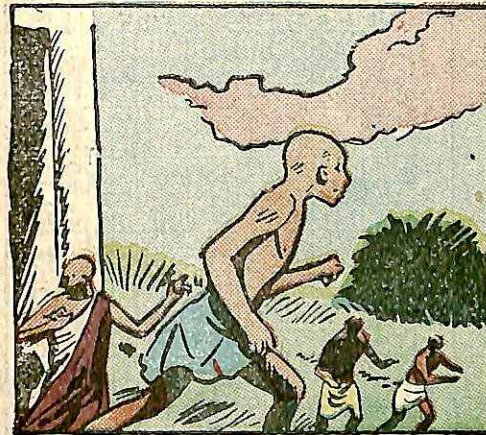
Και την πέταξαν στα σκουπίδια μαζί με το νεκρό χελιδνάκι.

Μα την ίδια στιγμή άκουσθηκε η φωνή του Θεού που έλεγε στον άγγελο του:

— Πηγαίνε να μου φέρεις αυτά τα δυο πολύτιμα πράγματα. Μου χρειάζονται για τον Παράδεισό μου!...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ο Άνδροκλής και το λιοντάρι

Στα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού, ο Άνδροκλής, νεαρός σκλάβος ενός άρχοντα της Αλεξανδρείας, στον οποίον ο άφροντης του είχε μεγάλη εκτίμηση και αδυναμία, έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τη θρησκεία που είχε ιδρύσει ο Σταυρωμένος Χριστός. Μόλις το έμαθε αυτό ο άφροντης του ένε έξω φρενών και διάταξε να τον κλείσουν φυλακή και να τον βασανίσουν.

Ο Άνδροκλής, βλέποντας πόσο υπέφερε, το πλησίασε σιγά-σιγά και του έδωσε να πιει, προσπαθώντας να μην το κάνει να πνέσει. Το θηρίο τότε, γεμάτο ευγνωμοσύνη, άρχισε να τον γλύφει.

— Θεέ μου, πόσο σκληρή είναι η γλώσσα σου!... Δεν πιστεύω τώρα, θέλοντας να μ' ευχαριστήσεις, να με θής νόστιμο και να με καταβροχθίσεις!...

Το πιο μεγαλόσωμο απ' όλα ξέφυγε για μια στιγμή από τ' άλλα και προχώρησε προς τους Χριστιανούς. Ο Άνδροκλής τότε αναπολώθηκε, λένοντας στους συντρόφους του: «Αρπάζοντας άκουσθηκε ένας περιέργος ήχος μέσα στο άγαλμα. Η μολυβένια του καρδιά είχε ραίσει στα δύο.

Ήταν αλήθεια πως εκείνη την ημέρα έκανε τρομερή παγωνιά.

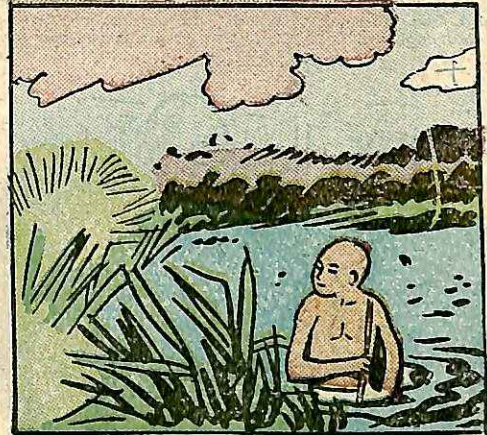
Την άλλη μέρα μεταφέρθηκε το άχρηστο πιά στο γαλμα στο χυτήριο. Μα ο εργάτης, που είχε καταπιστήσει με τη δουλειά αυτή, είπα:

— Περιέργο πράγμα, αυτή η μολυβένια καρδιά δε λυώνει μέσα στον κλίμα! Πρέπει να την πετάξουμε!...

Και την πέταξαν στα σκουπίδια μαζί με το νεκρό χελιδνάκι.

Μα την ίδια στιγμή άκουσθηκε η φωνή του Θεού που έλεγε στον άγγελο του:

— Πηγαίνε να μου φέρεις αυτά τα δυο πολύτιμα πράγματα. Μου χρειάζονται για τον Παράδεισό μου!...

Ο Άνδροκλής όμως κατόρθωσε να ξεφύγει. Αν και τον κυνήγησαν πολλοί από τους άνδρες του άφροντη του, ο Άνδροκλής τους ξεγέλασε, μένοντας για πολλή ώρα μέσα στο νερό και αναπνέοντας με τη βοήθεια ενός καλαμιού που ή μια άκρη του βρισκόταν έξω από το νερό. Άφου βεβαιώθηκε πως ο κινδύνος πέρασε, βγήκε και άρχισε την περιπολία.

Ο Άνδροκλής, βλέποντας πόσο υπέφερε, το πλησίασε σιγά-σιγά και του έδωσε να πιει, προσπαθώντας να μην το κάνει να πνέσει. Το θηρίο τότε, γεμάτο ευγνωμοσύνη, άρχισε να τον γλύφει.

— Θεέ μου, πόσο σκληρή είναι η γλώσσα σου!... Δεν πιστεύω τώρα, θέλοντας να μ' ευχαριστήσεις, να με θής νόστιμο και να με καταβροχθίσεις!...

Το πιο μεγαλόσωμο απ' όλα ξέφυγε για μια στιγμή από τ' άλλα και προχώρησε προς τους Χριστιανούς. Ο Άνδροκλής τότε αναπολώθηκε, λένοντας στους συντρόφους του: «Αρπάζοντας άκουσθηκε ένας περιέργος ήχος μέσα στο άγαλμα. Η μολυβένια του καρδιά είχε ραίσει στα δύο.

Ήταν αλήθεια πως εκείνη την ημέρα έκανε τρομερή παγωνιά.

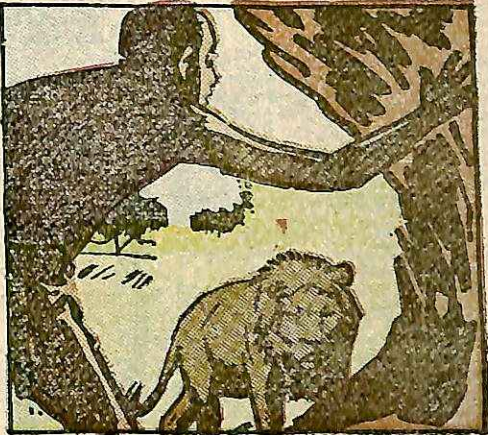
Την άλλη μέρα μεταφέρθηκε το άχρηστο πιά στο γαλμα στο χυτήριο. Μα ο εργάτης, που είχε καταπιστήσει με τη δουλειά αυτή, είπα:

— Περιέργο πράγμα, αυτή η μολυβένια καρδιά δε λυώνει μέσα στον κλίμα! Πρέπει να την πετάξουμε!...

Και την πέταξαν στα σκουπίδια μαζί με το νεκρό χελιδνάκι.

Μα την ίδια στιγμή άκουσθηκε η φωνή του Θεού που έλεγε στον άγγελο του:

— Πηγαίνε να μου φέρεις αυτά τα δυο πολύτιμα πράγματα. Μου χρειάζονται για τον Παράδεισό μου!...

Το μεσημέρι, κατάκοπος και πενσιμένος κούφτηκε σε μία σπηλιά, θέλοντας ν' αποφυγή για λίγο τις καυτερές ακτίνες του ήλιου. Ξαφνικά, όμως, άκουσε το μουγκρητό ενός λιονταριού.

— Θεέ μου, ψιθύρισε, βρίσκομαι λοιπόν, στο άντρο ενός θηρίου!

Το λιοντάρι ούρλιαξε από πόνο. Ένα μεγάλο άγκάρι ήταν σπασμένο στο πόδι του.

Βρισκόμαστε στο 40 μ.Χ. και αυτοκράτορας της Ρώμης είναι ο Καλινούλας

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΝΕΑ γυναίκα κύτταξε γοργή, μνήτη του χρυσού μπρελόκ, κι έριξε ύστερα μια παραληλτική ματιά στον άντρα της.

— Μά είναι πανάκριβο, χρυσή μου! αναστέναζε εκείνος. Στοιχίζει 6.000 πέσος, δηλαδή περίπου 75 δολάρια. Μην ξεχνάς, ότι ξεόδεψα με σχεδόν όλη την επικηρύξη, για να κάνουμε αυτό το ταξίδι στο Μπουένος Άιρες!

— Ο κοσμηματοπώλης άναψήδησε ακούγοντας τη λέξη «επικηρύξη».

— Είσαστε άστυνόμε; ρώτησε τον άντρα.

— Ίδιωτικός ντέτεκτίβ, απάντησε εκείνος. Τό ίδιο κι η γυναίκα μου. Είμαστε οι Λάου και Λάντι.

Αυτός που άνακαλύψαν τα κλεμμένα κοσμήματα της Κόριν Κόστερ, της ήθοποιου; φώναξε μ' Ικπληξή ο κοσμηματοπώλης. Μά τότε, ίσως μπορείτε να με βοηθήσετε!

— Σας κλέψανε τίποτα; ρώτησε μ' ένδιαφέρον η νέα γυναίκα.

Δεν έβρα άν πράγματι για κλοπή. Πάντως, χτες τ' άπόγευμα, έχασα ένα μπλέ ζαφείρι, υπό συνθήκες πολύ παράξενες. Μόλις είχαμε άνοιξει το κατάστημα, μετά το μεσημέρι, ήρθε η κ. Τόμψον. Ίσως να την έχετε...

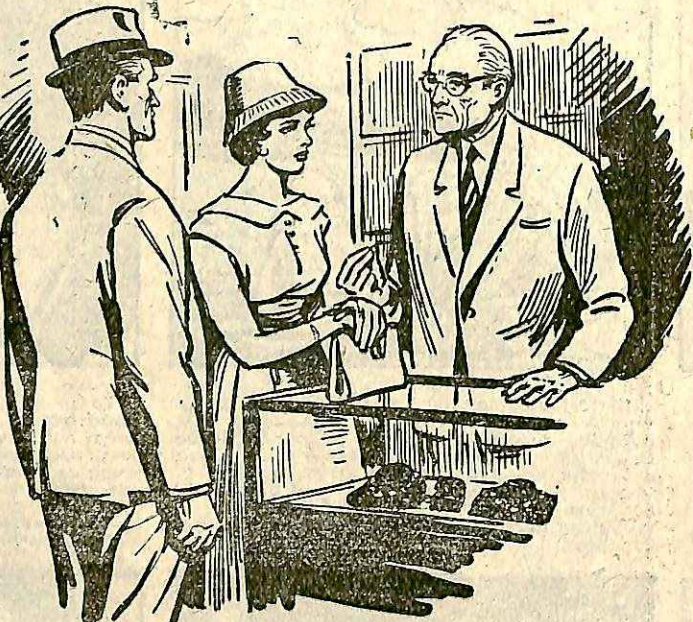
— Καί βέβαια την έξερουμε, δήλωσε ο Λάντι. Ταξιδεύαμε μαζί ως το Μπουένος Άιρες και τώρα μένουμε στο ίδιο ξενοδοχείο. Είναι κάμποιου.

— Άγώρασε ένα κολλιέ από ά κοσμηματοπώλη, ανέχθηκε ο κοσμηματοπώλης. Την ώρα που το διάλεγε, μπήκε ένας άλλος πελάτης, ο κ. Ορτέγκα, και ζήτησε να του δείξουμε μερικά άλλα πολύτιμα περάδια. Επειδή ήμουν άπασχολημέ...

Οι δύο ντετεκτίβ έβγαλαν για λίγους άμύλητοι. Ύστερα ο άντρας δήλωσε:

— Άφήστε μας να σκεφθούμε, κι άν άνακαλύψουμε τίποτα, θα σας είδοποιήσουμε.

Ύστερα από μία ώρα, τράγανε οι δύο τους για μεσημέρι στο πο...

— Χτες το άπόγευμα έχασα ένα μπλέ ζαφείρι... τους είπε ο κοσμηματοπώλης.

Τό χαμένο ζαφείρι

...ως με την κ. Τόμψον, ανέλαβε να τον περιπατήσει ο ένας άπ' τους δύο υπάλληλους μου.

— Μά, καθώς τού πήγαμε ένα δικό γυμνάσιο πετράδι, σκόνηαμε κι έπειτα! Ο πέτριος ακορπίστηχαν χάμω. Ο υπάλληλος άρχισε να τις μαζεύει, κι ο κ. Ορτέγκα είχε την ελπίδα να τον βοηθήσει. Άκόμα κι' η κ. Τόμψον έσκαψε για να πιάσει μερικά, που είχαν κυλήσει κοντά στα πόδια της. Μόνο ένώ έμεινε άρθρος και τους παρακολούθησε...

— Όπως βλέπετε, το πάτωμα του γραφείου είναι σκεπασμένο μ' αυτό το κρέμ χαλί, που όταν με έρχοι τους τέσσερις τοίχους. Οι βιβλίες είναι χτιστές κι' η μεσαία κερκίδα άλλοι. Έπομένως δεν υπάρχει καμιά γωνία, όπου να υποψιάζετο ένα άντικείμενο... Κι' όμως, όταν έρχο άπομεινε μία κομμάτι πέτρα στο πάτωμα και τις μετρήσαμε όλες, άνακαλύψαμε πως έλειπε ένα μπλέ ζαφείρι 10 καράτια, αξίας 800.000 πέσος!

— Δά μπορεί λοιπόν παρά να το έβγαλε, παρατήρησε ο Λάντι.

— Άδύνατον! αναστέναζε ο κοσμηματοπώλης. Ο κ. Ορτέγκα κι' η κ. Τόμψον μές παρακάλεσαν να τους φάμε. Τον Ορτέγκα τον έφακα έγω και την κυρία η γυναίκα μου. Μά το ζαφείρι δέ βρέθηκε!

— Μπορεί να το πήρε κάποιος άπ' τους υπάλληλους σας.

— Τους έγω άπόλυτη έμπιστοσύνη. Άποκλείεται νάκι κλέψετε!... Τι λέτε, λοιπόν;

— Για την ώρα δά μπορούμε να πούμε τίποτα άπάντησε ο ντέτεκτίβ. Μά είσαστε βέβαιος πως το ζαφείρι σας δέν είναι κόποιο ψευδών;

— Άστέιο πράγμα! Ένα μπλέ ζαφείρι δά διακρίνεται πάνω στο κρέμ χαλί, σαν κάρβουνα στο γιό. Παρ' όλα αυτά, ψάξαμε προσεχτικά. Τό μόνο που βρήκαμε, ήταν ένα χαρτάκι, άπο περιτύλιγμα τοίχους. Θά το πέταξε, φανταίται, κάποιος πελάτης, γιατί κανείς άπ' τό προσωπικό μας δά μαθαίει τί...

— Οδύ, βορέθηκα! φώναξε η Λάου. Πάμε να κάνουμε μία βόλτα! Καθώς βγαίναμε άπ' τό ξενοδοχείο, ο ντέτεκτίβ σκόνηαμε πάνω σ' ένα τυφλό και κόντευε να πέσει. Ζήτησε συγγνώμη κι' έκανε ν' άπομακρυνθεί, μά άμέσως σταμάτησε και κάρφωσε τα μάτια του στο άντικει...

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Λευκό σταυρόλεξο

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	Α	Λ	Ο	Γ	Ο	Ν	Σ	Π	Ι	Τ	Ι	Α		
2	Ε	Ι	Ε	Φ	Ι	Κ	Τ	Ο	Σ	Ζ	Α			
3	Β	Α	Ρ	Ο	Ρ	Ι	Α	Ρ	Υ	Τ	Ι	Δ	Ε	Σ
4	1	Δ	Λ	Ο	Σ	Χ	Α	Ι	Κ	Ι	Σ			
5	Α	Φ	Ρ	Ο	Σ	Λ	Α	Μ	Ι	Α	Ο	Σ	Ο	
6	Ν	Ε	Ο	Σ	Φ	Ι	Α	Ι	Α	Α	Ν	Ο	Ι	
7	Γ	Κ	Σ	Α	Ι	Ν	Α	Μ	Ρ					
8	Α	Γ	Ρ	Ι	Μ	Ι	Κ	Κ	Ρ	Ο	Ν	Ο	Σ	
9	Α	Ο	Α	Μ	Ε	Μ	Λ	Λ	Κ					
10	Δ	Ρ	Υ	Σ	Β	Α	Σ	Ι	Σ	Υ	Φ	Ο	Σ	
11	Ι	Ι	Ο	Φ	Ε	Σ	Ι	Α	Σ	Τ	Α	Σ	Α	
12	Χ	Υ	Φ	Α	Λ	Ο	Σ	Ε	Τ	Ο	Σ	Ν		
13	Τ	Α	Κ	Ε	Ρ	Ο	Ν	Β	Λ	Α	Σ	Ι	Ο	
14	Υ	Κ	Α	Ν	Ο	Σ	Ι	Ο	Ν	Μ	Ι			
15	Κ	Α	Λ	Χ	Α	Σ	Α	Σ	Η	Μ	Ο	Σ		

- 15 ένόματα άστέρων
- 1) Μυλέν Ντεμονζό. 2) Βιττόριο Γκάσιαν. 3) Πασκάλ Πετρί. 4) Άλεκ Γκίνες. 5) Άντρέα Χέμπτον. 6) Γκλέν Φόρντ. 7) Τάτσα Γκαμπόν. 8) Τζόν Γουαίτη. 9) Τζένη Καρένη. 10) Άδρεν Χάρβε. 11) Τζόν Σίμmons. 12) Γκρέγκορ Πέκ. 13) Τζόν Μίλς. 14) Σάντρα Μίλο. 15) Νταβ Κάρλ.

- Μαγνικό γράμμα
- Μά το «Ο»: 1) ΚΡΟΝΟΣ. 2) ΓΟΜΟΣ. 3) ΘΡΟΝΟΣ. 4) ΔΟΛΟΣ. 5) ΒΟΛΣ. 6) ΟΑΣΙΣ. 7) ΔΡΟΜΟΣ. 8) ΟΡΑΣΙΣ. 9) ΤΟΝΟΣ. 10) ΠΟΛΟΣ. 11) ΦΟΡΜΑ. 12) ΤΡΟΠΟΣ.

- Διπλή άκροστιχίς
- Οι δύο καλλιτέχνες είναι:
- ΦΕΙΔΙΑΣ — ΙΚΤΙΝΟΣ
- 1) ΘΡΙΣ. 2) ΜΕΚΚΑ. 3) ΑΪΤΝΑ. 4) ΕΔΙ. 5) ΚΙΝΑ. 6) ΧΑΟΣ. 7) ΑΣ Συρία.

Ένα άσυνυρόητο λάθος

Λέπει άπό τό έμπροσθεν μέρος της σκηνής το έύλο, που είναι άπαραίτητο για να την κρατήσει όρθια, στη θέση που έρλ σκεται.

- Η λύσις του ύπ' άριθ. 855 σταυρολέξου
- Ορίζοντιώς:
- 1) ΑΓΩΝ — ΣΟΚ — ΑΝΙΑ. 2) ΠΑΛΑΜΑΡΙ — ΑΣΙΑΤΙΚΗ. 3) ΑΝΕΜΟΣ — ΜΑΜ — ΑΤΑΜΑΝ. 4) ΚΑΣΟΣ — ΜΑΤΗΝ — ΟΜΑΔΑ. 5) ΘΙΣ — ΦΕΝΕΛΟΝ — ΑΤΑ. 6) ΡΕΑ — ΚΑΤΑΜΑΝΟΣ — ΑΜΕ. 7) ΑΜ — ΤΑΝΑ — ΑΜΑΝ. 8) ΚΑΤΑΡΑ — ΙΣΩ — ΙΤΑΛΙΑ. 9) ΑΡΑΤΟΣ — ΡΗΜΑΤΑ. 10) ΝΗΣΑΚΙ — ΟΚΑ — ΟΝΑΤΑΣ. 11) ΑΛ — ΣΑΚΑ — ΝΤΑ. 12) ΣΙΑ — ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ — ΜΙΣ. 13) ΑΝΑ — ΣΑΜΑΡΑΣ — ΚΑΣ. 14) ΑΚΑΤΑ — ΣΙΒΑΝ — ΡΑΝΤΑ. 15) ΜΟΝΑΚΟ — ΕΙΡ — ΣΑΝΤΟΣ. 16) ΑΣΑΡΩΤΟΝ — ΙΩΑΝΝΙΝΑ. 17) ΣΙΝΙ — ΗΡΑ — ΜΑΗΣ.

- Καθ' ότως:
- 1) ΜΠΑΚ — ΡΑΚΙΝΑΣ — ΑΜΑΡ. 2) ΑΝΑΘΕΜΑ — ΗΛΙΑΚΟΣ. 3) ΑΛΕΣΙΑ — ΤΑΣ — ΑΝΑΝΑΣ. 4) ΓΑΜΟΣ — ΤΑΡΑΣ — ΑΚΑΡΙ. 5) ΩΜΟΣ — ΚΑΡΑ. ΚΑΣ — ΑΚΩΝ. 6) ΝΑΣ — ΦΑΝΑΤΙΚΟΣ — ΟΤΙ. 7) ΜΕΤΑ — ΑΒΑΣ. 8) ΣΙΜΑΝΑ — ΙΣΟ — ΑΜΙΕΝΗ. 9) ΑΤΕΛΗΣ — ΚΑΡΑΒΙ. 10) ΚΑΜΗΛΑ — ΩΡΑ — ΟΡΑΡΙΑ. 11) ΝΟΝΑ — ΝΤΑΝ. 12) ΑΙΑ — ΝΟΜΙΟΤΗΣ — ΣΑΜ. 13) ΝΑΤΟ — ΣΑΤΑΝΑΣ — ΡΑΝΑ. 14) Ι. ΤΑΜΑ — ΝΑΤΑΛ — ΚΑΝΝΗ. 15) ΑΙ. ΜΑΤΑ — ΛΑΤ — ΜΑΝΤΙΣ. 16) ΚΑΛΑΜΑΙ — ΑΡΙΣΤΟΝ. 17) ΧΗΝΑ — ΕΠΑΡΣΙΣ — ΑΣΑΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ		
Ετησια	Δρχ.	240
Εξέδινος		120
Τρίμηνος		60
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		
Ετησια	Άλρε	Άγγιλλας
		6
		17
		16
		840
		8.650
		72
		73

Ευθόσασμα Έσωτερικού διά ταχυδρομικής έπίταγης καί Έξωτερικού διά τραπεζικής τούλατης πρός τό περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ». Άρρατοσάσιον 4. (Πλάτεια Κλαυδιανός).

Ε.Ε.Μ. Μπακαλάτζης καί Σίος Ε.Ε. Έκδοτική Έταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ». Διευθυντής: Διανομή: στής καί στέφενος κατά Νόμον ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΛΑΤΖΗΣ

Η αλληλογραφία μας

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Ιατρός Α. Λ. ά πάντσε ταχυδρομικός στούς: Βασιλ. Μανωλάπουλον, Πάτρας, Λουκά Μήλιον, Τειχίο, Καστοριάς, Δημήτριον Λεγάον, Καποδδδ και Άγγελον Άστρούλην, Δομοκόν.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός Κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ άπάντσε ταχυδρομικός στούς: Άνάνου, Καβάλλον και Είλεν Πατασκέας, Νάτικ, U.S.A.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ Κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ άπάντσε ταχυδρομικός στούς: Άναγνώστη Νικολάσον, Μιχαήλ Παναγιώτη, Άσάνου Γεωργίου, Ζάμπτα Κανίνα και Άωάννου Φωτεινή.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Ρένα Γρηγορίου, Πλάτωνα 81, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την άναψή μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Η Δέσπω Παράσκειου, (15 χρόνων), Διαγόρα Νο 6, Λάρνακα, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ίσαιοτέρως άπό τό Λονδίνο, με σκοπό τη δημιουργία μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Καστάκης Μουσουλίδης κ. Τράχωνα, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας και την άναψή μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο Κώστας Δημόσθεους, Πιγή, Άμμόχωστος, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Τό ίδιο θέλουν και οι Μιχαήλ Δημήτριον, Μιχαήλ Γεωργίου και Ζ. Έλευθερίου καί τους άπομένους ίσαιοτέρως άπό τό Λονδίνο.

Ο Γ. Νεοφύτου, Εύριπίδου 37, Μόρφου, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο Μιχαήλ Μιλιώτης, Σέρι, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλη την Έλλάδα, ηλικίας 14—20 χρόνων.

Ο Κωνσταντίνος Σπυλιανός, (17 χρόνων), Μάρκου Δράκου Νο 9, Λευκωσία, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο Μίμης Χριστοφίδης, Σαφής Νο 9, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλη την Έλλάδα, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας. Παρακαλεί όσες άπαντήσουν να σποδίσουν μία φωτογραφία.

Ο Χ. Γ. Φράγγου, Νικόλα Σκουφά, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες άπ' όλο τον κόσμο, κυρίως άπό την Έλλάδα, στην ελληνική γλώσσα.

Ο Χ. Νικολάδης, Ταχ. Κιβ. 296, Λευκωσία, Κύπρος, ζήτη ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλη την Έλλάδα, ηλικίας 17—20 χρόνων, με σκοπό τό γάμο. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο Ζ. Νεοφύτου, Εύριπίδου Νο 40, Μόρφου, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Άνδρέας Μ. Μάγος, Χρυσοπολίτισσας Νο 79, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Ν. Γεωργίου, (19 χρόνων), ο Χ. Γεωργίου, (17 χρόνων), και ο Φ. Χαπάτης, (18 χρόνων), Συγχαρί, Κυρήνεια, Κύπρος, έπιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες άπό την Έλλάδα, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Νίκος Γεωργίου, Κυρίλιν 13, Άγιος Λουκάς, Βασιλ. Μανωλάπουλον, Πάτρας, Λουκά Μήλιον, Τειχίο, Καστοριάς, Δημήτριον Λεγάον, Καποδδδ και Άγγελον Άστρούλην, Δομοκόν.

Ο Κώστας Άντωνίου, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και άγγλική γλώσσα, με σκοπό την άναψή μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Θ. Π. Χαράλαμους, (18 χρόνων), Άγρός, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Σ. Σακκάς, Νικηταρά Νο 7, Άγιος Όμολογίας, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την άναψή μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Θ. Χ. Χαράλαμους, (18 χρόνων), Άγρός, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Ν. Χ. Χαράλαμους, (18 χρόνων), Άγρός, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Ν. Χ. Χαράλαμους, (18 χρόνων), Άγρός, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λοΐζος Χαράλαμους, (21 χρόνων), Λεωφόρος Ηρακλείου Νο 10Α, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες καί νέες άπ' όλο τον κόσμο, με σκοπό τη σήναψη μίας καλής και σταθερής φίλας.

Ο Α. Ν. Χριστόδουλος, (20 χρόνων), και ο Λο

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

για το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 29 Ιουνίου — 5 Ιουλίου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Θα κάνετε κατά τις ημέρες αυτές νέες γνωριμιές, που θ' αποδεικνύονται ευεργετικές για την εργασία σας. ★ Μη αναλάβετε υποχρεώσεις, αν δεν είστε προκαταβολικά βέβαιος ότι θα μπορείτε να τις εκπληρώσετε.	★ Τα άστρα δημιουργούν άνωμαλίες στον αισθηματικό τομέα. Πρέπει γι' αυτό να προσέξετε τα λόγια σας και να εξομαλύνετε τις διαφορές και τις διαμάχες άμεσα, μόλις παρουσιαστούν, χωρίς να τις αφήνετε να χρονίζουν.	★ Όσοι οδηγούν αυτοκίνητο ως προαέσιον πολύ. Ν' αποφυγούν την υπερβολική ταχύτητα και να μην πίνουν οι νοσημετημένοι όταν πρόκειται να οδηγούν. ★ Προσοχή στις επαφές με ηλεκτρικές συσκευές.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Απροσδόκητο γεγονός θα σας επηρεάσει να βελτιώσετε την επαγγελματική σας θέση και τα οικονομικά σας. ★ Μια νέα υπόθεση θ' απορροφήσει όλη σας την προσοχή. ★ Μια αμέλεια θα σας βάλει σε δύσκολη θέση.	★ Οι αισθηματικές σχέσεις σας επιφυλάσσουν μια απογοήτευση, για την οποία φαίνεται ότι είστε ο μόνος υπεύθυνος. ★ Γράμμα με κάπως δυσάρεστη είδηση σας έρχεται από μακρινή χώρα. ★ Θα κάνετε νέα γνωριμία.	★ Αποφύγετε τις ζωηρές συγκινήσεις και προσέξτε την καρδιά σας. ★ Μη κάνετε κατάχρηση από παγωμένα ποτά και ιδίως οινοπνευματώδη. ★ Προσέξτε το φαγητό. Μπορεί να προκαλέσει φλεγμονή της σκληροειδούς.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Την περίοδο αυτή χαρακτηρίζεται μια σημαντική επαγγελματική επιτυχία. ★ Η εμπορική αλληλογραφία σας επιφυλάσσει ευχάριστη έκπληξη. ★ Επαφές με νέα πρόσωπα θ' αποδώσουν άκρως ικανοποιητικά αποτελέσματα.	★ Η Αφροδίτη επηρεάζει ευνοϊκά τις σχέσεις με το άλλο φύλο. ★ Άνωμαλίες οικογενειακής φύσεως εξομαλύνονται. ★ Αύξηση της γοητείας διευκολύνει και κατακτησι προσώπου, που φαινόταν ως σήμερα πολύ απαιτητικό.	★ Αν το στομάχι σας ενοχλή, μη καθυστερήτε την επίσκεψη στο γιατρό σας και ακολουθήστε κατά γράμμα τις συστάσεις του. ★ Εξέδωρη και παραμονή στην έξοχη με ευχάριστη συντροφιά θα σας ωφελοθούν πολύ.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Θα ενεργήσετε τις ημέρες αυτές με φρόνηση, αποφασιστικότητα και μεγάλη επιδεξιότητα. ★ Δεν πρόκειται πάντως να σημειώσετε εύκολες επιτυχίες. ★ Αποφύγετε τη φλυαρία και μη αποκαλύπτετε τα σχέδιά σας.	★ Σας δίδεται μια ευκαιρία να προσφέρετε εκδουλεύσι σε φίλους. Μη την παραμελήσετε. Θα σας ανταποδώσουν σύντομα και με το παραπάνω, ότι θα κάνετε γι' αυτούς. ★ Καμιά μεταβολή στον αισθηματικό τομέα.	★ Κακή έπληξη των τροφών σας θα προκαλέσει διαταραχή στο πεπτικό σύστημα. Σταματήστε εγκαίρως το καπνό με μια κάπως αυστηρή διαίτα, για να αποφύγετε δυσάρεστες επιπλοκές. ★ Υπάρχει κίνδυνος τραυματισμού.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Προσπάθειες, που πιστεύετε πως είχαν πάει χαμένες αποδίδουν ξαφνικά ανέλπιστα αποτελέσματα. ★ Η δικαιοσύνη αυτή των αγώνων σας επαναφέρει την αξιοδοξία. ★ Μη περιφρονήτε τις γνώμες και τις συμβουλές των άλλων.	★ Οι σύζυγοι δύσκολα θ' αποφύγουν τις θεαλλώδεις σκηνές. Δυσάρεστα λόγια θα τους πληγώσουν ανεπανόρθωτα. ★ Όσοι επιθυμούν μια ρηξί δε θα μπορούν να βρουν μια πιο κατάλληλη περίοδο για να την επιτύχουν. ★ Αλλαγές.	★ Προσέξτε πολύ τις επαφές σας με τη φωτιά και τον ηλεκτρισμό. Μια αληθινή αβία θα μπορούσε να έχει πολύ δυσάρεστες συνέπειες. ★ Στην παραμικρή άνωμαλία της όρασής σας συμβουλευθείτε ένα καλό οφθαλμίατρο.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Θα δρέψετε κατά την περίοδο αυτή τους καρπούς μακροχρόνων προσπαθειών. ★ Προσέξτε πολύ την αλληλογραφία και αποφύγετε την αναλγητικότητα. ★ Η τύχη σας χαμογελά και τα οικονομικά βελτιώνονται αισθητά.	★ Περισσότερες χαρές επιφυλάσσει κατά τις ημέρες αυτές η φύλα παρά ο έρωτας. ★ Μια αμφιβολία θα σας βασανίσει και θ' αυξήσει τις ανησυχίες σας. ★ Οι νέοι θα περάσουν ένα Σάββατο-κύριακο, που θα τους μείνει αξέχαστο.	★ Το νευρικό σύστημα παρουσιάζει μεγάλη θετικότητα. ★ Μετακινήσεις και ιδίως ταξίδια με πλοίο, που θα γίνουν για επαγγελματικούς σκοπούς ή για ψυχαγωγία, θα ωφεληθούν πολύ την υγεία σας. ★ Χρώμα σας το γαλάζιο.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Η ευστασία θα σας ζημιώσει επαγγελματικά. Μη εμπιστευθείτε μυστικά σας σε πρόσωπο, που δε γνωρίζετε ακόμα καλά. ★ Τα άστρα σας ώθούν στη στατάλη. ★ Αν δεν αντιδράσετε θα βρεθείτε σύντομα σε δύσκολη θέση.	★ Τα άστρα επιφυλάσσουν περισσότερες χαρές στους παντρεμένους παρά στους ανύπαντρους. ★ Δεσμός, που κρατούσατε από καιρό μυστικό κινδυνεύει ν' αποκαλυφθεί. ★ Προσέξτε το περιεχόμενο των επιστολών σας.	★ Στις γυναίκες ιδίως θα παρουσιαστούν άνωμαλίες στο ούροποιητικό σύστημα. ★ Επίδοι στα σπέρματα παραμονή στον καθαρό αέρα της έξοχης θα ωφεληθούν πολύ την υγεία σας. ★ Άνθος σας το τριαντάφυλλο.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Οι αγορές, που θα κάνετε τις ημέρες αυτές θα σας επιτρέψουν να πραγματοποιήσετε σημαντικά κέρδη. ★ Μη σπρίζετε τίποτα στην τύχη, γιατί δε φαίνεται να είναι με το μέρος σας. ★ Νέα απόρροια εμπόδια.	★ Οι αισθηματικές σχέσεις απαιτούν μεγάλη προσοχή. Θα χρειαστεί να δώσετε άμεση λύση σε πρόβλημα, που θα παρουσιαστεί. ★ Πιθανόν να δοκιμάσετε μια απογοήτευση, που θα οφείλεται σε διάψευση ελπίδων ή σε προδοσία.	★ Η ύγεια δεν παρουσιάζει καμιά μεταβολή. ★ Προσέξτε την τροφή σας για να αποφύγετε διαταραχές στο πεπτικό σύστημα και στο σπύρμα. ★ Προκειμένου να κάνετε χειρουργική επέμβαση ή στιγμή είναι η πιο κατάλληλη.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Αποφύγετε να φανήτε άδικος στους συνεργάτες και συναδέλφους σας. ★ Η τύχη είναι με το μέρος εκείνων, που έχουν να περιμένουν την κατάλληλη στιγμή. ★ Μια ενέργεια θα σταντήση σοβαρά με όχι ανυπερόβλητα εμπόδια.	★ Οι γυναίκες ιδίως δε προσέχουν τις νέες τους γνωριμιές και δε αποφυγούν να ριχτούν σε μια περιπέτεια, που θα τους αφήσει πολύ δυσάρεστες άνωμαλίες. ★ Ακούστε τις συμβουλές παλαιού καλού φίλου.	★ Αν το στομάχι και γενικά το πεπτικό σύστημα παρουσιάζουν άνωμαλίες και ενοχλήσεις, προσέξτε τη διατροφή σας και αποφύγετε ιδίως μερικά λαχανικά και φρούτα, που τις προκαλούν. ★ Αύξηση της νευρικής δραστηριότητας.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Αν επιδιώκετε κάποια αλλαγή, η περίοδος αυτή δε φαίνεται κατάλληλη, για να θέσετε γι' εφαρμογή τα σχέδιά σας. ★ Θα παρουσιαστούν απόρροια έσοδα, που θα προκαλέσουν κάποια άναστατάσι στον προϋπολογισμό σας.	★ Παρουσιάζεται ένα άκανθώδες οικογενειακό πρόβλημα, το οποίο απαιτεί άμεση και λογική λύση. ★ Αποφύγετε να πάρετε αποφάσεις, που θα εξυπηρετούν αποκλειστικά τα δικά σας συμφέροντα. ★ Μη αποκαλύπτετε τα μυστικά σας.	★ Δυσμενής επίδραση των άστρων, μειώνει την αντίδραση του οργανισμού κατά των διαφόρων κινδύνων, γι' αυτό απαιτείται αύξηση των προφυλάξεων. ★ Οι γυναίκες δε αδυνατούν με γυμναστική και όχι με αυστηρή διαίτα.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Τα άστρα σας ώθούν σε θιαστικές και απερισκεπτικές αποφάσεις. Πρέπει όμως να τις αποφύγετε, αν δε θέλετε να βρεθείτε σε δύσκολη θέση. ★ Θα έχετε δυσάρεστες συζητήσεις με τους προϊσταμένους ή τους συνεργάτες.	★ Μη δείξετε εμπιστοσύνη σε πρόσωπο, που σας κολακεύει συνεχώς με σκοπό να σας τυλίξει. ★ Η διαίσθησή σας άλλωστε θα σας βοηθήσει να μαντέψετε τα πραγματικά του αισθήματα. ★ Σας στήνουν έντεχνη παγίδα.	★ Αν νοιώθετε κάποια κόπωση προσπαθήστε να πάρετε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα την άδεια σας. ★ Συμβουλευθείτε όμως το γιατρό σας, πριν διαλέξετε το μέρος όπου θα παραθερίσετε. ★ Μη μένετε στον ήλιο.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Σημαντικά κέρδη και απόρροια έσοδα χαρακτηρίζουν την περίοδο αυτή. ★ Αν πρόκειται να κάνετε μια τοποθέτηση χρημάτων, δε θα μπορείτε να βρείτε πιο κατάλληλη στιγμή. ★ Η εργασία παρουσιάζει αύξηση.	★ Μια άνοιξη παρεξήγηση σας φέρνει αντιμέτωπο με παλαιό καλό φίλο ή φίλη. ★ Υπάρχουν στιγμές, που κι εσείς δεν έχετε τίς θέλετε. ★ Εξασκενθείτε το χαρακτήρα ετεροφύλου προσώπου, πριν του χαρίσετε την καρδιά σας.	★ Μη χάνετε καμιά ευκαιρία για να εξομαλύνετε και πρό παντός εξασφαλίσετε στον οργανισμό σας άφθονο και ήρεμο ύπνο. ★ Προϊντοί περιπατούν και παραμονή στην έξοχη θα εξαφανιστούν σύντομα κάθε άνωμαλία.

Ο «3ος γάμος» ΤΟΥ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ ΝΤΑΛΙ

Ένας ασύλληπτος εξωφρενισμός του διασημού ζωγράφου

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ζωγράφος Σαλβαντόρ Νταλί, που οι εξωφρενισμοί του έχουν συντελέσει στην απάχθεια της παγκόσμιας φήμης του περισσότερο κι' απ' όσο οι — ελαττώματα — πίνακές του, έτοιμάζεται τώρα να διαπράξει ένα νέο εξωφρενισμό ακόμη πιο εντυπωσιακό από τους συνηθισμένους του: Να παντρευτεί για τρίτη φορά.

Αλλά αυτό δεν είναι, βέβαια, εξωφρενισμός, θ' απορήσει ο καθένας, αφού τόσοι και τόσοι, χωρίς να είναι ούτε έκκεντρικοί ούτε ζωγράφοι, έχουν παντρευτεί και τρεις και πολύ περισσότερες φορές. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά, που τ' αλλάζει όλα: Οτι ο Νταλί ξαναπαντρεύεται τη γυναίκα του... χωρίς να έχουν χωρίσει στο μεταξύ.

Υπερρεαλιστής ο Νταλί τ' άλλα, ο Σαλβαντόρ Νταλί δε στάθηκε — πρέπει να εξηγήσουμε — καθόλου υπερρεαλιστής στον έρωτα και στο γάμο. Παντρεύτηκε, από έρωτα, τη γυναίκα του, τη Ρωσίδα Γκάλα, έδω και 31 χρόνια. Και ως σήμερα ακολουθεί να της συμπεριφέρεται με λατρεία και να λαχρίζεται πως δε μπορεί να βρεθεί ιδεαδέστερη γυναίκα για ένα ζωγράφο.

Γιατί, όμως, αφού είναι παντρεμένος μαζί της, θέλει να την ξαναπαντρευτεί; Ακριβώς επειδή την αγαπάει υπερβολικά — είναι η εξήγησή που δίνει!

Όταν είναι κακός έρωτευμένος, αληθινά θαυμάσιος — ειδικά σε αυτούς δημοσιογράφους, που τον πολυόρκισαν, — δεν αρκεί, για ν' αποδείξει σε μια γυναίκα την αγάπη του, να την παντρευτεί με μόνο φόρο. Οφείλει να την παντρευτεί και να την ξαναπαντρεύεται κάθε τόσο.

Το 1930, ο Σαλβαντόρ Νταλί παντρεύτηκε τη Γκάλα με πολιτικό γάμο. Πέντε χρόνια αργότερα έκανε μαζί της και γάμο θρησκευτικό. Και τότε του γεννήθηκε η ιδέα να κάνει άλλον ένα θρησκευτικό γάμο!

Φυσικά, ο αρχιεπίσκοπος της Μαδρίτης, στον οποίο εκμυστηρεύθηκε την απόφασή του, ζητώντας του να του χορηγήσει και τη σχετική άδεια, εξαγορεύοντας στα γέλια και τον βεβαίωσε πως έτοιμοι, βέβαια, το συζυγικό έρωτα, που του είχε υπαγορεύσει αυτή την εμπνεύση, αλλά πως η Καθολική Εκκλησία δε μπορούσε να εολογήσει ένα νέο γάμο άνωμαλο σε δύο συζύγους!

Ο Νταλί, ωστόσο, δεν αποχώρησε μπροστά σ' αυτό το πρώτο εμπόδιο. Σκέφτηκε πως θα υπήρχε, σίγουρα, και κάποιος άλλος τρόπος για να ξαναπαντρευτεί τη γυναίκα του και, τέλος, αφού ζήτησε κι' έλαβε τις κατάλληλες πληροφορίες, κατέληξε στην απόφαση να γίνει ο τρίτος γάμος του με τη Γκάλα κατά τους κανόνες της Κοπτικής Εκκλησίας και να εολογηθεί από Κάπη Ιερέα! Τη φορά αυτή, ο αρχιεπίσκοπος της Μαδρίτης τον βεβαίωσε πως η Καθολική Εκκλησία δε θα χε αντίρρηση για τον τρίτο γάμο του, για τον απλούστατο λόγο ότι δε θα τον ανενόηζε.

Έτσι, ο Νταλί, με τη σύμφωνη γνώμη της γυναίκας του, που επικροτεί όλους ανεξαιρέτως τους εξωφρενισμούς του, έτοιμάζεται να κάνει, μετά τον πολιτικό και τον καθολικό, τον ακοιτικό γάμο, που θα ικανοποιήσει την επιθυμία του να προσφέρει ένα νέο δείγμα αγάπης στη Γκάλα, χωρίς να επιπράσει την εγαρότητα των δύο προσημασμένων!

Με την ευκαιρία της συνελεύσεως, που έδωσε για το γάμο του, οι δημοσιογράφοι τον βομβάρδισαν και με άλλες ερωτήσεις, όπου ο Νταλί, μιλώντας για τις γυναίκες, αποφάνθηκε πως υπερβολικά απέναντι στους άντρες στη μαγειρική και στην... πολιτική, ενώ υποφέρει στις καλές τέχνες.

Την περηνότερη, όμως, απάντησή την έδωσε στο ερώτημα, που το τοποθέτησε, αν είναι ετυμολογικός — Κύριοι, είπε ο Νταλί, για να κατακτηθεί κανείς την ευτυχία, πρέπει να είναι εγωιστής, ηθικιστής και εκκεντρικός. Πρέπει να αυτοθαυμάζεται περισσότερο απ' όσο τον θαυμάζουν οι άλλοι και, όταν βλέπει τον έαυτό του στον καθρέφτη, να λέει: Μόλυστα, αυτός είναι άντρας!

ΚΟΥΣΕΝΤΟΙ

Εν είμαστε... σοφές, αλλά η πείρα λόγος επαγγελματικής απασχόλησής μας έδειξε ότι το καλό φόρεμα και το καλό ράψιμο αναδεικνύονται από ένα καλό Φερμουάρ. Και το ΔΙΑΝΑ είναι καλό Φερμουάρ! Σας το συνιστούμε, χωρίς επιφυλάξεις...

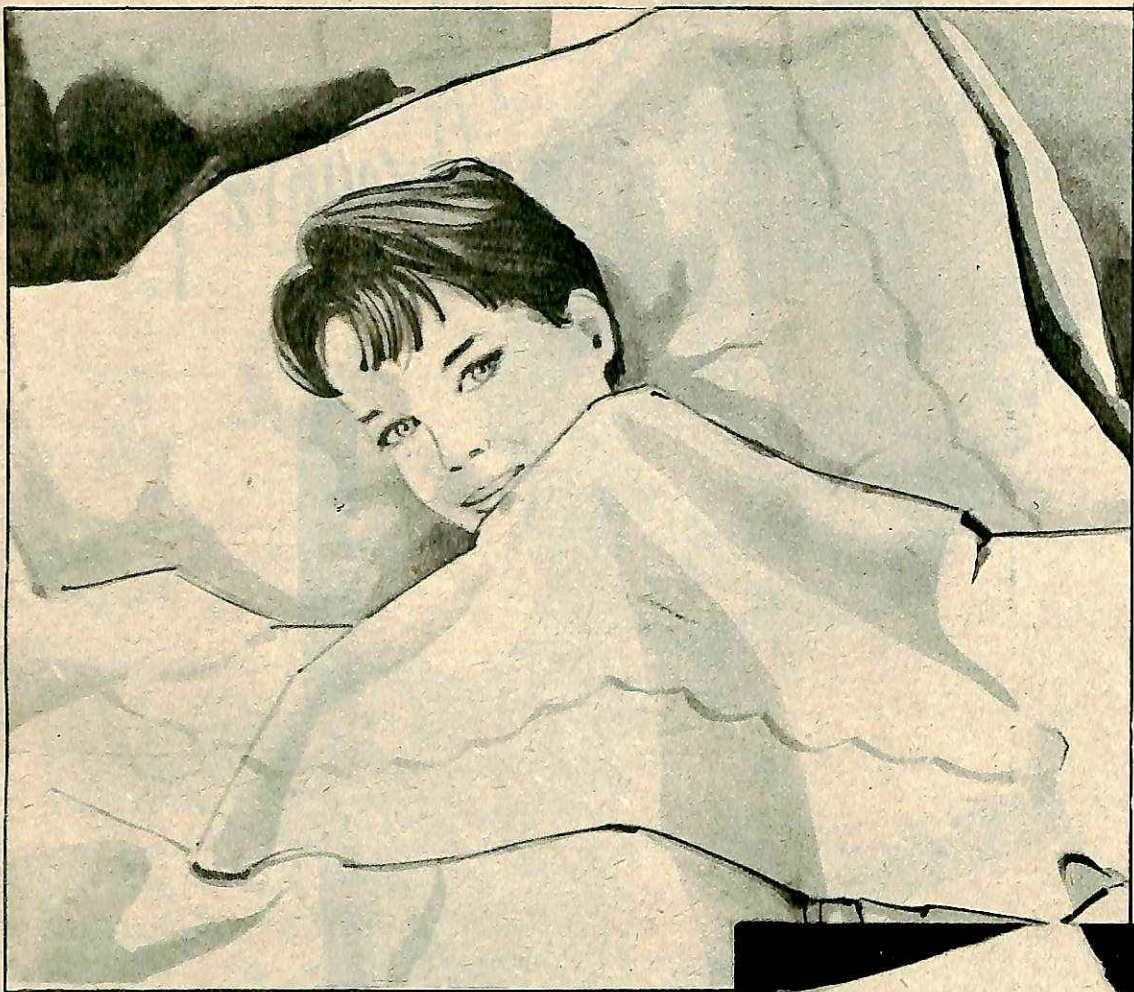
Ντόρα Καρμίτη

Στην ειδική γνώμη των πιο διαλεκτών μας Μανεκέν, προσδότευμε την έγχυση της Βιομηχανίας μας.

Το Φερμουάρ ΔΙΑΝΑ κατασκευασμένο από χρωμονικέλιον σας εξασφαλίζει: διάρκεια-άντοχη-καλή λειτουργία και σας προφυλάσσει από πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις. Πλένεται και σιδερώνεται εύκολα και μένει πάντα το ίδιο.

DIANA

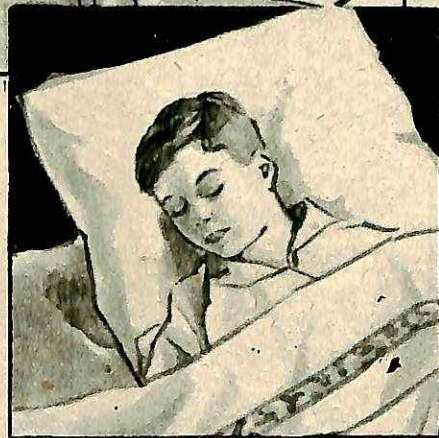
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΨΙΛΙΚΩΝ

Π/40

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαθό
του καλοκαιριού...

Η ανάπαυσις είναι πλήρης,
ο ύπνος δροσερός και ξεκούραστος,
σε σεντόνια ΙΡΛΑΝΔΑ
Πειραιϊκής - Πατραϊκής

- **ΙΡΛΑΝΔΑ:** Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- **No 120:** Γερό και κατάλευκο ή σε ευχάριστα άνεξι-
τηλα χρώματα.

Αυτό το σήμα έγγραυται
δτι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Με ό,τι δάζει ο νους σε δαμδακερά ύφασματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Ο «Σοκολατένιος ΔΙΚΑΣΤΗΣ»

Επιβάλλει «επανορθωτικές»
ποινές στους ανήλικους

Η ΣΚΗΝΗ συμβαίνει σ' ένα δικαστήριο ανήλικων. Ένα ξανθόμαλλο παιδί ακούει με απάθεια τους μάρτυρες να περιγράφουν πώς έκανε ζημιές στους τοίχους της τεχνικής σχολής, όπου φοιτούσε. Είναι μια περίπλοκη «τεντιμπούριου», απ' αυτές, για τις οποίες τα περισσότερα δικαστήρια εξαντλούν όλη την αωτηρότητά τους.

Αλλά ο δικαστής, ένας κοινός και φαλακρός άνθρωπος με ασπραφτερά ματιά, ρωτάει υπομονετικά τον ανήλικο κατηγορούμενο για να κρίνει και ν' αποφασίσει ποιά τιμωρία θα του επιβάλει. Και στο τέλος το βολακεί.

Δε θα σ' στείλω στη φυλακή, παιδί μου, του λέει σοβαρά, ούτε θα σου επιβάλω πρόστιμο. Οφείλεις όμως, επί 6 μήνες από σήμερα, να παρουσιάζεσαι κάθε Σάββατο στην επιστάτη της σχολής σου και να κάνεις ό,τι δουλειά θα σου υποδείξει αυτός, για να διορθώσεις τις ζημιές που προκάλεσες.

Το περιστατικό αυτό συνέβη στη Δυτική Γερμανία. Και το παιδί, σάν πειθαρχικός Γερμανός, συμμορφώθηκε πιστά με την «ποινή», που του είχε επιβάλει ο δικαστής Κάριλ Χόλτσοιχ.

Ο δικαστής αυτός είναι πρωτοπόρος της θεωρίας, ότι η επανόρθωσις είναι προτιμώτερη από την τιμωρία.

Τα πράγματα δείχνουν την αξία της μεθόδου του Κάριλ Χόλτσοιχ: Τα 90% των κατηγορουμένων, που καταδικάζει, δεν ξανακάνουν στο εξής καμία αξιόποινο πράξη.

Είναι γεγονός, ότι όλοι μας — εκτός από τους ψυχοπαθείς — έχουμε βαθειά ριζωμένη μέσα μας την τάση να επανορθώσουμε τις κακές πράξεις μας. Στους παρωμένους εγκληματίες, ή τάση αυτή είναι ναρκωμένη. Στα παιδιά όμως και στους νέους είναι ι. σχυρή και επιτακτική.

Οι γονείς ξέρουν καλά πώς υπάρχει έμφυτη στα παιδιά τους, και την εκμεταλλεύονται συχνά για να διαπλάσουν το χαρακτήρα τους.

Τα δικαστήρια όμως αγνοούν συνήθως τις εδεργειακές δυνατότητες της και προτιμούν να σπένδουν στη φυλακή τους παραβάτες του νόμου. Το Ι. διο έκανε στην άρχη κι' ο δικαστής Χόλτσοιχ, ώπου του συνέβη το εξής περιστατικό: Κάποια απελτισμένη μητέρα του διηγήθηκε πώς η κόρη της είχε πάρει τον κακό δρόμο, από τότε που την είχαν κλείσει στη φυλακή, για κάποιο μικρό παράπτωμά της.

Η περίπτωση αυτή έκανε το δικαστή να σκεφθί πολύ... Μετά λίγες μέρες, του φέρανε να δικάσει μια νεαρή υπηρέτρια 16 χρονών, ονόματι Λένα, γιατί είχε κλέψει ένα μικρό ποσόν από τα άρματα της. Εξασκερλώσε, λοιπόν, ότι, με τα λεφτά αυτά, η ανήλικη κλέφτρια είχε αγοράσει σοκολάτες. Αγοράζουμε κι' εκείνη για γλυκά, σάν όλα τα παιδιά.

Ο Χόλτσοιχ άφησε τότε κατά μέρος τους κώδικες των νόμων και είπε στην κατηγορούμενη:

— Άκουσε, Λένα! Για τιμωρία σου, κάθε Κυριακή, θ' αγοράζεις με τα λεφτά σου ένα κουτί σοκολάτες και θα τις μοιράζεις στα παιδιά του ορφανοτροφείου.

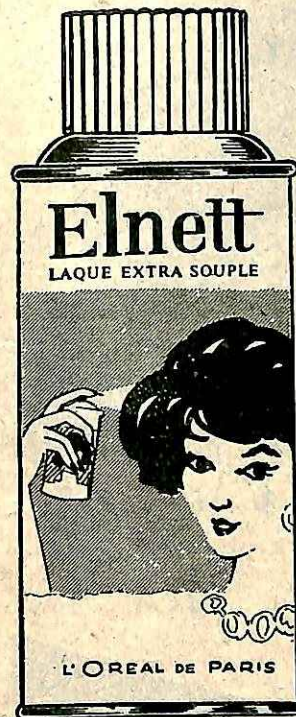
Η πρωτότυπη αυτή απόφασις του έκανε πάταγο. Οι έφημεριδες τον επωνόμασαν «Σοκολατένιο Δικαστή» — και του έμεινε από τότε αυτό το θ. νομα.

Αλλά, έκεινος ανέχισε το ίδιο σό. σσημα και σ' άλλες περιπτώσεις, αναθετώντας πάντα σε διάφορες όργανώσεις προστασίας ανήλικων την επίβλεψη της εκτέλεσως των αποφάσεών του.

Η μεθοδός του αποδείχθηκε πολύ γρήγορα τόσο επιτυχημένη, ώστε βρήκε μιμητές και σ' άλλες χώρες. Στο Ουάσινγκτον της Αμερικής π. χ., ένα παιδί που είχε κόψει ένα δέντρο στο δημόσιο πάρκο, υποχρεώθηκε να επανορθώσει την πράξη του φυτεύοντας ένα καινούριο δέντρο.

Στη Νέα Ζηλανδία, τρία παιδιά είχαν βάλει για παιχνίδι φωτιά σε μια άνοιχτη έκταση που απλώθηκε και έπληρωσε 7 σπείρια. Το δικαστήριο, λοιπόν, τους επέβαλε να εργασθούν μια δακλίκη μέρα για να καθαρίσουν το κτήριο του Πυροσβεσείου.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΥ
Elnett

Το άορατο φιλέ

Στην δουλειά σας

στο σπίτι

στο δρόμο

στην έξοχή

παντού και πάντοτε

*Καλοχτενισμένες
ΜΕ*

Elnett

(ΕΛΝΕΤ)

Προϊόν L'OREAL - Paris

ΤΗΛ. 612-010

**100 %
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ**

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου
ΟΜΟΤΕΤΕ ΤΑΧΥΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΔΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
ΕΓΓΥΑΣΤΕ ΔΟΥΛΑΓΩΝΙΑΣ
Η υπερτρίχωση θεραπεύεται
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΛΩΝΑΚΗ
ΔΕΡΜΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΝΟΛΗΜΜΑΤΑ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΤΕΣ
ΠΟΡΥΞΕ - ΠΑΛΛΑΡΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΛΛΑΔΕΣ - ΔΕΚΕΣΜΕ ΠΛΑΣΕΝΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

Το κακάο μου κι' εγώ!

Αυτό μου δίνει την υγεία και την όμορφιά
ΚΑΚΑΟ ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ION

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

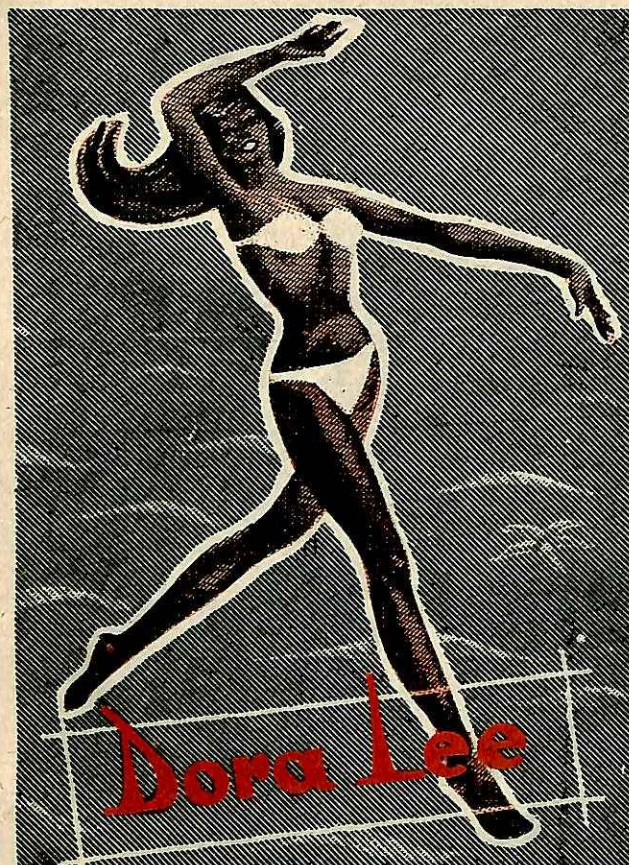
ΖΗΤΕΙΤΑΙ πελάτης...

Ένα μεγάλο ιστορικό
κρεβάτι

ΟΠΟΙΟΣ επιθυμεί ν' αγοράσει έ. να κρεβάτι στο άσυνήθιστο μήκος των 2 μέτρων και 20 εκατοστών, δεν έχει παρά ν' απευθυνθί στη γαλλική πρεσβεία της Μπόν, για να λ. κοινοποίηση άμειως την επιθυμία του. Η τιμή, που θα του ζητηθί, δεν πρόκειται να είναι καθόλου άδυσχερη, μολοντί το κρεβάτι αυτό παρασκευάζεται τέσσερα σημαντικά πλεονεκτήματα: Πρώτον: άποτελείται από άρ. στο έλλο, δεύτερον: έχει κατασκευαστή από τον καλύτερο κρεβάτι της Μπόν, τρίτον: είναι σχεδόν άμετακίνητο και τέτατον: τις δύο μόνο βροχές που χρησιμοποιήθηκαν, κοιμήθηκε σ' αυτό μία σημαντική πολιτική προσωπικότητα.

Αλλά η ιστορική ασία αυτού του κρεβάτιού, δεν έγκειται μονάχα στο γεγονός ότι φιλοξένησε μία προσωπικότητα περισηής, μα και στις συνθήκες, υπό τις οποίες κατασκευάστηκε. Ένώ στη Μπόν άναμνόταν ο στρατηγός Ντε Γκάλ, για την επίσημη συνάντησις που θα είχε με τον κογκρελάριο Αντρένκουερ, οι άμπρεσιές της γαλλικής πρεσβείας άνασάλωσαν έναρμος, σχεδόν την τελευταία στιγμή, πώς δεν είχαν φροντίσει για μία ούσωδούστατη λεπτομέρεια στο πρόγραμμα της υποδοχής του Προέδρου της Πέμπτης Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος επρόκειτο να φιλοξενηθί στην κατοικία του πρεσβευτού. Αλλά τόσο έκει, όσο και στα σπείρια των υπαλλήλων της πρεσβείας, δεν ήπηνε κρεβάτι κατάλληλο για άκείνον! Γιατί ο στρατηγός Ντε Γκάλ, εκτός του ότι είναι πανύψηλος — 1,93 — έχει, επί πλέον, την αδυναμία να κοιμάται σε κρεβάτι άρκετά μακρότερο από το άνάστημά του, για να αισθάνεται λιγότερο... μακρύ των έαυτά του!

Την έλλειψι του κατάλληλου κρεβάτιού, οι άμπρεσιές της γαλλικής πρεσβείας δεν την άντιλήφθηκαν παρά 48 μόλις ώρες πριν από την ή. μέρα που θα έφτανε στη Μπόν ο Ντε Γκάλ. Και, τότε, έπρεξε ένας διπλωματικός άπόάλληλος στο Χάιν Σούλτε, τον κατά γενική άμολογια καλύτερο κρεβάτι της γερμανικής πρωτεύουσας, και τον έκλιάρησε να έγκαταλείπει κάθε άλλη άπελημμένη υποχρέωσι, για να έτοιμάσει το άπαι. τώμενο για το Ντε Γκάλ κρεβάτι μέσα στο έλάχιστο χρονικό διάστημα που άπαιμενε. Ο Σούλτες του το ά. ποσχέθηκε και, εότυχώς, τα κατάφερε. Και ο Ντε Γκάλ, όταν πήγε, κατά τις 11 το βράδυ, να κοιμηθί στο σπείρι του πρεσβευτού, δεν είχε ιδέα πώς το κρεβάτι του είχε παραδοθί δωδωση άρες μόνο πιά πριν. Σήμερα, αφού έξετέλεσε τον προορισμό του, το κρεβάτι αυτό διατίθεται για άποιον ενδιαφέρεται να το αγοράσθι. Για την άρα, όμως, δεν έχει παραρυσασθί κανείς υποψήφιος πελάτης.

Άφοβα
χαρῆτε
τὸν ἥλιο
καὶ τὴν
θάλασσα

Τὸ "SPRAY SUNTAN OIL", καὶ τὸ "SUNTAN OIL",

προστατεύουν ἀποτελεσματικά τὸ δερμα ἀπὸ
τὶς ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις τῶν ἡλιακῶν
ἀκτίνων.

Οἱ ἄφθονες Πρωτεΐνες πού περιέχουν ἀπο-
ροφῶν τὰς ὠφελίμους ἀκτίνες καὶ χαρίζουν
στὸ δερμα γοητευτικό-σοκολατένιο χρῶμα

Γνώμη

Καλοχτενισμένα
μαλλιά
μὲ ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ

Ἡ μοναδική Γερμανική
κρέμα πού χάρις στὸ
KOLESTRAL πού περιέχει

- δυναμώνει καὶ προστατεύει
τὰ μαλλιά σας.
- διατηρεῖ τὸ κτένισμά σας
ἄσφον ὅλη τὴν ἡμέρα.

WELLA

ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ

Ἡ ἰΔΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ὍΛΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA A.G. DARMSTADT

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ

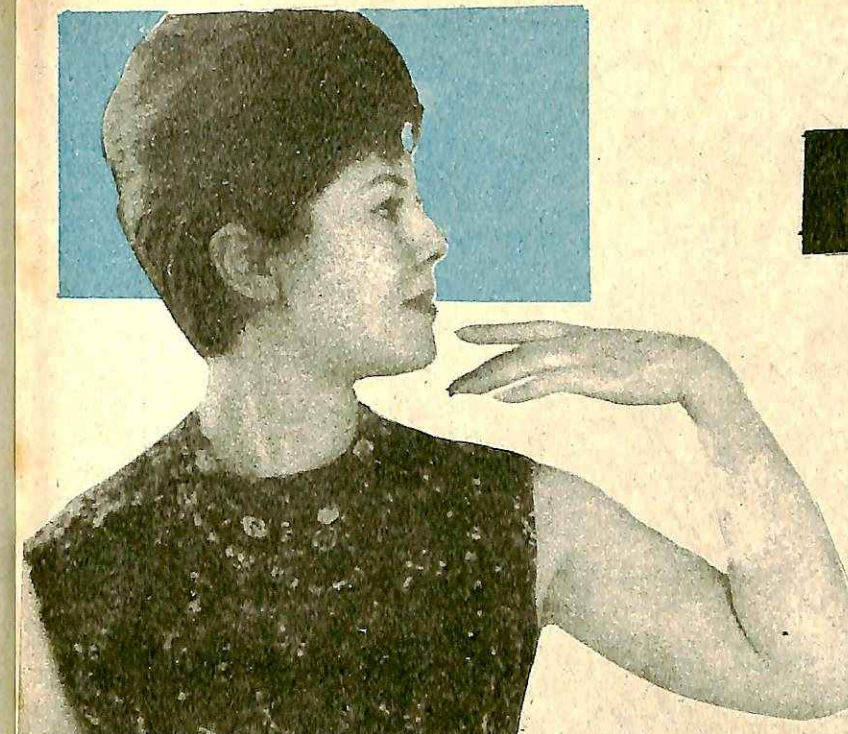
ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 32.844

Οlympic

Γυμνή
στὸν ἥλιο...

Μὲ ἀντηλιακή κρέμα **Darko**

ΜΙΠΡΑΤΣΑ

ΓΥΜΝΑ

Ἡ μόδα τὰ θέλει
ὁμορφα κι' ἁρμο-
νικά

Τὰ χέρια γιὰ νὰ εἶναι ὁ-
μορφα πρέπει νὰ ἔχουν
κυλινδρική διάπλασι καὶ
νὰ μὴν παρουσιάζουν δι-
ογκώσεις.

ΤΑ ὠραία χέρια εἶναι πιὸ σπάνια ἀπὸ τὰ
γοητευτικά πρόσωπα. Κι' ἄλλωστε, μπο-
ρεῖτε νὰ μακιγιάρτε τὰ μάτια σας καὶ νὰ τὰ
κάνετε νὰ φαίνονται πιὸ μεγάλα. Μπορεῖτε
νὰ βάψετε τὰ χεῖλιά σας καὶ νὰ κρύψετε μὲ
τὴν πούβρα τὴς ἀνωμαλίας τοῦ προσώπου σας.
Μπορεῖτε ἀκόμη ν' ἀσπρίσετε τὰ δόντια
σας καὶ νὰ διντεῖτε τὰ μαλλιά σας. Ἀλ-
λὰ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο εὐκόλο νὰ περιποιηθῇ
τὰ χέρια σας. Χωρὶς νὰ λογαριάσωμε, ὅτι τὸ
ξηράνε, γιὰτὶ τοὺς μισοὺς μῆνες τὸ χρόνο
τὰ ἔχετε κρυμμένα. Ὅταν ἔρθῃ, ὅμως, τὸ κα-
λοκαίρι, εἰσάστε ὑποχρεωμένη νὰ τὰ βγάλετε
ἀπὸ τὴν κρυψώνα τοὺς καὶ νὰ τὰ παρουσιά-
σετε στὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Καὶ τότε φαίνον-
ται ὅλες οἱ ἀτέλειές τους.

Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, νὰ γίνῃ τίποτα γιὰ
τὰ χέρια; Πῶς δὲν; Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ πε-
ριμένετε τὴν τελευταία στιγμή, γιὰ νὰ τὰ
ζαρωθεῖτε καὶ νὰ τὰ κάνετε ὁμορφα.

Οἱ αισθητικοὶ λένε, ὅτι τὰ χαρακτηριστικά
τοῦ ὁμορφου χεριοῦ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Δὲν πρέπει νὰ φαίνεται ὁ ὀστεώδης
σκελετός του (νὰ μὴν εἶναι, δηλαδή, κοκα-
λιάτικο).

2) Οἱ μὺς του δὲν πρέπει νὰ εἶναι διογκω-
μένοι.

3) Ἡ διάπλασί του πρέπει νὰ εἶναι κυ-
λινδρική.

4) Ἡ γραμμή του, ἀπὸ τὸν ὤμο ὡς τὴς
ἄκρας τῶν δακτύλων, νὰ εἶναι ὁμαλία.

Ἄν ἔχετε ἀδύνατα χέρια, τὸ καλύτερο μέ-
σο γιὰ νὰ τὰ κάμετε νὰ παχύνουν εἶναι ἡ
γυμναστική. Θὰ σὰς ὠφελήσουν ἐπίσης ὀρι-
σμένα σπῶρ, ὅπως τὸ τένις, ἡ κωπηλασία,
τὸ καλὸ κολύμπι κλπ.

Ἄν ἔχετε ἔξ ἄλλου, παχὰ χέρια, μπορεῖ-
τε νὰ καταφύγετε στὴν παραφίνη, πού θὰ
τὰ βάλετε ζεστὴ γύρω στὸ μῖπράτσο σας.
Προκαλεῖται τότε μιὰ τοπικὴ ἐφίδρωσι, πού
ἀδυνατίζει τὸ χέρι. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι
σχεδὸν ἄμεσα. Θὰ βρῆτε ἐπίσης στὸ ἐμπόριο
ἀντισημαστικῶν λοσιόν καὶ κρέμες, πού, δίχως
νὰ ἔχουν τὴν κεραυνοβόλο ἐπίδρασι τῆς πα-
ραφίνης, θὰ κάμουν τὰ χέρια σας ν' ἀδυνα-
τίσουν.

Τὸ ἄφθονο τρίχμα ἀσχηματίζει ἐπίσης τὰ
χέρια. Προκειμένου γιὰ τὶς μασηχάλες, μπο-
ρεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὸ θυράφι. Ἀλλὰ
ποτέ στὰ μῖπράτσα ἢ τὸν πῆχυ, γιὰτὶ οἱ τρί-
χες θὰ ξαναδύουν πιὸ σκληρὲς καὶ πιὸ πυ-
κνές. Τὸ καλύτερο μέσον ἀποτριχώσεως γιὰ
τὰ μέρη αὐτὰ εἶναι τὸ κερὶ.

Ἄν οἱ τρίχες σας δὲν εἶναι πολὺ πυκνές,
μπορεῖτε νὰ τὶς ἀποχρωματίσετε βάζοντας ἐ-
πιθέματα μὲ ὀξυγένη 5 ὀγκων. Θὰ τὰ ἀ-
φίσετε 5—10 λεπτά. Προηγουμένως, πρέπει
νὰ καθαρίσετε τὰ χέρια σας μὲ ζεστὴ σαπυ-
νάδα. Προσέξτε, ὅμως! Μερικὰ δερμάματα δὲν
ἀνέχονται τὸ ὀξυγένη. Ὅ' ἀρχίσετε, λοιπόν,
ἀπὸ μερικά λεπτά καὶ ὅ' αὐξήσετε βαθμιαία
τὸ χρόνο πού ὅ' ἀφίνατε αὐτὰ τὰ ἐπιθέματα.

Τὰ χέρια πολλῶν γυναικῶν εἶναι γεμάτα μὲ
μικροσκοπικὲς διογκώσεις, σὰν τὸ κεφάλι τῆς
καρφίτσας. Αὐτὴ ἡ κεράτωση (ἥτοι εἶναι τὸ
ἐπιστημονικὸν τῆς διομῆς) μπορεῖ νὰ ἀσχημά-
τισθῃ καὶ τὸ πιὸ ὁμορφο χέρι. Γιὰ νὰ τὴν κατα-
πολεμήσετε, θὰ κάμετε τὸ ἑξῆς:

Τὸ βράδυ, πρὶν πλυνθῆτε, θὰ τρίψετε
δυνατὰ τὰ μῖπράτσα σας μ' ἕνα τρίχινο γάν-
τι, πού θὰ τὸ βρέξετε μέσα σὲ ζεστὴ σαπυ-
νάδα. Ἐνὰ περῶσατε κατόπιν τὰ χέρια σας μὲ

τὴν ἀκόλουθι πομμάδα, πού θὰ τὴν ἀφίσετε
ὅλη τὴ νύχτα:

Σαλικυλικὸν ὀξύ 0 γραμ. 30
Βαζελίνη 100 »

Γιὰ νὰ μὴ λερώσετε τὰ σεντόνια σας, θὰ
τυλίξετε τὰ χέρια σας μ' ἕνα καθαρὸ πανί.

Τὸ πρῶν, θὰ ξαναπλύνετε τὰ χέρια σας μὲ
ζεστὴ σαπυνάδα, θὰ τὰ σκουπίσετε προσε-
χτικά καὶ θὰ τὰ πούδραρετε.

Ἐπεῖτα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, ἡ κατάσταση
τῶν χεριῶν σας θὰ ἔχη βελτιωθῇ αισθητά. Θὰ
ἀντικαταστήσετε τότε τὴν τακτική, πού σὰς
ὑποδείξαμε μὲ μιὰ ἄλλη. Θὰ τρίψετε τὰ χέ-
ρια σας μ' ἕνα γάντι τουαλέτας, πού θὰ τὸ
βρέξετε στὴν ἀκόλουθι διάλυσι:

Ναρό 1 λίτρο
Ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον 0 γραμ. 50

Ἀφοῦ τὰ χέρια σας στεγνώσουν, θὰ τὰ
περῶσατε μὲ τὴν ἀκόλουθι ἀλοιφή:

Υἴωρ σαφονοκράσου 10 γραμ.
Γλυκερινοῦχο ἄμυλο 90 »

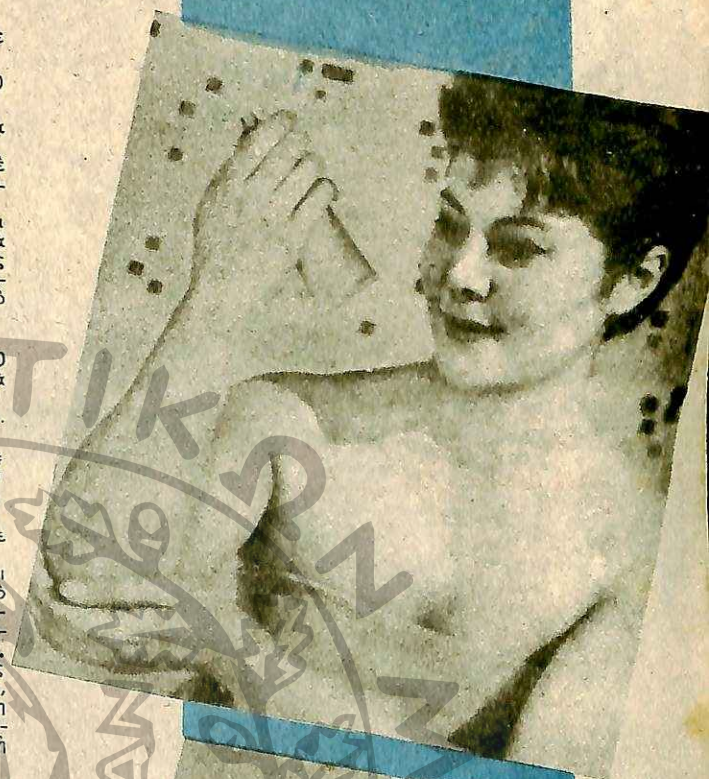
Τὸ καλύτερο μέσο, ὅμως, εἶναι νὰ ἐκθέτετε
συχνὰ τὰ χέρια σας στὸν ἥλιο. Αὐτὴ ἡ τοπικὴ
ἡλιοθεραπεία θίνει ἄριστα καὶ ταχέως τὰ
ποτελέσματα. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ χρησιμο-
ποιήσετε γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸ μιὰ λάμπα, μὲ
ὑπεριώδεις ἀκτίνες.

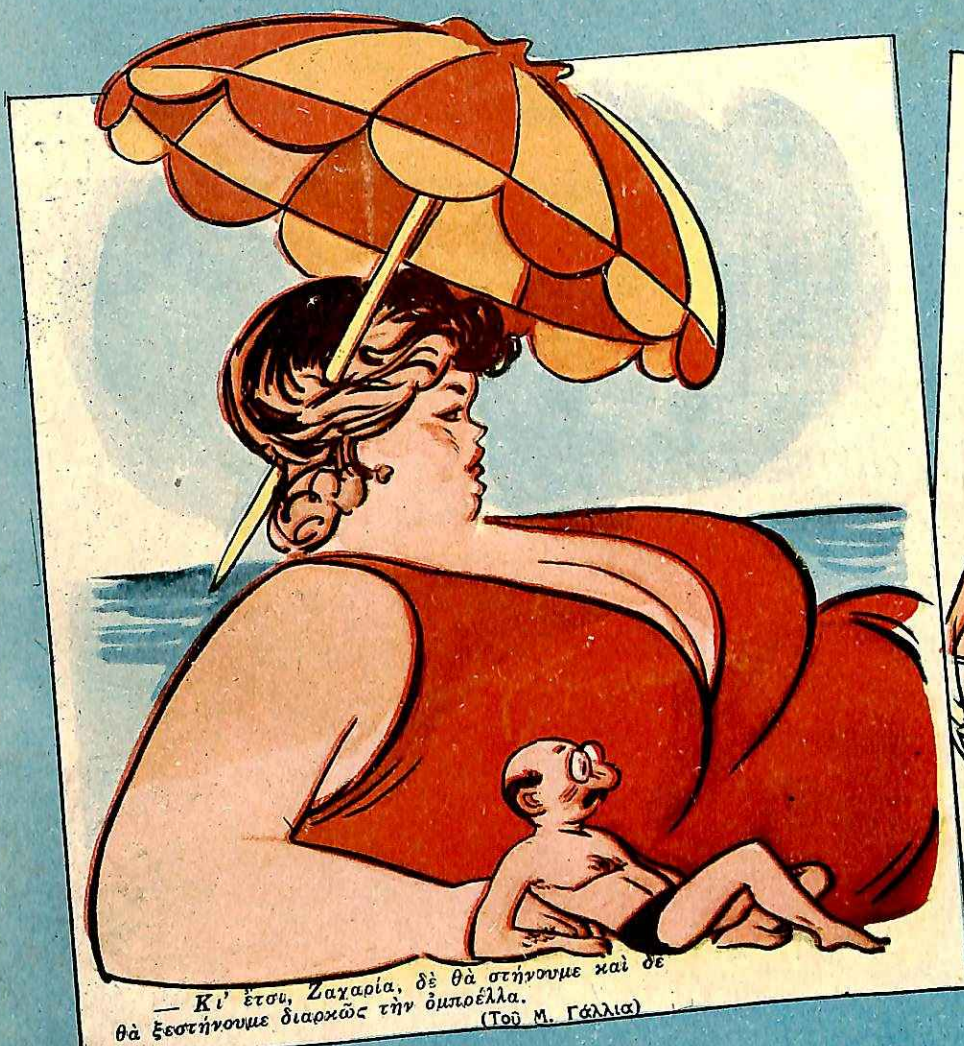
Πολλὲς νέες παραπονούνται, ἔξ ἄλλου, ὅτι
ἔχουν ἀγριούς ἀγκῶνες. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ
ὅτι λείπει ἀπὸ τὸν ὀργανισμό τους ἡ βιτα-
μίνη Α. Ὅ' ἀποφύγετε, πάντως, τὴν ελαφρό-
πετρα, πού ξηραίνει καὶ πληγώνει τὸ δερμα.
Εἶναι γνωστὸ δὲ, ὅτι οἱ πληγές στὸ μέρος
αὐτὸ ἀργαῖν νὰ ἐπούλωθουν. Ἡ βιταμίνη Α,
πού θὰ τὴν παίρνετε ἐσσωτερικά, θὰ σὰς δώσῃ
πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα. Μπορεῖτε ἐπί-
σης νὰ χρησιμοποῖσετε τοπικά μιὰ ἀλοιφή
μὲ βιταμίνη Α.

Καὶ τώρα νὰ ποῖα εἶναι τὰ κανονικὰ μέ-
τρα γιὰ τὰ χέρια:

Στὰ 20 χρόνια	Καρπὸς Βραχίων Πῆχυς	Ἀνάστημα		
		1 μ. 50	1 μ. 60	1 μ. 70
Στὰ 30 χρόνια	13	14,5	15	
	21	24	26,5	
	21	22	24	
Στὰ 40 χρόνια	13	15	15	
	22	24,5	27	
	21,5	22	24	
Στὰ 50 χρόνια	13,5	15	15	
	23	24,5	28	
	22	23	25	
Στὰ 60 χρόνια	14	15	15	
	24	25	28	
	22	23	26	

Ἐπὶ αὐτῶν. Οἱ ἀγκῶνες σας χρειά-
ζονται συνεχεῖς φροντίδες γιὰ νὰ εἶναι
λείοι καὶ ἁρμονικοί. Ἀποφεύγετε τὴν ἐ-
λαφρόπετρα. Οἱ ἀλοιφές μὲ βιταμίνη Α
δίνουν καλύτερα ἀποτελέσματα. Κ ἂ-
τ ὡ. Οἱ ἀγκῶνες ἐντρίβει τῶν χεριῶν μ'
ἕνα τρίχινο γάντι, πού θὰ τὸ βρέξετε
μέσα σὲ ζεστὴ σαπυνάδα. Ἐνὰ ξαναπλύν-
ουν τὴν τόσο ἀντιασθητικὴ κεράτωση
πού εἶναι ὁ ἐφιάλτης πολλῶν γυναικῶν

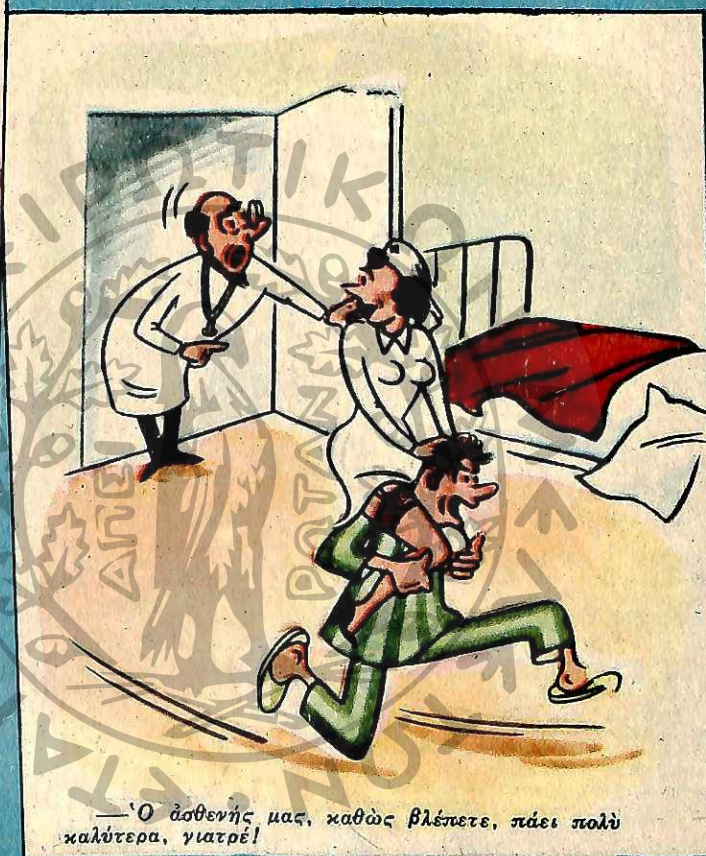
— Κι' έτσι, Ζαχαρία, δε θα στήνουμε και δε
θα ξεστήνουμε διαρκώς την ομπρέλλα.
(Του Μ. Γάλλια)

— "Ε, βρέ τί πιάσαμε σήμερα!

— Κατά τὰ ἄλλα, ὅμως, περνᾶμε πολὺ ὥρᾱ, μαμά!

— Ὁ ἀσθενὴς μας, καθὼς βλέπετε, πάει πολὺ καλῦτερα, γιατρέ!